

புலியாண்

சென்னை

தாமரை நூலகம்
சென்னை-26.

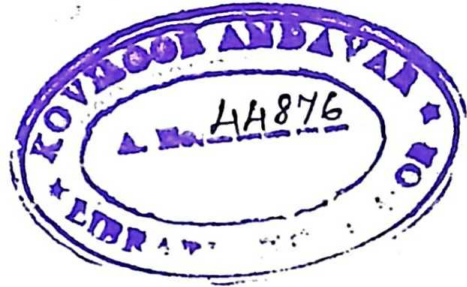
Acc.No: 44876
R 689

புலிப்பாணி ஜாலத்திரட்டு

(மூலமும் உரையும்)

பதிப்பாசிரியர்

ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நுடிகை

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபாழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 255
முதல் பதிப்பு	: ஜனவரி - 2000
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஜூலை - 2013
மூன்றாம் பதிப்பு	: அக்டோபர் - 2015
நான்காம் பதிப்பு	: ஏப்ரல் 2018

நூலைப்பற்றி

உரிமைபெற்றது	
நூலின் பெயர்	: புலிப்பாணி ஜாலத்திரட்டு
நூலின் தன்மை	: சித்த மருத்துவம்
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஏப்ரல் 2018
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: 21 செ. மீ. x 14 செ. மீ
தாளின் தன்மை	: 16.6 கி.கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்தின் அளவு	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 148
பிரதிகள்	: 1000
நூலின் விலை	: ரூ. 75/-
அச்சிட்டோர்	: கிளியேட்டிவ் ஆப்செட் நூங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

பொருளடக்கம்

விருத்தம்	1
வரலாறு	"
ஸர்வ ஜனவசியம்	"
ஆடாதபேய்களை ஆட்டி வைக்கும் ஜாலம்	3
ஆடாதபேய்கள் ஆடும் ஜாலம்	4
பிசாசு பேய் பூதங்களை ஓட்டும் சூக்ஷ்ம வித்தை	5
கை கால் முடக்கல்	6
வேடிக்கை வித்தை	"
பலதிரட்டு சூஸ்திரம்	
நூல்-முப்பூமுறை	8
ரசக்கட்டு	10
திலகமுறை	12
அஞ்சனம்	13
மாரணம்	14
பேதனம்	15
வித்து வேஷணம்	16
கள்ளனைப் பிடிக்க	18
குறிசொல்லல்	19
சொக்குத் தூள்	21
விந்து ஸ்தம்பனம்	22
வசியம்	23
கற்பம்	24
பாதரசத்தின் குணம்	26
பாதரச தோஷம்	"
பாதரசம் சுத்தி	"
பாதரசத்தின் பத்தியம்	27
ரசபற்பம்	"
வசியமுலிகை	28
புருஷ வசியம்	"
பல்லு விழுதல்	29
கண்கெடுதல், வியாதி யுண்டாகுதல்	30
தூரிசின் குணம், இதுவே மயில்துத்தம்	32
தூரிசு சுத்தி	33
தூரிசு சுன்னம்	"
சவ்வீரத்தின் குணம்	35
சவ்வீரத்தின் குணம், வெங்காரத்தின் குணம்	35
வெங்காரம் சுத்தி, ரசகற்பூரத்தின் குணம், இதுவே பூரம்	"

IV

பூரசுத்தி	36
வீரச்சன்னம்	"
வங்கச்சிந்தூரத்தின் குணம், வங்கசுத்தி, கருவங்க சுத்தி	37
வங்க வெட்டை	"
நவாசாரத்தின்குணம் இதுவேசாரம்	39
சாரக்கட்டு	"
துத்தநாகத்தின் குணம், நாகசுத்தி, சிறுகண்ணாகச் செந்தூரம்	40
தாளகத்தின் குணம்	41
தாளகசுத்தி	"
இதுவும் தூளக சுத்தி	"
தாளக பற்பம்	42
சிலாசத்தின் குணம்	"
சிலாசத்து சுத்தி	43
சிலாசத்து பற்பம்	"
லோகவசியம்	44
அஷ்டகர்மம்	"
முடமாக்குதல்	45
சூடன் சுண்ணம்	46
கெந்தகநீர்	"
வாலரசம்	48
புலிப்பாணி ஜாலத்திரட்டு 200	
காப்பு-பாயிரம்	50
கண்கட்டு வித்தை	
ஜாலக்காள் பூசை	55
பச்சைப்பாம்பு வித்தை	56
மூலிகை ஜாலம்	57
புட்டி அல்லது கண்ணாடி நூலால் அறுக்கும் ஜாலம்	58
பூய்வ ஜாலம்	59
சீலைகுடை பீடிக்க	"
சீசாவோடு கண்ணாடி துண்டு மெல்லும் வித்தை	60
எலுமிச்சம்பழ வித்தை	61
மணலைக் கண்களில் கொட்டிக் கொள்ளும் வித்தை	"
நோக்கு வித்தை	62
பாம்புகளை உண்டாக்கும் ஜாலம்	63
இரண்டுவிதமாக ஒரு பசுவில் பால் கறக்க	64
வாத்திய ஜாலம்	65
எக்காள ஜாலம்	66
எலுமிச்சம் பழம் குதிக்கும் ஜாலம்	"

அக்கினி ஜாலம்	"
ஆகாயத்தில் எறிந்த குண்டு அந்திரமாக நிற்கும் ஜாலம்	68
ஜலஸ்தம்பனம்	69
எசுஷணி ஜாலம்	70
சீலைத் திரைய	73
தீவட்டி ஜாலம்	74
மாம்பழ ஜாலம்	"
மணலை அல்வாவாகச் செய்யுஞ் ஜாலம்	75
இந்திர ஜாலம்	76
மயேந்திர ஜாலம்	79
சமுத்திர ஜாலம், சங்கிலி ஜாலம்	80
பட்டண ஜாலம்	81
குறளி தியானம், கோகரண ஜாலம்	82
கஜகர்ண ஜாலம்	83
காளி தியானம்	"
செப்பிடு வித்தை	84
எட்டி முளை வித்தை	"
சண்டை ஜாலம்	86
மாடன் மந்திரம்	87
கொள்ளி ஜாலம்	89
மலக்குட்டி தியானம்	"
மலக்குட்டி ஜாலம்	90
கவச மந்திரம்	"
ஒண்டி மூலிகை	91
பார்வை மை	"
வனமடக்கம்	92
பாதாள ஆஞ்சனம்	93
குறிசொல்ல	95
ஈடுமுறை	"
பிரிவு	97
வசியம்	"
பெண் பிரிவுக்குக் குளிகை	99
தாது புஷ்டி	"
வஸ்து பாண்டமுடைய	100
விளைவு கெட	"
விளைவு பெருக	101
பூதப் பைசாக விநோதம்	"
வினோத ஜாலம்	102
தேள்கடி இறங்க	103

VI

சீலை மெழுகு பாவை	104
மோடி வித்தை	107
சோறு வேகாதிருக்க	110
நெருப்பில்லாமல் சோறு ஆக்கும் ஜாலம்	"
பேயாட்டல்	111
உடுக்கு கட்டல்	"
வியாதி போக்க	"
நீலகண்ட மந்திரம்	112
கார்த்திகை வீரியார்ச்சுன மந்திரம்	116
நரசிங்க மந்திரம்	"
கெண்ட பேரண்ட மந்திரம்	117
பிரத்தியங்கிராதேவி மந்திரம்	119
அயச்செம்பு	122
ரசமணி	124
புலிப்பாணி சிதம்பரப் பூசை 26	126
விநோத ஜாலத்திரட்டு	135
வீட்டைவிட்டு வெளிவரும் வித்தை	"
ஓட்டமாக வோடும் வித்தை	"
முச்சிலில் பொரி பொரிக்குஞ் ஜாலம்	136
பாலைத் தயிராக்குஞ் ஜாலம்	"
நெருப்பு வித்தை	137
மீன்படும் வித்தை	"
தீவட்டி கொளுத்தி வாயில் வைக்குஞ் ஜாலம்	137
தேள்விஷம் ஏறாமலிருக்குஞ் ஜாலம்	138
பானையின்பேரில் தேங்காய் வைத்து தடியால் அடிக்க பாளை	
உடையாமல் தேங்க யுடையுஞ் ஜாலம்	"
புட்டிக்குள் புஷ்பச்செடி காட்டுஞ் ஜாலம்	"
கிணற்றில் தோண்டியைப் போட்டால் தண்ணீர்	
மொள்ளாத ஜாலம்	139
தொட்டால் ரீனாற்றங் காட்டுஞ் ஜாலம்	"
தேள், குளவி உண்டாக்கும் ஜாலம்	140
கையால் தென்னைமரத்தைக் குத்த தேங்காய் விழுஞ் ஜாலம்	"
சபையில் தேங்காய் நடக்குஞ் ஜாலம்	141
நினைத்தவர் பேரில் விஷமேற்றுஞ் ஜாலம்	"
விஷந் தீர்க்கும் வித்தை	142
தீயில் குதிக்குஞ் ஜாலம்	"

உ

சிவமயம்

புலிப்பாணி முனிவர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஜாலத் திரட்டு

விருத்தம்

கங்கை வேய்ந் தெழிற் கயிலாய மால்வரைச்
சிங்க வாகனத் தெழுந் தருளுந் தேவர்
பங்கய மலரடி பணிந்து ஜாலமொன்
றங்கண்மா நிலமிசை யறைகு வாமரோ.

1

(பொழிப்புரை.) கங்காதேவியை ஜடாபாரத்தின்கண் தரித்து
அழகிய கைலாய மலையில் சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற
தேவராகிய பரமேஸ்வரனுடைய தாமரைமலர் போலழகிய
திருவடிகளைப் பணிந்து இவ்வகத்தில் ஜால மென்னும் ஒரு நூலை
சொல்வோம். (என்றவாறு.)

வரலாறு

யாவருங் கைவல்ய மாகவே யொரு
தாவரு மந்திரந் தையல்பாகனார்
காவ நந்திக்குமுன் களித்துச் சொன்னது
நீ விரும்பியது நிகழ்ந்த கேட்டியால்.

2

(பொ-ரை) உமாதேவியை இடதுபாகத்தில் வைத்திரானின்ற
பரமேஸ்வரனானவர் (பூர்வகாலத்தில்) கைலாசமால்வரையைக் காவல்
செய்யும் நந்தீஸ்வரருக்கு மனச்சந்தோஷத்தோடு சொன்னதும்
உன்னால்கேட்க விரும்பப்பட்டதுமான உலகத்திலுள்ள சர்வ
ஜ்ஞனங்களும் வசியமாதற்போருட்டு ஒரு அழிவில்லாத மந்திரத்தைச்
சொல்லக் கேட்பாயாக. (எறு.)

ஸர்வ ஜனவசியம்

அளவொடு மாறுகோ டிதியி லறியவாங்
கெளிதினி ஸாறுகோ பெ திறிற் கிறிநன்

தளநம சிவயவென்றுரைக்கு மக்கரத்
தெளிவுற மற்றதிற் றீட்டி யம்பவே.

3

ஐம்புலச் சேட்டையை யகற்றி வானமு
மிம்பும் பரவிய வெம்பி ரானடி.
யம்புயங் கடைப்பிடித் தத்தி யாதனத்
தூம்பரி னிருந்துவோ நமசி வாயவே.

4

என்றுவண் மலரினா லிதய நெக்குற
ஒன்றுநா றாயிர முரு செபிக்கினே
கன்றுபின் றொடர்பக கடுப்ப யாவரும்
பின்றொட ருவரிது பேசல் வேண்டுமோ.

5

ந	ம	சி	வ	ய
சி	வ	ய	ந	ம
ய	ந	ம	சி	வ
ம	சி	வ	ய	ந
வ	ய	ந	ம	சி

(பொ-ரை) மேற்கண்ட சக்கரத்தின்படி ஒரே அளவாக நேராக
புறு கோடு கிழித்து அந்த ஆறு கோடுகளுக்கும் குறுக்கே ஆறு கோடு
பிழித்து அதனால் ஏற்படுகின்ற இருபத்தைந்து வீடுகளிலும் ந,ம,சி,வ,ய,
மன்கிற ஐந்தக்ஷரங்களையும் அடைத்து நடுவனையைப் பிடித்து
ராறிப்போட்டு, சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும்
பஞ்சபவன்கள் செய்யும் தீங்குகளை யெல்லாம் நீக்கி, ஒரேநிலையாக
மனதை சுழிமுனைமில் நிறுத்தி, தேவர்களாலும், மனிதர்களாலும்
துதிக்கப்படாநின்ற எம்முடைய பரமேஸ்வரனுடைய திருவடித்தா
மரைகளை உள்ளத்தில் உறுதியாக நம்பி உயர்ந்த ஆசனத்தின்மேல்
எழுந்தருளியிருந்து *ஓம் நமசிவய என்கிற மந்திரத்தினால் நல்ல
பஷ்பங்களைக் கொண்டு மனங்கரைந்து ஒரு நூறாயிர உரு செபித்தால்
கன்றானது பின்னே தொடரும்படி செல்லும் பசுவைப்போல உலக
ஜெனங்கள் எல்லோரும் பின்னே தொடந்து வருவார்கள் ஆகையால்
இதனுடையப் பெருமையைப் பேசவேண்டுமோ. (எ-று.)

★ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை யாதாமொரு மந்திரங்களுக்கு முன்னும்
உச்சரிக்க வேண்டும்

புத்தியை விலக்கியிப் புவியின் மேலுமுன்
மத்தனோய் புரிதரும் வலிய பேயெலாஞ்
சித்தம்நைந் தோட்டச்செய்யு மந்திர
மித்தல வரப்பிலொன் றியம்பக் கேட்டியால்.

6

உருவய நமசியென் றுரைக்கு மந்திரங்
குருமக முணர்ந்தெழிற் குமர வேடனைத்
தருமுதல்வ னடித் தானத் தாமரை
யிருதய மலரினி லிருத்தியாங்கரோ.

7

பழுதில்வெட் பாலையம் பலகை மீமிசை
யெழுது சித்திரமென விருந்து சக்கரம்
வழுவறப் பொறித்துமுன் வைத்து நூறுபத்
தெழுபதி னாயிர மியம்பி நம்மரோ.

8

அலகைவெம் பூதங்க ளாகி யாம்பல
பலபில்லி சூனியம் பறக்கு மன்றியும்
நிலமிசை வருந்திய நெடிய நோயெலாம்
உலவிய வளிச்சறு கொக்கு மென்பவே.

9

(பொ-ரை.) இவ்வுலகத்தின்கண் இயற்கையான
அறிவைக்கெடுத்து பைத்தியநோயை உண்டாக்குகின்ற வலிமையுள்ள
பேய்களெல்லாம் மனவருத்தப்பட்டு ஓடி விடும்படிச் செய்கின்ற
மந்திரமொன்றை இவ்விடத்தில் நாம் சொல்லுகின்றோம். நீ
கேட்பாயாக. (அதாவது) வயநமசி என்று சொல்லுகின்ற மந்திரத்தைக்
குருமகமாகத் தெரிந்துக் கொண்டு அழகிய முருகக் கடவுளைப்
பெற்றெடுத்த பரமேஸ்வரனுடைய திருவடித் தாமரையை இருதய
கமலத்தினில் வைத்து, குற்றமற்ற வெட்பாவைப் பலகையின்மேல்
சித்திரத்தைப்போல் சக்கரமெழுதி முன்னே வைத்து எழுபத்தோராயிரம்
உருசெயித்தால் பசாசுகர், கொடியபூதங்கள் ஆகியவைகளும்,
பலவகைப்பட்ட பிள்ளி, சூனியம் இவைகளும்பறக்கும், அல்லாமலும்
உலகத்தில் வருத்தப்படுத்துகின்ற பலவகைப்பட்ட நோய்களும்
சண்டமாருதம் போல் வீசுகின்ற சுழல் காற்றினிடத்து
அகப்பட்டுக்கொள்ளுகின்ற உலர்ந்த ஒரு சிறு இலையைப்போலாகும்
(எறு.)

ஆபாதபேய்களை ஆட்டி வைக்கும் ஜாலம்

பெயர்ப்ப பெய் பிசாசுகள் பிடித்து

புனிதமொடு வாய்திறவை திருந்துதானால்

அப்பா அரினி அரை உருந்தினைவாயும்

அப்பாவு கொத்திணையின் படித்து நிதான்

ஊரப்பா உள்ளுக்குச் செலுத்திவிட்டால்
 உத்தமனே கிருகிரென்று உடனே ஆடும்
 பாரப்பா பேர் ஊரும் பணிந்து சொல்லும்
 பண்பாக முடியறுத்து முழுக்கில்வையே.

10

(பொ-ரை) இப்பூமியில் பிசாசுகள், பேய்கள், வீரன், இருளன், காட்டேரி, வெரியன், நொண்டி, சாமுண்டி, தூரித்தாண்டி, மாருமுனி சங்கிலியன், கருப்பன், பாவாடைராயன், குழியிரிசி, மோகினி, சந்தகன்னிகள், யூதங்கள், முனிகள் இன்னும் எப்பேர்ப்பட்ட துஷ்ட பிசாசுகள் பிடித்துக் கொண்டு எவ்விதமாகிய தந்திர மந்திரங்களினானும் ஆடாமலும், வாய்திறவாதிருந்தபோதிலும் அரைஉருந்தினளவு (அவ்வது சிறுபயரளவு) அபினியை ஒரு வெத்திலையில் வைத்து மடித்து உள்ளுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அதைத் தின்றவுடன் கிருகிரென்று ஆடி தன்னுடைய ஊரும் பேரும் அதுபிடித்தவிடமும் சொல்லுவதுமன்றி இப்பொழுதே ஓடிப்போகிறேனென்று அமும், அப்பொழுதே முடியை அறுத்துவிட்டு மயக்கந்தீர் வாழைபட்டையை வதக்கி கால் ஆழாக்குச்சாறு உள்ளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு முழுக்கில் வைக்க யாவும் ஒழிந்து விடும் (எ-று,) இது இரகசியமான கைபாகம்.

ஆடாதபேய்கள் ஆடும் ஜாலம்

ஆரப்பா ஆடாத பேய்க ளாட
 அப்பனே அப்பையுட கிழங்கினோடு
 பாரப்பா பேயத்தி பேயால் வேர்
 பருத்ததொரு தாணிவே மூமத்தன் வித்து
 வாரப்பா விராக நிடை பொடித்து
 வஸ்திர காயமயது வளமாய்ச் செய்து
 காரப்பா காட்டின்பசு எறு கொளுத்தி
 கனமான விபூதியுடன் தூளைச் சேரே.

11

சேரேநீ ஸ்திரீ புருஷர் எவரானாலும்
 சிதறாமல் குந்தவைத்து சிரமேற்போட
 வாரேநீ வாய்திறவா திருந்தா லுந்தான்
 வளமாக தூள்போட வெருண்டு பின்னும்
 ஆரேநீ ஆடுவதும் ஊரும் பேரும்
 அன்போடு சொல்லிவிடும் அப்போதே தான்
 மீரேநீ முடியறுத் தொழித்துவிடு மயங்கிடாமல்
 மையல் நீங்க ஜலந்தெளித்தால் மயக்கம் போமே.

12

(பொ-ரை) ஆடாத பேய்களை எவ்வாறு ஆட்டிவைக்க வேண்டுமாகில் அப்பைகிழங்கு, பேயத்திவேர், பேயாலவேர்,

ஊமத்தன்விரை இதுகளை நிழலிலுலர்த்தி வகைக்கு ஒரு விராக
 னிடையாக யெடுத்து பொடித்து வஸ்திரகாயம்செய்து
 வைத்துக்கொண்டு (காட்டிலேயே வாசம் செய்யப்பட்ட) காலி மாட்டுப்
 பசுவின் சாணமெடுத்து உலர்த்தி கொளுத்தி சாம்பலாக்கி
 வஸ்திரகாயம்செய்து மேற்படித் தூளுடனே சரிமிடையாக
 இந்தச்சாம்பலாகிய விழுதியைக்கவந்து ஸ்தீரீ பருஷரில் எவருக்காகிலும்
 பேய்பிடித் திருக்குமாகில் அவர்களை ஸ்னானம் செய்விக்காமல்
 அவர்கள் எப்படியிருக்கிலும் அப்படியே அழைத்துவந்து குந்தவைத்து
 மேற்படி தூளைக் கவந்திருக்கப்பட்ட விழுதியை
 கையிலெடுத்துக்கொண்டு தன் வாயில் வந்தபடி எதெதையோ
 மந்திரங்கள் சொல்வதுபோலச் சொல்லி முன்னால் எதிரில்
 குந்தவைத்திருப்பவர் சிரசிற்போட உடனே பயந்து தலைசுற்றி
 ஆடுவதுமல்லாமல் வாயில் வந்தபடிக்கெல்லாம் பினத்திக்கொண்டு ஆடி
 ஆடி ஊரும் பேரும்சொல்லி அபயம் அபயம் நான் போறேன் நான்
 போறேனென்று சொல்லும், அது சமயம் முடியறுத்துவிட்டு ஜலம்
 மேலேதெளித்து ஸ்நானம் செய்விக்க வடனே மயக்கம் தெளிந்து விடும்
 (எ-று.) (இது கைபாகமான தந்திரம்.)

பிசாசு பேய் பூதங்களை ஒட்டும் சூஷ்ம வித்தை

தோட்டம் வனம் முதலிய விடங்களிலுள்ள சொரியாந்
 தவளையை பிடித்துக்கொண்டு வந்து போதுமானபரையில் பளிங்கு
 சாம்பிராணியை சிறு துணுக்கைகளாகச் செய்து மேற்படி தவளையின்
 வாயின் வழியாக உட்செலுத்தி வாயைத்தைத்துவிட்டு
 புகையூரும்படியாக கால்மேல் தலைகீழாகக் கட்டி 40-நாள்
 தொங்கவிட்டு அதன்பின்பு அதை யெடுத்து அதற்குள்ளிருக்கும்
 சாம்பிராணியை சிந்தாமல் எடுத்துக்கொள்ளவும், பிறகு
 தலைமஞ்சங்கொடியை அத்துடன் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு
 பேய்பிடித்திருப்பவர்களை குந்தவைத்து மேற்படி தூளைக்
 கவந்திருக்கும் சாம்பிராணியை நெருப்பிற்போட்டு புகையை
 அவர்களுடைய நாசிக்குட் செல்லும் படியாக புகைபிடிக்க, புகை
 நாசிக்குள் ஏறினமாத்திரத்தில் பேய், பிசாசு, பூதம், பிரம்மராஷ்டன்,
 வாடமுனி, செம்முனி, சடாமுனி, கருமுனி, குழியிரிசி, கருப்பன்
 சங்கிலிமுனி குட்டிச்சாத்தான், சப்தகன்னிகள் முதலியதுகள்
 பிடித்தவர்களெல்லாம் தலைவிரித்துக்கொண்டு ஆடி தான் பிடித்த
 விடமும் தன் ஊரும் பேரும் சொல்லி ஓடிப்போகிறேன் ஓடிப்போகிறேன்
 என்று சொல்லும் அப்பொழுது முடியறுத்துவிட்டு முழுக்கில்வைக்க
 சகலமும் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமாக இருப்பார்கள். (எ-று.) (இது
 கைபாகம்)

கை கால் முடக்கல்

பாவை யொன்று பருமுருக் கத்தினால்
ஆவ லோடுசெய் தப்பது மைவயிற்
றோவலின் மாப்பது மையொன் றியற்றிவைத்
தேவின் முள்ளுட னெச்சலு ரோமமும்

13

பேரும் வைத்துப் பிரபல மாகவே
பாரு ளோருண ராது பயிரவ
னார ருந்திரு மந்திர மாயிரம்
ஈரஞ் சையுமங் கிருந்து செப்பிப்பரே.

14

ஆணி யொன்றெடுத் தங்கையி லாவது
காணருங் கழற் காலினி லாவது
பூணின் வாதப் பிடிப்பது போலவே
காணு மற்றிது கண்டுகொள் வாயரோ.

15

(பொ-ரை.) காட்டிலிருக்கப்பட்ட (பொரசமர மென்னும்) முருக்கமரத்தினால் ஒரு பதுமை செய்து அந்தப் பதுமையின் வயற்றின்மேல் மூஞ்சூரின் பக்க எலும்பாகிய முள்ளும், அதின் குடவிலிருக்கும் எச்சமாகிய மலமும், அதன் ரோமமும், (ஒரு நருக்கில்) எதிராளியின் பேரும் எழுதி பிரபலமாகச் சொல்லிவைத்து அரிசி மாவைப் பிசைந்து பதுமையின் வயற்றின்மேல் வைத்திருக்கும் சாமான்களுடன் வயற்றைப் போலேயே மூடிவிட்டு உலகத்தார்களெல்லாம் தெரிந்துக்கொள்ளாதபடி பயிரவ மந்திரத்தை பதினாயிரம் உரு சரியாக செபித்து அவ்விடத்தில் பதுமையுடன் வைத்திருக்கின்ற முட்களில் ஒன்றை எடுத்து காணுதற் கருமையாக எதிராளியாக வைத்திருக்கின்ற பதுமையின் காலிலாவது கையினிலாவது அடித்தால் வாயுவு வந்தவர்களுக்கு பிடிப்பு வருவதுபோல எதிராளிக்கு உண்டாகும், அவன் வணங்கி வருவானாகில் அடித்தமுள்ளைப் பிடுங்கிவிட சவுக்கியமாகிவிடும்.

(மேற்கண்ட வித்தையை யாருக்குச் செய்யலாம், யாருக்குச் செய்யக்கூடாது என்று தராதர மறியாமல் நீ செய்வையாகில் அது உனக்கே வலிப்பதுமன்றி உன்னுடைய மூவேழு (21) தலைமுறைக்கும் அந்த பாவம் விடாமல் சுத்திக்கொள்ளும், இது சத்தியம்! சத்தியம்! ! சத்தியம்! ! ! இதை நீ தெரிந்துக்கொள்வாய்.) (எ-று.)

வேடிக்கை வித்தை

வேடிக்கை விளையாட் டொன்று
விளம்புவேன் கேண்மை வைப்பில்
மூடிக்கை யிருந்தால் யாரு
மோகிப்பர் விரிப்பின் வாளாக்

புலிப்பாணை ஜாலத்திரட்டு

கோடிக்கை விடுவா ரும்மை
 குலவிய தேங்கா யொன்று
 நாடிக்கை யாலே வாங்கி
 நானில மறிய மாதோ.

16

மற்றதைத் தொளைத்து பச்சை
 வாளர வொன்று போட்டுக்
 குற்றமில் லாமல் வாயைக்
 கோதற மூடித் தூபம்
 முற்றவே கொடுத்துச் செவ்வாய்
 முதற்குழி கல்லில் வைத்துச்
 செற்றமி லன்பி னோடு
 தினமதே ழான பின்னே.

17

எடுத்தொரு கல்வத் திட்டே
 யெரித்துநீ தைலம் வாங்கி
 கடுத்த தும்பிருவெம் மாளை
 கருத்தினி லிருத்திப் போற்றி
 விடுத்தொரு விளக்கிற் ரீபம்
 விளங்கவே யேற்றது நோக்கின்
 அடுத்தவப் பசிய பாம்பே
 யகமெலாந் தெரியு மன்றே

18

(பொ-ரை.) வேடிக்கையாக ஒரு விளையாட்டைச் சொல்லுகிறேன் நீ கேட்பாயாக, இந்த வித்தை யுடையவர்கள் கையை மூடிக்கொண்டு யாருக்குங் காட்டாமலிருந்தால் யாவரும் பிரயிப்பார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் கையைவிரித்து விட்டால் யாவரும் மதியார்கள். ஆகையால் நீ உலகத்தில் ஜனங்களறியும்படி ஒரு தேங்காய் வாங்கி அதை நன்றாய் தொளைத்து அதில் பச்சைப்பாம்பு ஒன்றைப்போட்டு வாயை மூடி தூபதீபங்கொடுத்து மேல்ஓட்டைப் போக்கி முதலில் செவ்வாய்க்கிறமையில் கல்வத்தில் போட்டு நல்ல அன்போடு ஏழுநாள் வரைக்கும் அரைத்து அப்படி அரைக்கப்பட்ட சாமானை ஒரு கலசத்திற் போட்டு எரித்து அப்போது வரும் தைவத்தை இறுத்து வைத்துக் கொண்டு விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய இறைவனை மனதில் வைத்து துதித்து அந்தத் தைவத்தை ஒரு விளக்கிலிட்டு தீபமேத்திப் பார்த்தால் பச்சைப் பாம்பே அவ்வீடெல்லாந் தெரியும். (எ-று.)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்
பலதிரட்டு சூஸ்திரம்
காப்பு

வேதாந்த நாயகியே விமல வேணி
வீரமா காளியம்பாள் ருத்திரரூபி
நாதாந்தப் பொருளாளே யகோர வீரி
நாரணியே காரணியே தேவி சத்தி
மூதாந்த மூர்த்தி பராபரையே துர்க்கை
மூவருக்கே முதற்பொருளே யானந்தாயி
மாதாந்தச் சபையீன்ற ஏகவல்லி
மாமுகத்தான் பலதிரட்டு காப்புதானே.

1

(பொ-ரை) வேதங்களின் அந்தத்தில் விளங்கும் தலைவி!
பரிசுத்தமான வேணி! வீரமாகாளி! அம்பாள்! ருத்திர ரூபி! நாதாந்தப்
பொருளாளே அகோர தன்மையை யுடையவீரி! நாராயணீ! காரணீ! தேவீ!
சத்தீ! மூதாந்த மூர்த்தியே! பராபரையே! துர்க்கையே! பிரம, விஷ்ணு
ருத்திராதிபர்களுக்கு முதற்பொருளே! ஆனந்தாமி! மாதாந்தமென்னும்
சபையைப்பெற்ற ஏகவல்லி ஆகிய மகாதேவியே உன் புத்திரனாகிய
யானைமுகத்தையுடைய வினாயகரானவர் புலிப்பாணி முனிவர்
அருளிச்செய்த பலதிரட்டென்னும் இந்த புத்தகத்தைப் பாடக்காத்து
ரணிக்கவேணும், (எ-று)

நூல்-முப்பூமுறை

தானென்ற முப்பூவைச் சொல்லக்கேளு
தருவான வண்டமடா வாதியாதி
கானென்ற வண்டத்தைக் கொண்டுவந்து
கடிதாக நொறுக்கியதை துட்டைப்போல
மானென்ற பூநீற்றைக் கறைத்திறுத்து
மைந்தனே யதிற்போட்டுக் குறுகக்காய்ச்சி
பானென்ற ஜலம்விட்டுக் கழுவிப்போட்டு
பண்பான ரவிதனிலே யுலரப்போடே.

2

போட்டேநீ சுண்ணக்கல் நாலு நாழி
போட்டதிலே நீருற்றி விட்டு நீற்றி
நாட்டேநீ கலக்கியதை தெளியவைத்து
நாயகனே மறுசட்டி தனிலிறுத்துக்

கூட்டே நீ யண்டஜல மதிலேபோட்டுக்
கறுக்கியே காய்ச்சியதை யெடுத்துக்கொண்டு
ஆட்டே நீ குழிக்கல்லி விந்நீர்விட்டு
அப்பனே மைபோல வரைத்துத்தீரே.

3

நீரே நீ யுலரவைத்து பில்லைபோலே
திறமனாகக் காய்ந்தபின் பெடுத்துமைந்தா
சீரே நீ யுலையில்வைத் தூதுவது
தின்மயத்தின் சுண்ணமதை யென்ன சொல்வேன்
பாரே நீ சுண்ணமது ஆகும்ட்டும்
பாங்காக விந்நீரி லரைத்துவது
வீரே நீ உலைக்கேற்றி மைந்தா நீயும்
விதமான சுண்ணமதை கலக்கிப்போடே.

4

போட்டே நீ காரையினாற் பாத்திகட்டிப்
பொங்கமுடன் வென்னீரை யதிலேவாரு
நாடே நீ யதைவழித்துக் கரைத்துநன்றாய்
நாயகனே தெளிவிறுத்து நவநாள்வாறு
ஆடே நீ ரவிதனிலே யுலரவைத்து
அப்பனே அன்பாக சத்திபுசை
தேடே நீ கணபதியின் பூசைசெய்து
திறமாகக் குப்பியிடை யடைத்துவையே.

5

வையே நீ மலைச்சாம்ப லமுரி நீரில்
வகையாகச் சமன்கொண்டு கலக்கித்தேற்றி
செய்யே நீ தெளிவிறுத்துப் பாத்திதன்னிற்
செயலாக ஒன்பதுநாள் மட்டும்வாரு
மையே நீ யுப்பாகு மெடுத்துக்கொண்டு
மைந்தனே குப்பியிலே பதனம்பண்ணு
கையே நீ யுப்பெல்லா மிந்தபாகங்
கருவாக வெடுத்தாக்கா லுப்பேயாமே.

6

உப்பான முப்புவைச் சமனாய்ச்சேர்த்து
உத்தமனே மாதவிடாய் நீராலாட்டி
ஒப்பாக வில்லைசெய் துலரவைத்து
வொளிவான முழப்புடத்தி னுகந்துபோடு
வெப்பான புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு
விதமான குப்பியிலே வைத்துப் பூசி
செப்பான முப்புவின் சுண்ணத்தாலே
ஜெயமாகுந் தொழில்களெல்லாஞ் சித்திதானே.

7

(பொ-ரை) முப்பது செய்யும் வழியைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக, இந்த முப்புவக்கு அண்டமென்னும் பொருளே காரணவஸ்துவாகும், ஆகையால் அப்படிப்பட்ட அண்டத்தைக் கொண்டு வந்து துட்டைப்போல நொறுக்கி வைத்துக்கொண்டு, யூற்றிறைக் கொண்டு வந்து நன்றாய் சலம் விட்டுக் கரைத்திறுத்து அதில் மேற்படி அண்டத்தைப் போட்டு குறையுப்படி (அதாவது சலம்வற்றக்) காய்ச்சி பிறகு அவைகளை ஜலம் விட்டு நன்றாய்க் கழுவி வெய்யலில் உலரப்போட்டு பிறகு சுண்ணாம்புக்கல் நான்குபடி கொண்டுவந்து அதிலே ஜலம்விட்டு கரைத்து சுண்ணக்கல் ஜலத்தை தெளிவிறுத்து வேறு சட்டியில் ஊற்றி அதில் மறுபடியும் அண்டத்தைப் போட்டு வற்றக்காய்ச்சி அதையெடுத்துக் கொண்டு கல்வத்தில்போட்டு இப்பொழுது தெளிவிறுத்த சலத்தைக் கொஞ்சம் நிருத்தி வைத்திருந்து மேற்படி ஜலத்தைவிட்டு மை வைத்து நன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு அந்த பில்வையை உலையில் வைத்து ஊதவேண்டும், அப்படி யுகினால் சுண்ணமாகும், சுண்ணமாகாவிட்டால், மறுபடியும் அரைத்தரைத்து உலைக்கு ஏற்றி ஊதிச் சுண்ணமாக்கி அந்தச் சுண்ணத்தை சலத்தில் கலக்கி கலக்கினைத காரைச் சுண்ணாம்பாற் பாத்திகட்டி அதில் வார்த்துச் சலங்கொஞ்சம் வரண்டபின்பு, அதை வழித்து மறுபடியும் அதைச் சலத்தில் கரைத்து தெளிவிறுத்து ஒன்பதுநாள் அதேப்பிரகாரஞ் செய்து அப்படியே வெய்யலில் உலரவைத்து சத்தி யுசைசெய்து அதை எடுத்து குப்பியில் அடைத்து வைத்துவிட்டு மலைச்சாம்பலென்னும் அவ்விடத்துப் புழுதியைக் கொண்டுவந்து அமுரி நீரில் ஒரே அளவாகக் கலந்து கலக்கி தெளியவைத்து இறுத்து வேறு பாத்திரத்தில் ஒன்பதுநாள் வரைக்கும் வார்த்து உலர்த்தினால் அது உப்பாகும். (இதுவே உப்பு செய்யும் பாகமாகும்) அந்த உப்பை யெடுத்துக்கொண்டு குப்பியில் வைத்து யுசைசெய்து பின்பு அப்படியான உப்பினுடனே முப்புவைச்சேர்த்து நாத நீர் என்னும் மாதவிடாய் நீரினால் அரைத்து பில்வை செய்து வெய்யலில் உலர்த்தி முழப்புடத்தில் புடம்போட்டு அது ஆறின பின்பு எடுத்து குப்பியில் வைத்து யுசை செய்துக் கொள்வாயானால் இந்த முப்புவின் சுண்ணத்தால் ஜெயமாகக்கூடிய தொழில்களெல்லாம் அடியில் வருமாறு சித்தியாகும். (எ-று.)

ரசக்கட்டு

சித்தியாம் ரசக்கட்டு சொல்லக் கேளு

சிறப்பான பன்றியின் பாலாற் கட்டும்

புத்தியாம் குட்டியெல்லாம் அடைத்து வைத்து

பொங்கமுடன் உதையாதி துடங்கும்போது

வெற்றியாம் குட்டியொன்று குடிக்காவிட்டால்
 விதமாகப் பால்நிரப்பி மூக்கிற் சிந்தும்
 பத்தியாம் கவனமுடன் பிசைந் தழுத்தி
 பாங்காகச் சுத்தியாம் ரசத்தை வாரே.

8

வாரேநீ விராகனிடை யைம்பத் தொன்று
 வளமாக முன்சொன்ன முப்பூச் சுண்ணம்
 வாரேநீ விராகனிடை யொன்று தூக்கு
 பதமாகச் சத்தியுட பூசை செய்து
 சீரேநீ வாயிலிட்டுச் செலுத்திப் போடு
 செம்மையாய் வாய்மூக்குங் காதந் தைத்து
 தேரேநீ புதுப்பாண்ட மதிலே யிட்டு
 திங்கள் பொறுத் தெடுக்கரச மணியுமாமே.

9

ஆமேநீ நாகமொன்று தங்க மொன்று
 அடைவாக ரசக்கட்டு ஒன்றுங் கூட்டு
 வாமேநீ தங்கமதை யுருக்கிக் கொண்டு
 வளமாக ரசக்கட்டு நாகஞ் சேரு
 தாமேநீ செம்பதிலே பத்துக் கொன்று
 தான்கொடுக்க ஒன்பதரை மாற்று மாகும்
 நாமேநீ கெந்தியிட்டுச் செந்தூரித் தால்
 நாயகனே நவலோக வேதை யாமே.

10

(பொ-ரை.) இனி ரசக்கட்டு சொல்லுகிறேன் கேள், அதாவது பன்றியின் பாலால் கட்டும், பன்றியின் குட்டிகளை யெல்லாம் பால்குடிக்காதபடி அடைத்துவைத்து காவலில், ஒரு குட்டியும் குடிக்காதிருப்பதால் பாலானது மூக்குவழியாகச் சிந்தும், அப்போது அந்த பாவைப் பிசைந்து அழுத்தி அதில் சுத்திசெய்த ஐம்பத்தொரு விராகனெடை ரசத்தை வார்த்து ஒரு விராகனெடை முப்பூ சுண்ணமுஞ் சேர்த்து சத்தியுசை செய்து அந்தப் பன்றியின் வாயிலிட்டு வாயையும் மூக்கையும் காதையும் தைத்து ஒரு புதிய பாண்டத்திலிட்டு வைத்து ஒருமாதம் பொறுத்து எடுக்க ரசம் மணியாகும், அப்படியான ரசக்கட்டு ஒரு எடையும், நாகம் ஒரு எடையும், தங்கம் ஒரு எட்டியுமாக எடுத்து முதலில் தங்கத்தை உருக்கி அது உருகும்போது மற்ற இரண்டு சரக்கையுஞ் சேர்த்துக் களங்காக்கி வைத்துக்கொண்டு பத்தெடைசெம்பை உருக்கி அதில் இந்த மருந்தை ஒரு எடை கொடுக்க ஒன்பதரை மாற்று காணும், அதில் கெந்தகஞ் சேர்த்துச் செந்தூரஞ் செய்தாலோ நவலோக வேதையாகும். (எறு.)

திலகமுறை

ஆமேநீ வசியமென்ற மையைக் கேளு
 அமைவான கஸ்தூரி மஞ்சளப்பா
 வாமேநீ யூசியென்ற காந்தந் தானும்
 வளமான கோரோசனை கிறாம்பு கூட்டித்
 தாமேநீ பச்சையென்ற பூரத்தோடு
 தயவான சாதிக்காய் விராகன் கால்தான்
 நாமேநீ யிவையெல்லாம் பொடியாய்ச் செய்து
 நாயகனே வெண்குகிலில் நீபரப்பே.

11

பரத்தியே தலைமஞ்சங் கொடியுங் கூடப்
 பண்பான குருபாதந் தனைவணங்கி
 அரத்தியே திரியாக்கிக் கருச்சீலைகத்தி
 அப்பனே தாமரைநூல் மேலேகத்தி
 வரத்தியே காராவி நெய்யைத் தானும்
 வளமான சிரசோடு தன்னிலிட்டு
 சிரத்தியே சிரசோட்டில் நெய்யைவார்த்து
 சிவசிவா விளக்கேற்றி மையை வாங்கே.

12

வாங்கியே புழுகுடன் சவ்வாதுங்கூட்டி
 வளமாக மத்தித்து சிமிளில் வைத்து
 பாங்கியே மோகினிக்குப் பூசை செய்ய
 பண்பான மந்திரந்தான் சொல்லக்கேளு
 தாங்கியே பூசையது வாலையூசை
 தயவாகப் பூசித்துத் தியானமோது
 ஆங்கியே ஹீம் இரீம் கிலீ மென்றோதி
 ஆக்ருஷ்ணீ மோகினியென் றங்கென் றெண்ணே.

13

எண்ணவே தியான மொரு லக்ஷமோது
 என்னசொல்வே னுலகமெலாம் வசியமாகும்
 நண்ணவே தங்கத்தால் வெள்ளியாலும்
 நல்லசிமிள் குச்சிசெய்து திலகம்போடு
 பண்ணவே தேவராஷுதர்கள் சித்தர்
 பண்பான புருஷரொடு மாதர்யாரும்
 அண்ணவே கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு
 அப்பனே பகையெல்லா மற்றுப்போமே.

14

போமேதான் மாற்றமொன்று சொல்லக்கேளு
 பொலிவான ஐங்கோலப் பிண்டம்வாங்கி
 நாமேதான் குரணித் தெடுத்துக்கொண்டு
 நாயகியாள் சிஷ்யிலே வைத்துருட்டி

ஆமேதான் சிரசோட்டிற் காராவி நெய்யில்
 அப்பனே மையெரித் தெடுத்துக்கொண்டு
 வாமேதான் திலர்தமிட மறையும்பாரு
 வளமான மான்மார்க்க சித்திதானே.

15

(பொ-ரை.) இனி வசிய மையைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக
 (சொத்தை சொள்ளையில்வாத) கஸ்தூரி மஞ்சள், ஊசிக்காந்தம்,
 கோரோசனம், வவங்கம், பச்சைக் கற்பூரம், சாதிக்காய் இவைகள்
 வகைக்கு கால் வராகனெடை எடுத்துப் பொடிசெய்து வெண்மையாகிய
 துணியில் பரப்பி குருவின் பாதத்தை வணங்கி அவருடைய மூலமாகக்
 கண்டறிந்து தலைபிண்டக் கொடியைக் கொண்டுவந்து அதனுடன்
 வைத்துத் திரிதிரித்து மேலே கறுப்புத் துணியைச்சுற்றி அதற்கு மேல்
 தாமரை நூலைச்சுற்றி கறுப்புப் பசுவென்னும் காராம் பசுவின் நெய்யை
 மண்டையோட்டில் வார்த்து அந்தத்திரியை அதிலிட்டுக் கொளுத்தி
 மைவாங்கவும், அப்படி வாங்கின மையுடன் புதுகு ஜவ்வாது
 இவைகளைச் சேர்த்து நன்றாய்க்கவந்து வைத்துக்கொண்டு
 மோகினிக்கும் வாவைக்கும் பூசைசெய்து ஸ்ரீம் இரீம் கிலீம் என்று
 தியானஞ்செய்து மோகினிதேவி நீ ஆக்ருஷ்ணீ அங் றங் என்று மனதில்
 எண்ணிக்கொண்டு மேற்படி மந்திரத்தை ஒரு வக்ஷந்தடவை
 ஜெபித்தால் வசியமாகும், இந்த மையை வெள்ளியாலாவது
 தங்கத்தாலாவது கம்பிசெய்து அதினாலெடுத்து மையிடவும், அப்படி
 செய்தால் தேவர்கள், ராஜாதர்கள், சித்தர்கள், புருஷர்கள், பெண்கள்
 இவர்களெல்லாம் என்ன கேட்டாலும் கொடுப்பார்கள். இன்னமொன்று
 சொல்லக்கேளு! ! ! ஐங்கோவமென்னும் அழிஞ்சிலின் சமூலம் வாங்கிச்
 சூரணஞ் செய்து அதை ஒரு பெண்ணின் சீவையில் வைத்துத்
 திரியாக்கி மண்டையோட்டில் காரம்பசுவின் நெய்யைவிட்டு அதில்
 இந்தத் திரியைப்போட்டு எரித்து மைவாங்கி திலர்தமிட்டால் சர்வமும்
 மறையும். (எ-று)

அஞ்சனம்

சித்தான அஞ்சனந்தான் சொல்லக்கேளு
 சிறப்பான மூலிகையொன் றுரைப்பேன்மைந்தா
 முத்தான ஆடாதோடை மூலியப்பா
 முதன்மையா மதினுடைய கிழங்கைக் கண்டு
 பத்தான எண்பேத மட்டுஞ்செய்து
 பண்பான வதினுடைய கிழங்கைவாங்கி
 வித்தான குழியம்மி தன்னிலப்பா
 விதமான கிழங்கதிலே வராகன்போடே..

16

போட்டப்பா வதினுடைய பழந்தானையா
 பொங்கமுடன் கோரோசனைப் புழுகூட்டி
 ஆட்டப்பா விளக்கிட்டு சாரைநெய்யால்
 அன்பாக வெட்டுண்ட சிரசினோட்டில்
 கூட்டப்பா மையெரித் தெடுத்துக்கொண்டு
 கூர்மையாய் சற்குருவின் பாதம் போற்றி
 நீட்டப்பா முக்காலும் பூசைசெய்து
 நினைவாகப் புற்றினிட தேனிலாட்டே.

17

ஆட்டையிலே குழியம்மி வெடித்துக்காணும்
 அப்பனே பாதாளம் ஜெகமாய்த்தோணுங்
 கூட்டையிலே வழித்தெடுத்துச் சிமிளில்வைத்து
 குருவான கணபதிக்குப் பூசைசெய்து
 நீட்டையிலே யஞ்சனா தேவி யனுமாருக்கும்
 நிக்ஷயமாய்ப் பூசைசெய்து கண்ணிற்போடு
 காட்டையிலே நிதிகளெல்லாங் கண்ணிற்றோன்றுங்
 கனிவாகக் கிண்டியதை யெடுத்துக்கொள்ளே.

18

(பொ-ரை.) வேறொரு அஞ்சனஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்.
 ஆடாதோடை என்னும் மூலிகையின் முதிர்ந்த கிழங்கைப்பார்த்து
 மந்திரோச்சாடனஞ்செய்து அந்தக் கிழங்கை எடுத்துக்கொண்டுவந்து
 கல்வத்தில் ஒரு வராகனிடையே போட்டு, அத்துடன் அதினுடைய
 பழமும், கோரோசனையுங் கூட்டித் திரியாக்கி சாரைப்பாம்பின்
 நெய்யை மண்டையோட்டிவிட்டு அதில் திரியைப்போட்டு எரித்து
 மையை எடுத்துக்கொண்டு ஆசானுடைய திருவடிகளை
 நம்ஸ்காரஞ்செய்து புத்துத்தேனால் அரைத்தால், இவ்விதம்
 அரைக்கும்போது கல்வம் வெடித்துக் காணும், அப்போது பாதாளம்
 காணும், இது கண்டு அவைகளையெல்லாம் வழித்தெடுத்து ஒரு
 பரணியில் வைத்து கணபதிக்குப் பூசைசெய்து அஞ்சனாதேவியையும்
 ஆஞ்சனேயரையும் பூசித்து கண்ணிற் போட்டால் உலகத்திலுள்ள
 நிதிகளெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரியும் (எ-று.)

மாரணம்

கொள்ளவே மாரணத்தைச் சொல்லக்கேளு
 கொடிதான பாவமடா சொல்லொணாது
 அள்ளவே மாரணசக் கரத்தைக்கீறி
 அடைவாக நிர்மலமுங் காற்கீழ் மண்ணும்
 விள்ளவே கருவதிலே யரைத்துப்பூசி
 விதமான வவன்பேரு முழுந்தநாட்டித்
 தள்ளவே நாகத்தின் வாயினுள்ளே
 தான்செலுத்தித் தலைகீழாய்த் தூக்கிக்கட்டு.

19

கட்டியே சமர்த்தென்ன வெட்டியப்பா
 கருவான நிம்பநெய்யி லோமம்பண்ணு
 தட்டியே தென்முகமா யிருந்துக்கொண்டு
 திரமாக சபிக்கும் மந்திரத்தைக்கேளு
 கிட்டியே மசிநசி யென்றேயோது
 கிருபையுட னெட்டுநாள் செபித்தாயானால்
 நெட்டியே வாங்குமடா ஆரானாலும்
 நிமிஷத்திற் கொல்லுமடா கண்டுபாரே.

20

(பொ-ரை.) ' இனி மாரணத்தைச் சொல்லக் கேளு:- இதைச் சொல்வது மிகவும் பாவமாகும், அதாவது மாரண சக்கரம் ஒன்றைக் கிழித்து வரிசையாக நீரும், மலறும், காலின்கீழ் மண்ணும், அதில் கருவை அரைத்துப் பூசி அவனுடைய பேரையும் அதில் எழுதி ஒரு பாய்பின் வாயினுள்ளே செலுத்தி தலைகீழாய்த் தூக்கிக்கட்டி, அதன்பிறகு வேப்பெண்ணையால் ஓமம் பண்ணி தெற்குமுகமாக இருந்துக் கொண்டு மசி நசி என்று தினம் ஒன்றுக்கு ஆயிரத்தெட்டுவரு எட்டுநாள் ஜெபித்தாயானால் நிமிஷத்திற் போகுப இதைக் கண்டுபார். (எ-று.)

பேதனம்

பாரப்பா பேதனத்தைச் சொல்லக் கேளு
 பண்பான லுமத்தங் காய்தான் ரெட்டை
 சேரப்பா வதி லிடக்கா லடிகீழ் மண்ணும்
 சிறப்பாக வதிற்செலுத்தி யவன்பேர் நாட்டி
 வீரப்பா பேதனத்தை நன்றா யோது
 விதமாக வவனிருக்கு மூரைச்சுற்றி
 கூறப்பா மயானத்திற் புதைக்கும் போது
 குருவான கருகூட்டிப் புதைத்துப் போடே.

21

புதைத்தவுடன் பக்கமதிற் பிரமை கொள்ளும்
 பொல்லாத கோஷ்டியெல்லா மனேகஞ் செய்யும்
 வதைத்தமட்டுந் தேசமெங்குஞ் சுற்றி மாள்வான்
 வையகத்தோர் தான்பழித்துச் சிரிப்பார் பாரு
 பதைத்து பதைத் தலைந்தலைந்து அழுவானப்பா
 பழிகாரன் பாவியவ னென்ன சொல்வேன்
 கதித்தமனத் துடனவந்து காலில் வீழ்ந்தாற்
 கருவான வதையெடுத்து ஆற்றிற்போடே..

22

(பொ-ரை.) இனி, பேதனத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது இரட்டை ஊமத்தங்காயைபிளந்து அதில் எதிராளியின் இடது

காலடியின்கீழ் மண்ணை அந்த காய்க்குள் வைத்து அவனுடைய பெயரை மேற்படி மண்ணில் எழுதி வேறொரு பிளப்பை அதின் மேல் வைத்து மெல்லிய நூலால் இருபிளப்பையுஞ் சேர்த்துக்கட்டி பேதன மந்திரத்தைச் சொல்லி அவன் இருக்கும் ஊரைச்சுற்றி மயானத்தில் குருவான கருவைக்கூட்டி புதைத்து விடவும். இவ்விதமாகப் புதைத்தவுடனே சமீபத்தில் மயக்கமுண்டாகும். அனேக கோஷ்டங்களையெல்லாஞ் செய்யும், ஊரெல்லாஞ் சுற்றியிறப்பான், உலகத்தோர்களெல்லாம் பழித்துச் சிரிப்பார்கள், பதை பதைத்து அழுவான் இப்படிப்பட்டவன் வந்து காலில் விழுந்தால் மயானத்திற் புதைத்திருந்த காயை யெடுத்து ஆற்றில் ஓடுகின்ற ஜலத்திற் போட அவனுக்குச் சுகமாகும். (எறு)

வித்து வேஷணம்

போடவே வித்துவேஷணத்தைக் கேளு

பொலிவான வேம்பின்மேற் காக்கை கூடு

நாடவே கழுதையுட சடையுங் கூட்டி

நாயகியா ளறுத்தகயி றதுவுஞ் சேர்த்து

கூடவே பஞ்சுவெட்டி யறுந்து போன

குணமாக நரம்பதுவும் பன்றி ரோமம்

சாடவே பித்தநகம் பித்தக்கூறை

சலாயனச் சுளகுடனே சித்தி யாமே.

23

ஆமேநீ முச்சந்தி மீதின் மண்ணி

லப்பனே யுட்கொளுத்தி யடுப்பில் வைத்து

தாமேநீ தென்முகம் நிர்வாண ரூபந்

தயவாகத் தான்கூட்டுச் சாம்ப லாக்கி

வாமேநீ யறுகோண மீதிற் கீறி

வளமாக நசிமசி யென்று நாட்டி

நாமேநீ மந்திரந்தான் தூம்தூம் சீசீ

நண்ணியோம் நசிமசி யென்றே யோதே.

24

ஓதியே யெடுத்துவந் தெதிரி பேரை

ஒளிவாகத் தான்மூடித் திரப்பில் வைக்க

பாதியே படிவாசல் தாண்டிப் போனால்

பதிசெட்டு இருவருமே பிரிந்து போவார்

வாதியே வடமொழியில் முன்னோர் சொன்ன

வளமான வழியெல்லாந் தமிழி லப்பா

நீதியே தப்பாம லெடுத்து நன்றாய்

நீணிலத்தோர் தான்பிழைக்கப் பாடினேனே.

25

பாடியே நரம்பெலும்பு மயிருங் கூட்டு
பண்பில்லாச் கடலையுட சாம்பல் சேரு
ஆடியே யுடும்பினது தலையுங் கூட்டி
அப்பனே நாய்ப்பல்லு மதனிற் சேர்த்து
குடியே யெட்டியிலே மாடன் செய்து
சுகமான புதுக்கலசந் தன்னில் வைத்து
நாடியே யிதுவெல்லா மதனிற் போட்டு
நலமான மாடனைவிட் டோது வாயே. 26

ஓதவே வண்ணார வுதிர மாடன்
ஒளிவான வக்கினி சாமுண்டி விஞ்சை
வாதாகக் கறுகறுத்தாப் போலு மிக்க
வளமான குரங்குபோல் பூனை போலும்
ஆதரவாய்ப் புலிபோலுங் கரடி போலும்
அடைவான பெரும்பன்றி போலு நிற்கும்
பேதையே பேய்போலும் பூதம் போலும்
பிடித்திழுத்துக் கடிப்பதுபோற் செய்யு மாடன். 27

மாடனைத்தா னுருவேற்றி வைத்து நீயும்
மைந்தனே பூசைசெய் தெதிரி னிற்கில்
தாடனமாய்க் கலசமதை யுடைத்த போது
தட்டழிந்தே யவன்குலமு நாச மாகும்
வீடவே வியாதியிலே அழுந்து வார்கள்
விதம் விதமாய் மாடுகண்க ளுயிருஞ் சேதம்
யீடவேயத் திரவியமு மழிந்து போகும்
யினியவே ளாண்மைமுதல் நாச மாமே. 28

ஆமேதா னெதிரினின்ற பேரை யெல்லாம்
அடைவான காரீயத் தகட்டிற் கீறி
வாமேதா னைங்காய மரைத்துப் பூசி
வளமான கல்சமத்தில் தாக்கிப் போடு
தாமேதான் சத்துருக்கள் வணங்கி வந்தால்
தயவாகத் தானெடுத்து பாலிற் போட்டு
நாமேதான் ஓடுகிற சலத்திற் போடு
நலமாக நிவர்த்தியாய்ப் போகும் பாடே. 29

(பொ-ரை.) இனி வித்துவேஷணத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:
வேப்ப மரத்தின் மேலிருக்கின்ற காக்கைக் கூண்டும், கழுதை
ஐடையும், நாயகியாள் அறுத்த தானிக்கயரும், (பஞ்சு கொட்டுபவர்
வெட்டுவதால் அறுந்துபோன) பஞ்சுகொட்டும் நரம்பும், பன்றிகயிரும்.

பரித்தியக்காறுனுடைய நகமும், அவனுடைய துணிகந்தையும், சவாயன விறகு இவைகளை, முச்சந்தி கூடும் மண்ணின்மேல் ஓர் அடுப்பை வைத்து தெற்கு முகமாக நிர்வாணமாக்க இருந்து அடுப்புக்குள் இதையெல்லாம் போட்டு சுட்டு சாம்பலாக்கி அந்த சாம்பல் அடுப்புக்குள் ஈருக்கும்போதே அந்தச் சாம்பலின்மேல் அறுகோணம் போட்டு அதின் மத்தியில் தூமகி என்றுநாட்டி தூம் தூம் சீசீ -ஓம் நசி நசி என்று ஆமிரத்தெட்டுதரம் சரியாய் மேற்படி மந்திரத்தை ஜெபஞ்செய்து. அவைகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுவந்து எதிரியினுடைய பேரை ஒரு துண்டு சீட்டில் எழுதி அத்துடன் சேர்த்து மறைவாக முடிந்து இரப்பில் வைக்க அப்படி வைக்கப்பட்ட வாசற்படியை அவன் தாண்டினால் இருவரும் பிரிந்து போவார்கள். இவைகளை யெல்லாம் வடமொழியிலிருந்து தமிழினால் சொன்னேன், இன்னும் முன்சொன்ன நரம்பும் பன்றியின் எலும்பும், மயிரும், சுடுகாட்டுச் சாம்பலும், உடம்பின் தலையும், நாய்ப்பல்லும் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து எட்டிமரத்தினாலே மாடன் செய்து புதிய கலசத்தில் வைத்து இவைகளை யெல்லாம் அதில்போட்டு மாடனை மந்திரஞ் செய்ய அப்போது வண்ணார உதிரமாடன், அக்கனி, சாமுண்டி, விஞ்சை இவைகளால் குரங்குபோலவும், யுனைபோலவும், புலிபோலவும், கரடிபோலவும், பெரும்பன்றி போலவும், பேய்போலவும், பூதம்போலவும், பிடித்திறுத்துக் கடிப்பது போலவும், செய்யும். இப்படி மாடனை உருவேற்றிவைத்து எதிரியானவன் நிற்கும்போது அவனெதிரில் கலசத்தை உடைத்தால் அவனுடைய குலம் நாசமாகும், வியாதியினால் வருந்துவார்கள், மாடு கன்றுகளெல்லாம் சேதமாகும், திரவியமெல்லாம் அழிந்து போகும், வேளாண்மை முதல் நாசமாகும். பிறகு எதிரியினுடைய பேரையெல்லாம் காரியத் தகட்டிற்கீறி ஐங்காயம் அரைத்து பூசிக் கலசத்திலிடவும், சத்துருக்கள் வணங்கி வந்தால் அதை எடுத்து பாலிற்போட்டுக் கழுவி ஓடுகிற சலத்திற் போட்டால் சகலமும் நன்றாக நிவர்த்தியாய்ப் போகும்.

கள்ளனை பிடிக்க

பாரப்பா நிலவாகை மலைகள் தோறும்
பண்பாகத் தானிருக்கு மறிந்து பாரு
வாரப்பா வதினுடைய விரையைத் தானும்
வளமாகப் பத்துபல மெடுத்து வந்து
சீரப்பா தலைமஞ்சங் கொடியு மாவுஞ்
சிறப்பாக முப்பூவும் வராகன் கூட்டித்
தோட்டா வில்லைதட்டி யுலாப் போடு
கிறாமாக யுலர்த்தியதைத் தயிலம் வாங்கே.

வாங்கியே ஆள்காட்டி முட்டை தன்னை
 வளமான சிற்றண்டத் தயிலம் போலே
 தாங்கியே வாங்கியந்தத் தயில நேரே
 தயவாகத் தானெடுத்துச் சிமிளில் வைத்து
 ஒங்கியே களவுமுதற் சூன்யம் யாவும்
 உற்றுப்பார் தோற்றுமடா கள்ள மெல்லாம்
 நீங்கியே யதுகண்டு பிடித்துக் கொண்டு
 நினைவாகக் குருபாதம் பணிவாய்த் தானே.

31

(பொ.ரை.) மலைகளி லெல்லாம் இருக்கின்ற பெருநில வாகை
 என்னும் செடியைக் கண்டு பிடித்து அதன் விரைவில் பத்துபலம் நிறுத்து
 எடுத்துத் தலைமைந்தன் கொடியும், மாவும், முப்பூ வென்னும் பூநீற்றுக்
 குருவும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வராகனெடையாக எடுத்து அந்த
 விரையுடன் கூடச்சேர்த்து அரைத்தாவது இடித்தாவது பில்லை பில்லை
 யாகத்தட்டி உலரப்போட்டு ஒரு பாணையிலிட்டுக் குழித்தநிலம்
 வாங்கவேண்டும். அதன் பிறகு ஆள்காட்டி என்கிற குருவியின்
 முட்டைகளைச் சேகரஞ் செய்து அண்டத் தயிலம் இறக்குவதுபோல்
 இறக்கி அந்தத் தயிலத்தை முன்தயிலத்தின் அளவாகவே எடுத்து
 இரண்டையும் ஒன்றாகக் கலந்து ஒரு சிமிளில் வைத்துக்கொண்டு
 களவுசூன்யம் இவைகளுக்கு இந்தத் தயிலத்தை முன்தயிலத்தின்
 அளவாகவே எடுத்து இரண்டையும் ஒன்றாகக் கலந்து ஒரு சிமிளில்
 வைத்துக்கொண்டு களவுசூன்யம் இவைகளுக்கு இந்தத் தயிலத்தை
 ஒரு வெற்றிலையில் கொஞ்சம் தடவி உற்றுப்பார்த்தால் சகலமும்
 நன்றாய்த்தெரியும். உடனே அவர்களை பிடித்துக்கொண்டு
 ஆசானுடைய திருவடிகளை தியானஞ் செய்யவேண்டும். (எறு.)

குறிசொல்லல்

தானே தான் குறிசொல்லும் விவரங் கேளு
 தயவாகப் பச்சையென்ற புழுகு கோஷ்டம்
 மானே தான் பச்சையென்ற பூரத் தோடு
 மைந்தனே சந்தனமுஞ் சமனாய்ச் சேர்த்து
 பாணேதான் சலம்போட்டு மைபோ லாட்டிப்
 பண்பாகத் தரைதனிலே பூசிப் பின்னே
 வீணேதான் போகாமல் திரிகோண மிட்டு
 விதமான ஸ்ரீங்காரம் உள்ளே நாட்டே.

32

நாட்டியே மந்திரத்தைச் சொல்லக் கேளு
 நலமாகத் தான்செபிக்க மூன்று காலம்
 ஒட்டியே'ஓம் நமோ பகவதே ஓம்
 உக்கரம் காளி சரமுண்டியாயி

நீட்டியே வயிரவி சாம்பவி யோங்காரி
நிமலி மஹாசத்தி நமஹா நமஹா வென்னே
ஆட்டியே லக்ஷமுட னாயிரத்தெட்
டன்பாகத் தான்செபிக்க சித்தியாமே.

33

சித்தியாய் வருமளவு மூன்று காலம்
சிறப்பாகத் தலைமுமுகித் தியான மோது
பத்தியாய் ஒருபொழுது அமுது கொள்ளு
பாங்காக முன்னெடுக்குங் கவாளந் தன்னை
நத்தியாய் முன்னிற்பப் பின்மேல் வைத்து
நலமாக வேஷ்டியிலே படுக்க வேணும்
வெத்தியாய் வஸ்துடனே சுத்தி வைத்து
விதமாக முதற்பூசை செய்குவாயே.

34

செய்யவே மண்டலத்தில் சித்தி யாச்சு
செய்தொழில் என்னதென சொல்ல லாச்சு
பையவே முன்னடந்த சேதி யெல்லாம்
பண்பாக நினைத்ததெலாஞ் சொல்லும் பாரு
அய்யனே புகையதுவுங் குடிக்க லாகா
தடைகாயும் வெற்றிலையு மிருந்து போடு
கையவே கன்னத்திற் கையை வைத்து
கடந்தொரு சேதியெலாஞ் சொல்லு வாயே.

35

சொல்லவே நின்றதொரு வேங்கைக் கட்டை
சோபிதமாய் செய்தபின்பு சொல்லக் கேளு
வெல்லவே யோணான்தோ லுரித்துக் கட்டி
விதமான பேதனச் சக்கரத்தைக் கீறி
நல்லவே சலாகையிற் சக்கரத்தைச் சுற்றி
நாயகனே யுட்பதித்துக் கட்டித் தீரு
மெல்லவே யடைத்திடவே யெதிரி யெல்லாம்
மதிமயங்கி வாய்புலம்பப் பகரு வேனே.

36

(பொ-ரை) இனி குறிஞ்சொல்லும் விபரத்தைக் கேட்பாயாக:
பனுரு, கோஷ்டம், பச்சைக்கற்பூரம், சந்தனம் இவைகளைச்
சமையையாகச் சேர்த்து குளிர்த ஜலம் விட்டு நன்றாயரைத்து
அதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற இடத்தில் (பூமியில்) அதைப்பூசி
அதின்மேல் முக்கோணம் போட்டு அந்த முக்கோணத்தின் மத்தியினில்
ஸூம் என்னும் மந்திரத்தை எழுதி, அவ்விடத்தில் உட்கார்ந்து
அத்திரிகோணத்திற்கு புஷ்பந்தரித்து, காவை உச்சி மாவை என்னும்
மூன்று வேளைகளிலும் ஓம் நமோ பகவதே, ஓம், உக்கிரி, மாகாளி,

சாமுண்டி, ஆமி, விரிவி, சாம்பவி, ஓங்காரி, நிமலி, மகாசத்தி நமனா, நமனா வென்று ஒரு வணத்து ஆமிரத்தெட்டு உருசெபிக்க அது சித்தியாகும், இந்த காரியம் கைக்கூடும் வரைக்கும் மூன்று வேளைகளிலும் தலைமுறுகி ஒருபொழுது பசித்து, அப்படி பசிக்கும் போஜனத்தில் முன் கவளம் கடைசி கவளம் இவைகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகவைத்து காகத்திற்கிட்டு இரவில் வஸ்திரத்தின் மேல் படுத்துறங்கி வஸ்துவான கள், சாராயமும்வைத்து முதற்பூசை செய்யவேண்டும். இவ்விதம், ஒருமண்டலம் செய்துக்கொண்டுவந்தால் இத்தொழில் கைக்கூடும். கைகூடி விட்டபிறகு எதிராளிகள் நாடிவந்தால் அவர்கள் கோருகிற சங்கதிகளை எல்லாம் அந்தக் குறியின் சித்தியானது உண்மையாக எடுத்துச்சொல்லும் ஆதலால் குறி சொல்பவன் சுருட்டு பிடிக்கக்கூடாது, வெற்றிலைப்பாக்கு எவ்வளவும் குறையாமல் போடலாம், இதைச்சொல்லுவோன் கன்னத்தில் கையை வைத்துக் கொண்டு சொல்ல வேண்டும். அதுதவிர வேங்கை மரப் பலகையை நன்றாய் நாலுக்கு நாலங்குலமிருக்கும்படி சுத்தி செய்து ஒணானுடைய தோலையுரித்து கட்டி அதில் பேதனத்திற்குரிய சக்கரத்தை போட்டு சரோகையினால் சக்கரத்தைச் சுற்றி உள்ளே பதியச்செய்து அடைக்க எதிரிக ளெல்லாம் மதிமயங்கிப் புலம்புவார்கள். (எ-று.)

சொக்கு தூள்

பகரவே பொடியொன்று சொல்லக்கேளு
பாங்கான செருக்குடைய பாக்கை வாங்கி
திகழவே யப்பையுட மூலத் தோடு
சிறப்பான நிலப்பனையுந் தாளி வேரும்
திகழவே பேயத்தி யாலவேரும்
பொலிவாக குப்பையுட மேனி வேரும்
அகலவே வேளைவேர் கழற்சி வேரும்
அப்பனே யுமத்தம் வித்துஞ் சேரே.

37

சேரப்பா தலைமஞ்சங் கொடியுங் கூடி
செயலான மாதவிடாய் சீலை கூட்டிப்
பாரப்பா பித்தனுட சாம்பல் மண்டை
பாங்கான லுமைமண்டைப் பொடியுஞ் சேர்த்து
தீரப்பா விதுவெல்லாஞ் சமனாய்க் கூட்டிக்
திறமாகப் பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு
கூரப்பா பேயத்தி யாலம் பாலும்
கூடவே தான்சேர்த்துப் பொடித்திடாயே.

38

பொடியெடுத்துத் தூவிவிட்டாற் சகல பேரும்
 பொறிகலங்கி மதிமயங்கிக் கிடப்பார் பாரு.
 மடிபிடித்துத் தான்விரட்டிப் பொருள் கொண்டாலும்
 மங்கையரைப் புணர்ந்தாலு மறிவிராது
 தடியெடுத்தே யடித்தாலும் நினை விராது
 தயவாகச் சலமங்கே தெளிக்கு மட்டும்
 வடிவெடுத்த போகருட கடாக்ஷத் தாலே
 வழுத்தினேன் புலிப்பாணி சொக்குத் தாளே. 39

(பொ-ரை.) ஒரு பொடியைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 சொக்குள்ள பாக்குகளை வாங்கி அப்பைக் கோவைக் கிழங்கு,
 நிலப்பனங்கிழங்கு தானிவோர், பேயத்திவோர், ஆலம்போர்,
 குப்பைமேனிவோர், வேளைவோர், கச்சைக்காய்வோர், ஊமத்தன் விரை
 இவைகளை மேற்படி பாக்குடன் சேர்த்து அவைகளுடன் நஞ்சுக் கொடி,
 மாதர்களுடைய மாதவிடாய் சீவையும், பித்தனைக் கொளுத்திய
 சாம்பலும், ஊமைமண்டை ஓட்டுப்பொடி இவைகளை யெல்லாம் ஒரே
 அளவாகச் சேர்த்துப் பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு அதில்
 பேயத்திப்பால், ஆலம்பால், இவைகளைக் கூடச்சேர்த்து அரைத்துப்
 பொடியாக்கி அந்தப்பொடியை யார்பேரிலாவது கொஞ்சம் எடுத்துத்
 தூவிவிட்டால் யாவரும் அறிவு மயங்கிப் போவார்கள் அப்பொழுது
 அவர்களிடத்திலுள்ள பொருள்களை அபகரித்துக் கொண்டாலும்,
 பலாத்காரமாகப் புணர்ந்தாலும், தடியெடுத்தடித்தாலும் அறிவிருக்காது
 இது தெளியவேண்டுமானால் அவர்கள் மேலே கொஞ்சம் ஜலம்
 தெளித்தால் மயக்கம் தெளிந்துவிடும், இது போக முனிவருடைய
 கிருபையினால் புலிப்பாணி முனிவர் சொன்ன சொக்குத்தாள். (எ-று.)

விந்து ஸ்தம்பனம்

தூளைவிட்டு இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 துலக்கமுள்ள பாளைவித் தெடுத்து வந்து
 பாளையென்ற விந்துதா னிருத்தி வைக்கும்
 பண்பான பூமி சர்க்கரையின் மூலம்
 காளையென்ற பூனையுட காலி வித்தும்
 கனிவாக வகைவகைக்கு விராகன் ரெண்டு
 ஆளவே யாவின் பால் தன்னா லாட்டி
 அடைவாகப் பன்னிரண்டுநாள் தான்கொள்ளே. 40

கொள்ளவே யந்திசந்தி கொண்ட. போது
 கோடிபெண்ணை யணைந்தாலுங் கழிந்திடாது
 தள்ளவே மாற்றதுவுஞ் சொல்லக் கேளு
 தயவாகத் தண்ணீர் கழுத்து மட்டும்

விள்ளவே நின்றக்கால் கெலிக்குந் தேகம்
 விதமாக வெலுமிச்சம் பழத்தை யுண்ணு
 அள்ளவே போகருட கடாகுத்தாலே
 அடைவாக புலிப்பாணி விளம்பி னேனே.

41

(பொ-ரை.) உவகோர் மெச்சும்படியான ஒன்று சொல்லுகிறேன்
 கேள்:- அதாவது ஆடுதின்னாப்பாளை விரையைப் கொண்டு வந்து
 விந்துவை நிறுத்தும்படியான குணமுடைய பூச்சுக்கரைக் கிழங்கு
 (அதாவது பூசிசுக்கரைக்கிழங்கு) பூனைகாவிரை இவைகள்
 வகைக்கு இரண்டிரண்டு விராகனெடை எடுத்து பசும்பாலால்
 நன்றாயரைத்து பன்னிரண்டு நாள் வரைக்கும் இரண்டுவேளையும்
 சாப்பிட்டால் கோடி பெண்களைச் சேர்ந்தாலும், இந்திரியம் கழியாது.
 அதற்கு மாற்றாவது கழுத்துவரைக்கும் தண்ணீரிருந்து வரலாம். தவிர
 எலுமிச்சம்பழத்தைச் சாப்பிடவேண்டும். ஆகையால்
 போகமுனிவருடைய கிருபையினால் புலிப்பாணியாகிய நான்
 சொன்னேன். (எ-று)

வசியம்

விளம்பவே யின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 விதமான சூரிய காந்திப் பூவுந்
 தளும்பவே செங்களுநீர் பூவினோடும்
 தயவான முல்லைப்பூ மாம்பூ கூட்டி
 குளம்பவே கோழியா வாரைப் பூவுங்
 கொடிதான வெள்ளைக் காவளையின் பூவும்
 கிளம்பவே செவ்வலரிப் பூவுங்கூட்டி
 கெணிதமுடன் கறிப்பன்சார் கூடச்சேர்த்தே.

42

சேர்த்தப்பா பூவையெல்லாஞ் சார் பிழிந்து
 சிறப்பாக வோரெடையா யொன்றில் வாரு
 பார்த்தப்பா கொம்புத்தேன் கூடச் சேர்த்து
 பண்பாக கல்வத்தி லரைக்கும் டோது
 கூர்த்தப்பா பெண்ணுடைய மதுவுங் கூட்டிக்
 குணமாக கொடுஞ்சினையுங் கூட்டி யாட்டு
 கோர்த்தப்பா புழுகுடனே பச்சைப்பூரங்
 கொடிதாக வகைவகைக்கு விராகன் காலே.

43

காலான விதுவெல்லாம் அரைத்து மைபோற்
 கட்டாகச் சிமிழதனி லடைத்துக்கொண்டு
 பாலான மயானமதிற்றான் புதைத்து
 பண்பாக மூன்றுநாள் மோகினியை யோது

சேலாக முன்சொன்ன மந்திரந் தான்

செப்புவாய் தினமொன்றுக் காயிரந்தான்

வாலாய மோகினியைப் பூசை செய்து

வளமாகத் திலகமிட வசியம் பாரே.

44

பாரடா வையகத்து மாதரெல்லாம்

பார்த்தவுடன் மதிமயங்கி முறையுங்கெட்டு

சேரடா வென்பாருங் காலில்வந்து

சிறப்பாக விழுவாரும் வணங்கு வாரும்

கூரடா குலமழிந்து வலதுகெட்டு

குடிகெடுத்த காமவெறி கொண்டுபின்னே

தீரடா பொருள்கொடுப்பார் வேணமட்டும்

திறமான வசியமிது திண்ணந்தானே.

45

(பொ-ரை.) வேறொன்றான வசியத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேள்:-
சூரிய காந்திப்யு, செங்கழுநீர்ப்யு, மூல்வைப்யு, கோழியவரைப்யு,
வெள்ளைக்காவளைப்யு, செவ்வளிப்யு இவைகளோடுகூட
கரிசலாங்கண்ணிச்சார் மேற்சொன்ன புஷ்பங்களை யெல்லாங் சாறு
பிழிந்து ஒரே எடையாக ஒரு பாத்திரத்தில் வார்த்து கொம்புத்தேனையங்
கூடச்சேர்த்து கல்வத்திற்போட்டு அரைக்கும்போது பெண்ணினுடைய
மதுவையங் கூட்டி இவைகளுடன் கோரோஜனம், புநுகு, பச்சைக்
கற்பூரம் இவைகள் ஒவ்வொன்றும் கால்விராக னிடையாகச் சேர்த்து
இவைகளையெல்லாம் நன்றாக மைபோலரைத்து ஒரு டப்பியில்
வைத்துக்கொண்டு சுடுக்காட்டில் பதைத்துமுன்று நாள்வரைக்கும்
மோகினி மந்திரத்தை நாளொன்றுக்கு ஆமிரம் உருஜெபித்து பின்னர்
அதை எடுத்து பொட்டிட்டுக்கொள்ள பார்க்கின்ற பெண்களெல்லாம்
புத்திகெட்டு, சேருவாயென்று சொல்லுபவரும், காலில் வந்து
விழுபவரும், வணங்குபவரும் ஆக அநேகமான திரவியத்தை உனக்குக்
கொடுப்பார்கள்.

கற்பம்'

திண்ணந்தான் கற்பமொன்று சொல்லக்கேளு

திறமாக விழுதியிலே கிழங்கு முண்டு

வண்ணந்தான் அதையறிந் தெடுத்துக்கொண்டு

வளமாகக் கொண்டுவா மண்டலந்தான்

நண்ணிந்தான் காயசித்தி யாகும்பாரு

நலமாக வெள்ள றுகுக் கிவ்விதமே பாரு

வண்ணந்தான் வேறில்லைக் கொத்தானுக்கு

வண்பாக வதிநேரே கிழங்குண்டாமே.

46

ஆகுமே காயசித்தி மண்டலத்தில்
 அப்பனே யாகுமடா கண்டுபாரு
 போகுமே நோய்களெல்லா மகன்று போகும்
 பொன்னுலகிற் றேவரெல்லாம் வசியமாவார்
 வாகுமே ஜெகவசிய மாகும்பாரு
 வளமான சித்தரெல்லாங் கண்ணிற் றோற்றும்
 நாகுமே போகருட கடாசுத்தாலே
 நலமாக புலிப்பாணி பாடினேனே.

47

பாடினேன் யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 பண்பான காயசித்தி சுறுக்கு மெத்த
 ஆடினேன் மலைதோறும் உண்டுவுண்டு
 அடைவான பொற்சீந்திக் கிழங்குமைந்தா
 தேடியே யுண்ணநரை திரையு மாறுந்
 தெளிவான வயததுவும் பாலையாவாய்
 நாடியே போகருட கடாசுத்தாலே
 நலமாகப் புலிப்பாணி சொன்னேன் பாரே.

48

(பொ-ரை.) இனி ஒரு கற்பத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 விழுதியிலையையும் அதின் கிழங்கையும் கொண்டு வந்து ஒரு
 மண்டலம்வரைக்கும் பசுவின் பாலினாலரைத்துத் தின்றுவந்தால்
 காயசித்தி யுண்டாகும், வெள்ளறுக்கும் இந்த குணம் உண்டு,
 (செடியின்மேரில் படர்ந்திருக்கும் கொத்தானென்கிற கொடிக்கு
 வேரில்லாதிருந்தாலும் அது எந்தச் செடியின்மேரில் படர்ந்திருந்ததோ
 அந்தச்செடியின் அடிபரத்தில் எங்கு அந்தக்கொடி
 நின்றுவிடுகின்றதோ அதற்கு நேராக பூயியில் கொத்தான் கொடிக்கு
 மூலமென்கிற கிழங்குண்டு) அந்த கொத்தான் கொடியின்
 கிழங்குக்கும் காயசித்தி செய்யும்படியான குணமுண்டாதலால் மேற்படி
 கிழங்கையும் பாலிலரைத்து உண்ணிற் காயசித்தியுண்டாகும்.
 இவ்விதம் ஒரு மண்டலத்தில் காயசித்தியானால் சரீர்த்திலுள்ள
 நோய்களெல்லாம் ஓடிப்போகும், தேவர்களெல்லாம் வசியமாவார்கள்,
 உலகவசியமாகும், சித்தர்களெல்லாங் கண்ணுக்குத்
 தெரிவார்கள். அதுவமன்னியில் காயசித்தியின் சுருக்கை நான்
 மலைகள்தோறும் மிகவும் ஆடினேன்: அதாவது பொற்சீந்தில்
 கிழங்கைத் தேடிப் பசும்பாலிலரைத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வந்தால்
 நரைதிரைகள் மாறும், பாலியவயதாகக்கூடும், போகமுனிவர்
 கிருபையினால் இவ்விஷயங்களையெல்லாம் நான் சொல்லிவிட்டேன்.
 (எ.று.)

பாதரசத்தின் குணம் வெண்பா

விழிநோய் கிரந்திகுன்ம மெய்ச்சுலை புண்குட்
டழிகாவில்* விந்துவினாலத்தை-வழியாப்
புரியும் விதியாதும் புரியினோ யெல்லா
மிரியும் விதியாது மிலை.

49

(பொ-ரை.) சீவவீரியம் என்கிற ரசத்தை, ரச ஜீவரக்ஷாயிர்த
சாஸ்திர முறைப்படி செய்ய தக்க சுத்தியெல்லாஞ் செய்து
பிரயோகித்தால், நேத்திரநோய், நரம்புகிரந்தி, அஷ்டகுன்மம்,
கீல்பிடிப்பு, மகாவிரணங்கள், பெருவியாதி, ஷ்ணுவாதம் இவைமுதலிய
ரோகங்களும் விவரும், (இதைச் சொல்லாத சாஸ்திரங்கள்
யாதொன்றுமில்லை.) (எ-று)

பாதரச தோஷம்

கலையைக்கிழிக்கு மவிழ்த் தெறியுங்
கல்லைத்தேடி யெடுத்தெறியு
மலையிற்குதிக்கும் புனன் மூழ்கி
மருள்சேர் பித்தந் தனைக்கொடுக்கும்
உலையி னனல்போ லுடல் வெதும்பும்
ஓயா வழலை வியர்வாக்கும்
பலகாலமுமே வாய் பின்றும்
பாதரச தோஷமு மிஃதே.

50

(பொ-ரை) பாதரசத்தை சுத்திசெய்யாமையால்
வருந்தோஷங்களாவன, துணியைக்கிழித்தல், அதனை
யவிழ்த்தெறிதல், கல்லாவடித்தல், மலையினின்றிங் குதித்தல்,
தண்ணீரில் முழுகி முழுகிக்கிளம்பல், மயங்கிப் பித்துக்கொள்ளல்,
தேகத்தில் அழலையுண்டாக்குதல், மாறாது வாயில் சலமுறல்,
அதிவீர்வை பெருகல், எப்போதும் பிரவாபித்தல் (முதவாகிய
குணங்களை உண்டுபண்ணுமாதலால்) பாதரசத்தை சுத்திசெய்தே
தீரவேண்டும். (எ-று)

பாதரசம் சுத்தி

பாதரசத்தை எருக்கன்பாலில் ஒருநாள் ஊறவைத்து செங்கத்தாள்
கொட்டை சக்கரை இதுகளில் அரைத்தெடுக்க சுத்தியாகும்.

* விந்து என்பது பாதரசம்

பாதரசத்தின் பத்தியம் வெண்பா

மச்சமுப்பு சீதோட்டின் மந்தாதி வத்தெண்ணை
துச்சமத்திபங் கைப்பு தொங்குபுளி-யைச்சாற்றுங்
கூட்டாமற் குதங் கொடுப்பருண்டா ரைச்சமன்பாற்
காட்டாமற் றாமிருத்தப் பார்.

51

(பொ-ரை) பாதரசத்திற்கு மீன், வவணம், சீதள வெப்பமுள்ள
பண்டங்கள், அக்கினிமந்த வஸ்து, எண்ணை, கள்ளு, சாராயம், கசப்பு
பூண்டம், புளிப்பு இவைகள் கூடாவாம். (எ-று)

ரசபற்பம்

பாரப்பா ரசபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
பண்பான சுத்திசெய்து ரசத்தை யப்பா
சேரப்பா குழியம்மி தன்னிற் போட்டுச்
சிறப்பான விடத்தலையி னிலைதான் வாங்கிக்
கூறப்பா வாயிலிட்டு மென்று மென்று
கூசாம லுமிநீரை விட்டு ஆட்டு
தீரப்பா நாற்ஜாம மரைத் தெடுத்துத்
திறமாக பில்லைசெய்து ரவியிற் போடே.

52

போடப்பா விடத்தலையைக் கவசங்கட்டிப்
பொங்கமுட னோட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து
சாடப்பா குக்குடத்தில் வெளுத்துப் போகுஞ்
சார்வாக வதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
ஈடப்பா வியாதியென்ற குணத்துக்கெல்லாம்
இதமாகப் பணவிடைதான் ஒன்றேயாகும்
நாடப்பா பனையினுட கருப்புக்கட்டி
நலமான பசுவெண்ணை தேனுமாமே.

53

ஆமென்ற யாறுநா ளிரண்டுவேளை
அப்பனே கொண்டவுட னொரிவுகாணும்
வாமென்ற வாவின்பால் நெய்யுமாகும்
வளமான சீனியுடன் இளநீராகும்
தாமென்ற குளிர்ந்த நீர் வாரு வாரு
தயவாக வீரஞ்சு மூவாறுக்கும்
போமென்ற பத்தியந்தா னுடைய ரப்பா
பொங்கமுடன் கொண்டு புண்பு வியாதிபோமே.

54

(பொ-ரை) இனி ரசப்பத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள் - ரசத்தை
வாங்கி சுத்திசெய்து கல்வத்திஷ்டிட்டு விடாதார் இவையைப் பறித்து
மென்றுமென்று வாமிலடக்கிக் கொண்டு அந்த 2 மிழ்நீரைவிட்டு

மேற்படி ரசத்தை நான்குசாமம் வரைக்கும் நன்றாக அரைத்துப் பில்லையெடுத்து உலரப்போட்டு, அப்படி உலர்த்தின பில்லைக்கு அந்த இலையையே அரைத்துக் கவசங்கட்டி ஒட்டிவைத்துச் சீலையெடுத்து 10 எருவில் படம்போட்டால் வெளுத்துப்போகும், அதை யெடுத்து வைத்துக்கெண்டு சகல வியாதிகளுக்கும் ஒரு பணவிடை வீதம் பனைவெல்லத்திலாவது பசுவின் வெண்ணையிலாவது தேனிலாவது கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஆறுநாள் இரண்டு வேளையும் கொண்டவுடன் திரேகம் எரிச்சலுண்டாகும், பசுநெய், பசும்பால், சீனி, இளநீர் இவைகளை அதிகமாக உபயோகிக்கவேண்டும், பத்தியம் ஆறுநாளுமிருந்து (சாக்கிரதையாக) காத்தால் சர்வரோகங்களும் போய்விடும். (எ-று)

வசியமூலிகை

போமடா மூலியொன்று சொல்லக் கேளு
பொங்கமுடன் மிளகுசா ரணையின் மூலம்
ஆமடா வெள்ளியிலே காப்புக்கட்டி
அடைவாகப் பொங்கலிட்டு பலிகொடுத்துத்
தாமடா சத்தியில்தான் அடைத்துக்கொண்டு
தயவாக அணிந்திடவே பலனைப்பாரு
வாமடா பெண்களெல்லாம் வசியமாவார்
வந்தபெண்கள் தான் தியங்கி மயங்குவாரே. 55

(பொ-ரை) இனி வசியமூலிகையொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:-
மிளகு சாரணையின் வேரை வெள்ளிக்கிறுமையில் காப்புக்கட்டி
பொங்கலிட்டு பலிகொடுத்து பிடுங்கி குளிசத்திலடைத்து
கட்டிக்கொள்ள சகல பெண்களும் வசியமாவார்கள். (எ-று)

புருஷ வசியம்

மயங்குவார் புருஷரெல்லாம் வசியமாவார்
மைந்தனே யுமத்தை பொன்னாங் கண்ணி
தியங்குவார் செம்முள்ளி சிவந்தகஞ்சா
திறமான செங்குவளைப் பொன்னாவாரை
கயங்குவார் புழுகு ரசமையோடு
கரிய கோரோசனைப் புல்லாமணக்கு
வயங்குமீம் மூலியெல்லாஞ் சாறுவாங்கி
வளமாக சரக்கெல்லாம் விராகனொன்றே. 56

ஒன்றானமூலி செந்நா யுருவிமூலம்
உத்தமனே வகைவகைக்கு விராகன் சாறு
பன்றான குழியம்மி தன்னிலிட்டு
பண்ணாக மைபோலே யரைக்கும்போது

கன்றான கொம்புத்தேன் காராவெண்ணெய்
கருவென்ற சிற்றண்ட முடைத்துவிட்டு
நன்றான சிமிளதனி லெடுத்துவைத்து
நாயகியாள் திலகமிட வசியமாமே.

57

வசியமப்பா புருஷரெல்லாம் மயங்குவார்கள்
வளமாகக் கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு
உசிதமாய்ச் சேர்ந்தோர்கள் பிரியார்பாரு
உத்தமனே யவள்வாசல் காத்துநிற்பான்
அசிதமாய் கண்டாக்கால் மயங்குவானே
அழுதுநிற்பான் சினுங்குவான் அய்யோவென்பா
நிசிதமா யிருந்தபெண்ணும் ரதியேயாகும்
நிமைகண்டால் மோகிப்பான் கண்டபாரே.

58

(பொ-ரை.) புருஷரெல்லாம் மயங்கி வசியமாகுதற்கு, ஊமத்தை,
பொன்னாங்கண்ணி, செம்முள்ளி, செகப்பு கெஞ்சா, செங்குவளை,
பொன்னாவாரை, புல்லாமணக்கு, சிகப்பு நாயுருவிவேர்
இவைகளிலெல்லாம் சாறு எடுத்து வகைக்கு ஒரு விராகனிடையாக
அந்தச் சாறுகளையெல்லாம் கல்வத்தில் விட்டு பனுகு, சவ்வாது, கருப்பு
கோரோசனம் இதுகளும் ஒவ்வொரு விராகனிடையோட்டு
மைபோவரைத்து கொம்புத்தேன், காராய் பசுவின் வெண்ணெய்,
சிற்றண்டக்கரு இவைகளையிட்டு நன்றாயரைத்துக் கலந்து டப்பியில்
வைத்துக்கொண்டு ஸ்தர்பொட்டிட புருஷரெல்லாம் மயங்கி வசியமாவது
மன்னியில் கேட்ட பொருள்களையெல்லாம் கொடுப்பார்கள். கூடினவர்கள்
பிரியமாட்டார் அவளுடைய வாசலைக் காவல்சென்று நிற்பார்கள்,
அவளைக் கண்டவுடன் மதிமயங்கியழுவான், பார்க்க
விகாரருபத்தையுடைய பெண்ணாகமிருந்தாலும் புருஷர் கண்ணுக்கு
ரதியைப்போலொத்த அழகு பொருந்தியவளாக தோற்றுவது மல்லாமல்
அவளைக்கண்டவுடன் புருஷர்கள் மோகிப்பார்கள். (எ-று.)

பல்லு விழுதல்

பாரடா உக்கானைப் பிடித்துவந்து
பாவியென்ற சத்துருதம் பலத்தைவாங்கி
சேரடா வதின்வாயிற் செலுத்திப்போட்டு
செம்மையாய்க் கருகூட்டி பேரும் நாட்டி
வீரடா பாதையிலே தலைமையான
விதமான தலைவாசல் தன்னிற்றாக்குச்
சீரடா மண்டலத்திற் பற்களெல்லாம்
சிதறியே விழுந்துவிடுந் திண்ணந்தானே.

59

(பொ-ரை) நீ உக்கானைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து பகைவனுடைய தம்பலத்தை வாங்கி அதின் வாயிற்செலுத்தி கருவைச் சேர்த்து அவனுடைய பேரை நாட்டி தலைவாசலில் வைத்துவிட்டால் அவனுடைய பற்களெல்லாம் ஒரு மண்டலத்திற்குள் உதிர்ந்துபோகும். (எ-று)

கண்கெடுதல்

திண்ணமா யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 திறமான நீரட்டை யரசன்பாலும்
 வண்ணமாய்ச் சீலையிலே திரியதாக்கி
 வஞ்சகமாய்ச் சத்துருவின் விளக்கிற்போடு
 நண்ணமாய்த் திரியெரிய எதிரி கண்ணும்
 நலமான திஷ்டியது மறைந்து போகும்
 நிண்ணமாய் நாலெட்டு அந்தி காலம்
 நினைவாகத் தானெரிக்கக் குருடு மாமே.

60

(பொ-ரை) இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:- நீரிவிருக்கும் அட்டை, அரசன்பால் இவைகளைச் சீலையில் வைத்து திரியாக்கி சத்துருவின் விளக்கிற்போட முப்பத்தி ரெண்டுநாள் அந்தத்திரியெரிந்தால் அவனுடைய கண்ணொளி குறைந்து குருடனாவான். (எ-று.)

வியாதி யுண்டாகுதல்

ஆமடா மூஞ்சுரைப் பையை வாங்கி
 அப்பனே எதிரிநீர் மல மிரண்டும்
 வீமடா அதிற்செலுத்திப் பஞ்ச வெட்டும்
 விதமான நரம்பதினா லிருக்கிக் கட்டி
 தாமடா ஓம் நமோ பகவதி காளி
 தயவாக யோகிநீ சுவாகா வென்று
 வாமடா லக்ஷமுறு வோதச் சித்தி
 வளமாக புத்திகெட்டு வோத மாமே.

61

(பொ-ரை) மூஞ்சுரைப்பிடித்துப் பைபோலாக்கி அதில் எதிரியினுடைய மலத்தையும் நீரையும் அதிலேமிட்டு பஞ்ச வெட்டும் நரம்பினால் நன்றாய்க்கட்டி நாற்பது நாள்வரைக்கும் ஓம் நமோ பகவதி காளி ஓம் யோகிநீ சுவாஹா என்று லக்ஷமுரு ஜெபித்துவிட அவனுடைய பத்திகெட்டு வியாதியுண்டாகும். (எ-று.)

ஓதவே யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 ஒளிவான கருநாபி பச்சை நாபி
 வாதடா ஊர்தனிலே காத்து வாட்டம் :
 வளமாக வெருவடுக்கிப் புத்தைப் போடு

நாதடா புகைபட்ட மனித ரெல்லாம்

நடுநடுங்கிக் காய்ச்சலால் வியாதி கொள்வார்

ஆரடா அவ்வூரில் நீதான் சென்றே

அவிழ்த்ததைத் தான்கொடுத்துத் தீர்ப்பெனென்னே.62

தீர்ப்பதற்கு நீலிவேர் சிறுகீரை வேரும்

திறமாக மிளகிட்டுக் கியாழம் வைத்து

கார்ப்பதுதான் பஸ்பமென்று விபூதிப் போட்டுக்

கருவாகத் தான்கொடுக்க மூன்றுவேளை

சேர்ப்பதடா மூவிரண்டு மொருவர் காணச்

செய்யாதே பாஷண மாற்றென் பார்கள்

ஆர்ப்பாக சொன்னபணங் கையில் வாங்கு

அன்பாக யின்னமொன்று சொல்லக் கேளே. 63

(பொ-ரை) இன்னொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:- கருநாபி, பச்சைநாபி இவைகளை ஊர்தனில் காற்றுவாட்டமாக எருவடுக்கி புடம் போடு; அப்பொழுது உண்டாகும் புகைப்பட்ட மனிதர்களெல்லாம் சுரத்தால் வருந்துவார்கள் அப்பொழுது நீ அவ்வூரிற்போய் மருந்து கொடுத்துச் சொஸ்தப்படுத்துகிறேன் என்று சொல்லி, அந்தச் சுரத்தை நீக்க அவிரிவேர், சிறுகீரை வேர், மிளகு இவைகளை கியாழம் வைத்து அதில் கொஞ்சம் விபூதியைப் பற்பம் போடுவது போல் போட்டு மூன்றுவேளை கொடுக்கத்தீரும், யாராவது பார்த்தால் பாஷணத்திற்கு முறிப்பென்று சொல்வார்கள், ஆகையால் உடனே பணத்தைவாங்கிக் கொள்வாய். (எ-று)

இதுவுமது

கேளப்பா கள்ளிச்சார் கார்த்திகையின் மூலங்

கெணிதமுடன் பாஷாணந் துருக சேர்த்து

பாளடா நேர்வாளங் கருத்த நாபி

பண்பாக விவையெல்லா மிடித்துக் கொண்டு

வீளடா கலசத்தில் சீலையிலே கட்டி

விதமான கழுத்தளவு தண்ணீருக்குள்

ஆளடா தெரியாமல் கல்லைக் கட்டி

அடைவாக வுரைக்கிணத்தில் வைத்திடாயே. 64

வைத்தவுட நீர்குடித்த பேர்க ளெல்லாம்

வாந்தியும் பேதிமீமா மயங்குவார்கள்.

கத்தவுட... எவ்வூரில் நீயே சென்று

கடினமாம் தேவதைக ளிருக்கவேண்டும்

ஒத்தவுட னிருத்தி வைப்போ மூருள்ளோரே
 உத்தமரே பொன் கொடுப்ப தின்னதென்று
 நைத்தவுட னதை யெடுத்தெரிந்து போடு
 நலமான கிணற்றுநீ ரிரைக்கக் சொல்லே.

65

சொன்ன பின்பு கணபதிக்கு வீடு தோறுஞ்
 சொகுசாக நூறுகுடஞ் சலத்தை வாரு
 நன்னயமாய் நீலிவே ரிடித்துக்கொண்டு
 நலமாகக் கிணற்றிலறி யாமற் போடு
 என்னபடி விபூதிதனை தியானித்தேதான்
 எல்லார்க்கும் நீகொடுக்கத் தெளிந்து போகும்
 அன்னபடி யூரெல்லாம் பொங்க விட்டு
 அடைவாகக் தாய் வெட்டத் தீருமென்னே.

66

(பொ-ரை) கள்ளிச்சாறு, கார்த்திகைக்கிழங்கு, பாஷாணம், மயில்துத்தம், நேர்வாளம், கருநாபி இவைகளை யெல்லாம் இடித்துக் கொண்டு ஒரு கவசத்தில் தண்ணீர்விட்டு அதில் சீலையில்முடிந்து மேற்படி கவசத்திற் போட்டு ஒரு சீலையால் வாய்ப்புரங்கட்டி கழுத்தளவு சலத்திற்குள் கல்கட்டி யாருக்குந்தெரியாமல் உரைகிணத்தில் வைப்பாய், அவ்விதம் செய்யப்பட்ட அந்த சலத்தைச் சாப்பிட்ட வர்களெல்லாம் வாந்தியும் பேதியுமுண்டாய் வருந்துவார்கள் அப்பொழுது அங்கு நீயேபோய் ஏதோ கடினமான தேவதைகள் இவ்வுரில்வந்து அண்டியிருக்குதென்றும் அதை யொழிக்க இவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்றும் பேசிக்கொண்டு அந்த உரைகிணற்றிலிருக்கும் கவசத்தை எடுத்துப் போட்டுவிட்டு அந்த ஜலத்தை இரைத்து விடும்படி செய்யவேணும். (அந்த ஜலத்தை இரைத்துவிட ஓர் உபாயமாவது என்ன வெனில் அந்த கிண்ணத்திற்கு அருகாமையில் விநாயகரைக் கொண்டு வந்து வைத்து சில பூசைகள் போடுவதுபோல நடத்து) இந்த விநாயகருக்கு வீடொன்றுக்கு நூறுகுடம் ஜலம் அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று அதுவும் ஒரே கிணற்று நீராக மிருக்கவேண்டுமென்று அந்தக் கிணற்றின் ஜலம் கொஞ்சம் வற்றும்படிசெய்து பிறகு நீலிவேரை மிடித்து யாவரு முணராத படி கிணற்றில் போட்டு விபூதியையும் போட்டு எல்லார்க்கும் விபூதிகொடுக்க தெளிந்துபோகும் அப்போது ஊரெல்லாம் பொங்கவிட்டுத் தேங்காய் உடைத்தால் தீருமென்று சொல்லு. (எ-று)

துரிசின் குணம், இதுவே மயில்துத்தம்

புண்ணாற்றுங் காமியத்தின் புண்ணாற்றுங்காண்ணோயை
 விண்ணேற்று முத்தோட வீறடக்குஞ்-சண்ணுகின்ற

வாந்தியொடு பேதிதரும் வாழ்நாய் சுரந்தணிக்கும்
காந்தி தருந் துரிசிகாண்.

67

(பொ-ரை) துரிசி, வாதாதி தோஷ விரணத்தையும்,
அவமந்தகுய்ய விரணத்தையும், திரிதோஷங்களையும்;
சிலேஷ்மமுகபாகம், வாதகீத சுரம் இவைகளை நீக்கும். வமனம்,
வாந்தி விரோசனம், தேஜசு இவைகளை யுண்டாக்கும்.

துரிசு சுத்தி

துரிசை தமிரினால் அரைத்து அடையாகத்தட்டி ஒரு பானை
ஓடு காயவைத்து அதில்போட்டு பிரட்டி எடுத்துக் கொள்ளவும்.
அவ்வது துரிசை தமிரில் 1-ஜாமம் ஊறப்போட்டு எடுக்க சுத்தியாச்சு.

துரிசு சுன்னம்

தீருமே துரிசுதுதான் வேண மட்டும்
திரமான ஒரு கட்டி வாங்கிவந்து
வீருமே கல்வத்திற் சுன்னக் கல்லை
விதமாகக் காற்கலச முள்ளே போட்டு
நீருமே கட்டி தனை மேலே வைத்து
நிச்சயமாய்க் காற்கலசங் கல்லைப் போட
சீருமே பாஷாண மிடிச்சத் தண்ணீர்
சிறப்பாகத் தான்றெளிப்பாய் சிறுகத்தானே. 68

தானென்ற கலசமதி லோடு மூடி
தயவாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
தேனென்ற ரெண்டுமுழக் குழியை வெட்டிச்
சிறப்பான வாணைலத்தி கமுதை லத்தி
பானென்ற கொடிகள்ளி பயரு போலே
பண்பாகக் கொண்டுவந்து மூன்று நற்கே
கானென்ற குழியாதி கலந்து கொட்டி
கனிவாக யிருலத்திக் கலந்து வையே. 69

வையப்பா கலசத்தையதின் மேலேநீ
வகையாக யிருலத்திக் கலந்து கொண்டு
செய்யப்பா கள்ளியுடன் கலந்த லத்தி
சிறப்பாகக் குழிநிறையக் கொட்டிப் போடு
பையப்பா மண்போட்டு மூட்டு போடு,
பண்பான மண்டலந்தான் கழிந்தபின்பு
கையப்பா வைத்ததனைத் திறந்து நீதான்
கருவாகக் காற்றில்லா விடத்தில் வைத்தே. 70

வைத்தகட்டி தன்னெடுத்து புது சுண்ணக்கல்
 வளமாகப் பாஷாணச் சார்விட்டாட்டிச்
 சைத்தபின் பதையெடுத்துத் திறமாய் மூடிச்
 செம்மையாய் மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
 வைத்தபின்பு குக்குடத்திற் சுண்ணமாகும்
 பண்பாக வதையெடுத்துப் பவழம் வாங்கி
 நைத்தபின்பு பீங்கானில் வைத்து மைந்தா
 நாயகனே காற்றாடா திடத்தில் வையே.

71

வைத்தபின் பெடுத்தபார் துருகச் சுன்னம்
 வகையாகப் பொருமியது சுண்ணாம் பாகும்
 சைத்தபின்பு சரக்கெல்லாம் யிதனால் நீரும்
 செயமாகு மிச்சுன்னம் ரசத்திற் போட்டு
 நைத்தபின்பு யுமிநீரால் மத்தித்தே தான்
 நலமாக ரவியில்வைக்க இறுகும் பாரு
 உய்த்து நீ யுருக்கிடவே வெள்ளி யாகும்
 உற்றமுறை தப்பாது கண்டு பாரே.

72

(பொ-ரை) மயில்துத்தத்தை வேண்டியவரைக்கும் ஒரு கட்டியாக
 எடுத்து ஒருகவசத்தில் கல்சுண்ணாம்பு கல்வாசி போட்டு மத்தியில்
 துருசைவைத்து மேலும் கால்கவசம் சுண்ணாம்புக் கல் போட்டு பாஷாண
 சலத்தைக் கொஞ்சமாகத் தெளித்து பிறகு அந்தக் கவசத்தின்மேல் ஒரு
 ஒடுமூடி சீலைமண் வலுவாகச்செய்து ஒரு இடத்தில் 2 முழம்
 ஆழமிருக்கப்பட்ட ஒரு குழியை வெட்டி அதில் ஆனைலத்தி
 குதிரைலத்தி, கொடிக்கள்ளி இவைகளை நன்றாய்ப் பொடியாக்கி
 மூன்றையும் ஒன்றாய்க்கவந்து அந்தக்குழியில் கொட்டி அதின்மேல்
 கவசத்தை வைத்து மேலேயும் அந்த வத்தி கவந்திருப்பதை போட்டு
 குழியை நிரப்பி மண்ணால் மூட்டுபோட்டு ஒரு மண்டலம் அப்படியே
 வைத்திருந்து பிறகு அதை எடுத்துத் திறந்து காற்றில்லாதவிடத்தில்
 வைக்கவும், அப்படி வைக்கப்பட்ட கட்டியையெடுத்து சுண்ணக்
 கல்லையும் பாஷாணத்தையும் பழச்சாறுவிட்டரைத்து அதனால்
 கவசஞ்செய்து பிறகு சீலைமண்செய்து 10 எருவில் புடம்
 போட்டெடுத்தால் சுண்ணமாகும், அதையெடுத்து காற்றில்லாத
 விடத்தில் பீங்கானில் வைத்து ஒருநாள் கழிந்தபிறகு
 எடுத்துப்பார்த்தால் துருசி சுண்ணமானது சுண்ணாம்பைப்போல
 நீற்றிருக்கும் இதனால் மற்றச் சரக்குகளெல்லாம் நீறும், இவ்விதம்
 ஜெயமடைந்த இந்தச் சுண்ணத்தை ரசத்தின்போட்டு உயிநீரால்
 அரைத்து பிள்ளை தட்டி வெயிலில் வைக்க ரசங்கட்டும்,
 அதையுருக்கிப் பார்க்க வெள்ளியாகும், இந்த முறையானது
 தவறாதாகையால் செய்து பார்க்க.)

சவ்வீரத்தின் குணம்

குன்மமொடு குட்டங் கொடியவனிலத்திரட்டு
துன்மாங்கிசப் பெருக்குஞ் சூலைநோய்-வன்மையுறு
காமியப்பாண் ணாதிநோய் கண்டாற் சவ்வீரனெனுஞ்
சாமியினாமத்தை யுச்சரி.

73

(பொ-ரை) சவ்வீரத்தினால் குன்மம், குறைநோய், மகாவாதங்கள் வளருகின்ற துர்மாயிசங்கள், கீல்பிடிப்பு அரிசோரோகம் இவை நீங்கும். (எ-று)

சவ்வீரகத்தி

ஒரு இளநீரில் கற்பூரம் ஒண்ணேகால் விராகனிடை போட்டு
கரைத்து ஒருசட்டியில் ஊற்றி அடுப்பின் மீதேற்றி மேற்படி வீரத்தை
தொலாந்திரமாக கட்டி எரித்து எடுத்து கொள்ள வீரகத்தியாச்சு.

வெங்காரத்தின் குணம்

சொறிபடை யெண்குன்ம நன்மை சோரிய ரசம்
பறிகிரணி கல்லுரனம் பன்னோய்-நெறியைத்
தடங்கணங் கபங்கிருமி சர்ப்பவிடஞ் சந்நி
*யிடங்கணங்கலக்கி: போமெண் *யிடங்கணம் வெங்காரம்.74

(பொ-ரை) வெங்காரத்தினால், தவளைச்சொறி, படை, அஷ்டகுன்மம், திணை, இரத்தமூலம், ஒழுங்கு கிரகணி, அம்ஸரி, பங்குவாதம், தந்தநோய், நாள்வழியைத் தடுக்கின்ற மூத்திரகரிச்சரங்கள், கபாதிக்கம், பழு பாய்ப் முதலிய விஷம், சந்நிபாதம் ஆகிய இவைகள் விவரும். (எ-று)

வெங்காரம் சுத்தி

வெங்காரத்தைப் பொறித்துக்கொள்ள வேனுமானால்
எலுமிச்சம்பழ ரசத்திலாவது, காடிமிலாவது அரைத்து பில்லை தட்டி
உலர்த்தி யெடுத்துக் கொண்டு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவும்.

ரசகற்பூரத்தின் குணம், இதுவே பூரம்

இடைவாத சூலை யெரிசூலை குன்மம்
தொடைவாளை வாதமாஞ் சோணி-யிடையதோ
வொக்கும் ரச கற்பூர மொன்றே யளவொடுநல்
லொக்கு வெல்லத் தேழுநாளி.

75

(பா-ரை) சுத்திசெய்த ரசகற்பூரத்தைப் பிணிகளின் வன்மைக்கொப்ப நல்ல வெல்லத்தில் பிரமாணமாக வைத்துப்

வாமடா குக்குடத்தில் வங்கவெட்டை
 வளமாகத் தங்கமொன்று வங்கமொன்று
 காமடா வருக்கியதை பின்னும்பாரு
 கருவாகச் செம்பொன்று வெள்ளிமுன்றே. 80

மூன்றுடனே தங்கமொன்று தகடுதட்டி
 முன்குருவில் விராகனிடையிதிலே சேர்த்து
 ஏன்றநீ கொடுத்திடவே மாற்றேழாகும்
 இதமாகச் செந்தூரஞ் செய்தாற் கேளு
 நான்தோர் நவலோக வேதையாகும்
 நாலாறு மாற்றாகுங் கண்டு பாரு
 வான்றொழுஞ்சீர்ப் போகருட கடாஷுத்தாலே
 வழுத்தினேன் புலிப்பாணி விளங்கத் தானே. 81

விளங்கவே சிப்பியுட சுண்ணந் தன்னில்
 விதமான வெண்காரம் வைத்தெரித்து
 துளங்கவே யதையெடுத்த துமிநீராலே
 சுகமாகத் தானரைத்துக் காரீயத்திற்
 புளங்கவே கவசமிட்டுச் சிப்பிசுண்ணம்
 புகழுடனே கீழ்மேலும் வைத்து மூடி
 அளங்கவே யோட்டில் வைத்துச் சீலைசெய்து
 அடைவாகப் புடமிரண்டில் வெட்டையாமே. 82

ஆமப்பா நாழி கைதான் யிரண்டாம்பாரு
 அடைவாக முன்வெட்டைப் படியே செய்நீ
 வாமப்பா வங்கவெட்டை தங்கவெட்டை
 வளமான லிங்கத்தின் கட்டுச் சேர்த்துத்
 தாமப்பா ரசங்கெந்தி கூட்டியே தான்
 தயவாகச் செந்தூரஞ் செய்துபாரு
 நாமப்பா வென்னசொல்வோம் வேதைமார்க்கம்
 நவலோக மெல்லாமும் தங்கமாமே. 83

(பொ-ரை) நாயருவிடப்பு, குப்பைமேனிப்பு இவைகளை
 கைபாகமாக எடுத்து உயிரீரால் அரைத்துகருவங்கக் கட்டிக்குப்பூசி
 சீலைவண் செய்து(10)எருவில் புடம்போட வங்கம் வெட்டையாகும்.
 அந்த வெட்டை யொரு எடை, தங்கம் ஒரு எடை சேர்த்து உருக்கி
 மறுபடியும் செம்பொன்று வெள்ளி மூன்றும், அவைகளுடன்
 தங்கம்ஒன்றுங் கூட்டி முன்குருவில் ஒரு விராகனெடை அதில்சேர்த்து
 உருக்கி மூகத்தில் கொடுக்க ஏழு மாற்றாகும், இதைச்
 செந்தூரஞ்செய்தால் நவலோகங்களையும் வேதிக்கலாம் அப்படி
 வேதிக்கும். நவலோக வேதையானது போகருடைய கடாஷுத்தாலே

10-மாற்று காணும், இன்னும் சிப்டிச் சுண்ணத்தில் வெங்காரம்
சேர்த்துளரித்து அதை எடுத்து உயிரீரில் அரைத்து காரியத்திற்கு
கவசமிட்டுச் சிப்பிச் சுண்ணத்தைக் கீழுமேலும் வைத்து நடுவில் இதை
வைத்து ஒரு ஓடுமுடி மண்சீலை செய்து இரண்டுபுடம் போடக் காரியம்
வெட்டையாகும். இவ்விதம் செய்ய இரண்டு நாழிகை நேரமாகும்
ஆகையால் முன்செய்த வெட்டையைப் போலவே செய்த
வங்கவெட்டை, தங்கவெட்டை, விங்ககட்டு இவைகளைச்சேர்த்து
செய்துபார். இதனால் நவலோகமெவ்வாம் தங்கமாம். (எ-று).

நவாசாரத்தின்குணம் இதுவேசாரம்

குன்மங் குடற்குலை கொல்லு மகோதரத்தை
வன்மையுறு கல்லடப்பை மாற்றுங்காண்-சன்மக்
கவிச்ச முத்தோடங் கனவாதம் நீக்கும்
நவாச்சார மாதே நவில்.

84

(பொ-ரை.) நவாச்சாரம்; வயிற்றுவலி, குடவிற்குத்தல்,
பெருவயிறு. 'அஸ்மரி, சருமூத்திற் புலால்வாசம், திரிதோஷம்,
வாதநோய் இவை விலக்கும். (எ-று).

சாரக்கட்டு

தங்கவே திருகுகள்ளிச் சாம்பல் வாங்கி
தயவாக யீரேழு பலந்தானப்பா
பங்கமிலாச் சிப்பிசுண்ண மீரேழாகும்
பாங்கான வெடியுப்பு மீரேழாகும்
அங்கமாய்ச் சாம்பலது கீழேயாகும்
அடவான சிப்பியது மேலதாகும்
சங்கமாயுப்பதுவு மதின்மேலாகும்
சார்வாக வடுக்கடுக்கா யதனைவையே.

85

வையப்பா சாரமது பலந்தான் ரெண்டு
வளமாக யுப்பிட்டு முன்போல் வைத்து
பையவே மண்சீலை யேழுஞ் செய்து
பாங்கான தீடமொரு ஜாமமப்பா
கையவே கமலமது சாம மொன்று
கருதரிய காடாக்கினி சாமம் ரெண்டு
உய்யவே யாறவிட்டெடுத்துப் பாரு
உத்தமனே தங்கம்போற் கட்டுந் தானே.

86

தானா நாகம்து விராகன் பத்து
தயவாக வருணையிலே சுழம்பு ரெண்டு
வேனடா கொடுத்திடவே நாகங் கட்டும்
விதமாக் செம்பிலை பத்துக் கொன்று

கோனடா வயததுவு மெட்டதாருங்

குணமான ரசங்கெந்தி சேர்த்து மைந்தா

மானடா செந்தூரஞ் செய்தா யானால்

மைந்தனே நவலோகம் வேதையாமே.

87

(பொ-ரை) திருகுகள்ளிச் சாம்பல் பதினான்குபலம், சிப்பி சுண்ணம் பதினான்குபலம், வெடியுப்பு பதினான்குபலம் இவைகளின் சாம்பல் முதலியவைகளை முதல் சாம்பலைக் கீழாகவும், அதன்மேல் சிப்பியையும், அதன்மேல் உப்பையும் அடுக்கடுக்காக வைக்கவேண்டும். பிறகு நவாச்சாரம் இரண்டுபலம் எடுத்து உப்புசேர்த்து முன்போலவே வைத்து ஏழு மண்சீலை செய்து ஒருசாமம்வரைக்கும் தீபாக்கியாகவும், கமலாக்கினி ஒருசாமமும், காடாக்கினி இரண்டுசாமமுமாக எரித்து ஆறவிட்டு எடுத்துப் பார்த்தால் தங்கத்தை போல் உருகிக்கட்டும் நாகம் ஒரு பலத்தை உருக்கும்போது இரண்டுசாமம் வரைக்கும் முன்மருந்தை கொடுக்க நாகமானது கட்டும், அதை செம்பு பத்துக்கு ஒன்று கொடுக்க வயது எட்டாகும், அதில் ரசமும் கந்தமும் சேர்த்து செந்தூரஞ்செய்தால் நவலோகங்களும் வேதிக்கலாகும்.

துத்தநாகத்தின் குணம்

மேகங் கிளர்பேதி வெட்டையழலைத் தணிக்கும்

வேகங் கிறாணி விலக்குங்காண்-போகாப்

பரிய முளைப்புண்ணைப் பயித்தியத்தைப்போக்கும்

அரிய துத்த நாகமது.

88

(பொ-ரை.) துத்தி நாகம், விரணமேகம், அதிசாரம், வெள்ளை, உட்குடு, சீதரத்தக்கழிச்சல், முளை விரணம். பித்தம் இதுகளைநீக்கும். இதுவே சிறுகண்ணாகத்தின் குணமாம். (எ-று).

நாகசுத்தி

நாகமாவது, சிறுகண்ணாகமாவது வெள்ளாட்டின் நெய்கொண்டுவந்து உருக்கிப் பழச்சாறு, சிறுநீர்சுட்டி சாரம் கல்கண்ணமிட்டு கலக்கி வைத்துக்கொண்டு அதில் மேற்படி நாகங்களை பத்துதரம் உருக்கி சாய்க்க சுத்தியாம்.

சிறுகண்ணாகச் செந்தூரம்

வேதையிலே யின்னமொரு போக்கைக் கேளு

வீரான சிறிய கண்ணாகமப்பா

பேதையிலே கருவங்க ரசமுங்கூப்

பொங்கமுடன் கவுரியப்பா விந்த நாலும்

ஆகையிலே சமனிடையாக் கூட்டி ியும்
 அன்பாகப் பனங்களிற் சாமம் நாலு
 தீதையிலே பொற்கையான் சாமம் நாலு
 திறமையுடன் தானரைத்து வில்லை தட்டே.. 89

தட்டியே யுலர்ந்தபின் போடு மூடி
 தயவாகச் சீலைசெய்து குக்குடத்திற்போடு
 கட்டியே யாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 களங்கமிலாச் செந்தூரமென்ன சொல்வேன்
 தொட்டிநீ செம்பதுவும் ஏழுங் கூட்டித்
 தொழுதுவெள்ளி யதுவுந்தான் மூன்ற தாகுஞ்
 சட்டமாய் நாடோறுங் கூடுமென்று
 சார்வாகக் கொடுத்தவுடன் வேதை யாமே. 90

(பொ-ரை) சிறுகண்ணாகம், வங்கம், ரசம், கௌரி இந்த நான்கு
 சரக்குகளையும் சம எடையாகயெடுத்து பனங்களினால்
 நான்குசாமமும், கரிசிலாங்கண்ணிச் சாற்றினால் நான்கு
 சாமமுமரைத்து பில்லைதட்டி அந்த பில்லையானது உலர்ந்த பின்பு ஒரு
 அகலில்வைத்து மேலோடு மூடி மண்சீலை செய்து பத்தெருவில்
 புடம்போடச் செந்தூரமாகும், அது ஒன்றும், செம்பு ஏழும்,
 வெள்ளிமூன்றுஞ் சேர்க்க வேதையாகும். (எ-று).

தாளகத்தின் குணம்

தாளகத்தின் பேருரைக்கத் தாளு கணுனோய் குட்டந்
 நீளக் குளிர்காய்ச்ச நீர்க்கபங்க-ணாணங்கொள்
 துட்டப் பரங்கிப்புண் குழமுகண் மண்டைநோய்
 கிட்டப்படுமோ கிளத்து. 91

(பொ-ரை) தாளகத்தினால். அதிலிக்வாரோகம், தாளு, கணுநோய்.
 குட்டரோகம். நடுக்கற்சரம். ஸ்வேதகாசகவாசம், துஷ்டவிரணம்,
 ஜலஸ்ராவம். திரஸ்தாபரோகம் ஆகிய இவைகள் விலகும்.

தாளககத்தி

தாளகத்தைச் சிறுதுண்டுகளாகசெய்து சிறு கலசத்திற்போட்டு
 மேலே மூடுகிற ஓட்டின் மூன்று துளைகள்செய்து கரி நெருப்பின்மீது
 வைத்து வீசருகையில் முதல் கருப்புப் புகைவரும், பிறகு சிகப்புப்
 புகைவரும் அந்த சமயம்பார்த்து எடுத்துக்கொள்ளவும்.

இதுவும் தாளக சுத்தி

தாளகத்தைச் சுண்ணாம்பு கல்லுக்குள் வைத்து கழுதை
 மூத்திரம்விட்டு ஏழுதிரந் தாளித்தெடுத்து சுண்ணாம்பு,

கொள்ளுக்கியாழம், 'தமிழர்' 'பூரினிக்காய்நீர், காடி, அகத்திக்கிரை
விரைதயிலம் இவைகள் கூட்டி இரண்டுஜாமம் சுருக்கு
கொடுத்துயெடுத்து, சத்தி, சாட்டரணைவேர். குக்கில் இதை
முருங்கயிலை ரசத்தாவரைத்து கவசஞ்செய்து வகுபடயிட யிருந்த
சத்தியாம், பிறகு சகல அவிழ்தத்திற்கும் உபயோகப்படுத்தலாம்.

தாளக பற்பம்

ஆகுமே தாளகத்தைச் சுண்ணக் கல்லில்
அப்பனே யமுரிவிட்டுச் சுத்தி ஏழு
வாகுமே தும்பையிலைச் சாறுபடி யொன்று
வளமான சுருக்கிட்டு கட்டி யொன்றாய்
தாசுமே சாவல் ரத்த மிதக்க விட்டுத்
தயவாக ரவிதனிலே காயக் காய
நாசுமே ரத்தமெல்லாங் கட்டியிற்றுவட்டி
நலமாகக் காயவைத் தோடு மூடே.

92

மூடியே மண்சிலை வலுவாய்ச்செய்து
முழப்புடத்திற் பஸ்பமா யிருக்கும்பாரு
வாடியே சுடியமெட்டும் விஷபாகங்கள்
வளமான சோகையொடு பித்தபாண்டு
ஆடியே காய்ச்சலென்ற வகைகளெல்லாம்
அப்பனே எலிக்கடியும் பிரமை தீரும்
நாடியே போகருட கடாசுத்தாலே
நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

93

(பொ-ரை.) தாளகத்தைச் சுண்ணாம்புக்கல்லில் அமுரி விட்டு
ஏழுமுறை சுத்திசெய்து, தும்பையிலைச்சாறுபடி ஒன்று அந்தத்
தாளகத்திற்குச் சுருக்குகொடுத்து அந்தக் கட்டிக்குச் சாவல்ரத்தம்
மிதக்கவிட்டு வெளியில்காயவைத்து ரத்தத்தையெல்லாம் கட்டியில்
துவட்டி நன்றாய்க் காயவைத்து மேலோடுமூடி சீலைமண்ணை
வலுவாகச்செய்து முழப்புடம் போட அது பஸ்பமாயிருக்கும்; அதனால்
எட்டுக்கூயறும், விஷபாகங்கள், சோகை, பித்தபாண்டு, சுரர்கள்,
எலிக்கடி, மயக்கம் இவைகள் தீரும். (எ-று)

சிலாசத்தின் குணம்

தலைவலி நீரேற்றந் தநுர்வாதஞ் சந்நி
குலை குலையுந் தும்மற் குடிபோஞ்-சிலைநுதலே
மாகடைய வஞ்சநிறம் வாய்ந்திருப்ப தன்றிமணம்
வீச சிலாசத்தால் விள்.

94

(பொ-ரை.) மலினமேகநிறமும் மனமுமுள்ள சிலாரசத்தால்,
சிரஸ்தாபம், ஜலதோஷம், ததூர்வாதம், சந்நி, அதிதும்மற் பீனிசம்
இவைகள் போம். (எ-று)

சிலாசத்து சுத்து

சிலாசத்தை ஆவின் பாவில் தொலாந்திரம் கட்டியெரித்து
யெடுத்துக்கொள்ளவும், அவ்வது பழரசத்திற் போட்டு கொதிக்கவிட்டு
எடுத்து பிறகு எருக்கம்பாவில் மூன்றுநாழிகை ஊறியபின் கழுவி
எடுத்துக்கொள்ளவும், அவ்வது அவ்விப்பூ ரசத்தில் ஊறவைத்து
எடுத்துக்கொள்ளவும்.

சிலாசத்து பற்பம்

பாடியே நாயுருவி யிலையை யாட்டிப்
பண்பான சிலாசத்து கவசங் கட்டி
நாடியே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
நாயகனே பற்பமா யிருக்கும் பரரு
ஆடியே நிச்சயமா யிந்த பற்பம்
அடைவாகப் பானையுட கிழங்கு நீரில்
சாடியே வெடியுப்பு விராகனொன்று
சார்வாகப் பற்பமென்று கொடுக்கப்போமே. 95

போமப்பா செம்பாலை யரைத்து மைந்தா
பொங்கமுடன் வெடியுப்பை யதனி லிட்டு
ஆமப்பா வெள்வங்கம் வேணமட்டும்
அன்பாக உருக்கியொரு கட்டி வைநீ
தாமப்பா ஒட்டில்வைத் தெருவடுக்கித்
தயவாக கெஜபுடத்திற் பற்பமாகும்
வேமப்பா மேகமது இருபத் தொன்றும்
விதமாகப் பணவெண்ணெய்தான் வெண்ணெய் யாமே. 96

(பொ-ரை) நாயுருவி மிலையை யரைத்து சிலாசத்துக்குக்
கவசஞ்செய்து மண்சீலைசுற்றி புடம்போடப் பற்பமாகும்,
அந்தப்பற்பத்தை பாளைக்கிழங்குனீரில் வெடியுப்பை ஒரு விராகநிடை
நிறுத்துப்போட்டுச் செம்பாலையை யரைத்து ஒருவிராகநிடை பற்பமும்
வெடியுப்பையும் அதனிவிட்டு வெள்வங்கம் வேண்டியவரைக்கும்
உருக்கி ஒருகட்டியை அதற்குள் பொதிந்துவைத்து அதை ஒட்டில்
வைத்து எருவடுக்கிக் கெஜபுடத்திற் போடப் பற்பமாகும், இதை ஒரு
பணவெண்ணெயில் துண்டி இருபதுதாரு மேகங்களும்
நிவர்த்தியாகும். (எ-று.)

லோகவசியம்

ஆமையா நீம் ஐயுங் கிலியுமென்றே

அடைவாக ஸ்ரீயுடனே சவ்வுங் கூட்டித்
தாமையா இந்நீம் கிலீம் ஒமென்று சொல்லித்
தான்செபிக்க லக்ஷத்திற் சித்தியாகும்
வாமையா வறுமையெலா மகன்றுபோகும்
வளமான தேவதையு மன்னர் தாமும்
நாமையா லோகமெல்லாம் வசியமாகும்
நலமாகத் தொழில்களெல்லாஞ் சித்தி தானே. 97

(பொ-ரை) நீம், ஐயுங், கிலியும், ஸ்ரீம் சவ்வுங், இந்நீம், கிலீம், ஒம்
என்றுசொல்லி ஒரு வகை உருஜெபிக்க அம்மந்திரம் சித்தியாய்
தரித்திரமெல்லாம் ஒழிந்துபோகும், இதனால் யாவரும் வசியமாவார்கள்
சர்வகாரியங்களுஞ் சித்தியாகும். (எ-று.)

அஷ்டகர்மம்

தானென்ற தலைமஞ்சங்கொடியு மாவுந்
தயவாகத் தான் பூசி யுலரப் போட்டு
ஊனென்ற முப்பூவும் ரவிமதியின் பீஜம்
உத்தமனே யுடன்கூட்டித் தயிலம் வாங்கி
ஆனென்ற அஷ்டகர்ம மெட்டெட் டுக்கும்
அடைவான தொழில் முறைக்கு மெல்லாமாகும்
நானென்ற போகருட கடாஷுத்தாலே
நலமாக புலிப்பாணி பாடினேனே. 98

பாடினேன் சிவகிரியில் தண்டாயுத பாணி
பாருலகிற் பூசித்தோர் சொல்லக் கேளு
ஆடினேன் பிர்மாவு மீசனப்பா
அடைவான போகருட கிருபையாலே
நாடினேன் கலியுகத்தில் இருநூற் றைந்தில்
நாயகனே புலிப்பாணி பூசித்தேன்பார்
நீடினேன் பூசைமடந் தன்னில் வாழ்ந்து
நிலைபெற்றேன் போகருட வருள் பெற்றேனே. 99

அருளாலே பிரமனுட வழியைத் தள்ளி
அடைவாக நாமிருந்தோங் கிரியில் வாழ்ந்து
நெருளாலே ஷட்கோணத் தாலயமுங் கட்டி
நெறிவிளங்க ஆண்டவனை நேசித்தேன் பார்
பொருளாலே வெகுகோடி சித்து செய்து
பூசைமடந் தனில்வந்து போகநாதர்
மருளாலே யாவரையு மயக்கி யாட்டி
மதி: ஷக்ஞ் செய்யுமென்றார் வேலென்றாரே. 100

(பொ-ரை) தலைமஞ்சங்கொடியும், மாவும் பூசி உவரவைத்து முப்பூ, ரவிபீஜம், மதிபீஜம் இவைகளைச்சேர்த்து இரீம், கிலீம், ஓம் என்றுசொல்லி வணம் உரு ஜெபிக்க சித்தியாகும். இந்த மந்திரம் அஷ்டகர்மம் சர்வதொழில்கள் எவ்வாற்றிற்கும் உபயோகமாகும். சிவகிரியில் தண்டாயுதபாணியானவரை இவ்வுலகிற் பூசித்தவர்களே நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்-பிரமா, ஈசன், போகர் இவர்களுடைய கிருபையினால் நான் இந்த ஆட்டங்களைமெல்லாம் ஆடினேன், கலியுகம் இருநூற்றைந்தாவது ஆண்டில் புலிப்பாணியான நான் பூசை செய்தேன், அப்பொழுதே பூசைமடத்தில் வாழ்ந்து உண்மை நிலையை யடைந்தேன், போகருடைய கிருபையையும் வெற்றேன், பிரமதேவனுடைய செய்கைகளை நீக்கிக்கொண்டு மலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தோம், ஆறுகோணத்தில் கோயில்கட்டி ஆண்டவனைத் தெரிசித்தோம், வெருகோடி சித்திகளைச் செய்து யாவரையும் மயக்கச்செய்து போகநாதருடைய கிருபையால் ஆடினோம். (எ-று)

முடமாக்குதல்

வேலாலே யின்னமொரு தொழிலைக் கேளு
விதமான கிராணமது தீண்டும்போது
காலான வெட்டிமரங் காப்புக் கட்டி
கருவாகத் தூபமிட்டு வேரை வாங்கி
ஆலான நாகமது விடும்போ தப்பா
அடைவாக வேறொன்று வாங்கி வைநீ
சேலான மற்றவே றுருப்போற் செய்து
செவ்வையா யுருத்தோரும் துவாரம் போடே. 101

போடப்பா விடுவேரை முளைபோற் சீவிப்
பொங்கமுடன் பாவையுட முளையுங் கொண்டு
ஆடப்பா சாவலது வெள்ளை யாக
அடைவாக நீரருகே சென்று நின்ரு
சாடப்பா சாவலது மேட்டிற் கட்டிச்
சார்வாகத் தண்ணீர் கழுத்து மட்டும்
நாடப்பா ஆதாரமது ஜெபிப்பாய் லக்ஷம்
நலமாக முடிந்தவுடன் சாவல் சாமே. 102

சாகுமே செபிக்குமட்டும் பாவை தன்னைச்
சார்பாகக் கையிலவைத்து செபத்தை செய்நீ
சேகுமே செதுக்குமுளை கூறதாகச்
சிறமான வெதிரியுட கருவைக் கூட்டி
ஆகுமே துவாரமெல்லா முளையே நாட்ட
அடைவாகக் குற்றலாய் முடமாய்ப் போவான்
நாகுமே சத்துருவும் வணங்கிவந்தால்
நாயகனே முளைபிடுங்கி நீரா லாட்டே . 103

லோகவசியம்

ஆமையா நீம் ஐயுங் கிலியுமென்றே
 அடைவாக ஸ்ரீயுடனே சவ்வுங் கூட்டித்
 தாமையா இறீம் கிலீம் ஒமென்று சொல்லித்
 தான்செபிக்க லக்ஷத்திற் சித்தியாகும்
 வாமையா வறுமையெலா மகன்றுபோகும்
 வளமான தேவதையு மன்னர் தாமும்
 நாமையா லோகமெல்லாம் வசியமாகும்
 நலமாகத் தொழில்களெல்லாஞ் சித்தி தானே. 97

(பொ-ரை) நீம், ஐயுங், கிலியும், ஸ்ரீம் சவ்வும், இறீம், கிலீம், ஓம்
 என்றுசொல்லி ஒரு லக்ஷ உருஜெபிக்க அம்மந்திரம் சித்தியாம்
 தரித்திரமெல்லாம் ஒழிந்துபோகும், இதனால் யாவரும் வசியமாவார்கள்
 சர்வகாரியங்களுஞ் சித்தியாகும். (எ-று.)

அஷ்டகர்மம்

தானென்ற தலைமஞ்சங்கொடியு மாவுந்
 தயவாகத் தான் பூசி யுலரப் போட்டு
 ஊனென்ற முப்பூவும் ரவிமதியின் பீஜம்
 உத்தமனே யுடன்கூட்டித் தயிலம் வாங்கி
 ஆனென்ற அஷ்டகர்ம மெட்டெட் டுக்கும்
 அடைவான தொழில் முறைக்கு மெல்லாமாகும்
 நானென்ற போகருட கடாக்ஷத்தாலே
 நலமாக புலிப்பாணி பாடினேனே. 98

பாடினேன் சிவகிரியில் தண்டாயுத பாணி
 பாருலகிற் பூசித்தோர் சொல்லக் கேளு
 ஆடினேன் பிர்மாவு மீசனப்பா
 அடைவான போகருட கிருபையாலே
 நாடினேன் கலியுகத்தில் இருநூற் றைந்தில்
 நாயகனே புலிப்பாணி பூசித்தேன்பார்
 நீடினேன் பூசைமடந் தன்னில் வாழ்ந்து
 நிலைபெற்றேன் போகருட வருள் பெற்றேனே. 99

அருளாலே பிரமனுட வழியைத் தள்ளி
 அடைவாக நாமிருந்தோங் கிரியில் வாழ்ந்து
 நெருளாலே ஷட்கோணத் தாலயமுங் கட்டி
 நெறிவிளங்க ஆண்டவனை நேசித்தேன் பார்
 பொருளாலே வெகுகோடி சித்து செய்து
 பூசைமடந் தனில்வந்து போகநாதர்
 மருளாலே யாவரையு மயக்கி யாட்டி
 மதி: ஷக்ஷஞ் செய்யுமென்றார் வேலென்றாரே. 100

(பொ-ரை) தலைமஞ்சங்கொடியும், மாவும் பூசி உலரவைத்து முப்பூ, ரவிபீஜம், மதிபீஜம் இவைகளைச்சேர்த்து இறும், கிலம், ஓம் என்றுசொல்லி லக்ஷம் உரு ஜெபிக்க சித்தியாகும். இந்த மந்திரம் அஷ்டகர்மம் சர்வதொழில்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகமாகும். சிவகிரியில் தண்டாயுதபாணியானவரை இவ்வுலகிற் பூசித்தவர்களே நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்-பிரமா, ஈசன், போகர் இவர்களுடைய கிருபையினால் நான் இந்த ஆட்டங்களையெல்லாம் ஆடினேன், கலியுகம் இருநூற்றைந்தாவது ஆண்டில் புலிப்பாணியான நான் பூசை செய்தேன், அப்பொழுதே பூசைமடத்தில் வாழ்ந்து உண்மை நிலையை யடைந்தேன், போகருடைய கிருபையையும் வெற்றேன், பிரமதேவனுடைய செய்கைகளை நீக்கிக்கொண்டு மலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தோம், ஆறுகோணத்தில் கோயில்கட்டி ஆண்டவனைத் தெரிசித்தோம், வெருகோடி சித்திகளைச் செய்து யாவரையும் மயக்கச்செய்து போகநாதருடைய கிருபையால் ஆடினோம். (எ-று)

முடமாக்குதல்

வேலாலே யின்னமொரு தொழிலைக் கேளு
விதமான கிராணமது தீண்டும்போது
காலான வெட்டிமரங் காப்புக் கட்டி
கருவாகத் தூபமிட்டு வேரை வாங்கி
ஆலான நாகமது விடும்போ தப்பா
அடைவாக வேறொன்று வாங்கி வைநீ
சேலான மற்றவே றுருப்போற் செய்து
செவ்வையா யுருத்தோரும் துவாரம் போடே.. 101

போடப்பா விடுவேரை முளைபோற் சீவிப்
பொங்கமுடன் பாவையுட முளையுங் கொண்டு
ஆடப்பா சாவலது வெள்ளை யாக
அடைவாக நீரருகே சென்று நின்று
சாடப்பா சாவலது மேட்டிற் கட்டிச்
சார்வாகத் தண்ணீரிற் கழுத்து மட்டும்
நாடப்பா ஆதாரமது ஜெபிப்பாய் லக்ஷம்
நலமாக முடிந்தவுடன் சாவல் சாமே. 102

சாகுமே செபிக்குமட்டும் பாவை தன்னைச்
சார்பாகக் கையில்வைத்து செபத்தை செய்நீ
சேகுமே செதுக்குமுளை கூறதாகச்
சிறமான வெதிரியுட கருவைக் கூட்டி
ஆகுமே துவாரமெல்லா முளையே நாட்ட
அடைவாகக் குற்றலாய் முடமாய்ப் போவான்
நாகுமே சத்துருவும் வணங்கிவந்தால்
நாயகனே முளைபிடுங்கி நீரா லாட்டே . 103

(பொ-ரை.) கிராணம் உண்டான சமயத்தில் எட்டிமரத்திற்கு காப்புகட்டி தூபதீபங்கொடுத்து அதின் வேரை எடுத்து கிராணம்விடும்போது ஒரு வேரை எடுத்துவைத்து மற்ற வேரை உருவம்போல செய்து உருத்தோரும் சிறிய துவாரங்கள்போட்டு மற்றவேரை முளைபோற்சீவி மேற்படி பாவையையும் முளையையும் ஒரு வெள்ளைச் சாவலையும் எடுத்துக் கொண்டு தண்ணீருக்குச் சமீபஞ் சென்று மேட்டில் வெள்ளைச்சாவலை கட்டிவிட்டு தண்ணீரிலிறங்கி ஸ்நானம்செய்து கழுத்து மட்டும் தண்ணீரில் நின்று ஆ வென்னும் அக்ஷரத்தை ஒரு வக்ஷம் செபித்தால் மேட்டிலிருக்கும் சாவல் சாகும், செபிக்கும்வரையில் மேற்படி பாவையை கையில் வைத்துக்கொண்டு செபஞ்செய்யவேண்டும, பிறகு முன்னர் செதுக்கிவைத்த முளையைக் கூறாயாக்கி எதிரியின் கடவுளைச் சேர்த்து துவாரத்திலெல்லாம் அந்த முளையைநாட்ட முடமாய்ப்போவான், பிறகு பகைவனானவன் வணங்கிவந்தால் முளைகளைப் பிடுங்கிவிட்டு நீரினால் கழுவி சுத்தஞ்செய்துவிட்டால் சுகமாய்விடும். (எ-று.)

சூடன் சுண்ணம்

ஆட்டா சிப்பியுட சுண்ணந் தன்னில்
அடைவாக சூடனொரு கட்டி வைத்து
நாட்டா மேலுமிந்த சுண்ணம் போடு
நலமாக யட்டிவாய் சீலைசெய்து
கூட்டா கமலமது நாலுசாமம்
குணமாக வெரித்தவுடன் சுண்ணமாகும்
வாட்டா யிந்த சுண்ணஞ் சேற்றிற் போட
வளமான சுத்தஜல மதின்மே லாமே.

104

(பொ-ரை.) சிப்பிச் சுண்ணத்தில் கார்பூரம் ஒரு கட்டி வைத்து அதற்கு மேலும் இச்சுண்ணத்தைப்போட்டு சட்டி மூடி சீலைசெய்து கமலாக்கியாக நாலு சாமமும் எரித்தவுடன் சுண்ணமாகும். இந்தச் சுண்ணத்தைச் சேற்றில் போட சுத்த சலமாகும். (எ-று.)

கெந்தகநீர்

ஆகுமே கெந்தகந்தான் பலந்தானெந்து
அடைவான குழியம்மி தன்னிற் போட்டு
தாகமே எருக்கிலையின் பழுப்பின்சாறு
தயுவாகத் தான்பிழிந்து ஜாமம் நாலு
வாகுடே வற்றுயட்டு மறைத்து மைந்தா
வளமான வம்மியினில் தானே வைத்து
நாகுமே யுதயத்திற் பார்க்கும் போது
நலமாகச் சலமதனுள் ஈருக்கும் பாரே.

105

பாரப்பா ஜலந்தன்னைப் பதனம் பண்ணு
 பக்குவமா யிம்முறையைப் பார்க்கும்போது
 வீரப்பா ராக்காலம் வைத்துப் பார்க்க
 விதமான ஜலமதிலே யிருக்கும் பாரு
 சீரப்பா வரைத்தரைத்து ஜலத்தை வாங்கி
 சிவசிவா குப்பியிலே யடைத்துக் கொண்டு
 சாரப்பா லிங்கத்திற் சுருக்கு போட
 சார்வாகக் கட்டியது வலுத்துப் போமே. 106

போமேநீ யரைத்தகெந்தி தனைவழித்துப்
 பொங்கமுடன் பீங்கானில் ரவியில் வைக்கத்
 தீமேநீ வெயிற்பட்டுத் தயிலமுண்டாந்
 திறமாகக் சுருக்கிடவே சரக்கெல்லாங் கட்டும்
 தாமேநீ ரசத்துக்கு தாக்கில் மைந்தா
 தயவுடனே சமமாக ரசமுங்கட்டும்
 நாமேநீ போகருட கடாசுத்தாலே
 நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 107

பாடினேன் ஜாலமது தொண்ணூற்றாறு
 பண்பாக வைத்தியந்தான் ஐந்நூறாகும்
 ஆடினேன் ஜோதிடந்தான் முந்நூறாகும்
 அடைவாக வாடையதின் கூடச்சொன்னேன்
 கூடினேன் ஷண்முகத்தின் பூசைமார்க்கம்
 குணமாக முப்பதிலே கூறினேன் பார்
 நாடினேன் மதன நூல் கிருபையாலே
 நலமான நூற்றோடைம் பதுவுமாச்சே. 108

ஆச்சப்பா பலதிரட்டு நூறுமாக
 அடைவான சிமிழ்வித்தை யிருபத்தஞ்சு
 வீச்சப்பா ஜாலவித்தை யிருநூற்றுள்ளே
 விரும்பினாற் கண்ணாடி முகமுமாகும்
 பேச்சப்பா சாஸ்திரத்தைப் பேணிப்பாரு
 பேதமில்லை பேதமில்லை நூல்கள்யாவும்
 வாச்சப்பா போகருட கடாசுத்தாலே
 வளமாகப் புலிப்பாணி விளம்பினேனே. 109

(பொ-ரை.) கெந்தகம் 5-பலம் கல்வத்திலிட்டு எருக்கம் பழுப்பு
 மிலைச்சாற்றால் நான்கு ஜாமமரைத்துப் பனியில் வைத்து காவலியில்
 பார்த்தால் சலமாயிருக்கும், அந்தஜலத்தை எடுத்துவைத்துக் கொண்டு
 மறுபடியும் மேற்சொல்லியபடி பழுப்புச்சாற்றால் அரைத்து
 பனியில்வைத்து காவலியில் பார்த்தால் சலமாயிருக்கும், இந்தபடி

மூன்றுநாள் யெடுத்து சிமிசில் அடைத்து வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சலத்தை விங்கத்திற்குச் சுருக்குகொடுக்க விங்கம்கட்டி வனிவாகும் அப்படி யரைத்த கெந்தகத்தைப் பீங்கானிவிட்டு வெய்மினில் வைக்கத் தயிவயிறங்கும், அந்தத் தயிவத்தால் சுருக்குகொடுக்க எவ்வாச்சரக்குகளும் கட்டும் இதனால் ரசமுங்கட்டும் ஆதலால் ஜாலம் தொண்ணூற்றாறும், வைத்தியம் ஐந்நூறும். சோதிடம் முந்நூறும் வாடைவித்தை அவைகளோடுங்கூடச் சொன்னேன், முருகர் பூசைவிதி மூப்பதில் சொன்னேன், மதனநூல் நூற்றைம்பதும் பலதிரட்டு நூறு, சிமிள் வித்தை இருபத்தைந்து ஜாலவித்தை இருநூறு இவைகளை கண்ணாடி போல் தோன்றுப்படிச் சொன்னேன், இந்தச் சாஸ்திரங்களை யெவ்வாம் போகருடைய கடாஷத்தால் சொன்னேன். (எ-று).

வாலைரசம்

விளம்பினேன் ரசம்வாங்கி குகையில் வாரு
விதமான குகையதுவும் பறங்கிப் பூன்போற்
தளம்பினேன் சாணத்தைவைத்து மூடில்
தானமே ரசமேருஞ் சாணிக்குள்ளே
குளம்பியே சாணத்தை சலத்திற் போட்டுக்
குணமாகக் கரைத்தெடுக்க ரசமுமாகுங்
கிளம்பியே வாலைரசம்போலே யாகுங்
கிருபையுள்ள பற்பமுத லனைத்துமாமே. 110

ஆம்பா சாஸ்திரத்தை வெளி விடாதே
அவையடக்கம் வெகுபதனம் ஐயா வையா
வாம்பா கர்மிகட்குக் காட்டொணாது
வஞ்சகர்க்கும் பொல்லார்க்குஞ் சொல்லொணாது
தாம்பா தந்தைதாய் குருக்க ளானோர்
தயவாக மாதரொடு சிசுக்க ளென்னும்
நாம்பா இவர்களுையே கொலைகள் செய்தோர்
நாசமாய் நரகத்தி லமுந்து வாரே. 111

அமுந்தியே சாஸ்திரத்தை நிஜமென் றெண்ணி
அடைவான பெரியோரை வணங்கிக் காரு
நமுந்தியே பொய்யொன் றுஞ் சொல்லொணாது
நரகினுக்கே யாளாகா திருப்பா யாகிற்
கொழுந்துபோல் உள்ளொளியை நோக்கிப் பாரு
கோபமொன்று மாகாது குணமே வேணும்
செழுந்தருளாய் நாகருட கடாஷத் தாலே
சிறந்த புலிப்பாணி பலதிரட்டு முற்றே. 112

(பொ-ரை.) ரசத்தை ஒரு மூசையிலிட்டு சாணம்வைத்து மூடிச்
 ரசமானது சாணிக்குள் ஏறும், அந்தச்சாணத்தை சுவத்திற்போட்டுக்
 கரைத்தெடுக்க ரசம் வெளிப்பட்டு வாவை ரசம்போவாகும், இதுபற்பம்
 முதலியவற்றிற்காகும், ஆகையால் இந்தச் சாஸ்திரத்தை
 வெளியில்விடாதே வெகு பதனமாயிருக்கவேண்டும், கர்மிகளுக்கு
 காட்டக்கூடாது, வஞ்சகர்க்கும், கெட்டவர்களுக்கும்
 சொல்லக்கூடாது, பஞ்சமா பாதகஞ் செய்தோர் முதலியவர்களுக்கும்
 கொடுக்கக்கூடாது, சாஸ்திரம் உண்மையாமென்று எண்ணி
 பெரியோர்களை வணங்கிக் கார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்,
 பொய்யொன்றுஞ் சொல்லாமலிருக்கவேண்டும், உள்ளொளியை
 நோக்கிப்பார், கோபம்வேண்டாம், குணத்தைக் கைப்பற்றும்
 போகருடைய கிருபையினால் புலிப்பாணி பாடினேன் (எ-று.)

புலிப்பாணி பலதிரட்டு முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

புலிப்பாணி முனிவர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஜாலத்திரட்டு 200

காப்பு-பாயிரம்

சத்தியே தயாபரியே ஞான நூலில்
சாம்பலியே மனோன்மணியே கபாலி சூலி
முத்தியே வேதாந்த பரையே யம்பாள்
முக்குணமே முச்சுடரே மாயா வீதி
வெற்றியே மூவருக்கு மருளாய் நின்ற
வேணியே சாமளையே பொன்னே மின்னே
சித்தியே ஜாலமிரு நூறும் பாடச்
சின்மயமாங் கணபதி தாள் காப்பாம் பாரே.

1

(பொ-ரை.) சத்தியே! தயாபரியே: ஞானநூற்களிற்
சொல்லப்பட்ட சாம்பலியே: மனோன்மணியே: கபாலியே: சூலியே முக்தி
கொடுக்கப்பட்ட வேதாந்த பரையே: அம்பாளாகிய திரிசூல வஸ்துவே:
முச்சுடரே: மாயாவீதியே; வெற்றியே: மூவருக்கும் அருளாய்
நின்றவேணியே: சாமளையே: பொன்னே: மின்னே: சித்தியாகும்படி
இருநூறு பாடலைக் கொண்ட இந்த ஜாதகைப்பாட ஞானமயமான
கணபதியின் திருவடி காப்பாம். (எ-று.)

பாரப்பா சாலமொடு சல்லி யொட்டியம்
பாங்கான தொட்டியந் தெட்டான சித்து
சாரப்பா நொடியானு மொடியான் வித்தை
சார்வான கிரிகருணை யெட்டாரந் தான்
காரப்பா சித்துலக்ஷங் கலகவித்தை
கருவான கக்கிஷமும் பஞ்சபட்சி
வாரப்பா சீனவித்தை, மாந்தருக்கம்
வளமான படுபட்சி கைவல்யமாமே.

2

(பொ-ரை.) ஜாலமென்றால், சல்லியம், ஒட்டியம், தொட்டியம்,
தொட்டவடன் நசித்துபோகும் ஜித்து, நொடியான், ஒடியான்,
கிரிகருணை, எட்டாரம், லக்ஷம்சித்து, கலகவித்தை, கக்கிஷம்
பஞ்சபக்ஷி சீனவித்தை, படுபக்ஷி இவைகளெலாவும் சொல்லுகிறேன்.
(எ-று.)

ஆமப்பா பேதர்வண்ணான் கேசரியதீதம்
 அடைவான அஷ்டகர்ம வினோத ஆரூடர்
 தாமப்பா கண்டனம் பேதனமுஞ் செப்பு
 தயவான எக்ஷணியுந் தர்க்க சாஸ்திரம்
 போமப்பா பக்ஷணி தக்ஷணியுங் கூடப்
 புகழ்வாதஞ் சோதிடம் காவியத்தினோடு
 நாமப்பா வைத்தியத்தோ டீலக்கணந்தான்
 நல்லகுடாமணியு மின்னங் கேளே.

3

(பொ-ரை.) வண்ணானுடைய வெள்ளாவி வேகாதசாலம்,
 கழுந்த ழிடியெடுத்து வைய்யாதசாலம், அஷ்டகர்மம், வினோதமாகிய
 ஆரூடம், துண்டு துண்டாகவெட்டும் சாலம், செப்புடுவித்தை,
 எக்ஷணி, தர்க்கசாஸ்திரம், பக்ஷணி, வாதம், சோதிடம், காவியம்,
 வைத்தியம், இலக்கணம், குடாமணி இவைகளும். (எ-று.)

கேளடா சித்தராருடங் கன்னம்
 கெணிதமாய்ச் சிமிழ்வித்தை கம்பி சூஸ்திரஞ்
 குளடா குனியமுந் திரவு கோலுஞ்
 சுகமான மந்திரமு நடுக்குச் சல்லியம்
 வாளடா மதனநூற் சாஸ்திரந்தான்
 வளமான பெருநூற் சல்லியம தாகும்
 தாளடா விருப்பென்ற கடலையப்பா
 தயவாக மலைநிகண்டு சொல்லக் காணே.

4

(பொ-ரை.) சித்தர் ஆரூடம், கன்னம், சிமிழ்வித்தை, கம்பி
 சூஸ்திரம், குனியம், திறவுகோல் தந்திரம், நடுக்குச் சல்லியம், மதன
 நூல், பெருநூற்சல்லியம், இருப்புக்கடலை, மலைநிகண்டு
 இவைகளும், (எ-று.)

காணவே சித்தகத்தி யஞ்சல் மந்திரங்
 கருவான கூட்டுடைய கருத்தானப்பா
 மாணவே சலமாட்ட நிகண்டு பாவை
 மலைவளம் பூருவமாய் கண்டத்தோடு
 ஊணவே கலைக்கியானம் ரேகைவித்தை
 யுத்தமனே யாகமங்கள் விசுவாமித்திரம்
 தோணவே யின்னம் வெகு தூள்களுண்டு
 தொழிலான டோகருடவருள்தான் காணே.

5

(பொ-ரை.) சித்த சுத்தி; அஞ்சல் மந்திரம், கருக்கூட்டு,
 சலமாட்டநிகண்டு, மலைவளம், பூர்வகண்டம், கலைக்கியானம்,

ரேகைவித்தை, ஆகமங்கள், விசுவாமித்திரம், இவைகளும் இன்னும்
அனேக நூல்களுமுண்டு. இவைகளெல்லாம் போகருடைய
கடாஷத்தினால் சொன்னதாம். (எ-று.)

காணப்பா விந்நூலி லொன்றானாலுங்
கனிவாக சித்தி செய்வோனவனே நாதன்
ஊணப்பா பரதவித்து பார்த்துபார்த்தே
யுத்தமனே சித்திசெய்ய விதியில்லாதார்
நாணப்பா சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
நலமாக விதியிருந்தால் பலிக்கும் பாரு
ஆணப்பா ஜகஜ்ஜாலக் கூத்து கூத்து
ஆரரியப்போகிறா ரப்பாகேளே.

6

(பொ-ரை.) இந்நூல் வித்தைகளில் ஒன்றையாவது சித்தி
செய்பவனே தலைவன், அப்படி சித்திசெய்ய வழியில்லாதவர்கள்
சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்று சொல்லுவார்கள், விதியிருந்தால்
பலிக்குகம், இல்லையானால் பலிக்காது, இவைகளெல்லாம்
ஜெகஜ்ஜாலக் கூத்தாகும், இவைகளை யார் உணரப்போகிறார்கள்.
(எ-று.)

கேளப்பா ஞானமொடு பலதிரட்டு வாடை
கெணிதமென்ற சோதிடமும் வயித்தியமுங் கூட
வாளப்பா சிதம்பரத்தின் பூசையோடு
வளமான தேவியுட பூசையப்பா
குளப்பா ஷண்முகத்தின் பூசைமார்க்கஞ்
சுகமான சிமிழ்வித்தை கொக்கோகந்தான்
வீளப்பா போகாது சாலம் சாலம்
வெகுசருக்கு இருநூருந் தெளிந்துபாரே.

7

(பொ-ரை) ஞானம், பலதிரட்டு, வாடை, கெணித சோதிடம்
வயித்தியம், சிதம்பரபூசை, தேவியூசை, ஷண்முகத்தின் பூசை,
சிமிழ்வித்தை, கொக்கோகம் இவைகள் மகாஜாலங்களாகையால்
மிகவும் சுறுக்கானவையெனையாம், இந்த இரு நூறையும் ஆராய்ந்துபார்.
(எ-று.)

பார்பா யெந்நூல்தான் கோவையாகப்
பார்த்தவர்க்குப் பலனுண்டு சித்தியாகும்
வீரபா பலதிரட்டு ஐங்கோலந் தான்
விளம்பினோர் தயிலத்தை யெடுத்துக்கொண்டு

சோடா தொழில்முறைக் கெல்டாஞ் சேரு
 செயமாகும் வித்தையெல்லா மென்னசொல்வேன்
 கூரடா கண்கட்டு வித்தை யொன்று
 கூறுகின்ற னன்றாகக் கெளு கேளே.

8

(பொ-ரை) என்னுடையநூலைக் கோர்வையாகப் பார்ப்பவர்கட்கு
 விரயோஜனமுண்டு, சித்தியாகும் பலதிரட்டு ஐங்கோலத்தால் சொன்ன
 தமிழத்தை எடுத்துக்கொண்டு எல்லாவித்தையையும் சித்தியடையலாம்,
 இனி கண்கட்டு வித்தையைச் சொல்லுகிறேன். (எ-று.)

பாயிரம் முற்றிற்று.

கண்கட்டு வித்தை

கேளேநீ யூர்க்குருவி பிடித்து வந்து
 கெணிதமா யபானத்தைத் தைத்துபின்னே
 குளேநீ கால்கழஞ்சி சூதம்வாரு
 சுகமாகக் கால்கழஞ்சி வெள்ளைபோடு
 வாளேநீ வாயைத்தான் தைத்துப்போட்டு
 வளமான சிறுபானைக்குள்ளே போடு
 பாளேநீ போகாமற் படிதான் கள்ளு
 பாங்காகத் தான்வார்த்திட் டெரித்திடாயே.

9

எரிப்பாயே யொருமரத்து விறகுகொண்டு
 எட்டொன்றாய் குறுக்கியே பதத்தைப் பார்த்துத்
 தெரிப்பாயே அஸ்திமுதல் ரோமந்தள்ளித்
 தெளிவாகத் தானெடுத்து கல்வத்திலிட்டுச்
 செரிப்பாயே பேய்க்கருப்பஞ் சாற்றைவிட்டுச்
 சேர்த்தரைப்பாய் மைபோலே யாகுமட்டும்
 விரிப்பாயே துணிமேலே பரப்பி மைந்தா
 விதமாகக் காயவிட்டுத் திரியாய்ச்சுற்றே.

10

சுற்றப்பா ஐங்கோலத் தயிலம்வாரு
 சுருக்காகச் சிரசோட்டில் மையைவாங்கி
 சிற்றப்பா தயிலத்திலிழைத்து நன்றாய்
 சிமிழில்வைத்து ஜாலக்காள் பூசைசெய்து
 அற்றப்பா மையெடுத்து வித்தையாட
 அடைவாகச் சொல்லுகிறேனன்றாய்க் கேளு
 முற்றப்பா பச்சைவைக்கோல் தன்னிற் றேய்த்து
 முன்போடப் பாம்பாகுங் கண்டு பாரே.

11

பாரடா புளியிலைக்குக் குளவியாகும்
 பண்பான வேப்பிலைக்குத் தேளே யாகுஞ்
 சீரடா நட்டுவக் காலி யாகும்
 சிறப்பான பலகுருவி சிரசிற்பூசிற்
 கூரடா அந்தந்தப் பட்சி யாகுங்
 குணமாக ஓட்டிலிட விராக னாகும்
 வீரடா மண்கிள்ளிப் பூசினாக் கால்
 விதமான கெந்தபொடி வாசந்தானே.

12

தானென்ற அம்மியிலே பூசினாக்காய்
 தயவாக அம்மியது நடக்கும் பாரு
 ஊனென்ற கழற்சிக்காய் வேண மட்டும்
 உத்தமனே பூசியதை கீழே போடு
 கோனென்ற கழற்சிக்காய் மோதிக்கொள்ளுங்
 கொற்றவனே சிறு *சிலைக்கு மிந்த பாகந்
 தேனென்ற போகருட கடாசுஷத் தாலே
 தெளிவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

13

(பொ-ரை) ஊர்க்குருவியைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து அதன்
 அபான வாயைத் தைத்துவிட்டு அதில் கால் கழஞ்சு 10-குன்றியிடை
 இரத்ததை கால் கழஞ்சு சங்கு பாஷாணத்தோடு கவந்துவிட்டு அதின்
 வாயில் போட்டு வாயைத்தைத்து விட்டு ஒரு சிறிய பானைக்குள்
 போட்டு அதில் ஒருபடி கள்ளுவார்த்து மேலே ஓடுமூடி, ஒரு ஜாதியான
 ஒரேமரத்து விறகினால் எரித்து எட்டுக்கொன்றாக சுண்டும்படி காய்ச்சி
 பிறகு பதத்தைப் பார்த்து எடுத்து அஸ்தி, உரோமம் இவைகளை நீக்கி
 எடுத்துக் கல்வத்திலிட்டுப் பேய்க்கரும்பச்சாறுவிட்டு *மைபோவாகும்
 வரைக்கும் அரைத்து ஒருதுணிமின் மேல் பரப்பிக்காயவைத்து
 திரியாக்கி ஐங்கோலத் தமிழம் வாங்கித் திரியில் வார்த்து
 தலையோட்டில் வைத்து தீபமேற்றி மையைவாங்கி சிமிளில் வைத்து
 ஜாலக்காள் பூசைசெய்து அந்த மையை எடுத்து பச்சை வைக்கோலில்
 தேய்த்து முன்னே போடப் பாம்பாகும், கையில் மையைப் பூசிக்கொண்டு
 புளியிலையை யுருவிப்போட குளவியாகும், வேப்பிலைக்கு தேளும்,
 நட்டுவக்காவி (நண்டுதொறக்கா) யாகும். பலகுருவிகளின்
 ரக்கைமிற்பூசினால் நீ கோரப்பட்ட பசுக்களாகும், ஒட்டிலிட விராகனும்
 மண்ணைக்கிள்ளிப் பூசினால் கந்தபொடிவாசனையுமாகும், அம்மியில்
 பூசினால் அம்மிநடக்கும், கச்சக்காய்கள் வேண்டிய வரைக்கும்
 கொண்டு வந்து அதுகளுக்குப் பூசி அதைச்சீழே போட்டால் அப்பொழுது
 அந்தக் கச்சக்காய்கள் ஒன்றோடொன்று யோதிக்கொள்ளும், *சின்ன
 கூழாங்கல்லுகளுக்கு இந்தப்பாகம் ஆகும்.

ஜாலக்காள் பூசை

பாடினேன் ஜாலக்காள் பூசை மார்க்கம்
 பண்பான மஞ்சளின் கிழங்கு பாவை
 சூடியே பெண்போலே ரூபஞ் செய்து
 சுகமாகக் கொடிமூலமேலே சுற்றி
 ஆடியே பூசைப்பா சத்திபூசை
 அடைவாகச் செய்தபின் தியானமோது
 தேடியே ஜாகினி ஈகினி ஜாலக்காள்
 தேவிநீ நா நா வென்றே யோதே.

14

ஓதவே மந்திரந்தான் லக்ஷமோது

உன்னிடத்தில் விளையாடி யிருப்பாள் பாரு

வாதமே யிவளுடைய ஜாலம் ஜாலம்

வையகத்தோர் மதிமயங்கி யிருப்பா ரப்பா

குதுதான் சொல்லவில்லை ஜாலவித்தை

சொன்னபடி தானாடுங் கண்டுபாரு

நாதனார் போகருட கடாக்கத்தாலே

நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

15

(பொ-ரை) ஜாலங்கள் யூசையாவது மஞ்சட் கிழங்கைப் பாவையாகப் பெண் போல் ரூபஞ்செய்து சித்திரமூலம் கொடியை மேலேபோட்டு சுத்தி சத்தியூசை செய்தபிறகு தியானமாக ஜாகினிடாகினி, ஜாலக்காள் தேவி நீ ரா, ரா, ரா என்று ஓதவும், இவ்விதமாக வஷம் உரு ஜெபித்தால் அவள் உன்னுடன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பாள், இந்த ஜாலத்தால் உலகத்தார் மயங்கி யிருப்பார்கள், நான் குது சொல்லவில்லை, சொன்ன படியே இது ஆகும். (எ-று)

பச்சைப்பாம்பு வித்தை

பாடினே னின்னமொன்று சொல்லக் கேளு

பண்பான பச்சையென்ற பாம்பைக் கொன்று

ஆடியே யதின்வாயிற் கொட்டைமுத்து

அப்பனே பூநூலின் பருத்திக் கொட்டை

கூடியே யடுக்கடுக்காய் செலுத்திப் கொட்டை

குணமாக மண்ணிலிட்டு நீரை வாரு

மூடியே வித்தெடுத்த திந்தப் பாகம்

மூன்றுதிரம் போட்டுநீ யெடுத்துக் கொள்ளே.

16

கொள்ளப்பா மூன்றுதிரங் கயற்சி முத்தின்

குணமான யெண்ணையதை வடித்துக்கொண்டு

தெள்ளப்பா மூன்றுதிரம் வெடித்த பஞ்சு

தெளிவாகத் தானெடுத்துத் திரியாய்ச் செய்து

தள்ளப்பா திரியெடுத்து விளக்கி லேற்றித்

தணிவாக வைங்கோலத் தயிலஞ் சற்றே

அள்ளப்பா விளக்குதனி லிந்த யெண்ணை

அடைவாகத் தான்வார்த்து தீபமேற்றே.

17

ஏற்றப்பா ராக்கால மனிதர்கூட்ட

மிருங்கையிலே பொருந்திவிடு பாம்பாய்த்தோணுங்

கூற்றப்பா வெகுபாம்பு பச்சைப் பாம்பு

கொற்றவனே வெகுபேர்கள் மிரளுவார்கள்

சாற்றப்பா திரியணைக்க மறைந்துபோகுஞ்
 சமர்த்துதா னென்னசொல்வே னிந்த வித்தை
 ஆற்றப்பா போகருட கடாஷுத்தாலே
 அடைவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

18

(பொ-ரை) இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:- பச்சைப்பாம்பு
 ஒன்றைக்கொட்டு அதினுடைய வாயில் முத்துக்கொட்டை,
 பருத்திக்கொட்டை இவைகளை ஒன்றன் பின்னொன்று
 அடுக்கடுக்காய்ப் போட்டு மண்ணில் வைத்துச் சலத்தை வாரு,
 இவ்விதம் மூன்றுதடவை செய்து எடுத்துக் கொண்டு அந்த முத்துக்
 கொட்டையை எண்ணையாக்கி எண்ணையை வடித்துக்கொண்டு
 மூன்றாமுறை வெடித்த பஞ்சு தெளிவாகயெடுத்து திரியாகச்செய்து
 அந்தத்திரியை எடுத்து விளக்கிற்போட்டு ஏற்றி ஜங்கோலத்தமில்
 விட்டு இராத்திரி காலத்தில் மனிதர்களுடைய கூட்டங்
 கூடியிருக்கும்போது இந்தத் திரியை விளக்கேற்றினால் வீடு முழுதும்
 பாய்பாய்க் காணப்படும், இதைக்கண்டு அனேகர்கள் மருள்வார்கள்
 உடனே திரியை யணைத்துவிட்டால் அதுமறைந்து போகும், இந்த
 வித்தையை போகருடைய கடாஷுத்தினால் சொன்னேன். (எ-று)

மூலிகை ஜாலம்

பாடினே னின்னமொரு ஜால வித்தை
 பண்பாகச் சொல்லுகிற னன்றாய்க் கேளு
 ஆடியே இருளென்ற மூலி தன்னை
 அப்பனே காப்பிட்டு பிடுங்கி வேரை
 நாடியே காதிலே வைக்கும்போது
 நலமாக ஒருபொருளைச் சொல்லி வைத்தாற்
 கூடியே யவ்வண்ண ரூபமாகும்
 குணமான வதன்பெருமை கூறக்கேளே.

19

கேளடா புலியாவாய் கரடி யாவாய்
 கொடிதான குரங்காவாய் மந்தி யாவாய்
 நாளடா யெருமைமுத லெருது மாவாய்
 நலமான ஆனையொடு நாயு மாவாய்
 ஆளடா பூனையொடு கோழி யாவாய்
 அடைவான குதிரையொடு கழுதை யாவாய்
 வாளடா பன்றியாவாய்மானு மாவாய்
 வளமான ஆடு மரங் கல்லா வாயே.

20

ஆவாய்நீ யாணாவாய் பெண்ணு மாவாய்
 அப்பனே ராஜனொடு குருவு மாவாய்
 தாவியே சித்தரென்ற முத்த ராவாய்
 தபோதனர்கள் தாமுமாய் தவசி யாவாய்

வாவியே குளமாவாய் கிணறுமாவாய்
வளமான பாம்பாவாய் பட்சியாவாய்
மேவிநீ நினைத்தபடி யெல்லா மாவாய்
மேதினியி லின்னமொரு புதுவை யாமே.

21

ஆமப்பா இஜ்ஜாலஞ் சுருக்கு மெத்த
ஆரறியப் போகிறா ரருமை மெத்த
காமப்பா புண்ணியருக் கெய்தும் பாரு
கன்மிகளுக் கென்னாளுங் காணாதப்பா
தாமப்பா யிம்முலி வாய்த்த தானால்
தயிலமிட்டு காற்றில் வைக்க வீரமாகும்
வாமப்பா போகருட கடாஷுத்தாலே
வளமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

22

(பொ-ரை) இன்னமொரு ஜாலவித்தையைச் சொல்லுகிறேன்
கேள்:- இருளியென்கிற மூலிகையைக் காப்புகட்டி பிடுங்கி அதின்
வேரை ஒருபொருளைச்சொல்லி காதில் வைத்துக்கொண்டால்
அப்பொருளாகவே காணப்படும், அதனால்: புலியர்வாய், கரடியாவாய்,
குரங்காவாய், பெருங்குரங்காகிய வானரங்களாவாய், எருமை, எருது,
ஆனை, நாய், பூனை, கோழி, குதிரை, கழுதை, பன்றி, மான், ஆடு,
மரம், கல்லுமாவாய், இதன்றி ஆண், பெண், இராஜன், குரு, சித்தர்,
முத்தர், தபோதனர்கள், தபசிகள், குளம், கிணறு, பாம்பு, பண்பு
இவைகளாக இவ்வுலகத்தில் ஆவாய், இந்த ஜாலத்தினுடைய சுருக்கு
மெத்தவாய், இதன் பெருமையை யாவறிவர் இது புண்ணிய
புருஷர்களுக்கு கைகூடும், கர்மிகளுக்கு எப்போதும் காணப்படாது,
இந்த மூலிகைகிடைத்தால் தைலமிட்டு காற்றில்வைக்க வீரமாகும்,
இது போகருடைய கடாஷுத்தினால் சொன்னேன்.

பட்டி அல்லது கண்ணாடி இதுகளை நூலால் அறுக்கும் ஜாலம்

கனத்தநல்ல கண்ணாடி யறுப்பதற்கு
கண்மணியே ரவையுமல்ல கல்லுமல்ல
வனத்தினிலே இருக்குமுருக் கிலைதானப்பா
வண்மையா யதினுடைய ரசத்தைவாங்கி
இனத்துடனே வெள்ளை வுண்டை நூலைவாங்கி
இண்டான ரசத்தினிலே தோய்த்துலர்த்தி
சனத்துடனே சனங்களுக்கு காட்டி நூலாம்
கண்ணாடி தனையறுக்கத் துண்டாய்ப் போமே.

23

(பொ-ரை) மிகவும் கனதியில்வாத பட்டி அல்லது கண்ணாடி
கொண்டுவந்து காட்டிலிருக்கப்பட்ட (பொரச இலை என்கிற)

முருக்கிலையைக் கொண்டுவந்து சார்மிழிந்து ஓர் கின்னத்திலேந்தி
வெள்ளை உண்டை நூலை வாங்கிவந்து மேற்படி ரசத்திற் போட்டு
ஊறவைத்து பிறகு எடுத்து நன்றாய் உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு
கண்ணாடியையாவது பட்டியையாவது இந்தநூலால் அறுத்தால் இரண்டு
துண்டாய்விடும். நூலை துண்டாக்காமலேயே உலர்த்தவேண்டும்.
(எ-று)

தெய்வ ஜாலம்

பாடினே னின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
பாங்கான சிறுமுன்னைக் காப்புக் கட்டி
ஆடியே பொங்கலிட்டுத் தூப தீபம்
அப்பனே பலிகொடுத்து வேரை வாங்கி
கூடியே பொடியாக்கிக் கருச்சீலை தன்னில்
குணமான திரியாக்கி யைங்கோ லத்தால்
வாடியே விளக்கிட்டுத் தீபந் தன்னை
வளமாக ஆவி நெய்யி லேத்திடாயே.

24

ஏற்றியே கோவிலுக்குள் மாளிகைக்குள்
இன்பமாய்த் தானிருக்கு மிடத்தி லப்பா
பாத்தியே மனுக்களைத்தான் வரவழைத்து
பாரென்று சொல்லிவாய் மூடு முன்னே
வாத்தியே தேவரெல்லாங் கண்ணிற் காணும்
வையகத்தோற் தான்மயங்கிப் பார்ப்பார் பாரு
சாத்தியே திரியணைக்க மறையும் பாரு
சார்வாகப் போகருட கடாஷுந் தானே.

25

(பொ-ரை) இன்னமொன்று சொல்லக்கேள், சிறுமுன்னையை
காப்புகட்டி பொங்கலிட்டு தூபதீபம் பலி இவைகள் கொடுத்து
அவ்வேரை எடுத்துவந்து பொடிப்பண்ணி சீவையில் தடவித் திரியாக்கி
ஐங்கோலத் தமிழத்தில் நனைத்து ஆவின் நெய்யால்
கோயிலுக்குள்ளும், மாளிகையுள்ளும் விளக்கேற்றினால்
தேவர்களுடையெல்லாம் கண்களில் பார்க்கக் கூடும், வையகத்தோர்
மயங்கிப் பார்ப்பார்கள், திரியணைக்க சகலமும் மறையும், இது
போகருட கடாஷுமாகும். (எ-று)

சீலைகுடை ரீடிக்க

தானென்ற கருவிழிக் காப்பு கட்டி
தயவாகப் பொங்கலுடன் பலியிட்டு
தேனென்ற திக்கு பந்தனமோ பெட்டுந்
திறமாகச்செய்து கொட்டிக் கிழங்கு வாங்கி

கோனென்ற சோமனிலே விராக னொன்று
 குணமாகத் தானறுக்கி முடிந்துக் கொண்டு
 வானென்ற ஆகாசந் தன்னிற் போட..
 வளமாகக் குடைபிடித் துவரும்நீ பாரே.

26

(பொ-ரை) கரு விழுதியிலைச் செடிக்குக் காப்பகட்டி
 பொங்கவிட்டு பலிகொடுத்து திக்குபந்தனஞ்செய்து அதை வெட்டி
 அதின் கிழங்கை வாங்கி சோமன் அல்லது நாற்சதுரமாகிய குட்டையில்
 ஒரு விராகனடை மேற்படி கிழங்கை நறுக்கி முடிந்துக்கொண்டு
 ஆகாயத்திற்போட அது குடை பிடித்துக்கொண்டுவரும். (எ-று)

சீசாவோடு, கண்ணாடி துண்டு மெல்லும் வித்தை.

பாரப்பா யின்னமொன்று பரிந்துக்கேளு
 பண்பாய்க் கோபுரந்தாங்கி வேரை வாங்கி
 வாரப்பா வாய்தனிலே வைத்தடக்கி
 வண்மையாய்ச் சபைதனிலே வந்து னின்று
 சிரப்பா சீசாவின் ஒடெடுத்துச்
 சிறந்ததொரு வேலையென்று சபைக்குக்காட்டி
 கோரப்பா எகஷணியைக் கோடித்தாற்போல்
 கொண்டதொரு ஓடுகளைமென்று பாரே.

27

(பொ-ரை) இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 கோபுரந்தாங்கி என்கிற செடியைக்கண்டு அதின் நுனிவேர் அராமல்
 தூபதீபங்கொடுத்து பிடுங்கி வந்து இரும்பினாற் செய்த கத்தி முதலிய
 ஆயுதங்கள் படாமல் அதில் ஒரு சிறிய துண்டை எடுத்து வாயில்போட்டு
 கொஞ்சம் கசகசவென்று மென்று அந்த ரசம் உதடுமுதல் வாயெல்லாம்
 படும்படியாக நாக்கினாலேயே தடவிக் கொண்டு பிறகு அந்தவேரை
 வாயில் அடக்கிக் கொண்டு கண்ணாடி துண்டுகளாவது சீசா
 ஓடுகளையாவது முருக்கைப்போல் சுடித்து தூளாக்கிவிட்டு கீழே
 முழிந்துவிடலாம், (அல்லது நல்லவேளை வேர், அக்கராகாரம்
 இவைகளையாவது முன்போல மென்று வாயிலடக்கிக்கொண்டும்
 மென்று விடலாம்,) கண்ணாடி துண்டுகளை மெல்லும் போது சிறிய
 துண்டுகள் உள்ளுக்குப் போக வொட்டாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாக
 மெல்லவேணும். அப்படியும் தப்பி ஏதாவது சிறிய துண்டுகள்
 வயற்றுக்குள் போச்சதென்று சந்தேகமிருக்கும்படித்தில் கூட கூட
 கேழ்வரகுமாவ களியாவது வெறுஞ் சாதத்தை நன்றாய்ப் பிசைந்த
 உண்டையாவது நாவைந்து உண்டைகள் உடனே முழுங்கவேணும்.
 (எ-று.)

எலுமிச்சம்பழ வித்தை

பாரேநீ யின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 பாங்காகக் *கர்த்தபந்தான் புணரும்போது
 திரேநீ வால்மயிரை வெவ்வேறே வாங்கி
 திகழு மோதிரம்போல வெவ்வேறே சுற்றித்
 தேரேநீ ஐங்காய மேலே பூசித்
 திறமாகத் தங்கத்தை மேலே சுற்றி
 கூரேநீ வலவிரலி லாண்கா ணப்பா
 குணமான யிடவிரலில் பெண்தான் காணே. 28

காணப்பா வெலுமிச்சம் பழத்தை வாங்கிக்
 கனிவாகப் பாதரச மதனிற் போட்டு
 வானப்பா விடக்கையை கீழே மூடு
 வானிலுள்ள கனியதுவும் வீழா தப்பா
 தானப்பா யிடக்கையை நிமிர்த்திக் காட்டத்
 தான்வீழுங் கனியதுதான் கண்டு பாரு
 வேணப்பா போகருட கடாசுத்தாலே
 விதமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 29

(பொ-ரை.) இன்னும் ஒன்று சொல்லுகிறேன்கேள்:-
 கழுதையானது சம்போகிக்கும்போது அவைகளின் வால் மயிரை
 தனித்தனியேவாங்கி மோதிரம்போல் மாறிப்போகாமல் வெவ்வேறே சுற்றி
 ஐங்காயம் மேலே பூசி அதின் மேல் தங்கத்தகடைச்சுற்றி, வலது விரலில்
 ஆண்மயிர் மோதிரம், இடது விரலில் பெண் மயிர் மோதிரத்தையும்
 போட்டுக் கொண்டு, ஒரு எலுமிச்சம்பழத்தைக் கொண்டு வந்து நடுவில்
 பேனாகத்தியால் சிறிய துவாரஞ் செய்து ஒண்ணேகால் விராகனிடை
 ரசத்தை அதில்வார்த்து (மெழுகை, யருக்கி அந்த துவாரத்தைமூடி
 மூடினவாய் தெரியாமல் கொஞ்சம் அரிதாரத்தைப் பொடிசெய்து அந்த
 மெழுகின்மேல்பூசி) இடக்கையைக்கீழே (புறிமேல்) மூடிக்கொண்டு
 வலக்கையினால் ஆகாயத்தில் விட்டெரிய கிளம்பினகனியும்
 கீழேவிழாது, சல் ஜகஜ் ஜால எண்ணு பழத்தைக் கீழேபோடு என்று
 இடக்கையை நிமிர்த்திக்காட்ட ஆகாயத்திலிருந்த பழம்கீழேவிரும்.
 போகருடைய கடாசுத்தால் புலிப்பாணியானவன் பாடினேன். இந்தஜாலம்
 ஆடும்போடு வெய்யில் அதிகமாயிருந்தால் மிகவும் நவ்வது. (என்று)

மணலைக் கண்களில் கொட்டிக் கொள்ளும்வித்தை

பாடினேன் யின்னமொரு ஜால வித்தை
 பண்பானப் பேர்விளங்கச் சொல்வேன் கேளு
 நாடியே நத்தைசூரி வேரைக் கண்டு
 நவிலாமல் தாடை யிலே யா க்கிக்கொண்டு

கூடியே கூச்சமனத் திருந்திடாமல்

குணமான கண்ணதனில் மணலைப்போட்டு

ஆடியே இருகண்ணும் விரலால் தேய்க்க

அன்பான கண்ணும் அருகாது பாரே.

30

(பொ-ரை.) எத்தைச்சொன்னாலுங் கேட்கும் நத்தைசூரி.
(ஆதலால்) நத்தைச்சூரி வேரை இரும்பு படாமல் கொண்டு வந்து சிறு
துண்டுகளாக்கி ஒரு சிறியதுண்டை வாயில்போட்டு கொஞ்சம்
மெண்ணு தாடையில் அடக்கிக்கொண்டு இருகண்களிலும்
மணலைப்போட்டு கையால் தேய்த்தாலும் கண்கள் அறுகாது, இந்த
வித்தையை சபையோர்களுக்கு காட்டி சங்ஷணியோ,
கீழேபோவென்று குனிந்தால் கண்களிலிருக்கும் மணல் கீழேவிழுந்து
விடும், உடனே கண்களைத் திறந்து பார்க்கலாம். நத்தை சூரியினால்
இன்னும் அனேக வித்தைகளும் ஆடலாம். (எ-று)

நோக்கு வித்தை

பாடினே னின்னமொன்று சொல்லக் கேளு

பண்பான குன்றுடைய தாங்கி மூலம்

நாடியே கொழிஞ்சியது போலே யப்பா

நாட்டிலே மெத்தவுண் டறியார் பாரு

கூடியே யதைச்சுருட்டி மேலே யப்பா

குணமான ஆள்பாரங் கல்லைவைக்க

ஆடியே பார்த்திருக்க அந்தக் கல்தான்

அப்புரத்திற் போய்விழுங் கண்டு பாரே.

31

பாரடா கிராணமது தீண்டும்போது

பண்பாக நெருப்பிட்டுப் பொங்கலிட்டு

சீரடா பலியிட்டுத் தூப தீபஞ்

ஜெயமாகக் கொடுத்துமிக வேரை வாங்கி

தீரடா குளிசமா யாடிக் கொண்டு

திரமாக சிரசுதனில் வைத்து நீயுங்

கூரடா பாரமதை யேற்றிப் பாரு

குணமாகத் தானெடுக்க கனக்கா தென்றே.

32

கனக்காது உலக்கைமுதல் கட்டி வையா

கனிவாகப் பல்லாக்கு கொம்பி னோடு

அனக்காது யிதுகளெல்லாம் நோக்கும் போதில்

அப்பனே வாயிலிட்டு நோக்கிப் பாரு

இனக்காது ஆனையைத்தான் வாலைப் பற்றி

இழுத்தாக்கால் பின்னகர்ந்து வரும்நீ பாரு

நினைக்காது கல்லைத்தான் உதைத்தா யானால்

நக நம்பா பெரும்பார் பின்னைத் தானே.

33

(பொ-ரை.) இன்னு மொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:-
மலைத்தாங்கி மூலம் என்பது கொழிஞ்சி செடியைப்போல நாடுகளில்
மெத்தவண்டு, இதை யாரும் கவனித்திருக்க மாட்டார்கள்.
அதைக்கண்டு எடுத்துச் சுருட்டி ஆள்பாரமான கல்லை அதின்மேல்
வைக்க; கொஞ்சம் நேரத்திற்குள் அந்த கல்லானது அசைந்து அப்பால்
போய் விழுந்து விடும், அந்த செடியைக்கண்டு பிடித்து கிராணம்
பிடிக்கும்போது நெருப்பிட்டு பொங்கவிட்டு, பவிமிட்டு தூபதீபங்
கொடுத்து (கிராணம்விடும் முன்னமேயே) வேரைவாங்கி குளிசமாடி
சிரசில் வைத்துக்கொண்டு கனத்த பாரத்தைத் தலைமேல் யேற்றிப்
பார்த்தால் பளுவில்லாமலிருக்கும், வாயில்வைத்துக்கொண்டு
உலக்கை, கட்டில், பல்லாக்குமரங்கள் இவைகளெல்லாங்
கையாலெடுக்க கனக்கமாட்டாது: இதுசெய்பவன் ஆனையின் வாவை
பற்றி மிழுத்தால் ஆனை பின்னாலேயே நகர்ந்துவரும் பெருங்கல்லை
உதைத்தாலும் நகரும் (எ-று)

பாம்புகளை உண்டாக்கும் ஜாலம்

தானேதா னின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
தயவாகச் சவத்தினுட வாயினுள்ளே
மானேதா னிருப்பாணி யுள்ளேவிட்டு
மைந்தனே மார்பினில்தான் வெள்ளி யாணி
தேனேதா னுந்தியிலே செப்பி னாணி
தெளிவாக தானடித் தின்னங் கேளு
வானேதான் சவங்கிடந்து வெந்த பின்பு
வளமாக மறுநாளி லெடுத்துக் கொள்ளே.

34

கொள்ளவே காடாற்று முன்னே நீயுங்
குணமாகத் தானெடுத்துப் பூசை செய்து
தெள்ளவே பிரம்பில் வெள்ளிக் கட்டாய்போடு
தெளிவாக யிரும்புதனை முன்னே போடு
கள்ளவே செம்பதுதான் பின்னே போடு
கடிதாக விவ்வகைநீ செய்தபின்பு
அள்ளியே யைங்கோலக் கருவும் பூசி
அடைவாக ஜாலக்காள் தியான மோதே.

35

ஓதியே லக்ஷமுரு முடிந்த தானால்
ஒளிவான ஜாலக்கால் பூசை செய்து
வாதியே பிரம்புதனை யெடுத்துக் கொண்டு
வளமாகப் பிரம்புதனால் பெட்டி மேலே:

பாதியே யன்பாகத் தட்டும் போது
பாம்பெல்லாம் வெளியாகுங் கண்டு பாரு
தாதியே பிரம்பைத்தான் நிருப்பித் தட்டத்
தானிருக்கும் பெட்டியுள்ளே பாம்புநேரே.

36

(பொ-ரை.) இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:-
பின்னித்தினுடைய வாரில் இரும்பாணியும், மார்பில் வெள்ளியாணியும்
தொப்புளில் செம்பாணியும் வைத்து அந்தப்பிணம் வெந்தபிறகு மறுநாள்
காடாற்றுவதற்கு முன்னமே இந்த ஆணிகளை எடுத்து அவைகளைப்
பூசைசெய்து ஒரு பிரம்பில் வெள்ளிகட்டாய் போட்டு
இரும்புமுன்னேபோடு, செம்பு பின்னேபோடு, இப்படிச் செய்தபின்பு
ஐங்கோலத் தமிழம் பூசி ஜாலக்காளை தியானஞ்செய்து இது வணம்
உரு முடிந்ததானால் ஜாலக்காள் பூசையைச் செய்து பிரம்பை
எடுத்துக்கொண்டு செம்புபக்கமாக ஒரு பெட்டியின் மேல் தட்டினால்
அதற்குள்ளிருந்து பாம்புகள் வெளிப்படும், அந்தப் பிரம்பைத் திருப்பித்
தட்டினால் பாம்புகள் மறையும். (எ-று)

இரண்டுவிதமாக ஒரு பசுவில் பால் கறக்க

நேரப்பா நிசுயமாய்ச் சொல்லக் கேளு
நினைவாகப் பசுவினிடக் கொம்பிலே தான்
சீரப்பா சித்திரமா மூலிவேரை
சினப்பாக மைபோல் வரைத்துக் கொண்டு
நீரப்பா னின்பக்கம் கொம்பிற் பூசி
நினைவோடு சபைதனிலே பசு நிறுத்தி
ஊரப்பா வுன்பக்கம் பால் கறக்க
உனைமெச்சும் வந்தஜனம் வுண்மைதானே.

37

(பொ-ரை) ஒரு பசுவுக்கு சித்திரமூலம் என்கிற வேரை அரைத்து
இடதுபுறக் கொம்பிற் பூசி ஆறுவிட்டு சபைக்கு கொண்டுவந்து
பால்கறக்கப்போகும் செம்பை சபையோருக்குக்காட்டி பசுவின்
இடதுபுறமாகக்குந்தி உன்பக்கமிருக்கும் மடியைப் பிடித்துப் பால்கறக்க
சிவப்புநிறமாக இரத்தம் போவவிருக்கும், மற்றொரு செம்பில் வேறுபுறம்
கறக்க பால் வெண்மையாகமிருக்கும், இதை கறந்து
காண்பிக்கும்பொழுதே வேறொருவன் பசுவை மறைவாக
பிடித்துக்கொண்டு போய் வேரை அரைத்துப் பூசிய கொம்பை நன்றாய்க்
கழுவி விட வேண்டும். மறுபடியும் சபையில் கொண்டுவந்து பசுவின்
இருபுறமும் தனித்தனி கறந்துகாட்ட ஒரேநிறமாக வெளுமையாக
மிருக்கும். (எ-று)

வாத்திய ஜாலம்

தானேதா னின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 தயவாகப் பள்ளியர்கள் மரண மானால்
 கோனேதா னவர்கையி லிரும்பி னாலே
 கொற்றவனே வளையலது போட்டிருப்பார்
 தேனேதா னவர்களைத்தான் தகனம் பண்ணத்
 தேருகையில் வளையலுடன் வைப்பார் பாரு
 வானேதான் காடாற்று முன்னே யப்பா
 வகையாகத் தானெடுத்து வைத்துக் கொள்ளே. 38

கொள்ளப்பா பாக்குவெட்டி யதனாற் செய்து
 கொற்றவனே கிராணமது தீண்டும் போது
 தள்ளப்பா சங்கம்வேர் காப்பு கட்டித்
 தயவாக பலிபூசை நடத்தி யப்பா
 தெள்ளப்பா வடவேரை வாங்கிக் கொண்டு
 தெளிவான வைங்கோலக் கருவும் பூசி
 கள்ளப்பா பாக்குவெட்டி தன்னால் வெட்ட...
 கனிவாக வதின்பெருமை சொல்லப் பாடே. 39

பாரடா பேரிகையும் நகபத்தோடு
 பண்பான நகாறுமுதல் மத்தளந்தான்
 சேரடா தம்பட்ட கனக தப்பை
 செயலான தபேலாவும் தவண்டையப்பா
 கூரடா துத்தி மல்லாரி தாரை
 குணமான பம்பையொடு பூரி யப்பா
 தீரடா சந்திரவாத்தியஞ் சூரியவாத்தியந்
 தெளிவான வடுக்கைமுதல் முழங்குந் தானே. 40

தானென்ற வடுக்கைமுதல் தப்பையொடு
 தயவாக யின்னம்வெகு வாத்தியங்கள்
 கோறென்ற வேரைத்தா னடுக் கடுக்காய்
 கொற்றவனே வெட்டுகையில் முழங்கும் பாரு
 தேனென்ற வாத்தியத்தின் காலம் ஜாலந்
 தெளிவாகக் குருமுறையால் தெளிந்து செய்ந்
 ஆனென்ற போகருட கபாக்ஷத்தாலே
 அடைவாகப் புலிப்பாணி பாடி னேனே. 41

(பொ-ரை.) இன்னமொரு ஜாலத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 பள்ளியர்கள் என்னும் ஓர்வகைசாதியார் மரணமடை யுற்போது
 அவர்களுடைய கையிலிருக்கும் இரும்பு வளையலுடன்

தகனஞ்செய்வார்கள், தகனஞ் செய்தபின் காடாற்றுவதற்குமுன் அவ்வளையக்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அந்த இரும்பினாற் பாக்குவெட்டி யென்னும் ஆயுதத்தைச் செய்து கிராணம் பிடிக்கும்போது சங்கம் ஷேருக்குக் காப்ப கட்டி, பலிமுதலியதுடன் தூபதீபங்கொடுத்து பூசைசெய்து (கிராணம் விடுதவற்குள்ளாக அதின்) வடக்கேபோகிற வேரையெடுத்து ஐங்கோலக் கருவைப்பூசி அந்தவேரை மேற்படி பாக்குவெட்டியினால் வெட்ட பேரிகை, நகாறு, மத்தளம், தம்பட்டம், கனகதம்பை, தபேலா, தவண்டைவாத்தியம், துத்தி, மல்லாரி, தாரை, பம்பை, பூரி, சந்திரவாத்தியம், சூரியவாத்தியம், தம்பை முதலிய அனேக வாத்தியங்கள் அந்தவேரை வெட்டும்போது சப்திக்கும், இந்த வாத்தியங்களின் காலம், ஜாலம் இவைகளைக் குருவின் கிருபையினால் நீதெரிந்து செய்யவேண்டும், நான்போக முனிவருடைய கிருபையினால் சொன்னேன். (எ-று.)

எக்கள் ஜாலம்

பாடியே யின்னமொரு வித்தை சொல்வேன்
பண்பாக ஆம்-ஓம்-சுவாஹய வென்று
ஆடியே லக்ஷ்முரு செபித்தா யானால்
அப்பனே ஜாலக்காள் பூசை செய்து
கூடியே நத்தையாஞ் சூரி வேரைக்
கொண்டுவந்தே யைங்கோலக் கருவும் பூசி
நாடியே முன்கையில் வைத்து நீயும்
நலமாக நீட்டியதை முறுக்கு வாயே.

42

முருக்கையிலே மந்திரத் தியான மோது
முனிவாக மண்ணெடுத்தெத்திரே போடு
இருக்கையிலே யெக்காளத் தாரை சின்னம்
எளிதான கர்னாவும் வாங்காதப்பா
திருக்கையிலே நாக்கரங் கொம்பினோடு
தெறிவான மகுடியொடு சங்கநாதம்
கருக்கையிலே யிவைகளெல்லாம் புடைக்கும் பாரு
கனிவாகப் போகருட கடாக்கந்தானே.

43

(பொ-ரை.) இன்னும் ஒரு வித்தையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:-
ஆம்-ஓம்-சுவாஹயவென்று லக்ஷ்முரு செபித்துக் கொண்டு ஜாலக்காள்
பூசையைச்செய்து நத்தையாஞ் சூரி வேரைக் கொண்டுவந்து
ஐங்கோலக்கருவை அதற்குப் பூசி அதை உன் இரு கைகளாலும்
பிடித்துக்கொண்டு மேற்படி மந்திரஞ்சொல்லி மண்ணெடுத்து எதிரே
போட்டுவிட்டு கைகளை நீட்டி முறுக்குவாய், அப்படி

முறுக்குவாயாகில் எக்காளம், தாரை, சின்னப், கர்ணாகவாத்தியம்.
நாகசுரம், கோம்பு, மகுடி, சங்கநாதம் இவைகளெல்லா முண்டாகும். (எ-று)

* இலுமிச்சம் பழம் குதிக்கும் ஜாலம்

ஏனப்பா என்னுடைய ஜாலம் போல
எத்தவரும் சொல்லமாட்டார் இனிதாய்க் கேளு
ஏனப்பா எலுமிச்சம் பழந்தானொன்று
எளிதாகத் துளையொன்று யினிதாய்ச் செய்து
ஏனப்பா ரசங்களஞ்சு வுள்ளே வார்த்து
எதிர்வாயை மூடிவிடு மெழுகினாலே
ஏனப்பா ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால்
எலுமிச்சம் பழம் எழும்பி குதிக்குந் தானே. 44

(பொ-ரை.) ஒரு எலுமிச்சம் பழத்தைக் கொண்டு வந்து அதை
சிறிய பேனாகத்தியால் சிறு துளையெடுத்து நார்ப்பது குன்றியிடை
பாதரசத்தை அதற்குள்விட்டு வெள்ளை மெழுகினால் வாயைமூடி
மூடின வாய்தெரியாமல் அரிதாரப்பொடியைப்பூசி அந்தபழத்தை
வெய்மலில் வைத்தால் குடுயேறினவுடன் தரையில் நில்லாமல்
மேல்எழும்பி குதிக்கும்: இதை வெய்மலில் வைக்கும்போது சல் எண்ணி
ஓடிவந்து இந்த பழத்தைக் கிளப்பியென்று சொல்வது. (எ-று)

* அக்கினி ஜாலம்

தானையா யின்னமொரு வித்தை சொல்வேன்
தயவாக பச்சையென்ற தவளை நெய்யை
மானையா கலசத்தில் வைத்துக் கொண்டு
மைந்தனே துணியதிலே துவைத்து மைந்தா
வானையா மண்வெட்டி பழுக்கக் காய்ச்சி
வளமான வுரலின்மேல் வைக்கச் சொல்லித்
தேனையா யெண்ணையிலே கையை தோய்த்துத்
திறமாகத் தானடிப்பா யின்னம் பாரே. 45

பாரடா அனைவோரும் பார்த்திருக்கப்
பண்பாக துணியதிலே துடைத்துப்போடு
தேரடா யெண்ணையிலே தோய்த்துத் தோய்த்துத்
தெளிவாகத் தானடிப்பா யனைவோர் பார்க்கச்
சீரடா குண்டதனைக் காய்ச்சச் சொல்லி
சிறப்பாக வாய்தனிலே யிந்த யெண்ணை
தீரடா நிரம்பவிட்டு மிழ்ந்து விட்டுத்
திறமான குண்டதனைக் கடித்துத் தூக்கே. 46

தூக்கப்பா அனைவோரும் பார்க்கும் போது
 துணைவாக வைக்கோலில் வைத்துக் கட்டி
 வாக்கப்பா வைக்கோலி லெண்ணை தோய்த்து
 வகையாகத் தான்கட்டி முன்னே போடு
 போக்கப்பா வைக்கோல்தான் வேகாதப்பா
 பொலிவாகத் தானவிழ்த்துப் பின்னுங் கேளு
 தாக்கப்பா வைக்கோல்மேற் போட்டாயானால்
 தயவாகத் தான்பிடித்து வேகும் பாரே.

47

பாரடா சங்கிலியைக் காயப்போட்டுப்
 பண்பாக நெய்யெடுத்த துருக்கு வாய்நீ
 சீரடா பாதத்திற் றடவிக் கொண்டு
 சிறப்பாக வக்கினிமேல் நடக்கலாகும்
 கூரடா கைதனிலே தடவிக் கொண்டு
 குணமான வக்கினி சட்டி தன்னை
 வீரடா வெடுக்கலாங் கண்டு பாரு
 விதமான போகருட கடாசுந் தானே.

48

(பொ-ரை) இன்னுமொரு வித்தைையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 பச்சைவளையின் நெய்யை அகலில் வார்த்து அதிலே துணியைத்
 துவைத்து பிழிந்து வைத்துக்கொள்ளவும், மண்பெட்டியைப்
 பழுக்கக்காய்ச்சி உரலின்மேல் வைத்து எண்ணெயில் கையைத்
 தோய்த்து அதின் மேலடிப்பாய். பிறகு யாவரும் பார்க்கும்படி அந்தத்
 துணியில் கையைத் துடைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் அவ்விதமே
 செய்து அடிக்கவும், யாவரும் பார்க்க ஒருகுண்டைக் காய்ச்ச்சொல்லி
 வாயில் இந்த எண்ணெயை நிறையவார்த்து உமிழ்ந்துவிட்டு அந்தக்
 குண்டைக் கடித்துத் தூக்கலாம், அதை வைக்கோலில் வைத்துக்கட்டி
 அந்த எண்ணெயைத் தடவி போட்டாயானால் வைக்கோல் வேகாது
 அந்த வைக்கோலை யவிழ்த்துவிட்டு வேறே வைக்கோல் மேல்
 போட்டால் தீப்பிடித்துவேகும், ஒரு இரும்புச் சங்கிலியை நன்றாய்ப்
 பழுக்கக் காய்ச்சி இந்த நெய்யை யருக்கி காவில் தடவிக்கொண்டு
 அந்த அக்கினியின் மேல் நடக்கலாம், அதே நெய்யைக் கையில்
 தடவிக்கொண்டு அக்கினிசட்டியை எடுக்கலாம், இவையனைத்தும்
 போகருடைய கடாசுமேயாகும். (எ-று.)

*ஆகாயத்தில் எறிந்த இரும்பு குண்டு அந்திரமாக நிற்கும் ஜாலம்

தானேதான் நத்தைகுரி செடியைக் கண்டு
 தயவான அருக்கநாள் சுவாதியுந் தான்
 கானேதான் சும்பலக்கினம் கூடும் வேளை
 குணமான அச்செடிக்குக் காப்புக் கட்டி

மாளேதான் மறுஆதி வாரந்தன்னிற்

மகத்தான சிம்பலக் கினத்திற் சென்று

பாளேதான் பலியிட்டுப் பூசை போட்டுப்

பண்பான வேரைத்தான் பதமாய் வாங்கே.

49

வாங்கியே தங்கத்தாற் காப்புச் செய்து

வளமான வேரதனில் வைத்து முடி

சோங்கியே வினாயகரைப் பூசித்தே தான்

சுந்தரம்போல் வலது கையில் சுகமாய்ப்போட்டு

யோங்கியே இரும்பு குண்டை கையிலெடுத்து

யெதிராக அந்தரத்தில் விட்டெறிந்து

நீங்கியே காப்பு தன்னை இடது கையால்

நிசுபயமாய் நிலங்காட்ட நிற்குந் தானே.

50

(பொ-ரை.) நத்தைச்சூரி என்கிற செடியைக்கண்டு ஆதி வாரமும், சுவாதிநஷத்திரமும், கும்பலக்கினமும் கூடியவேளையில் அந்தச் செடிக்கு மஞ்சள் நூலால் காப்புக் கட்டி மறு ஆதிவாரத்தில் சிங்க லக்கினத்திற் சென்று பொங்கலிட்டு பலி கொடுத்து பூசை போட்டு (இரும்பாற் செய்த ஆயுதங்களல்லாமல் மரத்தினாற் செய்த கூருள்ளகொம்பினால்) அந்தச் செடிக்கும் காயம் படாமலும் நுனிவேர் முதலியவேர்கள் யாவும் அறாமல் தோண்டி யெடுத்துக் கொண்டு வந்து, பொன் தகட்டினாற் போலாக வளையம்போற் காப்பு செய்து அதற்குள் இந்தவேரை அடைத்து போட்டு (அவ்வுது பொன்னாற் றகடுசெய்து வேர்களை நடுவில் வைத்துருட்டி வளைத்து கொள்ளலாம்) வினாயகரைப் பூசைசெய்து வலது கையில் மேற்படி காப்பைப் போட்டுக்கொண்டு சபையில் வந்து ஒரு இரும்பு குண்டை ஆகாயமார்க்கம் விட்டெறிந்து வலது கையிலுள்ள காப்பைக்கழட்டி இடதுகையிற் பிடித்து பூமிபக்கமாக தாழ்த்திப் பிடிக்க அந்தரத்திலேயே குண்டு நிற்கும். சல் எண்ணி அந்த குண்டைக் கீழேபோடு யென்று சொல்லி மேற்படி காப்பை வலது கையில் வாங்கி மேலேயிருக்கம் குண்டுக்கு நேராகத் தூக்கிக் காட்ட குண்டு கீழே வந்துவிழும், மேற்படி காப்புக்குள் வேரையடைக்கும்போது பூமிமட்டம் வரையில் செடியை கையால் முறித்து விட்டு வேரைமாத்திரம் காப்புக்குள் போடவும். (எ-று.)

ஜலஸ்தம்பனம்

தானாக இன்னமொரு வித்தை கேளு

தயவாகச் சலந்திரட்டுங் கூட்டு மூலி

வானாக உலர்த்தியதைத் தூளாய்ச் செய்து

வளமாக ஐங்கோலத் தயிலந் தன்னில்

மானாக மைபோல வரைத்து மைந்தா
 மருவு பாதக்குறடு தன்னிற் பூசிக்
 கோனாகத் தண்ணீர்மேல் நடக்க லாகுங்
 குளங்கிணறே யல்லாம லாறா காதே. 51

ஆறான வாசனங்குள் தன்னிற் பூசி
 அப்பனே ஜலத்தின்மே லிருக்க லாகுங்
 கூறான விந்த வித்தை புதுமை மெத்த
 கொற்றவனே யுலகத்தோர் நாதனென்பார்
 தேறான விந்திர ஜாலந் தன்னில்
 தேறி நின்றார் சகலசித்துங் கைக்குள் ளாகும்
 வீறான போகருட கடாகுத்தாலே
 விதமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 52

(பொ-ரை) இன்னுமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 ஜலந்திரட்டும் மூலிகையை யுலர்த்திப் பொடிசெய்து ஐங்கோலத்
 தயிலத்தால் மைபோலரைத்து பாதக்குறட்டில் பூசிக்கொண்டு
 ஜலத்தின்மேல் நடக்கலாகும், குளம், கிணறுகளிலும் செய்யலாம், ஆறு
 உதவாது, பீடங்களின் கீழ்ப்பரம் பூசி ஜலத்தின்மே லிருக்கலாம்,
 இவைகளெல்லாம் அருமையான விந்தைகளாகும், இவைகளை
 உலகத்தார் கண்டு மிகவும் மெச்சுவார்கள். (எ-று.)

எகஷணி ஜாலம்

தானான பச்சோந்தி பிச்சை வாங்கித்
 தயவாகத் திசைமயக்குப் பொடியுங் கூட்டு
 மானான மதிமயக்குத் தூளுங் கூட்டி
 மத்தம்வேர்த் தூளதுவுங் கூடச்சேர்த்து
 வானான வைங்கோலத் தாட்டி மைந்தா
 வளமாகச் சிமிழதனில் வைத்துக் கொண்டு
 கோனான மோகினியைத் தியானஞ் செய்து
 குணமான ஜாலக்காள் பூசை செய்யே. 53

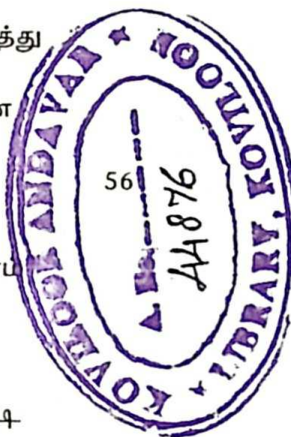
செய்யப்பா மாயமோகினி நமஹா வென்று
 செயலாகத் திலர்தமிடப் பெண்போல் தோன்றும்
 வையப்பா வுலகத்தோர் வாய் வரண்டு
 மதிமயங்கி மோகித்து நிற்பார் பாரு
 ஐயப்பா ரம்பையூர் வசிப்பெண்தானோ
 அடை வான திலோர்த் தமையோ தெய்வப்பெண்ணோ
 கையப்பா பிடிப்பாருங் காலில் வந்து
 கனிவாக வீழ்வாருங் கண்டு பாரே. 54

பாரடா திலகத்தை யழித்த போது
 பண்பான பெண்ணை யல்லோ காணோமென்பார்
 வீரடாயிந்த மங்கை யுலகி லுண்டோ
 விதமான மேதினியில் காண லாமோ
 தீரடா மனம்பதறி யமுவார் பாரு
 தெய்வமே யென்று சொல்லி மயங்குவார்கள்
 நீரடா விப்பெண்ணை நினைத்தபோதே
 நெஞ்சருகி வேகுதென்று புலம்புவாரே. 55

(பொ-ரை) பச்சை ஓணானுடைய பிச்சைவாங்கி திசைமயக்குப் பொடியைச் சேர்த்து மதிமயக்குத் தூளையுங் கூட்டி ஊமத்தங் வேர்த்தூளையும் கூடவே சேர்த்து ஐங்கோலாத்தமிலத்தா வரைத்து மோகினியைத் தியானஞ் செய்து பிறகு ஜாலக்கள் பூசையுஞ் செய்து, மையையெடுத்து மாயமோகினிநமனா வென்று சொல்லி பொட்டிட நீ பெண் போல் காணப்படுவாய், அதைக்கண்ட ஜனங்கள் மருண்டு மிருப்பார்கள். பிறகு தெய்வப்பெண்களாகிய அரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோர்த்தமை இந்நால்வரில் யாரோ தெரியவில்லை யென்று உன்காலிலும், வந்து விழுவார்கள், உனக்கு வேணதெல்லாந் தருவார்கள், பிறகு நீ மைப்பொட்டைக் கவைத்துவிட்டால் ஒன்றுந் தோன்றாது, அப்போது அப்பெண்ணைக் காணாமே யென்று அருவார்கள், தெய்வமே யென்று சொல்லி மயங்குவார்கள், இப்பெண்ணை நினைத்த போதே மனமுருகுகின்றதென்று புலம்புவார்கள். (எ-று.)

இதுவுமது

வாறான வின்னமொரு வித்தையப்பா
 வளமான எசுஷணியின் மார்க்கங்கேளு
 கூறான ஸ்ரீரீம், இரீம், கிலீயு மென்று
 குணமான அவ்வும், உவ்வும் டிவ்வுஞ் சேர்த்து
 வீறான நமசிவாய வென்று நீயும்
 விதமான ஓம் யென்று சொல்லிப் பின்னை
 சீறான சுகந்த பரிமளஞ் சாதிக்காய்
 சிறமான கிராம்பு வால் மிளகுத் தானே.
 மிளகோடு அடக்காய் சர்க்கரை கற்கண்டு
 மிதமில்லாக் கனிவகைகள் பலகார மன்னம்
 அளகோடு இவையெல்லாம் வேண்டுமென்றே
 அடைவாக எசுஷணியின் தியான மோது
 புளகோடு தெப்பக்கால் மூலிகைக்குட்
 பொங்கமுடன் வெள்ளிதனிற் கூட்டிகட்டி
 நளகோடு எட்டுநா ளந்தி சந்தி
 நலமாக எசுஷணியின் தியானமோதே.

ஒதியபின் பொங்கல்பலி தூப தீபம்

ஒளிவாகத் தான்கொடுத்து வேரை வாங்கி

ஆதியாம் ஐங்கோலக் கருவும் பூசி

அடைவாகக் கருசீலை மேலே சுற்றி

நாதியே தங்கத்தி லடைத்துக் கொண்டு

நலமாக எகஷணியை லக்ஷமோதி

தீதிலாப் பூசையது பெலக்கச் செய்து

திறமாக விவையெல்லா மழைப்பாய் பாரே

58

பாரப்பா சபை நடுவே யிருந்து கொண்டு

பண்பான முக்காடு போட்டு நீயும்

சீரப்பா நீலகண்டி தியானமோது

சீக்கிரத்திற் கொண்டு வரு மெட்சிணித்தான்

கூரப்பா வெல்லார்க்குங் கொடுக்கச்செய்நீ

குற்றம் வரும் நீயொன்றும் புசிக்கவேண்டாம்

நேரப்பா போகருட கடாக்ஷத்தாலே

நிச்சயமாய்ப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

59

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள்: அதாவது எண்ணிவித்தையாகும், ஸ்ரீரீம், ரீம்கிலீம், அவ்வும். உவ்வும். மவ்வும், நமசிவய, ஓம் என்று சொல்லி வாசனைகள், சாதிக்காய். லவங்கம், வால்யிளகு இவைகளும், வெற்றிலைப்பாக்கு, சர்க்கரை, கற்கண்டு, பலவகைப் பழ தினுசுகள், பலகாரம், சாதம் இவைகள் வேண்டுமென்று முன்தியானத்தைச் சொல்லவும், தெப்பக்கால் மூலிகையை வெள்ளிக்கிழமையில் காப்புக்கட்டி எட்டுநாள் காலமாவை தியானஞ்செய்து அப்படி துதிசெய்தபின் பொங்கல் பலி தூபம்தீபம் இவைகளைக் கொடுத்து அந்தவேரை வாங்கி, ஐங்கோலக்கருவை அதற்குபூசி கருச்சீலை அதற்குமேல்குற்றி தங்கத்தால் ஓர், கடயம் செய்து அதில் அடைத்துக்கொண்டு எண்ணியை லக்ஷம் உருசெயித்து சபையின் மத்தியிலிருந்துக்கொண்டு முக்காடு போட்டு நீலகண்டியின் தியானஞ்செய்தால் யக்ஷணியானவள் சர்வ பொருள்களையும் கொண்டு வருவாள், அதை யாவருக்குங் கொடு, நீ சாப்பிடவேண்டாம். (எ-று.)

இதுவுமது

பாடினே னின்னமொரு வித்தை கேளு

பண்பானத் தவளையைத்தா னரவங் கவ்விக்க

கூடியே பிடித்திருக்கும் வேளை பார்த்துக்

கூசாமற் றலைவிழவே வெட்டிப்போடு

ஆடியே யரவுடைய தலையுங் கூட

அடைவாகத் தவளையத்தா னெடுத்துக்கொண்டு

நாடியே வாங்கி கச்சுப் பட்டைக் கொண்டு

நலமாக ஐங்கோலத் தயிலங் கூட்டே.

60

கூட்டியே சகலாத்தில் வைத்துத் தைத்துக்

குணமாக உரலின்கீழ் வைத்துக் குத்து

நாட்டியே குத்தையிலே வாயுப் போகும்

நலமாக வதை யெடுத்து வைத்துக் கொண்டு

ஆட்டியே யிப்பாகம் நினைத்தபோது

அடைவாகச் செய்து விளையாடிப்பாரு

வாட்டியே யவமானப் பட்டுப் போவார்

வையகத்தோர் தான் பார்த்து நகைப்பார்பாரே. 61

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தையைச்சொல்லுகிறேன் கேள்-
தவளையைப் பாம்பு பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையைப்பார்த்து
தலை விரும்படிவெட்டி இரண்டு தலைகளையும் யெடுத்து ஐங்கோலத்
தயிலத்தில் தோய்த்து கச்சைப் பட்டையைப்போல் மிருக்கும் சிகப்பு
சகலாத்தில் பைதைத்து அதற்குள் இதைவைத்து வாயைத் தைத்துவிட்டு
உரலில் வைத்து குத்தினால் வாயுபோகும், உடனே அதை யெடுத்துக்
கொண்டு சகல வித்தைகளையும் இதை கையில் வைத்துக் கொண்டு
ஆடிப்பார், வையகத்தோர் வெட்கி மிருப்பார். (எ-று.)

சீலைத் திரைய

பாரடா கர்த்தபந்தான் புணரும் போது

பரிவாக வாண்கழுதை வாலு ரோமஞ்

சீரடா பிடுங்கியதை வைத்துக்கொண்டு

சிறப்பான கண்ணில்லாப் புற்றுமீதில்

தீரடா கட்டுடைய கொடிதானப்பா

திறமாகக் கிராணத்திற் காப்பு கட்டி

கூரடா பலி பொங்கல் தூபதீபம்

கொடுத்து நீ கொடியதனைப் பிடுங்கிக் கொள்ளே. 62

கொள்ளவே வளையமாய்ச் சுருட்டிக்கொண்டு

குணமான ரோமமுங் கூடவைத்தே

தெள்ளவே தங்கத்தால் வெள்ளியாலும்

தெளிவாகத் தண்டினுட மேலே சுற்றி

கள்ளவே சுற்றுமுன்னே சுருவும்பூசிக்

கனிவாக ஜாலக்காள் பூசை செய்து

மெள்ளவே கைதன்னி லேற்றும்போது

மேன்மையாய்ச் சீலையது திளையும் பாரே.

63

(பொ-ரை.) கழுதைபானது புணரும்போது ஆண்கழுதைமீன் வால் மயிரைப்பிடுங்கி வைத்துக்கொண்டு கண்ணில்லாத புற்றின்மேல் படர்ந்திருக்கும் கட்டுக்கொடிக்கு கிராணத்திற் காப்புகட்டி பவி, பொங்கல், தூபதீபங்கொடுத்து கொடியை பிடுங்கிகொண்டு, அந்தக் கொடியை வளையமாடி அதில் கழுதைமயிரையுஞ் சேர்த்து சுற்றி அதின் மேல் ஐங்காயக் கருவைப்பூசி தங்கத்தாலும், வெள்ளியாலும் கொடியின் மேல்சுற்றி ஜாலக்காள் பூசைசெய்து கையில்போட்டு மேலேற்ற சீவைத்திரையும், கீழ்ப்புரந்தள்ள சீவை சரியாக விழுந்துவிடும். (எ-று.)

தீவட்டி ஜாலம்

பாரப்பா வெட்டுண்ட முண்டந்தன்னைப்
பதித்திருக்கு மிடம் பார்த்து ஊனைவாங்கி
நேரப்பா திகைப்பூடு பொடித்துப் போடு
நேரான வைங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து
தீரப்பா தீவட்டி தனில் நனைத்து
திறமாகப் பொருந்திவிளக் கெண்ணைவாரு
வீரப்பா ராக்கால மனிதர்கூடி
வீராக வருகையிலே சொல்லக்கேளே.

64

கேளடா தீவட்டிதான் பிடிக்கக்
கெட்டுதடா வனைவோரு முண்டமாவார்
நாளடா கூட்டங்க ளோடிப் போகும்
நாமென்னசெய்வோமென்றுசொல்லி நடுங்குவார்பார்
குளடா யென்றவிதி யிந்த கூத்து
சொல்லலா மென்பார்கள் அனைவோருந்தான்
ஆளடா யிச்சாலம் அருமை மெத்த
அத்தனார் போகருட கடாசுபந்தானே.

65

(பொ-ரை.) முன்வெட்டுண்ட முண்டத்தைப் பார்த்து அதின் மாமிசத்தை எடுத்து திகைப்பூண்டு பொடித்துச் சேர்த்து ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து தீவட்டிதனில் வைத்துச் சுற்றி இராக்கர்வங்களில் மனிதர்கள் வீரப்படன் வரும் போது மேற்படி தீவட்டியை விளக்கெண்ணை விட்டுக் கொளுத்தி இந்த தீவட்டியைப் பிடிக்க யாவரும் முண்டங் கொடுக்கவே காணப்படுவார்கள். அப்போது கூட்டங்கலைந்து ஓடிப்போகும், இதைப்பற்றி யாவரும் பலவிதமாகப் பேசிக் கொள்ளுவார்கள். (எ-று.)

மாம்பழ ஜாலம்

பாடின னின்னமொரு வித்தை கேளு
பரிவான யேரழிஞ்சி வித்தை தானும்
ஆடியோ பூத்தயில மாக வாங்கி
அண்டான மாங்கனிதான் கொட்டிலப்பா

குடியே கனிந்தபழம் கொண்டுவந்து
 சுகமாகப் பிழிந்ததனைத் தோலைநீக்கிக்
 கூடியே யைங்கோலக் கருவுங் கூட்டிக்
 குணமாகத் தயிலத்தி லூறப்போடே.

66

போடப்பா ஒருநாள் தான் கடந்துவாங்கிப்
 பொங்கமுட னிழிலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு
 நாடப்பா சபைதனிலே யிருந்து கொட்டை
 நலமாக யாவருக்கங் கண்ணிற்காட்டி
 சாடப்பா குழித்தோண்டி வித்தை நட்டுச்
 சார்வாகச் சலம்வார்த்து கூடைமுடு
 குடப்பா நாலுதரந் தண்ணீர்வாரு
 சுகமாக நாலுதரந் திறந்து மூடே.

67

மூடவே யிலையாகிக் கொழுந்துமாகி
 முக்கியமாய்த் தழையாகிப் பூவுமாகித்
 தேடவே பிஞ்சாகிக் காய்மாகி
 தெளிவான கனியாகி யுதிரும்பாரு
 ஆடவே அனைவர்க்குங் கொடுக்கச் செய்தீ
 அப்பனே நாழிகைதான் மூணே முக்கால்
 கூடவே யிதற்குள்ளே மரமு மாகிக்
 குணமான கனியாகி யுதிரும்பாரே.

68

(பொ-ரை.) இன்னமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 ஏரழிஞ்சில் விதையை வாங்கி பூத்தயிலமாக மிறக்கி ஒரு செம்பில்
 தமிழத்தை வார்த்து ஐங்கோலக் கருவைக் கூட்டி மரத்திலேயே கனிந்த
 ஒரு மாம்பழம் கொண்டுவந்து பிழிந்துவிட்டு அதன்தோலை நீக்கி
 ஏரழிஞ்சி தமிழத்தில் ஐங்கோலக் கருவுகூட்டி அந்தத்தமிழத்தில்
 ஒருநாள் ஊறப்போட்டு பிறகு அதையெடுத்து நிழலில் உலர்த்தி
 வைத்துக்கொண்டு சபையில் அந்தக் கொட்டையை எல்லாருக்கும்
 காட்டி குழிதோண்டி அதில் அதை நட்டுச் சலம்வார்த்து ஒரு
 கூடையால்மூடி இப்படி நான்குதடவை சலம்வார்த்து நான்குதடவை
 திறந்து திறந்துமூடினால், அந்தக்கொட்டை இலை, கொழுந்து
 முதலியவைவிட்டு பூவு, பிஞ்சு, காய் இவைகளோடு கூடிய செடியாகும்.
 அதை மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குள் யாவருக்கும்
 காட்டிவிட வேண்டும். இவ்வையானால் அது உதிர்ந்து போய்விடும்.

மணலை அல்லாவாகச் செய்யுஞ் ஜாலம்

பாரேநீ பாதம்பிசின் பலந்தா னொன்று
 பண்பான கற்கண்டு பலந்தா னொன்று
 கூரேநீ குங்குமப்பூ விராக னரிக்கால்
 கொண்டுவந்து யிவ்வாறும் பொடி யாய்ச்செய்து

சீரேநீ யிதைவேறே வைத்துக்கொண்டு

சுண்டைப்போ லிருக்குமண லெடுத்துக்காட்டி

தாரேநீ தந்திரமாய் மண்லைவிட்டு

தண்மையாய்க் கூட்டுமுன்று மொன்றாய்த் தானே.69

(பொ-ரை.) பாதம்பிசின் பலம் ஒண்ணு, சீனி கற்கண்டு பலம் ஒண்ணு, குங்குமப்பூ விராகனிடை அரிக்கால் இந்த மூன்றையும் மணல்போவதாளாய்ச்செய்து வைத்துக்கொண்டு ஒரு பீங்கான் தட்டில் மணலைப்போட்டு சபையோருக்குக் காட்டி இந்த மணலை அவ்வா செய்கிறேன் பாருங்களென்று ஒரு பெரிய துணியாக மேலே மூடிவிட்டு தந்திரமாக அந்த மணலை கீழே நழுக கொட்டி கையால் தரையில் மெழுகினாப்போல் கவைத்துவிட்டு மேலே மூடிய துணியில் ஒருகள்ள அறையில் மேற்படி தூள்களை ஒளித்து வைத்திருந்து சாக்கிரதையாக பீங்கானில் கொட்டிக்கொண்டு ஏதாவது வாயில் வந்த படி மந்திரஞ்சொல்லி துணியைத்திறந்து சபையோர்களுக்குக் காட்டினால் அதுமணல் போவவேயிருக்கும் அப்பொழுது என் மந்திரத்தை இங்கு யாரோ கட்டிவிட்டார்கள், ஆகிலும் பரவாயில்லை இதோ எண்ணி மந்திரத்தினால் ஒரு நொடியில் அவ்வா செய்கிறேனென்று கொஞ்சம் ஜலமெடுத்து ஜலத்தை மந்திரித்து விடுகிறாப்போல் கொஞ்சம் ஜலம் விட்டு மூடி கொஞ்சநேரம் கழித்து திறந்து பார்க்க பாதம் அவ்வாவைப் போல கெட்டியாகயிருக்கும் இதை அறுத்து சபையோர்களுக்கு கொடுக்கவும். ஆனால் ஜலம் அதிகம் விடாமல் நிதானத்துடன் வார்க்கவேண்டியது. (எ-று.)

இந்திர ஜாலம்

தானேதா னின்னமொரு ஜாலவித்தை

தயவாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய் கேளு

மானேதான் மாயனென்ற பூனையொன்று

மைந்தனே பாவையென்ற கீரியொன்று

தேனேதா னிரட்டைவா லரணையொன்று

தெளிவான திகைப்பூடு பூச்சிப்பத்து

கோனேதான் பேய்ப்பிர்க்கன் விதைதானப்பா

குணமாக ரெண்டு பலம் நிறுத்துப் போடே.. 70

போடவே புல்லாமணக்கு விதைதானப்பா

பொங்கமுட னிரண்டுபலம் நிறுத்துப்போடு

ஆடவே யிவையெல்லாம் நறுக்கியப்பா

அடைவாகப் பேய்க்கருப்பஞ் சாற்றிற்போடு

நாடவே ஜாமமது கடந்து வாங்கி

நலமாக நிலந்தனிலே யுலரப்போடு

நாடவே யாதளையின் பாலை வாங்கி

குணமாக ஒரு ஜாம அறப்போடே.. 71

போட்டப்பா விவையெல்லாம் பாண்டத்திட்டும்

பொங்கமுடன் பூத்தயிலமாக வாங்கி

தேட்டப்பா யைங்கோலத் தயிலம் நேரே

தெளிவாகச் சேர்த்துநீ யரைப்பா யப்பா

தாட்டியா யரைக்கையிலே ரசமும் வெள்ளை

தயவாக வகை வகைக்கு கழஞ்சிப்போடு

வாட்டமிலா முப்பூவுங் கழஞ்சி போட்டு

வளமாக வரைத்தெடுத்துச் சிமிளில் வையே.

72

வையப்பா ஜாலக்காள் பூசை செய்து

வளமான நீலகண்டி தியான மோது

கையப்பா ஸ்ரீரீம் கிரீம் கிலீயும் சவ்வும்

கனிவான ஐயும் அவ்வு முவ்வுங் கூட்டி.

அய்யமின்றி யவ்வுடனே கூகுவென்றே

அடைவான நீலகண்டி யம்மா வென்று

பையவே லக்ஷமுரு செபித்தா யானாற்

பாங்கான மையதுவு முயிர தாச்சே.

73

ஆச்சப்பா நீலகண்டி பூசை செய்து

அடைவாக மையெடுத்த தாட்டக்கேளு

பாச்சப்பா நூலேணி யொன்று செய்து

பாங்காக மேற்போடப் படியாய் நிற்கும்

வீச்சப்பா மையெடுத்து கையில் தேய்த்து

விதமாக மண்ணை யள்ளி திசையிற்போடு

கூச்சப்பா வெகுபடைகள் வருகு தென்று

கூறுவாய் வெகுபடைகள் வருகும் பாரே.

74

பாரடி நீலகண்டி யம்மா நீயும்

பாங்காக நூலேணி தன்னைக் கொள்ளு

சாரடி யென்று நூலேணி தன்னை

சார்பாகச் சொல்லிநீ மேலே போடு

தீரடி யந்திரத்திற் சண்டையாகத்

தெளிவாகச் செய்யென்று தியான மோது

கூரடி படையெல்லாம் போகுதென்று

குணமாகத் தானுரைக்கப் போகும் பாரே.

75

பாரடா நூலேணி மேலே யப்பா

பாங்காக வெகு படைகள் போகும் பாரே

சீரடா வெல்லார்க்குங் கண்ணிற் காணுஞ்

சிறப்பாக யாவருமே புதுமை யென்பார்

கூரடா மையெடுத்துத் திலர்த மிட்டுக்

குணமாக நீலகண்டி தியான மோது

ஆரடா அந்தரத்திற் சண்டையாக

அடைவாக நீதினைத்துத் தலாவச் செய்யே

76

செய்யயிலே வானத்திற் முழக்க மெத்த
 செயலாக வான்பரிகள் களைக்கும் பாரு
 கையிலேவா ளுடன்கதலி தண்டை வாங்கிக்
 கனிவாக மைபூசி வெட்டும் போது
 ஐயமின்றிப் பொடிப் பொடியாய் வெட்டிவீச
 ஆள்தலைகள் வருகுதென்பா ரறிந்து பாரு
 மையிலே கூழ்ப் பாண்டந்தடவி வெட்ட
 மகத்தான ஆனையுட தலை யென்பாரே.

77

பாரடா பூசினிக்காய் பூசி வெட்டப்
 பாங்கான குதிரையுட தலை யென்பார்கள்
 காரடா கெச்சக்காய் தன்னிற் பூசி
 கடதாகத் தான்வெட்ட சொல்லக் கேளு
 ஆரடா கோடிபடை யிறந்ததென்பார்
 அப்பனே இந்திர ஜாலந்தான் ஜாலம்
 நேரடா தலைகளெல்லாம் யெடுத்துமுடி
 நிச்சயமாய்ப் படைகளெல்லாம் போவென்பாயே. 78

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு ஜாலவித்தை யைச் சொல்லுகிறேன்
 கேள்:- மாயப்பூனையும், (அதாவது வெண்மை நிறமான ரோமம்
 ஒன்றாவதுமிராத சுத்தக்கரும்புனை.) பாவையென்னும்
 கீறிப்பிள்ளையும், இரட்டைவாலரணையும், திகைப்பூண்டுப்
 பூச்சிபத்தும், பேய்ப்பீர்க்கன் விதை இரண்டுபலம், புல்லாமணக்கு விதை
 இரண்டு பலம் இவைகளையெல்லாம் நறுக்கிப் பேய்கரும்புச்சாற்றில் ஒரு
 ஜாமம் ஊறப்போட்டுப் பிறகெடுத்து உவரப் போட்டு பின்பு
 தும்மட்டக்காயை மிடித்துச் சாறுவாங்கி அதில் ஒருஜாமம்
 ஊறப்போட்டு, இவைகளையெல்லாம் ஒரு பாத்திரத்திற் போட்டுக்
 குழித்தமிலமாக வாங்கி ஐங்கோவத் தமிலத்தைச் சரியாகச்சேர்த்து,
 ரசம், வெண்மையான சங்குபாஷாணமும் முன் சொல்லியிருக்கும்
 முப்பூவும் வகையொன்றுக்கு ஒரு கழஞ்சு சேர்த்து அரைத்து
 வைத்துக்கொண்டு ஜாவக்காள் பூசை செய்து, ஸ்ரீரீம், கிரீம், கிலியம்,
 சவ்வம், ஐயம், அவ்வம். உவ்வம், அவ், கூ கூ நீல கண்டியம்மாவென்று
 வகைமுரு ஜெபித்தால் மைக்கு உயிருண்டாகும், இவ்விதம் நீலகண்டி
 பூசைசெய்து மையெடுத்து திலர்தமிட்டுக்கொண்டு நூலேணி ஒன்று
 செய்துபோடப் படியாய் நிற்கும், அந்த மையை எடுத்து கைமில் தடவிக்
 கொண்டு மண்ணையள்ளித் திசைகளிற்போட்டு வெகு சேனைகள்
 வருகின்றன வென்றால் அனேக படைகள்வரும், நீல கண்டியம்மா நீ
 இந்த நூலேணியை கைக்கொள்ளென்று சொல்லி ஒரு முனையை
 மேலேபோட்டால் அது மேலே அந்திரத்தில்நிற்கும், அடிமுனையைத்
 கட்டாமல் ரெண்டுமுதுகளையுடுத்து அதில் கெட்டியாகக் கட்டிவிடவும்

(கட்டாவிடில் மேலேயே போய்விடும்) அந்தரத்தில் சண்டைகள் செய்யென்று தியானஞ் செய்வையானால் அப்படியே அந்தரத்தில் சண்டை நடக்கும், படைகளெல்லாம் போகுதென்றுசொல்லு, அவ்விதமே அந்த நூலேணியின்மேல் அனேக படைகள் போகும், இது எல்லாருடைய கண்களுக்குந் தெரியும், இதையாவரும் புதுமையென்றே சொல்லுவார்கள் பிறகு அந்த மையை எடுத்து பொட்டிட்டுக்கொண்டு நீலகண்டியின் தியானஞ்செய்து அந்தரத்தில் சண்டை போடுவதாக நீ நினைத்தால் அவ்விதமே ஆகாயத்தில் குதிரை முதலியவைகள் கவனக்கும், நீ கையில் வாள்பிடித்துக்கொண்டு யாருக்குந் தெரியாமல் வாழைத்தண்டை மடியில் கட்டிக்கொண்டு நூலேணியின் மேலேயேறி தண்டுக்கு மையுசி வெட்டும்போது சந்தேகமில்லாமல் பொடிப்பொடியாய் வெட்டி வீச ஆளின் தலைகள் வந்து விறும். கலியாண பூசினிக்காய்க்கு தடவி வெட்டினால் ஆனைத்தலை யென்றும், பூசினிக்காயில் தடவி வெட்டினால் குதிரைத்தலை யென்றும், கெச்சைக் காயிற்பூசி வெட்ட அனேக சேனைகள் இறந்ததென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இதுவே உயர்ந்த இந்திரஜாலமாகும், அந்தத் தலைகளை யெல்லாமெடுத்து மூடி போவென்று சொல்ல மறைந்து விடும். (எ-று.)

மயேந்திர ஜாலம்

என்னப்பா யிதுகளெல்லா மறைந்துபோகும்
எழில்நீல கண்டிநூ லேணியீவாள்
தென்பாகத் திலர்த்தை யழித்துப்போடு
தெளிவாக வின்னமொரு வித்தைகேளு
வன்பான ஜாலக்கூள் தியானமோதி
வளமான மையெடுத்துக் கையிற்பூசி
அன்பான மண்ணள்ளித் திசையிற்போடு
அடைவான மலையாகத் தோற்றும்பாரே.

79

பாரடா அஷ்டகுல பர்வதங்கள்
பாங்கான மகமேரு கைலையப்பா
சீரடா பொதிகைமுதல் மலைகள்தோற்றுஞ்
சிறப்பாக வதிலிருக்குந் தேவர்சித்தர்
நேரடா முத்தரொடு முனிவர் தாமும்
நெடிய விருகூங்கள் குகை வாசல்தானும்
கூரடா விதகளெல்லாங் கண்ணிற்றோன் றுங்
குணமான போகருட கடாசுந்தானே.

80

(பொ-ரை.) அப்படிச் சொன்னவுடனே அவைகளெல்லாம் மறைந்துபோய்விடும். அதன்பின் நீலகண்டியும் நூலேணியைக் கொடுப்பாள். அப்பொழுது பொட்டைக் கவைத்து விடு. இன்னுமொரு

வித்தையைக் கேள்:- ஜாலக்காளைத் திடானஞ்செய்து மேற்படி மையை எடுத்துக் கைமிற்பூசிக் கொண்டு மண்ணையள்ளி அஷ்டதிசைகளிலும் போட அதுவே மலையாகக் காணப்படும். அஷ்டகுலபர்வதங்கள், மகமேரு. கமிலை, பொதிகை இவை முதலாகிய மலைகள் காணப்படும் அவைகளிலிருக்கும் குகைவாசங்களும், சித்தர், முத்தர், முனிவர், நெடியவிருஷங்கள் இவைகளெல்லாம் கண்ணுக்குக் காணப்படும். போகருடைய கடாஷுத்தினாலேயேயாகும். (எ-று.)

சமுத்திர ஜாலம்

தானென்ற மகேந்திரத்தின் ஜாலமாச்சு
தயவாகச் சாகரத்தின் ஜாலங்கேளு
வானென்ற மையெடுத்துக் கையிற் பூசி
வளமாக மண்ணள்ளித் திசையிற் போடு
கோனென்ற சப்த சாகரமோ ரேமும்
குணமாக முன்காண வருகும் பாரு
தேனென்ற தீவாந்திர மெல்லாந் தோற்றுந்
திருமாலும் லட்சுமியுந் தோற்றும் பாரே.

81

பாரடா கப்பலொடு படகு தோணி
பலமச்சம் நீர்வாழுஞ் சாதி யெல்லாம்
நேரடா ஜெகத்தோர்க ளெல்லாம் பார்த்து
நிச்சயமா யிவனல்லோ தேவனென்பார்
ஆமடா சாகரத்தின் ஜாலஞ் ஜாலம்
அன்பான ஜாலக்காள் வித்தை யப்பா
திரடா போகருட கடாஷுத்தாலே
திறமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

82

(பொ-ரை.) மகேந்திர ஜாலம் முன் சொன்னோம். இனி சமுத்திர ஜாலம் சொல்லுகிறேன் கேள்:- அந்த மையை எடுத்துக் கைமிற்பூசிக்கொண்டு ஏழுசமுத்திரங்களும் யெல்லாருக்குந் தென்படவேண்டுமென்று ஜாலக்காளை மனதில் நினைத்து, மண்ணையள்ளி அஷ்டதிக்குகளில்போடு. ஏழுசமுத்திரங்களும் காணும்படி வரும். தீவாந்திரங்களெல்லாங் காணப்படும். விஷ்ணுவும் லட்சுமியும் காண்படுவார்கள், கப்பல், படகு, தோணி, மச்சங்கள், நீரில் வாழப்பட்ட ஜெந்துக்கள் இவைகளெல்லாங் காணப்படும். இவைகளை உலகத்தவர்கள் பார்த்து இவனல்லோ தேவன் என்று சொல்லுவார்கள். இது ஜாலக்காளுடைய வித்தையாகும். (எ-று.)

சங்கிலி ஜாலம்

பாடியே யின்னமொரு வித்தை சொல்வேன்
பாங்கான மையெடுத்துக் கையிற்பூசி
ஆடியே நூல்கயறு சங்கிலிதா னப்பா
அறியகெட்ட பாரை மந்திரவாளுங்

கூடியே வாய்மேலே கையை வைத்துக்
குணமாகப் பின்னிழுத்துக் கீழேபோடு
நாடியே யனைவோரும் பார்த்துப் பார்த்து

நலமாக விழுங்கிவிட்டா நென்பார் தானே. 83

(பொ-ரை.) இன்னமொரு வித்தை சொல்வக்கேள்: -
மையையெடுத்துக் கையிற் பூசிக்கொண்டு நூல் கயறு, அல்லது
சங்கிலி, கெட்டப்பாரை, பட்டாகத்தி இவைகளில் ஏதேனுமொன்றை
சனங்களுக்குக்காட்டி வாய்மேல்வைத்து பின்னே இழுத்துப்போடு
யாவரும் அதுகளை விழுங்கிவிட்டானென்று சொல்லுவார்கள். (எ-று.)

பட்டண ஜாலம்

தானான வின்னமொரு வித்தை கேளு
தாங்கி ராக்காலம் வெளியிற் சென்று
மானான வோரிடத்தி லிருந்து கொண்டு
மைந்தனே மையெடுத்துக் கையிற்பூசி
வானான மண்ணள்ளித் திசையிற் போடு
வளமான பட்டணமாய்த் தோற்றும் பாரு
தேனான தெருக்களொடு தெருவுந் தோற்றுந்
திறமாகக் கடைவீதி தோற்றும் பாரே. 84

பாரடா மனுக்கூட்ட மனந்தந் தோற்றும்
பருத்த கோபுரங் கோவிற் குளமுந் தோற்றும்
சீரடா வேதியர்கள் வீதி தோற்றுஞ்
சிறப்பான ராஜருட சமுகந் தோற்றுங்
கூரடா சதுரங்க சேனை தோற்றுங்
குணமான செந்நெல் முதல் தோப்புந் தோற்றும்
வீரடா போகருட கடாசுத்தாலே

விதமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 85

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு ஜாலத்தைக்கேள்: - யாவருங்
காணாதபடி இராக்காலம் ஊருக்கு வெளியிற் சென்று ஒரு மறைவான
ஓரிடத்திலிருந்துக்கொண்டு மையை எடுத்துக் கையிற்பூசி
மண்ணள்ளி திக்குகளில் போடு. அப்பொழுது அது யாவருக்கும்
பட்டணமாய்க் காணப்படும். அதில் தெருவு தெருவாகவும் தெரியும்,
மனுஷாள் கூட்டம் அனேகர் தெரியும். பெரிய கோபுரம், கோவில், குளம்
இவைகள் தெரியும். பிராமணவீதி, ராஜசமுகம், சதுரங்கசேனை,
செந்நெல், தோப்பு இவைகளெல்லாம் காணப்படும். (எ-று.)

இதுவுமது

பாடினே னின்னமொரு தொழிலைக் கேளு
பண்பான கொடிதனி லைங்கோலஞ் சேர்த்து
நாடியே சாம்பிராணி தயிலங் கூட்டி
ந,ம,சி,வ,ய,ஒங் கிலீம். சவ்வும், ஐயும்

கூடியே சர்வபாசா சாக்குருணி யென்று
குணமாக லக்ஷ்முரு செபித்துத் தீரு
கூடியே யிதை ஜெபித்துத் தூபம் போட
ஆடுவார் புகைபட்ட ஜெனங்கள் தானே.

86

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தையைக்கேள், ஒருகொடியில்
ஜங்கோலத் தைலத்துடன் சாம்பிராணியும். கூடச்சேர்த்து பூசி,
ந,ம,சி,வ,ய,ஓம், கிலீம், சவ்வம், ஜயம், சர்வ பிசாக ஆக்ருஷ்ணி என்று
லக்ஷ்முரு செபஞ் செய்து தூப தீபங் கொடுக்க இந்தப் புகைபட்ட
ஜெனங்களெல்லாம் ஆடுவார்கள். (எ-று.)

குறளி தியானம்

தானென்ற குறளியுட தியானங் கேளு
தயவாக ஓம் அவ்வும் உவ்வு மவ்வும்
தேனென்ற ஸ்ரீம் உடனே இரீம்மூங் கூட்டித்
தெளிவான கிலியுடனே வயநமசி யென்று
கோனென்ற குறளியே வருவாய் நீயும்
குணமாகச் சொன்னதெல்லாஞ் செய்வாயென்று
வானென்ற இந்திரஜால மையை யப்பா
வகையாகத் தானெடுத்துச் சொல்லக் கேளே.

87

(பொ-ரை.) இனிக் குறளி தியானத்தைக்கேள், ஓம், அவ்வும்,
உவ்வும், மவ்வும், ஸ்ரீம், கிலியும், வயநமசி ஓம் குறளி வருவாய், வந்து
நான் சொன்னதெல்லாஞ்சொல்வாயென்று சொல்லி இந்திர ஜால
மையை எடுத்துப்போடு. (எ-று.)

கோகரண ஜாலம்

கேளப்பா குறளியைத்தான் லக்ஷ்மோதி
கெணிதமாய்ப் பலிபூசை நடத்தி யப்பா
குளப்பா மையெடுத்து விரலிற் றொட்டுச்
சுகமாகக் குறளியைத்தான் தியான மோது
வாளப்பா மேலெங்குந் தொட்டா யானால்
வகையாகத் தொட்டவிடங் கிழிக்க வேண்டும்
ஆளப்பா செய்யென்று நினைத்துக்கொண்டால்
அப்பனே தொட்ட விடங் கிழிக்கும் பாரே.

88

(பொ-ரை.) மேற்கண்ட விதமாக லக்ஷம் உரு செபித்து பவி,
பூசை, இவைகள் செய்து மையை விரலிற்றொட்டு குறளியைத்
தியானஞ்செய்து மேலே எவ்விடங்களிலுந் தொட்டு அப்படி
தொட்டவிடமெல்லாம் கிழிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால்
அவ்விடங்களெல்லாம் கிழியும். (எ-று.)

கஜகர்ண ஜாலம்

பாரென்ற கோகரண மதுதானப்பா

டண்பான கெஜகரணஞ் சொல்லக்கேளு

சேரென்ற மையெடுத்து விரலிற் றொட்டு

செம்மையாய்க் குறளியுட தியானஞ் செய்து

வேரென்ற யிருகாதுந் தொட்டபோது

விதமான விருகாது மாடும் பாரு

தாரென்ற கெஜகரண மிதுதானப்பா

தயவான போகருட கடாஷுந்தானே.

89

(பொ-ரை.) முன்னே சொன்னது கோகரண வித்தை. இனி கெஜகர்ணஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்:- முன்சொல்லிய மையை எடுத்து விரலிற்றொட்டு குறளியை தியானஞ்செய்து உன்னுடைய இரண்டு காதுகளையும் தொட்டால் இரண்டு காதுகளும் ஆடும். இதுவே கெஜகர்ணவித்தையாகும். (எ-று.)

காளி தியானம்

தானையா காளியுட தியானங் கேளு

தயவான அதிகாளி யாகாச காளி

ஊனையா ஒடி காளி வீரகாளி

உற்பனமாஞ் சூல கபால காளி

மூனையா மோடிதேவி பூமி காளி

முதன்மையாம் ஓங்காளிவோம் பிடாரி

வானையா மாகாளி போடி காளி

வளமான மந்திரமா காளி யெண்ணே.

90

எண்ணவே ஓம்-ஆம்-கோதண்ட ரூபி

எளிதான யாளிவா கவத்திலேறி

வெண்ணவே யரசரொடு சபைகள் மெச்ச

விருதலகை கொடியுடன் வேதாளஞ் சூழ

அண்ணவே யாங்கார சத்தி கொண்டு

அடைவாக வாவென்று லக்ஷுமோதி

பண்ணவே பூசை செய்து வெள்ளி தோறும்

பாங்காகச் செய்தாக்காற் சித்தி யாமே.

91

(பொ-ரை.) இனி காளியினுடைய தியானங்கேள்: அரிகாளி, ஓடிகாளி, சூலகபாலகாளி, மோடிதேவி, பூமிகாளி, ஓங்காளி, ஓம்பிடாரி, மாகாளி, போடிகாளி, மந்திரமாகாளி, ஓம், ஆம், கோதண்ட ரூபி, ஆளிவாகனத்தின் மேலேறிச் சபையோர்கள் மெச்ச இரு பக்கமும் கொடி முதலியவைகள் பிடித்துக் கொண்டு வேதாளங்கள்சூழ ஆங்கா

சத்தி கொண்டு, வாவென்று வக்ஷமுரு செபித்து பிறகு
வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பூசை செய்தால் சித்தியாகும். (எ-று.)

செப்பீடு வித்தை

சித்தியாம் வித்தை யொன்று சொல்லக்கேளு
செம்பஞ்சால் பந்தஞ்சு கோல்தானொன்று
வெற்றியாய் சபைதனிலே யிருந்து கொண்டு
விளையாடுங் காளியுட தியான் மோது
பத்தியாய் ஜாலமையைக் கோலிற் றேய்க்கப்
பண்பான செம்பஞ்சு பந்து மாடும்
சத்தியாய் யைந்து பந்தும் லக்ஷம் பந்தாய்
சார்வாக ஆடுமப்பா தாழ்வில் லாதே.

92

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்-
செம்பருத்தியின் பஞ்சினாலே செய்த பந்து ஜஞ்சம், கோல் ஒன்று
கொண்டுபந்து சபையில் இருந்துக்கொண்டு உன்னுடன்
விளையாடுகின்ற காளியை தியானஞ்செய்து மேற்படி ஜாலமையைக்
கொஞ்சம் கோலிற்றடவி பிறகு நீ கோலைக்கொண்டு இந்த பந்துகளை
ஆட்டினால் வக்ஷம்பந்துகள் வந்து ஆடினாப்போல் சபையோர்களுக்கு
சாணும். (எ-று)

எட்டி முளை வித்தை

இல்லப்பா அறுபத்து நாலு மோடி
இதமாக வாடுமடா விந்தக்காளி
வல்லப்பா இன்னமொரு வித்தைகேளு
வளமான மாங்கொடியுஞ் சீலைசேர்த்து
கொள்ளவே சவத்தினுட தயிலங் கூட்டிக்
குணமான யைங்கோலத் தயிலஞ் சேரு
சொல்லவே மூன்றையுந்தான் கருக்கிக்கொண்டு
செம்மையாய்க் குழிக்கல்லி லரைத்திடாயே.

93

அரைத்தெடுத்துச் சிமிழதனில் வைத்துக்கொண்டு
அடைவாக மந்திரத்தைச் சொல்லக் கேளு
திரைய நம்-யங்-வங்-சிங்-கவாகாஹாவென்று
திரமாக லக்ஷமுரு செபித்துப் போடு
கருத்தடவி எட்டிமுளை தன்னைச் சீவி
கனிவாக மந்திர மாயிரந்தா னோதி
நிறைத்தமகா பூசைபலி பெலக்கச் செய்து
நினைவாக முளையெடுத்துக் கடாவு வாயே.

94

கடாவுபாய் கடைமுன்னே கடைநில்லாது
 கனிவாகச் செக்கடியி லெண்ணை யில்லை
 அடாவுவா யாலையடி சாறு மில்லை
 அப்பனே இன்னமொரு வஸ்து பட்டி
 கிடாவவே வஸ்துவது மிறங்காதப்பா
 கிருபையுள்ள குளையது வேகாதப்பா
 நடாவிவே கொல்லனுலை சுண்ணாம்புச் குளை
 நலமான செங்கல்லின் குளைதானே.

95

தானேதான் மயனாமுன்பு பிணம் வேகாது
 தயவான மக்கமடி யிசைவு மில்லை
 தேனேதான் தச்சனொடு கன்னான் தட்டான்
 தெளிவாகப் பட்டடைமுன் தாக்கிப் போடு
 மானேதான் பரிகாரி சிரைக்கும் பக்கல்
 மைந்தனே யடுப்படியில் வேகாதென்றும்
 வானேதா னிதுகளெல்லாம் ஸ்தம்பனமே செய்யும்
 வளமான போகருட கடாக்ஷந் தானே.

96

தானென்ற வெள்ளாவி முன்னே வைக்க
 தயவான வெள்ளாவி வேகா தப்பா
 கோனென்ற நெற்களத்தில் ராசிகுன்றுங்
 குணமான உப்பதுவும் விளையாமற்றான்
 தேனென்ற ராசியது குறையும்பாரு
 தெளிவான மீன்கரையில் மீன் கிட்டாது
 ஆனென்ற கொட்டணத்தில் நெற்க ளெல்லாம்
 அப்பனே மசியாது கண்டு பாரே.

97

பாரடா நாவி தன்னைச் சுட்டகோலும்
 பண்பான முளைசெதுக்கி உகாரம் நாட்டி
 சீரடா வைங்காயக் கருவும் பூசி
 சிறப்பான வெதிரிமலந் தன்னிற்றாக்க
 வீரடா முன்பின்னு மடைக்கும் பாரு
 விதமாக காரணமாய்ப் போவானையா
 கூறடா முளைபிடுங்கி நீரிற்போடக்
 குணமாகு மடிந்த தெல்லாம் நிவர்த்தி தானே.

98

(பொ-ரை.) இந்தக் காளி அறுபத்துநான்கு மோடி வித்தைகளை ஆடும். இன்னமொரு வித்தையைக் கேள்:- கொடியுஞ் சீலையுஞ் சேர்த்து சுவத்தின் தயிலறும் ஐங்கோவத் தயிலத்தையங் கூடச் சேர்த்து இவை மூன்றையும் கருக்கிக்கொண்டு கல்வத்தில் அரைத்தெடுத்து சியிளில் வைத்து யநம,யங்,ரிங்,சிங்,சுவாகாஹா ' வென்று வக்ஷமுரு

செபித்து கருவைத் தடவி எட்டி முளையைச் சீவி
 ஆமிரமந்திரஞ்சொல்லி பூசை பலி முதலியவை செய்து முளையை
 யடிப்பாங். இப்படி செய்தால் ஒரு கடைமுன் ஒரு கடை நில்லாது;
 செக்கடியிலும் எண்ணெய் இராது; கரும்பாவையில் சாறுமில்லை;
 திராவகங்கள் இறக்குமிடத்திலும் வஸ்துவம் இறங்காது;
 கொல்லுனுவை, சுண்ணாம்புச் சூளை, செங்கல் சூளை வேகாது;
 பிணம், தச்சன், வண்ணான், தட்டான் இவை முதலியவர்கள் அடுப்பில்
 ஒன்றும் வேகாதபடி இவைகளையெல்லாம் ஸ்தம்பனஞ் செய்யும்;
 வெள்ளாவி வேகாது; நெற்களம், உப்பளம் இவைகளில் செய்தால்
 அவைகள் ராசிகாணாமற் குறையும், மீன்கரையில் மீன் அகப்படாது;
 நெல் கொட்டணத்தில் மசியாது; நாயியைச் சுட்டகோலும், முளை
 செதுக்கி அதில் உகாரம் நாட்டி ஐங்கோலக் கருவையும் பூசி எதிரியின்
 மலத்தில் போட, மல சலங்களை யடைத்துவிடும். உடனே முளையைச்
 ஜவத்திற் போட்டுவிட அவையெல்லாம் நிவர்த்தியாகிவிடும். (எ-று.)

சுண்டை ஜாலம்

தானென்ற யீஞ்செடியில் காக்கை யென்ற
 தயவான மூலிகையொன் றென்ன சொல்வேன்
 ஊனென்ற விலங்கையிலே குரங்குமூலி
 உத்தமனே மலைதோறு முண்டுமுண்டு
 வானென்ற விருமூலி வேணமட்டும்
 வகையாகப் பிடுங்கிவந்து சொல்லக்கேளு
 ஆனென்ற யீஞ்செடியில் காக்கை மூலி
 அப்பனே யொருகடைமேல் சரக்கில் வையே. 99

வையடா யிலங்கையிற் குரங்கை யப்பா
 வளமான ஒரு சரக்கில் வைத்துப்போடு
 பையவே யாருக்குங் காணாமற்றான்
 பண்பாக விரும்பிலே பதித்துப்போடு
 ஐயையோ யிதன்கொடுமை சொல்லப்போமோ
 அப்பனே யிருகடைபா ரடித்துக் கொள்வார்
 கையவே தம்பியென்று கூம்பிட்டாலும்
 கடுகிவைதானென்றே கண்டிப்பாரே. 100

(பொ-ரை.) ஈசஞ்செடியி னடியிலிருக்கும் காக்கைப் பூண்டு
 என்கிற மூலிகையும், மலைகளிலெல்லாம் மிருக்கப்பட்ட குரங்கு
 மூலிகையும் இவ்விரண்டையும் வேண்டியவரைக்கும் பிடுங்கிக்கொண்டு
 வந்து இவைகளிலொன்றை ஒரு சரக்கில் தடவி ஒரு கடைமேல்
 வைத்து குரங்கு மூலிகையை யாருக்குங் காணாமல் மற்றொரு
 கடையின் ஒரு சரக்கில் வைக்கவும். அப்படி வைக்கப்பட்டது
 யாருக்குந் தெரியாமலிருக்கவேண்டும். அல்லது இரும்பின்கீழ் வைத்து

யதைத்துப் டோட இதனுடைய கொடுமையை சொல்லக்கூடுமா
இரண்டு கடைக்காரர்களும் அடித்துக்கொள்வார்கள். தம்பியென்று
கூப்பிட்டாலும் கடுமொழிகள் சொன்னதாகவே சண்டை போடுவார்.
(ஏ-று.)

மாடன் மந்திரம்

பாரடா நஞ்சுண்டு மரித்துப் போன
பரிவான மனிதரைத்தான் தகனம் பண்ணிச்
சீரடா காடாற்று முன்னே தானுஞ்
சிறப்பான கரியதிலே யெடுத்துக்கொண்டு
வீரடா வைங்கோலக் கருவைத் தொட்டு
விதமாக வான்போலே மாடன்கீறித்
தீரடா முகமதுதான் கதித்த தாகத்
திறமாகச் சுவாலைதனி லெழுதிப் போடே. 101

போடப்பா வெதிரியின்பே ரதன்கீழ் நாட்டிப்
பொங்கமுட னாகாச மாடனோது
கூடப்பா லக்ஷமுரு செபித்துப்போடு
குணமான மந்திரந்தான் சொல்லக்கேளு
நாடப்பா ஓம்-நமோ-பகவதே
நலமாக ஓம்-படு-சுவாகஹா வென்று
ஆமப்பா பூசைபலி பெலக்கச் செய்து
அடைவாக மந்திரந்தான் ஒதக்கேளே. 102

கேளடா காரீயத் தகட்டி லப்பா
கெணிதமாய் மந்திரத்தை எழுதிப்போடு
குளடா வெதிரியுட பேரை நாட்டுஞ்
சுகமான வைங்காயங் கோலஞ் சேர்த்து
ஆளடா கடலையுட கருவுங் கூட்டி
அப்பனே மத்தித்துத் தகட்டிற்பூசி
வாளடா பூசைபலி பலக்கச் செய்து
வளமாக மாடனைத்தான் தியான மோதே. 103

ஓதியே மாடனைத்தான் கட்டிக்கொண்டு
ஒளிவான வாகாச மாடாநீயும்
வாதியாக கல்லிந்தா விந்தா வென்று
வகையாகச் சொல்லியபின் கல்லு தானும்
ஆதியாற் றகட்டின்மேல் வைத்தா யானால்
அப்பனே கல்லதுவு மளவிராது
பாதியே டியாறுகோடி பூதமெல்லாம்
பார்த்திருக்கத் தானெறியுங் கல்லு ஆனே. 104

தானேதான் மண்ணெடுத்துச் சாலைக்கற்கள்
 தயவாக மாட்டெலும்பு செங்கல் முட்டை.
 மானேதா நவபாண்ட மரிசி யுப்பு
 மணமான மிளகு பொடி தீட்டுச்சீலை
 வானே தான் குப்பையொடு கண்டதெல்லாம்
 வாரியே தானெரியு மில்லந் தன்னில்
 கோனேதா நெதிரிபோ மிடங்களெல்லாங்
 கொற்றவனே யவனுடனே போகும்பாரே.

105

பாரடா சத்துருவும் வணங்கி வந்தால்
 பண்பான மாடனைநீ யழித்துப் போடு
 வீரடா மாடாநீ கல்லைத் தானும்
 விதமாகத் தாவென்றே யெடுத்துப் போடு
 தீரடா சாணமிட்டு மெழுகிப் போடு
 திறமாகச் சக்கரத்தைக் கழுவு வாய்நீ
 கூறடா ஜலந்தனிலே விட்டுப் போடு
 குணமாக மாடனைத்தான் பூசை செய்யே.

106

(பொ-ரை.) விஷந்தின்று இறந்துபோன மனிதனை தகனம் பண்ணிக் காடாற்றமுன்பே அதிலுள்ள கரியை எடுத்துக்கொண்டு அதில் ஐங்கோலக் கருவைப் பூசி ஆகாயம் போல் மண்டையை எழுதி முகம் வீங்கினாப்போல் சுவாவையில் எழுதி, எதிரியின் பேரை அதின்கீழ் எழுதி ஆகாயமாடனைத் துதித்து ஒரு வண்கம் உரு செபிக்கவும். அதற்கு மந்திரம் ஓம் நமோ பகவதே ஓம் படு சுவாகாஹா வென்று சொல்லி பூசைபலி கொடுக்கவேண்டும். பிறகு காரியத் தகட்டில் மந்திரத்தை எழுதி எதிரியின் பேரை நாட்டி ஐங்கோலஞ் சேர்த்து சுடவைக்கருவையும் கூட்டி எல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து தகட்டிற் பூசி மாடனைத் தியானஞ்செய்து உன்வசமாக்கிக்கொண்டு, ஓ ஆகாசமாடா கல் இந்தாவென்று சொல்லிய பின்னே கல்லைத் தகட்டின்மேல் வைத்தால் கோடி பூதங்கள் பார்த்திருந்தாலும் கல்லுகளை வாரி எறியும். மண்ணும், சாவைக் கற்களும், மாட்டெலும்பு, செங்கல்முட்டை, நவபாண்டம், அரிசி, உப்பு, மிளகுபொடி, தீட்டுச்சீலை, குப்பை இவைகளோடு கண்டவைகளையெல்லாம் வாரி வாரி எதிரிகள் வீட்டில் எறியும். எதிரிகள் போகின்ற இடங்களிலெல்லாம் அவைகள் கூடவே போகும். பகைவனானவன் வணங்கி வந்தால் மாடனை அழித்துவிட்டுக் கல்லைக் கொடுவென்று கேட்டுசரணஞ்செய்து எழுதிய சக்கரத்தைக் கழுவிப் போட்டு மாடனைப் பூசை செய். (எ-று.)

கொள்ளி ஜாலம்

செய்யவே யின்னமொரு வித்தைகேளு
 சொன்ன கொள்ளி வாயினுட ஜாலமப்பா
 பையவே சிவ வசி என்று லக்ஷம்
 பாங்காகத் தான் செபித்து பூசைசெய்து
 உய்யவே அக்கினியைத் துணியிற்கற்றி
 உத்தமனே தகட்டி லக்ஷரத்தைக் கீறிக்
 கையவே யைங்காய மைங்கோலந்தான்
 கனிவாகச் கடலையுட கருவும்பூசே.

107

பூசியே யெதிரியுட பேரைநாட்டிப்
 பொங்கமுடன் பூசித்து கொள்ளிவாய்க்கு
 ஆசியே பந்தெடுத்து தகட்டில் வைத்தே
 யப்பனே இருதலைக் கொள்ளி தானும்
 வாசியே சத்துருவின் மனைகள்தோறும்
 வைத்துநீ கொளுத்தென்று தியானமோது
 காசியே கொளுத்துமடா திரியும் பந்தும்
 கடிதாகக் கொளுத்திவிடுங் கண்டுபாரே.

108

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தைகேள்:- இது கொள்ளிவாய் ஜாலமாகும். சிவ வசி என்று லக்ஷம் செபித்துப் பூசை செய்து அக்கினியைத் துணியிற் சுற்றி தகட்டிற் கீறி அக்ஷரத்தைப் போட்டு ஐங்கோலம் சுடவைக்கு இவைகளைப் பூசி எதிரியின் பெயரை எழுதி பூசை செய்து கொள்ளிவாய்க்கு பந்து எடுத்து தகட்டில் வைத்து இருதலைக்கொள்ளி பகைவர்களுடைய வீடுகளைக் கொளுத்தென்று சொல்லித் தியானஞ் செய். அதுவும் அப்படியே கொழுத்திவிடும். (எ-று.)

மலக்குட்டி தியானம்

பாரடா மலக்குட்டி தியானங்கேளு
 பாங்கான ஓம்-இரீம்-வா-வா-வென்று
 கூறடா மலக்குட்டிச் சாத்தானென்று
 குணமாகத் தான்வைத்து பூசைகொண்டு
 வீரடா நான்சொல்லும் வேலைகேட்டு
 வீணான மலமிதனை வாரிநீயும்
 சேரடா நானினைத்த விடத்திற் போடு
 செப்பியிது ராசடலி பெலக்கச் செய்யே.

109

(பொ-ரை.) மலக்குட்டி யென்னும் குட்டிச்சாத்தானுடைய தியானத்தைக் கேள்:- ஓம், இரீம், வா, வா குட்டிச் சாத்தானென்று சொல்லி பூசைசெய்து நான் சொல்லும் வேலையைக் கேட்டு

மலங்கடையெல்லாம் வாரி நான் நினைத்த விடத்தில் போடு என்று சொல்லி ராஜ பவிழைச் செய்ய கைகூடும். (எறு.)

மலக்குட்டி ஜரலம்

செய்யவே மந்திரத்தைத் தகட்டிற் கீறிச்
செம்மையா யைங்காய மைங்கோலஞ் சேர்த்து
வையகத்திற் கடலையுட கருவுங்கூட்டி
வளமாக மத்தித்துத் தகட்டிற்பூசிப்
பையவே யெதிரியின்பேர் தகட்டில்நாட்டி
பாங்காக மந்திரத்தை லக்ஷமோது
ஜயமின்றி பூசைபலி பெலக்கச்செய்து
அப்பனே மலமெடுத்துத் தகட்டில் வையே. 110

வைக்கயிலே மலமிந்தா மலக்குட்டி யென்று
வைத்தல்லோ மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்நீ
வலக்கையிலே மலமதனை வாரிக்கொண்டு
வகையாக நீநினைத்த விடங்கள் தோறுஞ்
சொக்கயிலே தகட்டுத்துக் கழுவிப்போடு
சொகுசாகப் போகுமடா தீர்க்கமாக
உலக்கையிலே யிதுவல்லோ வுலகபேதம்
உத்தமனே மலக்குட்டிச் செய்கைதானே. 111

(பொ-ரை.) மேற்படி மந்திரத்தைத் தகட்டிற்போட்டு ஜங்கோலம் இவைகளைச் சேர்த்து சுடுகாட்டுக் கருவையுஞ் சேர்த்து மர்த்தித்து எதிரியின் பேரை தகட்டில் போட்டு மந்திரத்தை லக்ஷமுரு செபித்து பூசை பலி முதலியவை செய்து மலத்தை எடுத்துத் தகட்டில் வைத்து ஓ மலக்குட்டி மலம் இந்தா என்று சொல்லி முன் சொல்லி யிருக்கும் மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து பிறகு வலது கையில் மலத்தை வாரி, நீ நினைத்த விடங்களெல்லாம் போடு என்று சொல்ல அங்கு போடும். பிறகு எல்லாம் நன்றாய்ச் சேர்த்துத் தகட்டை எடுத்துக் கழுவிவிடு. இதுவே மலக்குட்டியின் செய்கையாம். (எறு.)

கவச மந்திரம்

தானேதான் கவசமொன்று சொல்லக்கேளு
தயவான ரீங்காரம் வெள்ளி தகட்டில்
மானே தான் இம்-உம்-கம்-ரமாங்-சிங் கென்று
மைந்தனே யாயி-டாகினி-மாங்காளி
ஊவேதான் விஷ்ணு சகோதரி சர்வாணி
உமைதேவி பராசத்தி நவ,சி யென்று
கோனேதான் லக்ஷமுரு செபித்துப்போடு
கொன்றானே சத்திசிவ பூசையாச்சே. 112

செய்யடா தியானமிட்டு விபூதிபூசச்

செகதலத்தில் ஏவல் முதல் பிசாக பூதம்
பையவே புதையிலே வேர்பிடுங்கிப்

பகர்ந்த கருத்தடவிச் சக்கரங்களாட்டில்
நையவே பார்வையுடன் குரளிகூட்டி

நலமாக மற்றுமுள்ள குனியங்கள்
தையவே கல்லெறிக்கு நீக்குமப்பா

கனிவாக மந்திரத்தை எழுதிக் கட்டே.

113

(பொ-ரை.) கவச மந்திரமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:-
ரீங்காரம், இம், உம், கம், ரமாங், சிங், ஆமி, டாகினி, மாகினி,
விஷ்ணுசகோதரி, சர்வாணி, உமை, தேவி, பராசத்தி, ந, வ, சி என்று
வெள்ளிக்கிழமைகளில் வசுமுரு செபித்து சத்தியூசை, சிவபூசை
இவைகளைச் செய்து விபூதிப் பூசி ஜெகதலத்தில் ஏவல், பிசாக, பூதம்
இவைகளுக்கு வேர் பிடுங்கி கருவைத் தடவி பார்வை, குரளி
இவைகளைக் கூட்டி சக்கரங்கள் போட்டு ஆட்டினால் மற்றுமுள்ள
குனியங்கள், கல்லெறி இவைகள் நீங்கும். ஆனால் மந்திரத்தை
தகட்டில் எழுதிக் கட்டுவாய். (எ-று.)

ஒண்டி மூலிகை

கட்டப்பா மூலிகையொன்று சொல்லக் கேளு

கனிவாக ஒண்டியுட மூலிக்கே தான்

கிட்டப்பா அமாவாசைக் கிராண காலங்

கிருபையுள்ள அருக்க னாளே தோன்றில்

நெட்டப்பா பொங்கல்பலி பூசைசெய்து

நேராக வேரெடுத்துக் கட்டிக்கொண்டால்

பட்டப்பா பார்வைமுத லெது வானாலும்

பரத்திலணு காமலது அகன்று போமே.

114

(பொ-ரை.) ஒரு மூலிகையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:- அதாவது
ஒண்டி மூலிகை என்று ஒன்றுண்டு. அதைக்கண்டு அதற்கு ஞாமிற்றுக்
கிழமையும் அமாவாசையும் கலந்தநாளில் கிரகணம் பிடித்திருக்கும்
போது காபபுகட்டி பொங்கல், பலி, பூசை இவைகளைச் செய்து வேர்
பிடுங்கி கட்டிக்கொண்டால் பார்வை முதல் யாவந்தீரும். (எ-று.)

பார்வை மை

போமப்பா ஆமையொன்று மண்தவளையொன்று

பொங்கமுடன் கன்னிகோழி முட்டையொன்று

தாமப்பா புதைத்தெலும்பு பலந்தான் ரெண்டு

தயவான ஈசல்து பலந்தான் ரெண்டு

நாமப்பா நிலவாகை விதைதா னப்பா
நாயகனே பலமிரண்டு நிறுத்துப்போடு
ஆமப்பா மாக்கொடிதான் விராகன் மூன்று
அடைவாகப் பூத்தயில மாக வாங்கே.

115

வாங்கியே தயிலத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
வளமான குழியம்மி தன்னிற் போடு
தாங்கியே யஞ்சனக்கல் விராக னொன்று
தான்போடு ஆள்காட்டி முட்டை நெய்யிற்
பாங்கியே கொஞ்சமது கூடவிட்டுப்
பரிவாக ஒருசாமந் தானரைத்துக்
காங்கியே சிமிழில் வைத்து அனுமாருக்குங்
கனிவோடு அஞ்சனிக்கும் பூசை செய்யே.

116

செய்யப்பா மையெடுத்துப் பார்க்கும் போது
செயலான களவுமுத லேவலப்பா
வையப்பா தொழில் முறையும் தெய்வ பூதம்
வளமான பிசாக ராக்ஷத கணங்கள்
பையப்பா மோடிதா னொருவன் செய்தால்
பாங்காக யவன் செய்கை தோற்றமாகும்
கையப்பா யிதுபார்வை மைதானப்பா
கனிவாகச் சொல்லுமடா கருத்தாய்த் தானே.

117

(பொ-ரை.) பார்வை மை செய்யவேண்டில் ஆமை ஒன்று, மண்
தவளை ஒன்று, கன்னி கோழியின் முட்டை ஒன்று, புதைத்த
பிணத்தின் எலும்பு இரண்டு பலம், ஈசல் இரண்டு பலம், நிலவாகை விரை
இரண்டு பலம், டாக்கொடி மூன்று விராகனிடை இவைகளை யெல்லாம்
பூத்தயிலமாக வாங்கி அந்தத் தயிலத்தைக் கல்வத்தி விட்டு
அஞ்சனக்கல் விராகனிடை ஒன்றும், ஆள்காட்டி குருவி முட்டை
கருவு கொஞ்சம் கூடவிட்டு ஒருசாம மரைத்து சிமிளில் வைத்து
அனுமாருக்கும், ஆஞ்சனாதேவிக்கும் பூசைசெய்து, அந்த
மையைப்போட்டு பார்க்கும்போது, களவு, ஏவல், தொழில் முறை,
தெய்வம், பூதம், பிசாக, ராக்ஷசகணங்கள் தோன்றும் ஆகையால் இது
பார்வை மையாகும். (எ-று.)

வனமடக்கம்

தானேதா னின்ன மொன்று சொல்லக்கேளு
தயவாக அ்வையடக்கம் அங்க மடக்க
மானேதா னங்கமேற் பங்கமடக்க
மைந்தனே வழியடக்கச் சுவாகஹா வென்று

கோனேதான் தண்ணி மிட்டான் கிழங்குக்கப்பா
கொற்றவனே யருக்கநாள் காப்புக் கட்டி-
வானேதான் பொங்கல் பலி பூசையிட்டு
வளமான மந்திர மாயிரந்தா னோதே.

118

ஒதியே பிடுங்கிமுன் கருவைப் பூசி
ஒகோகோ காலடியில் மிதித்துக் கொள்ளு
சோதியே யவனமது வயதி றாது
சறுக்காக மந்திரத்தை யோதி நில்லு
ஆதியே யவனமது வெட்டும் பாரு
அந்திறத்திற் செல்லாது அதீத வித்தை
வாதியே போகருட கடாஷுத்தாலே
வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

119

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன், அதாவது
அவையடக்கம், அங்க அடக்கம், வழியடக்க சவாகனா வென்று
சொல்லி தண்ணீர் விட்டான் கிழங்குக்கு ஆதிவாரத்தில் காப்புக்கட்டி
பூசைபலி செய்து மந்திரத்தை ஆயிரம் உரு செபித்துப் பிறகு அந்த
வேரைப் பிடுங்கிக் கருவைப்பூசி காலடியில் மிதித்துக்கொண்டு
வனத்தைப் பார்த்து மந்திரத்தைச்சொல்ல வனமடக்கமாகி வெட்டும்.
இந்த வித்தை ஒருபோதும் பொய்க்காது. இதுமகா அருமையான
வித்தை. இதைத் தொழிலாளி யானால் சுவபத்தில் கண்டுக்கொள்ளலாம்
போகருடைய கடாஷுத்தினால். (எ-று.)

பாதாள ஆஞ்சனம்

பாடினே றாசி யென்ற காந்தம் நீலம்
பண்பான வுமைகையில் மஞ்சளப்பா
ஆடியே வேகை வெத்திலையுங் கூட
அடைவான செங்கமுநீர் வேரு மையா
நாடியே தலைமஞ்சன் மாவுங் கூட்டு
நலமான கோரோசனை குங்குமப்பூ
கூடியே வகைவகைக்கு விராக னொன்று
குழியம்மி தனிலரைக்க வகையைக் கேளே.

120

கேளடா மாடனென்ற புறாவின் ரத்தம்
கெணிதமாய் பொன்றறுத்துக் கூடவாரு
குளடா சிவந்தபசு வெண்ணெய்ப்பா,
சுகமாக விராகனது பனி ரெண்டாகும்
நாளடா மூன்றுநா ளரைத்தெடுத்து
நாயகனே சிமிழில் வைத்து காளிமுன்னில்
வாளடா புதைத்தெடுப்பாய் நாளெட்டாகும்
வளமான புனுகுடன் சவ்வாது சேரே.

121

சேரப்பா வகைவகைக்கு விராக னொன்று
 சீராக மத்தித்து மந்திரந்தான்
 பாரப்பா சர்வலோக வசிகரி ஒமென்று
 பண்பாக யாயிரத் தெட்டுஞ்செபித்து
 நேரப்பா திலர்தமிடு புருஷர் பெண்கள்
 நிச்சயமாய்க் கேட்டதெல்லா மீவா ரப்பா
 கூடப்பா பகையெல்லாம் நசித்து போகும்
 குற்ற மொன்று மில்லையடா ஜெகத்தில்தானே. 122

(பொ-ரை.) ஊசிக்காந்தம், நீலம், வுமைகைமஞ்சள், தேவடியாள்கை வெற்றிலை, செங்கழுநீர்வேர், தலைமஞ்சம்மாவு, கோரோசனம், குங்குமப்பூ, இவைகள் வகைவகைக்கு விராகநிடையொன்று கல்வத்திப்போட்டு மாடப்புறாவின் ரத்தத்தையங் கூடவார்த்து சிகப்புநிறமாகிய பசுவின்வெண்ணெய் பனிரண்டு விராகனெடைகூடபோட்டு மூன்றுநாள் அரைத்தெடுத்து சியிளில் வைத்து காளிமுன்னில் புதைத்து எட்டு நாளானபின்பு எடுத்து சவ்வாது புனுகு இவைகளை வகைக்கு விராகனிடையொன்று அத்துடன் சேர்த்து மர்த்தனஞ் செய்து சர்வலோகவசிகரி கிறீம், ஓம் என்று ஆயிரத்தெட்டு உருசெபித்து திவகமிட புருஷர்களும், பெண்களும் கேட்டவைகளெல்லாவற்றையும் கொடுப்பார்கள், விரோதங்களெல்லாம் ஒழிந்துபோகும், குற்றம் ஒன்றுமில்லை. (எ-று.)

இதுவுமது

தானப்பா வேர்வெடித்த பலாவின்கொட்டை
 தான்கருக்கி விராகநிடை பத்த தாகும்
 தேனப்பா அஞ்சனப் பாஷாணமொன்று
 தெளிவாகக் குழியம்மிதன்னிற் போட்டு
 வானப்பா விளக்கெண்ணெய் தன்னிலாட்டு
 வளமாக ஒருசாம மறைத்த பின்பு
 கோனப்பா சிமிழில்வைத் தஞ்சனிக்குங்
 குணமான வனுமார்க்கும் பூசைசெய்யே. 123

செய்தபின்பு கையிலிட்டு யெவரும்பார்க்கச்
 செகத்திலுள்ள நிதிகளெல்லாங் கண்ணிற்கானும்
 எய்தபின்பு வேண்டியதை யெடுத்துக்கொள்ளு
 இதமாக இகபரத்துக் குதவியாகும்
 உய்தபின்பு நாழிகைதான் பாதாளத்தில்
 உத்தமனே நிகழ முன்னாருமாகும்
 பெய்தபின்பு யிம்மைதா னுறுதிமெத்த
 மார்த்தவர்க்குப் பலனுண்டு பலிக்கும்பாரே. 124

(பொ-ஹ.) வேர்ப்பலாக் கொட்டையைக் கறுக்கினது
 விராகனெடைபத்து, அஞ்சனப்பாஷணம் ஒன்று இவைகளைக்
 கவ்வத்திட்டு விளக்கெண்ணாய் வார்த்து ஒருஜாமமரைத்து சிமிளில்
 வைத்துக்கொண்டு அனுமாருக்கும், அஞ்சனாதேவிக்கும் பூசையெடுத்து
 அதை கைமிவிட்டுக்கொண்டு யார்பார்த்தாலும் சர்வ நிதிகளும்
 தோன்றும், அப்பொழுது வேண்டியதை எடுத்துக்கொள், இது இம்மைக்கும்
 மறுமைக்கும் உதவியாகும். இந்த மை செய்துமுடித்து, பிறகு
 முன்னுநாழிகை பூமியில் புதைத்து பின்பு, உபயோகிக்க மெத்தவும்
 சீக்கிரத்தில் வேலைசெய்யும். இந்த மையானது பழக பழக உறுதியாகும்.

குறிசொல்ல

பாரடா ஆடையொட்டி சமுலமப்பா
 பண்பான நின்றிடந் தீஞ்சமுலி
 சேரடா கருச்சீலை யிந்தமுன்றுஞ்
 செம்மையாய்க் கருக்கியல்லோ மைபோலாட்டி
 சீரடா சுடலையென்ற தயிலஞ்சேர்த்துச்
 செவ்வியதா யரைத்துநீ சிமிளில்வைத்து
 வீரடா அனுமாரைத் தியானஞ்செய்து
 விதமாகத் திலகமிட்டுக் குறிதான்சொல்லே. 125

சொல்லப்பா அஞ்சனா தேவிபுத்ரா
 சொகுசான வாய்வுமைந்தா புருஷரூபா
 வல்லவா அனுமந்தா ராம தூதா
 வந்துகுறி சொல்லென்று வணங்கிக்கொள்ளு
 இல்லப்பா நினைத்ததெல்லாஞ் சொல்வான் பாரு
 என்னசொல்வே னவனுடைய குறிதான்மைந்தா
 நல்லப்பா போகருட கடாஷுத்தாலே
 நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 126

(பொ-ஹ.) ஆடையொட்டி சமூலமும், நின்றிடம் தீய்ந்த
 மூனியும், கருச்சீலையாகிய இந்த மூன்றையும் சுடவைத் தயிலத்தைச்
 சேர்த்தரைத்து சிமிழில்வைத்து அனுமாரைத் தியானஞ்செய்து
 மையிட்டு குறிசொல்ல ஆரம்பித்து, அஞ்சனா தேவி புத்திரா! வாயுமைந்தா!
 புருஷ ரூபா! வல்லவா! அனுமந்தா! ராமதூதா! நீவந்து குறிசொல்லு
 என்று வணங்கிக் கொள், அப்போது நினைத்த எல்லாவற்றையும்
 சொல்லுவார், இதுபோகருட கடாஷுத்தால் புலிப்பாணி பாடினேன். (எ-று.)

ஈடு முறை

பரியே யீடொன்று சொல்லக் கேளு
 பண்பான அடைக்கலான் குருவி ஆண்தான்
 ஆடியே பிடித்துவந் தபானந் தைத்து
 அதின் வாயில் வுசியென்ற காந்தம் வெள்ளை

கூடியே வாயைநீ தைத்துப் போடு

குணமான சிறுபாண்ட மதிலே விட்டு
நாடியே வஸ்துவொரு படிதான் வார்த்து
நலமாக வாய்மூடி சீலை செய்யே.

127

செய்தபின் யடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி

சிறப்பாக ஒருசாதி விறகினாலே
வைத்துமே வற்றியபின் பெடுத்துக் கொண்டு
வளமான குழியம்மி தன்னிற்போட்டு
கொய்தபின்பு ரோமருட னஸ்தி தள்ளிக்
குலவுமாக் கொடியும் ஊமத்தை வித்தும்
பைதபின்பு சுழல்வண்டு மின்னிறி பூச்சிப்
பருத்த குழியானை யிந்திர கோபந்தானே.

128

தானென்ற தொட்டாக்கால் வாடிவேறுந்

தயவான நாயுருவி கையான் வேறுந்
தேனென்ற திகைபூடு பூச்சி யப்பா
திறமாக வகை வகைக்கு விராகறொன்று
கோனென்ற ஈப்புலியு மீயங்கூடக்

கொற்றவனே ஆடையொட்டி ஐவிரலி கஞ்சா
வானென்ற பேய்க்கருப்பஞ் சாற்றி னாலே
வகை வகைக்குச் சரியிடையாய் விட்டு ஆட்டே.

129

ஆட்டப்பா குளிகையது துவரை போலே

அப்பனே செய்து நீ நிழலுலர்த்தி
நாட்டப்பா மந்திரந்தான் சொல்லக் கேளு
நமோ இங் இங் சிங் சிங் சுவாகஹா வென்று
மாட்டப்பா விந்துவிட்டுக் குழைத்து நீயும்
மங்கையருக் கறுசுவையில் தாழ்ப்புலத்திற்
கூட்டப்பா மங்கையர்கள் விரக மீறிக்

கொப்பனையார் தாமணைய வருவார் பாரே.

130

(பொ-ரை.) ஈடு ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:- ஆண்
அடைக்கலான் குருவிபிடித்து வந்து அபானவாயை தைத்து அதின்
வாயில் ஊசிக்காந்தமும், சங்குபாஷாணமும் வகைக்கு விராகனிடைப்
போட்டு வாயையுங் தைத்துவிட்டு ஒரு சிறிய பாண்டத்தில் வைத்து
ஒருபடி கள்ளுவார்த்து வாயைமூடி மண்சீலை செய்து பிறகு அதை
அடுப்பில் வைத்து ஒருசாதி (அதாவது ஒரேமரத்து) விறகினால் எரித்து
வற்றியபின் எடுத்துக்கொண்டு கல்வத்திலிட்டு மயிர் எலும்பு
இவைகளைத்தள்ளி மாவும்கொடியும், ஊமத்தைவிடையும்
சுழல்வண்டு, மின்னல் பூச்சியும், குழியானையும், இந்திரகோபமும்,

தொட்டாற் சுருங்கியும், நாயுருவிவேரும், கருசலாங்கண்ணி வேரும்,
2 திகைப்பூடுப் பூச்சியும், ஈப்புவியும், ஈயும், ஆடையொட்டியும்,
ஐவிரலிற்கெஞ்சாவும். இவைகள் வகைக்கு விராகநிடை ஒன்றாக
பேய்க்கரும்பு சாற்றால் அரைத்து துவரை பரிமாணமாக மாத்திரை
செய்து வைத்துக்கொண்டு நமோ இங், இங், சிங், சிங், சுவாகஹா
வென்று மந்திரஞ்சொல்லி விந்து விட்டுக் குழைத்து அறுசுவை
பதார்த்தத்துடன் கலந்து பெண்களுக்குச் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள்
மன்மத விகாரமீறி வருவார்கள்.

பிரிவு

பாரடா பிரிவு செய்யுங் குளிகையொன்று
பாடுகிறே னன்றாக சொல்லக் கேளு
வாரடா செத்தாடு உண்ணி யப்பா
வளமான விடத்தலமாம் பட்டை கூட்டி
நீரடா தண்ணீர் விட்டரைத்து மைபோல்
நினைவாகத் துவரைபோற் குளிகைசெய்து
கூரடா நினைத்தவுடன் முறிந்து போகும்
கொற்றவனே யறுசுவையில் தாக்கிப்போடே.. 131

(பொ-ரை.) பிரிவுசெய்யுங் குளிகையொன்று சொல்லுகிறேன்
செத்த ஆட்டு உணியையும், விடத்தேர்ப்பட்டையையும்
தண்ணீராவரைத்து துவரைபோல் மாத்திரைசெய்து அறுசுவையில்
கொடுக்க நினைத்தவுடன் முறிந்துபோகும். (எ-று.)

வசியம்

போடவே யின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
புகன்றபொன் னாவாரை மூலம் வாங்கி
ஆடவே கருக்கியதை நிழ லுலர்த்தி
அப்பனே குழித்தயில மாக வாங்கி
கூடவே குழியம்மி தன்னில் விட்டுக்
குக்குடத்தின் வெண்கருவுங் கூடவிட்டுச்
சாடவே மாக்கொடியும் புனுகும் பூரம்
தக்க கோரோசனையும் வகைக்கு வொன்றே. 132

ஒன்றான வகைவகைக்கு விராக னொன்று
ஒழுங்காகத் தானரைத்துச் சிமிழில் வைத்து
நன்றாகத் திலர்தமிடப் புருஷ ரெல்லாம்
நாயகியாள் கேட்ட தெல்லா மீவார்பாரு
ஒன்றாக வவர்வந்து வாசல் காப்பார்
உனக்கடுமை யாகவல்லோ வேலை செய்வார்
பன்றாக வவளையே காணா விட்டால்
பதறுவார் சினுங்குவார் கோபிப்பாரே. 133

(பொ-ரை.) இன்னொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:-
பொன்னாவாரை வேரை எடுத்து நிழலுலர்த்தி குழித்தமிலமாக வாங்கி
கவத்திலிட்டு கோழிமுட்டைமின் வெள்ளைக் கருவையுங்
கூடவிட்டு, மாக்கொடியும், புனுகு, பச்சைக்கற் பூரம், கோரோசனம்,
வகைக்கு ஒருவிராகனெடையாகச் சேர்த்து, அரைத்துச்
சிமிளில்வைத்து திலர்தமிட புருஷர்களெல்லாம் ஸ்தீர்கள் கேட்ட
பொருள்களை எல்லாம் கொடுப்பார்கள், அவள் வாசலையும் வந்து
கார்த்திருப்பார். அவளைக் காணாவிட்டால் பதறியும் சினுங்கியும்
கோபித்து மிருப்பார். (எ-று.)

இதுவுமது வேறு

கோவிதமா யின்னமொரு மார்க்கங் கேளு
குணமாம் புல் லாமணக்குச் சமூலம் வாங்கி
ஆவிதமாய் மாதவிடாய் மூன்று நாளும்
அப்பனே கட்டிவைத்து நாலா நாளில்
தாவிதமாய் மாக்கொடியும் விராக னொன்று
தனியாக முன்சீலை விராக னொன்று
பூவிதமா யவணீரா லரைத்து மைபோல்
பொங்கமுடன் துவரைபோற் குளிகை செய்யே. 134
செய்யப்பா குளிகையது தாம்பூலத்திற்
செயலான வறுசுவையி லன்னப் பாலில்
வையப்பா கொடுத்த வுடன் மயங்குவார்கள்
வாணுதலார் தான்பிரியார் மறுமுகமும் பாரார்
கையப்பர் மகிழ்வாக மருவி வாழ்வார்
கடன்வாங்கித் தான் கொடுப்பார் ஏவலாளாய்
ஐயப்பா யவர்பிரியாச் சிந்தை செய்வார்
அப்பனே இனிபிரியுங் குளிகை யாட்டே. 135

(பொ-ரை) இன்னுமொருவிதம் சொல்லுகிறேன் கேள்:-
புல்லாமணக்கு சமூலம் கொண்டுவிந்து மாதவிடாயான மூன்றுநாளும்
அவ்ருவில் வைத்துக் கட்டிக்கொண்டிருந்து நான்காம் நாளில் மேற்படி
சமூலம் ஒரு விராகனிடைய, மாக்கொடி ஒரு விராகனிடைய, முன்சமூலம்
வைத்து கட்டியிருந்த சீலை ஒரு விராகனிடைய இதுகளை யெல்லாம்
அவளுடைய சிறு நீரினாலரைத்து துவரைபோல மாத்திரை செய்து,
ஒரு மாத்திரையை தாம்பூலத்துடனாவது, அறுசுவையிலாவது, பால்
கலந்த அன்னத்திலாவது கொடுத்தவுடன் புருஷர்கள் நாயங்கிப்போய்
பிரியமாட்டார்கள். இதைக் கொடுத்த ஸ்திரீயைவிட வேறு முகம்
பாரார். இன்னும் மேற்படி ஸ்திரீகேட்கும் பொருள்களைக் கடன்
வாங்கியாவது கொண்டுவிந்து கொடுப்பார்கள். (எ-று.)

பெண் பிரிவுக்குக் குளிகை

மாட்டடா பெண்பிரியும் பிரிவுக் கெல்லாம்
 மைந்தனே கடுகோடு மயானச் சாம்பல்
 கூட்டப்பா குடிபோன வீட்டு மண்ணும்
 குணமான வருக்கனா ளிரவு வேண்
 நாட்டப்பா கத்தபந்தான் புரண்ட மண்ணும்
 நலமான தச்சனுளிச் சிறாவுஞ் சேர்த்து
 ஆட்டடா முப்பாதை பிரிந்த மண்ணும்
 அப்பனே மந்திரத்தைச் சொல்லக் கேளே. 136

கேளடா ஒம்-ஸ்ரீ-நீம் பிரிய நசி நசி யென்று
 கெணிதமுட னிருவருட பேருமாறிச்
 குளடா வைங்காய மரைத்துப் பூசி
 சுறுக்காக மந்திரமா யிரந்தா னோதி
 வாளடா சீலையிலே வைத்துக் கட்டி
 வளமாக பூசைசெய் திரப்பின் முன்பில்
 கேளடா வைத்துவிடு இருவர் தாமுங்
 கொற்றவனே பிரிபட்டுப் போவார் பாரே. 137

(பொ-ரை.) பெண்களை பிரிக்கவேண்டில் (மிகவும்
 கடுமையானது மயான சாம்பல் ஆகையால்) காடாற்றுமுன் எடுத்த
 மயானச் சாம்பலும், குடிபோன வீட்டின் மண், ஆதிவாரம் இரவில் கழுதை
 புரண்ட மண்ணும், தச்சன் உளிச்சிறாவும், முச்சந்தி கூடுமிடத்தின்
 மண்ணு மிவைகளைக் கலந்து ஒம், ஸ்ரீ, நீம், பிரியநசி நசியென்று
 இரண்டுபேருடைய பேரை மாறி மேற்படி சாம்பல் மண்ணு
 கலந்திருப்பதையும், பேரை மாறி எழுதிய சீட்டில் ஐங்காயம் அரைத்துப்
 பூசி ஆயிரம் உருச்செபித்து சீலையில் வைத்துக்கட்டி பூசைசெய்து
 கதவின் முன்னே இரப்பில் வைத்துவிட்டு வந்துவிட்டால் இருவரும்
 ஒருவரை விட்டொருவர் பிரிந்து போவார்கள். (எ-று.)

தாது புஷ்டி

பாரப்பா சந்தனமுந் தேற்றான் வித்துப்
 பண்பான பூமிசர்க் கரையின் மூலஞ்
 சேரப்பா பூனையென்ற காலிவித்துஞ்
 செயலான முருங்கைவேர்ப் பட்டை கூட்டி
 கூறப்பா வகைவகைக்கு விராகன் ரெண்டு
 கொற்றவனே தானரைத்துத் தேங்காய்ப் பாலில்
 தீரப்பா சீனி சர்க்கரையும் போட்டுத்
 திறமாகக் குடிப்பாய் மாறு தானமே. 138

ஆமடா குடித்துவரத் தாது புஷ்டி
 அப்பனே வீரியந்தான் விளையும்போது
 தாமடா குடுகள்தான் தணியும் பாரு
 தளதளப்பாய் தேகமது காந்தி யுண்டாம்
 வாமடா மங்கையரைப் புணர்ந்தா யானால்
 வளமான மன்மதனோ விவனென் பார்கள்
 நாமடா போகருட கடாசுத் தாலே
 நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினானே.

139

(பொ-ரை.) சந்தனம், தேற்றாங்கொட்டை, யுயிசர்க்கரைக்
 கிழங்கு, பூனைகாவிவித்து, முருங்கை வேர் பட்டை இவைகள்
 வகைக்கு இரண்டு விராகனிடை எடுத்துத் தேங்காய்ப் பாவில் அரைத்து
 சீனி சர்க்கரைச் சேர்த்து பனிரெண்டு நாள் குடித்தால் வீரிய
 விர்த்தியாகும்; குடுகளெவ்வாந் தணியும்; தேகம் தேஜசுடையும்.
 ஸ்ரீபோகஞ் செய்தால் இவன் மன்மதனே என்றும் சொல்லுவார்கள். (எ-று.)

வஸ்து பாண்டமுடைய

பாடியே யின்னமொரு வித்தை கேளு
 பரிவான சாராய மூன்று பட்டை
 நாடியே கொணர்ந்து கருச்சீலை சுற்றி
 நாயகனே காளிகோயில் முன்புவைக்க
 ஆடியே பானையெல்லா முடையும் பாரு
 அடைவாக விற்காது கெட்டுப் போகுங்
 கூடியே எடுத்தெறிந்து போட்டாயானால்
 குணமாகப் பானையது விளையும் பாரே.

140

(பொ-ரை.) இன்னமொரு வித்தையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:-
 சாராயம் ஊறுகின்ற பட்டையாகிய வெள்வேன் பட்டையைக்
 கொண்டுவிந்து கருச்சீலையை அதன் மேல் சுற்றி காளி கோயிலின் முன்
 வைக்க, பானையெல்லாம் உடையும், அதனால் விற்காமல்
 கெட்டுப்போகும். உடனே வைத்ததை எடுத்துப் போட்டுவிட்டால்
 உடைந்த பானைகளெவ்வாம் உண்டாகும். (எ-று.)

விளைவு கெட

விளைவுகெடக் கொடிவேலிக் காப்புக்கட்டி
 விதமாகத்-தா-வென்று லசுடிமோது
 களவாகக் கலசத்தில் வைத்து மூடிக்க
 கனிவாகக் கருக்கட்டி காடுசெந்நெல்
 விளைபெருகுங் கோடிக்காலுங் கன்னல் வாழை
 விதமான தென்னமாத் சோலை தோட்டும்
 அளவுபெற வைக்கவெல்லா பலனுங் குன்றும்
 அப்பனே யெடுத்தெறிந்தால் பலனுண்டாமே.

141

(பொ-ரை.) சித்திரமூலச் செடிக்குக் காப்பு கட்டி தாவென்று வண்புரு செவித்து அதைக் கலசத்தில் வைத்து கருக்கட்டி மூடி செந்நெல் விளைவு நிலங்களிலும், கொடிக்கால் தோட்டங்களிலும், வாழை, தென்னந்தோப்பு இப்படிப்பட்ட இடங்களில் எவ்விடத்தில் புதைத்து வைப்பினும் அவ்விடங்களில் பலனில்லாமல் போகும்படியாக விளைவுகள் கெடும். உடனே அதை எடுத்துப் போட்டுவிட்டால் பலனுண்டாகும். (எ-று.)

விளைவு பெருக

ஆமடா நாயுருவி காப்புக் கட்டி
அப்பனே ஸ்ரீமென்று லக்ஷமோதி
தாமடா காடுசெந்நெல் கரும்பு வாழை
தயவான கொடிக்காலுந் தென்னந் தோப்பும்
வாமடா ஐங்கோலக் கருவும் பூசி
வளமாகக் கலசத்திற் புதைத்தா யானால்
நாமடா யிதுகளெல்லா மதிகமாகும்
நலமான போகருட கடாஷுந்தானே.

142

(பொ-ரை.) நாயுருவிச் செடிக்கு காப்பு கட்டி ஸ்ரீம் என்று வண்பு உருச்செவித்து பிடுங்கி வந்து ஐங்கோலக் கருவம் பூசி, காடு, செந்நெல், கரும்பு, வாழை, கொடிக்கால், தென்னந்தோப்பு இவ்விடங்களில் மேற்படி செடியைக் கலசத்திற் போட்டு புதைத்தாயானால் இவைகள் அதிகமான பலன்களைக் கொடுக்கும். இதுவும் போகருட கடாஷுமாகும். (எ-று.)

பூதப் பைசாக விநோதம்

தானான சொரித்தவளை பிடித்து வந்து
தயவான சாம்பிராணி வேணமட்டும்
மானான அதின்வாயிற் செலுத்தி வைத்து
மைந்தனே புகையூரத் தலைகீழ் கட்டி
வானான மண்டலந்தான் கடந்து வாங்கி
வளமான சாம்பிராணி எடுத்துக்கொண்டு
ஆனான தலைமுஞ்சங் கொடியுங் கூட்டி
அடைவான சாம்பிராணி புகையும் போடே.

143

போடப்பா புகைபிடிக்க பிசாக பூதம்
பொங்கமுள்ள தேவரொடு முனிகருப்பன்
நாடப்பா பிர்ம ராஷுதனும் சாத்தான்
நலமான லாடன் சப்பாணி பின்னுங்

கூடப்பா ஒமென்று போட்டாயானால்
கொற்றவனே தலைவிரித் தாடும்பாரு
ஆடப்பா பேருருஞ் சொல்லு மையா
அப்பனே புகையினுட பெருமை தானே.

144

(பொ-ரை.) சொரியாந் தவளையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து
வேண்டிய வரைக்கும் சாம்பிராணியை அதின் வாயிக்குள் நிரப்பி
புகையுரும்படியான இடத்தில் தலைகீழ் பக்கம் தொங்கும்படியாக
பின்காவை மேலே தூக்கிக் கட்டி ஒரு மண்டலங் கழித்தபிறகு அந்தச்
சாம்பிராணியை எடுத்துக் கொண்டு தலைமஞ்சங் கொடியையும்
சேர்த்து அந்தச் சாம்பிராணிப் புகையைப் பிடிக்க பிசாக, பூதம், தேவர்,
முனி, கருப்பன், பிரமராஷ்டன், சாத்தான், வாடன், சப்பாணி
இவைகளுக்கெல்லாம் ஓம் என்று சொல்லிப் புகை போட்டால்
அவைகளெல்லாந் தலைவிரித்தாடும்; பேரும் ஊருஞ் சொல்லும். இது
அந்தப் புகையின் பெருமையாகும். (எ-று.)

இதுவுமது வேறு

பெருமையா யின்னமொரு மார்க்கங் கேளு
பேணியே மனிதரஸ்தி கழுதை யஸ்தி
அருமையாய் மனிதருட தண்டுச்சீலை
அப்பனே மனிதர்மலம் பன்றி அஸ்தி
உரிமையாம் காக்கணம்வேர் சீந்தில்மேனி
உத்தமனே முட்டை கொஞ்சஞ் சேர்த்திடித்துத்
தெரிமையாய்ப் புகைபோடத் தேவர் யாருந்
திறமாக வாடுவார்காண் சீ-யென்றோதே.

145

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு விதங்கேள்:- மனிதர் எலும்பு, கழுதை
எலும்பு, 'மனிதருடைய குளிச்சீலை, ('அதாவது கோவணம்) மனிதர்
மலம், பன்றியின் எலும்பு, காக்கணாம் வேர், சீந்தில் தண்டு,
குப்பைமேனி, கொஞ்சம் எரிமுட்டை இவைகளைச் சேர்த்திடித்துச் சீ-
என்று சொல்லிப் புகை போட (முன் பாட்டில் சொல்லியதுகள் யாரைத்
துடர்ந்தாலும் அவர்களெல்லாம்) ஆடுவதுமல்லாமல் பேரும் ஊருஞ்
சொல்லும். (எ-று.)

வினோத ஜாலம்

ஓதவே யின்னமொரு வித்தை கேளு
ஒளிவான சிதம்பரத்தின் பூசை சொன்னோங்
கோதி லுச்சாடனச் சக்கரத்தைக் கிறிக்
கொற்றவனே பிராமணரிற் பிரமச்சாரி

ஆதரவா யவன் மறித்துத் தகனமாகி
 அப்பனே காடாற்று முன்னே தானும்
 வாதாக அஸ்தியொன் றெடுத்துவந்து
 வளமான வஸ்து வொரு சேருவாங்கே. 146

வாங்கியே சக்கரத்தை லக்ஷ மோதி
 வளமாகத் தான் புதைப்பாய் தேவர் முன்பில்
 பாங்கியே வஸ்துவுட னஸ்தி தானும்
 பாங்காகத் தேவர்முன்பு வைத்துப்போடு
 தாங்கியே பலியூசை செய்தாலப்பா
 தயவாகத் திருநடன மாடும் பாரு
 ஓங்கியே கேட்டவரங் கொடுக்கச் செய்யும்
 உத்தமனே ஜனக்கூட்ட மாகும்பாரே. 147

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு அதிசயமான வித்தையைக் கேள்:-
 இதற்குச் சொல்லியிருக்கிற சிதம்பரப் பூசையில் உச்சாடன சக்கரத்தைக்
 கீறி பிராமணரிற் பிரமச்சாரி இறந்து தகனஞ் செய்தவுடன் காடாற்று
 முன்னேபோய் வாங்கி மேற்படி சக்கரத்திற்கு லக்ஷமுரு ஜெபித்து
 புதைப்பாய். தேவர் முன்பு அஸ்தி இவைகளை வைத்து பலியூசை செய்து
 வந்தால் திருநடனமாடும்; கேட்ட வரத்தைக் கொடுக்கச் செய்யும்.
 இதனால் ஜனக்கூட்டமாகும். (எ-று.)

தேள்கடி இறங்க

பாரடா வின்னமொரு வித்தை கேளு
 பாங்கான செம்போத்து நாக்குமைந்தா
 சேரடா உடும்புடைய நாக்குங் கூட்டிச்
 செயலான கீழ்க்காயின் மூலம் வாங்கிக்
 கூறடா *காமப்பால் வராக னொன்று
 கொற்றவனே யாண்கழற்சிக் காயினுள்ளே
 தீரடா கிராணமது தீண்டும்போது
 திறமாகவெடுத்து கொசு மெழுகால் மூடே. 148

மூடியே தேள்கடித்து வந்தபேர்க்கு
 முன்னாகக் கழற்சியதை கையில் யீந்து
 ஆடியே யின்னொருவர் கையி லீய்ந்தால்
 அப்பனே யவனைவிட் டிவன்மேற் போகும்
 நாடியே தேளின் விஷமென்ன சொல்வேன்
 நடுநடுங்கி யழுதிடுவா னெறியுங் கட்டுங்
 கூடியே காயைநீ போடென்றாக்காற்
 குணமாகப் போட்டவுட னிறங்கிப் போமே. 149

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தையைக் கேள்:- (செம்போத்து என்பது) கள்ளிக்காக்கையினுடைய நாக்கும், உடும்பு நாக்கும், கீழாநெல்லிவேர், முலைப்பால் இவைகள் வகைக்கு ஒவ்வொரு விராகனிடையை ஆண்கெச்சக்காய்க்குள் மிருக்கும் பருப்பை நீக்கி கிராணம் பிடித்திருக்கும் போது அதற்குள் அடைத்து கொசுவின் மெழுகால் மூடி, தேன்கடித்து வந்தவர்களுக்கு மேற்படி கெச்சக்காயைக் கையில் கொடுத்து இன்னொருவர் கையில் கொடுத்தால் அவனைவிட்டு இவன்மேல் விஷம் ஏறும். தேன் விஷத்தால் மிகவும் நெரியும் கட்டும். காயைக் கீழே போடென்று சொன்னால் போட்டவுடன் விஷம் இறங்கிப்போகும். (எ-று.)

சீலை மெழுகு பாவை

போமென்ற கருநாயின் விலாவின் வில்லும்
 பொங்கமுடன் காகத்தி நரம்பு தானும்
 ஆமென்ற சுடலையின் கருவுங் கூட்டி
 அப்பனே யைங்கோலத் தயிலஞ் சேர்த்து
 நாமென்ற நாணத்திற் பூசியப்பா
 நாயகனே கழுப்பினுட தியானங்கேளு
 தாமென்ற ஓம், நீம், கங், சங், ஐயுங்
 தயவாக நீம், றங், லா, லீ, லூ, வென்ன.

150

என்னவே, மங், சிங், சிவய நம வென்று
 என்ன சொல்வேன் மந்திரத்தை லக்ஷமோது
 பன்னவே பூசைபலி பலக்கச் செய்து
 பாங்கான வெதிரின் பேர் தன்னைச்சொல்லி
 நன்னவே நாணற்ற வியாதிக்கொண்டு
 நடுநடுங்கி மரணமாய்ப் போவான் பாரு
 அன்னவே கழுப்பினுட வீர மெத்த
 ஆரறியப் போகிறா ரருமைதானே.

151

தானென்ற சிவன்காளி கணபதி கந்தன்
 தயவான வயிரவனும் பெருமாள் ஐயன்
 கோனென்ற வனுமனொடு கறுப்ப னப்பா
 கொற்றவனே யவர்கள் மெழுக் கெடுத்துக்கொண்டு
 தேனென்ற வகைவகைக்கு விராகனொன்று
 தெளிவான மெழுகுபதி னெண் விராகன்
 வாபென்ற ஐங்கோல னைங்காயஞ் சேர்த்து
 வளமான சுடலையுட கருவுங் கூட்டே.

152

கூட்டியே லேகித்து உருப்போற் செய்து
 கொற்றவனே மயானருத்திரன் நியானமோது
 நாட்டியே யம், பம், யம், பம் மென்று
 நலமான மயானருத்திரா கட்டுகட்டு
 சூட்டியே எறி, எறி யென்று லக்ஷுஞ்
 சுகமாகத் தானோதிப் பூசை செய்து
 ஆட்டியே சத்துருப்பே ரெழுதிவைத்து
 அப்பனே யுரு வயிற்றிற் பதித்துபோடே.

153

பதித்துநீ யாயிரத்தெட் டுரு ஜெபித்துப்
 பண்பான பூசையது பாங்காய்ச் செய்து
 அதித்துநீ முப்பத்து ரெண்டு குப்பி
 அப்பனே முடக்கிவைக்க முடமதாவான்
 கதித்தவுட நூசியிலே குத்தும்போது
 கனிவான விரல் நகங்கள் காதிற் குத்தும்
 நதித்தவுட லூசியது சொருகி வைக்க
 நாயகனே குத்தலெடுத் தலறு வானே.

154

அலறியே யவன்வணங்கி வந்தானானால்
 அப்பனே முடந்திருப்ப லூசிவாங்கு
 நலமாக வயிற்றில் வைத்த சீட்டு போக்கு
 நாயகனே நிவர்த்தியாய்ப் போகும் பாரு
 குலமான பாவையைநீ பதனம் பண்ணு
 கொற்றவனே நினைத்தபோ தெடுத்துச் செய்நீ
 பலமாக யிப்பாவை கையில்வேணும்
 பார்த்தவர்க்குப் பலனுண்டு பலிதமாமே.

155

ஆமப்பா ஐயுங், கிலியுஞ், சுவாகஹா வென்று
 அடைவாக லக்ஷமுரு ஜெபித்துத் தீரு
 நாமப்பா பூசையது சத்தி பூசை
 நாள்தோறு மண்டலந்தான் தினமுஞ் செய்நீ
 வாமப்பா மண்டலத்திற் சித்தியாகும்
 வளமாக வேணுமென்ற தெதுவானாலும்
 போமப்பா நீசொல்லித் தியானஞ் செய்யப்
 போகுமே யவரிடத்திற் கனவிற்றானே.

156

கனவிலே பெண்போற்போம் கடிந்து சொல்லும்
 கனிவாக யின்னாலை யழைத்து நீதான்
 மினவியே யின்னதெல்லாங் கொடுத்துநீயும்
 மீறாதே யவன்சொல்லை யெது சொன்னாலும்

பனுவலாற் றேவியுட வருள்தான் பெற்றேன்
 பண்புள்ளோன் நல்லகுண மென்று கூறும்
 அனுவியே சொற்பனந்தான் வராகியாலே
 அப்பனே ஜெகமுழுதும் வணங்கும்பாரே.

157

பாரடா பேய் நரிபால் குடித்தபோது
 பாவமில்லை யதின் சொட்டை யொன்றில் வாங்கிச்
 சேரடா வரிசியது உலரப்போடு
 சேர்த்தப்பா கடலையுட கருவுங் கூட்டிக்
 கூறடா நிழல்தனி லுலரவைத்துக்
 கொடிதான வரிசிகொஞ்ச மறுகவையிலன்னம்
 வீரடா சத்துருவுக் கிட்டபோது
 விதமான பிரமைகொண் டலைவான் பாரே.

158

பாரப்பா மிளகு தக்காளிச்சாறு
 பண்பாக மூன்றுநா ளாறுவேளை
 கூறப்பா கொடுத்திடவே தீரும்பாரு
 குணமாக நிவர்த்தியாப் போகுங்கண்டாய்
 சீரப்பா பத்தியந்தா னுப்பாகாது
 சிறப்பாக வேழாநா ளெல்லாங் கூட்டு
 வீரப்பா போகருட கடாசுத்தாலே
 விதமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

159

(பொ-ரை.) கருநாமின் விலாவின் வில்லெலும்பு,
 காகத்தினுடைய நரம்பு, கடலைக்கரு, ஐங்கோலத் தமிழஞ் சேர்த்து
 நாணத்திற் பூசி ஓம், ரீங், கங், சங், ஐயம், நீம், ரங், லா, லீ, லூ, மங்,
 சிங், சிவாயநம என்று வண்கம் உருச்செபித்து பூசை, பலி இவைகளைச்
 செய்து எதிரியின் பேரைச் சொல்ல மரணமாவான். கழுப்பின் வீரம்
 அதிகமாகும், இதை யார் உணரப்போகிறார். இன்னும் 'சிவன், காளி,
 கணபதி, கந்தன், வமிரவன், பெருமான், ஐயன், அனுமான், கருப்பன்
 ஆகிய அவர்கள் மெழுகை எடுத்துக்கொண்டு வகைவகைக்கு
 விராகனிடை இரண்டாக மெழுகு பதினெட்டு விராகன், ஐங்கோலம்,
 ஐந்தாயம், கடலையின் கரு இவைகளைக் கூட்டி ஒரு உருப்புச்செய்து
 மயானருத்திரன் தியானஞ்செய்து யம், பம், யம், பம் என்று
 மயானருத்திரா கட்டு கட்டு, குட்டியே எரி, எரி என்று வண்குரு
 செபித்து பகைவர் பேரை எழுதி உருவை பதித்து, ஆமிரத்தெட்டு
 உருப் பத்து பூசைசெய்து முப்பத்திரண்டு குப்பியில் முடக்கிவைக்க
 முடமாவான். இவைகளை ஊசியால் குற்றும்போது விரல், நகம், காது
 இவைகளில் குற்றும். அந்த ஊசியைக் சொருகி வைக்க
 குற்றலெடுத்தவறுவான். அவன் வணங்கி வந்தானானால் உடனே
 ஊசியைவாங்கு; வறிற்றில்லைத்த மூட்டும் போக்கு; பாவையைப்

பதனம் பண்ணு. இதைப் பார்த்தவர்க்கு பவனுண்டாகும். ஐயும், கிலியும், சுவாகஹா என்று லக்ஷமுரு செபித்து மண்டலம் வரைக்கும் நாஸ்தோறும் சத்தியூசை செம்தால் சித்தியாகும். வேண்டுமென்றால் சித்தியாய் கனவிலே பெண் போலவே போகும். நீ அடியில் வருமாறு நினைக்கினும் அப்படியே நடக்கும். பலானவளை அழைத்து நீ திவைககளையெல்லாங் கொடுத்து அவன் சொல்லைத் தள்ளாதே. அவன் என்ன சொன்னாலும் நல்ல குணமுள்ளவனென்று சொல்லி நீ நிறைந்தால் அப்படியே அவள் சொப்பனத்திற் போய்ச் சொல்லும். வராகியால் ஹேகமுழுதும் உனை வணங்குவார். இன்னும் பேர்நரி பால் குடித்தால் தோஷமில்லை. ஆதலால் அதின் பால் ஒன்றில் வாங்கி அரிசிமிற் கலந்து சுடவையுட கருவுங்கூட்டி நிழலில் உலரவைத்து கொஞ்சம் அரிசியை அன்னஞ் சமைத்து அறுகவையுடன் சத்துருவக்கு அன்னமிட்டபோது பிரமையாய் அலைவான். பிறகு சத்துரு எணங்கி வந்தானானால் யிளகு, தக்காளிச்சாறு மூன்றுநாள் ஆறு வேளை கொடுக்கத் தீரும். உப்பு ஆகாது; பத்தியமாகவிருந்து ஏழாநாள் எல்லாவற்றையுங் கூட்டு. போகருடைய கடாஷத்தால் புலிப்பாணி பாடினேன். (எறு.)

மோடி வித்தை

பாடினே னின்னமொரு மோடி வித்தை
பண்பான நடன சிதம்பரத்தைக் கீறி
ஆடினே னக்ஷரமும் பீஜ மெல்லாம்
அடைவாகத் தானடைத் தருளை யோதிக்கூடியே
ஓம், ஸ்ரீரீங், கிலியும்
குணமான அவ்வும், உவ்வும், மவ்வும், சிவ்வும்
நாடியே நமசிவய சுவாகஹா வென்று
நலமாக லக்ஷமுரு ஜெபந்தா னோதே. 160

ஓதியே சக்கரத்தை வைத்துக் கொள்ளு
உத்தமனே சோடசமாம் பூசை செய்து
சோதியே சக்கரத்தை வைத்துக்கொண்டு
சுகமாக மோடிவைக்கச் சொல்லக் கேளு
ஆதியே கோயில்முன்பு குளத்தின் முன்பு
அப்பனே யம்பலங்கள் தெருவி லப்பா
தீதிலா போகருட கடாஷத்தாலே
திடமாக மோடிவைக்கும் வித்தைகேளே. 161

நீதியாய் குருபாதந் தலைவணங்கி
நினைவூகப் பெரியோர்கள் பதமும் போற்றி
மோதியே சித்தர் முத்தர் முனி கருப்பன்
முதலான லக்ஷத்தையும் ஏவல் வைப்பும்

தீதான சத்துருக்கள் மிருக ஜாதி
 தீயகொடு விஷமுதலா யெதிர் நில்லாது
 மீதுநீ நினைத்தபடி யெல்லாஞ் சித்தி
 மிதமான வாளுஞ் செக்குலக்கை நாட்டே.

162

நாட்டியே யுலக்கை முன்பு தேங்காயொன்று
 நலமான தேங்காய்முன் குறடா வென்று
 கூட்டியே யதின்வின்பு பாதரட்சை
 குறியாக வதின்முன்பு தேய்ந்த மாறுந்
 தேட்டியே யதின்முன்பு வாழை நாட்டித்
 தெளிவான பந்தலிற் பூமாலை சூட்டி
 ஆட்டியே மாவிலைத் தோரண முங்கட்டி
 அப்பனே பூசை பலி பெலக்கச் செய்யே.

163

பெலக்கவே யெட்டிமுனைக் கருவும்பூசிப்
 பேதமில்லை அஷ்டதிக்கி லடித்துப்போடு
 அலக்கவே கோடேழு கீறிப்போடு
 அப்பனே காளியுட தியான மோது
 சிலக்கவே திரையைநீ யெடுக்கச் சொல்லு
 செயலாக யவன் வந்து சார்வானாகில்
 கலக்கவே கக்கு கக்கு காளிதுர்க்கி
 கருத்தாக அரி, அம், உம், ஒ மென்றோதே.

164

ஓதியே கண்கட்டு மையை வாங்கி
 உத்தமனே கைதன்னிற் றடவிக்கொண்டு
 வாதியே வேப்பிலையை யுருவிப் போடு
 வளமான தேள்கொட்டி மயங்குவான் பார்
 ஆதியே றங், றங், குலியென்றால்
 அப்பனே விழுந்தோடி யெரிய வீழ்வான்
 சோதியே வறி, வறி, மறி, சண்டாளி
 சுகமான அம், அம், அம் என்றெண்ணே.

165

எண்ணியே விபூதியைத் தான் தியான மோதி
 எதிர்போட யவன் விழுவான் கண்டு பாரு
 நண்ணவே ஓம், படு, சுவாகஹா வென்று
 நலமான விபூதியள்ளி யோதிப் போடு
 கண்ணவே யவன்விழுவான் கோபிப்பான் பார்
 கனிவாக அம், அம், நிம், ஓம், என்றேதான்
 உண்ணவே வேப்பிலை மண்ணுளுந்துடனே யரிசி
 உத்தமனே விபூதிமுத லோதிப் போடே.

166

போட்டவுட னவன்விழுவா னுதைத்துக் கொள்வான்
 பொங்கமுட னவன்வாயி லுதிரங் கக்கும்
 ஆட்டவுட னகன்றகழல் குறடா வப்பா
 அடைவான தேங்காயு முலக்கை தானும்
 கூட்டமுட னிதுகளெல்லா மெழுந் தடிக்கும்
 கொற்றவனே வாளெழும்பி வெட்டும் பாரு
 நாட்டமுடன் காளியைத்தான் தியானஞ் செய்தால்
 நாயகனே யிவைகளெல்லா மடிக்குந் தானே. 167

தானடா ஓம், வங், றம், மென்று
 தயவாக அம், அம், அம், மென்றோது
 வானடா நங், மங், சிங், கென்று
 வளமான அங், அங், அங், சுவாகஹாவென்று
 கோனடா லக்ஷமுரு செபித்துப் போடு
 கொற்றவனே நினைத்த தெல்லாந் தம்பமாகும்
 நானடா போகருட கடாஷுத்தாலே
 நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 168

(பொ-ரை.) இன்னமொரு மோடி வித்தையைகேள்:- நடன
 சிதம்பர சக்கரத்தைகீரி அக்ஷர பீஜங்களை அடைத்து ஓம், ஸ்ரீரீம்,
 கிளியும், அவ்வும், உவ்வும், மவ்வும், சிவ்வும், நமசிவாய
 சுவாகஹாவென்று லக்ஷமுரு செபித்து அந்த
 சக்கரத்தைவைத்துக்கொண்டு சோடச பூசையைச்செய்து மோடிவைக்க
 கோயில், குளம், மைதானம், தெரு இவைகளில் மோடி வைக்கும் விதம்
 எப்படி யெனிலோ குருவின் பாதத்தையும், பெரியோர்களுடைய
 பாதத்தையும் வணங்கினால், சித்தர், முத்தர், முனி, கருப்பன் முதலான
 ராஷ்டிரதையும், ஏவல், வைப்பு, சத்துருக்கள் யிருகசாதி தீயவிஷம்
 இவைகள் உன்முன் நிவ்லாது ஆகையால் நினைத்தபடி யெல்லாஞ்
 சித்தியாகும். உடனே செக்குலக்கையை நாட்டி, உலக்கைக்கு
 முன்னே ஒரு தேங்காயும், தேங்காய்க்கு முன்னே குறடா ஒன்றும்,
 குறடாவுக்குப் பிறகு பாதரஷ்டிரதையும், அதன்பிறகு ஒரு விளக்குமாரும்,
 அதன் முன்பு வாழையும் நாட்டி பந்தலில் பூமாலை சூட்டி, மாணிலைத்
 தோரணமுங் கட்டி பூசைபலி வலுவாகச்செய்து எட்டிமுனைகள் சீவி
 அதற்கு கருவும் பூசி அஷ்டதிக்கிலும் அடித்து ஏழு கோடுகிழித்து
 காளியைத் தியானஞ்செய்து திரையை எடுக்கச்சொல்லி, அவன் வந்து
 சார்வானானால் கக்கு கக்கு காளி, தூர்க்கி, அரி, உம், ஓம் யென்று
 சொல்லி, கண்கட்டும் மையைவாங்கி கையில் தடவிக்கொண்டு
 வேப்பிலையை உருவிவிடு, அப்பொழுது அவனுக்குத் தேள்கொட்டிப்
 பிரமை யடைவான். பிறகு ரங், ரங், சூவி யென்றுசொல்ல அவன்
 உருண்டு ஓடி எரியவிருவான். வறி வறி மறி சண்டாளி அம். அம் அம்

யென்று சொல்வ விழுதியைத் தியானமோதி யெதிரேபோட அவன்
 விழுவான் கோலிப்பான் அம், அம், றம், ஓம், யென்று வேப்பிலை மண்
 உளுந்து அரிசி இவைகளை ஒதிப் போடவும். அப்படி போட்டவுடன்
 அவன் விழுவான் உதைத்துக் கொள்வான் அவன்வாயில் உதிரங்கக்கும்
 அப்பொழுது குறடா தேங்காய் உலக்கை இவைகளெல்லாம்
 எழுந்தடிக்கும் வாள் எழும்பி வெட்டும் காளியைத் தியானித்தால்
 இவைகளெல்லாமடிக்கும், ஓம், வங், றம், அம், அம், அம், அம், றங்,
 மங், சிங், யங், அங், அங், சுவாகனா வென்று வணமுரு செபித்துவிடு
 அப்படிச் செய்தால் நீ நினைத்தவைகளெல்லாம் ஸ்தம்பமமாகும். (எ-று.)

சோறு வேகாதிருக்க

பாடவே யின்னமொரு வித்தை கேளு
 பண்பாக வெண்காந்தி வேரை வாங்கி
 நாடவே கஞ்சாவித் தைங்கோலஞ் சேர்த்து
 நாயகனே யுலையரிசி தன்னிற் போட்டாற்
 கூடவே சோரதுவும் வேகா தப்பா
 கொற்றவனே மாற்றுமிதுக் கில்லை பாரு
 ஆடவே போகருட கடாசுத் தாலே
 அருமையாய்ப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 169

(பொ-ரை.) இன்னுமொரு வித்தையைக்கேள்:- வெண்காந்தி
 வேரைக் கொண்டு வந்து, கஞ்சாவிதையும், இங்கோலமும் சேர்த்து
 உலையரிசியிற் போட்டால் சோறுவேகாது, இதற்கு மாற்றில்லை.

நெருப்பில்லாமல் சோறு ஆக்கும் ஜாலம்

பாடினேன் அக்கினியு மில்லாமற் றான்
 பண்பான அன்னமது சமைக்கக் கேளு
 ஆடினேன் கானகத்தில் வேண துண்டு
 அடைவாகச் சதுரகண்கள் பாற்கரந்து
 சாடிநீ பாண்டத்தி லரிசி போட்டுச்
 சரியாகப் பால்தன்னைச் சுருக்காய்வாரு
 நாடிப்பார் சோரதுவும் வெந்திருக்கும்
 நலமாக ஜாலம்போ லாடிப் பாடே. 170

(பொ-ரை.) நெருப்பில்லாமல் சாதம் சமைக்கு முறையைக்
 கேள்: காட்டிலிருக்கும் சதுரக்களளிப்பாவை கரந்துக் கொண்டு வந்து
 ஒரு பாண்டத்தில் அரிசியை நன்றாகக்கழுவி தண்ணீரை
 இறுத்துவிட்டு வேறொரு பாத்திரத்தில் மேற்படிப் பாவை யாருக்குந்
 தெரியாமல் வைத்திருந்து அரிசியை அந்தப் பாவிருக்கும் பாத்திரத்தில்
 போட்டு மூடிவிட்டுக் காட்நாழிகை கழித்துத் திறந்து பார்க்க சாதம்
 நன்றாய் வெந்திருக்கும். அந்த சாதத்தை யாரும் பசிக்கக்கூடாது. (எ-று.)

பேயாட்டல்

பாரேநீ யங், சிங், வய, நம வென்று
 பண்பாகச் செபித்தவுடன் பிசாக பூதங்
 கூரேநீ யோடுமடா கண்டு பாரு
 குணமாக வங், மங், சிங், சி வ ய ந ம சி யென்று
 நாடியே செபித்தவுட னமுகும் பாரு
 நாயகனே சி வ ய ந ம சி யென்று சொல்ல
 குடியே பிசாகமுதற் பூதமெல்லாம்
 சுருக்காக ஓடுமடா கண்டு பாரே. 171

(பொ-ரை.) யங், சிங், வய, நம: வென்று செபித்தவுடன், பிசாக பூதங்கள் இவைகளெல்லாம் ஓடிப்போகும், அதற்கு வங், மங், சிங், சி வ ய ந ம சி யென்று ஜெபித்தால் எல்லாம் ஓடிப்போய்விடும்.

உடுக்கு கட்டல்

பாரடா சிவனாணை சிற்றுக் கடைச்சான்
 பண்பாகச் சிவநம்மை பகவதியாணை
 கூறடா ஐயுங் கிலியும் சவ்வுங்கட்டு
 குறிப்பாக மாதவ ராணைக்கட்டு
 சேரடா ஐயுங் கிலியும் சவாகஹா வென்று
 சிறப்பாக ஆதியந்த மூலங் கட்டு
 வீரடா ஜெபித்தவுட னுடுக்கு கட்டும்
 விதமான போகருட கடாஷுந்தானே. 172

(பொ-ரை.) உடுக்கையைக் கட்டவேனுமாகில், ஐயங், கிலியும், சவ்வுங், உடுக்கையைக்கட்டு, ஐயங், கிலியும், சிவாகஹாவென்று ஜெபித்தால் உடுக்கையானது கட்டும். (ஆகிலும் இது கொடிய பாபமானத் தொழில்.) (எ-று.)

வியாதி போக்க

தானப்பா ஓர் துளி யந்த தூளி
 தயவாக முன்திருக் கண்ணிற் பின்தூளி
 பானப்பா காச்சல் தலை வலியும்
 பாரிற்பறந்தோடச் சவாமி குருவாணை போவென்
 றானப்பா விபூதியைநீ தியான மோதி
 யளித்தவுடன் பலபிணியு மகன்றுபோகும்
 வானப்பா போகருட கடாஷுத் தாலே
 வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே. 173

(பொ-ரை.) உலகத்தில் மானிடருக்குண்டாகும் காய்ச்சல் முதலிய சகல ரோகங்களும் பறந்துபோக சவாமியாணை குருவாணை போவென்று விபூதியைத் தியானித்துக்கொடுக்க பலநோய்களும் ஒழிந்துபோகும். (எ-று.)

நீலகண்ட மந்திரம்

பாடியே நீலகண்டர் சொல்லக்கேளு
 பண்பான ஓம்நீல கண்ட மித்ரா
 ஆடியே மங் சிங் சர்வ மனோகண்ட
 அடைவாக உம் படு சுவாகஹா வென்று
 கூடியே லக்ஷ்முரு ஜெபித்துத் தீரு
 குற்றமற்ற தர்ப்பணமும் தானம் பத்து
 நாடியே போகமா யிருந்தாலப்பா
 நலமாக அன்னமிடு நூறுபேர்க்கே.

174

பேரான பிராமணருக்கன்னம் போடு
 பேதமில்லை பூசையது பத்தேயாகும்
 நேரான பூசையது வஸ்து சுத்தி
 நிறைத்துவிடு நீலகண்டஞ் சித்தியாச்சு
 சீரான தம்பனம் நீ செய்யவேண்டி
 செயலாக சுவாமியே பொன்னிறமதாச்சு
 வீரான நீலகண்டந் தியானமப்பா
 விதமான நெஞ்சி லெண் கோணமெட்டே.

175

ஓட்டியே அம்மாரோ மென்று நாட்டில்
 ஒளிவான வருவமப்பா முப்பத்தாறு
 தீட்டியே செபித்தவுடன் தங்கமாகும்
 திறமாகச் சகலமும் தம்பிக்கும் பாரு
 காட்டியே சுவாமிதனை வெள்ளையாக
 கருத்திலவைத்து விபூதியிலே வட்டங்கீறி
 ஆட்டியே யம்மாரோமென் ராயிரத்தெட்டோதி
 அன்பாக கொடுத்தவுடன் அழைக்கும் பாரே.

176

பாரடா சுவாமியைச் சென்னிறமதாகப்
 பண்பாகத் தியானித்து முக்கோணங்கீறிச்
 சேரடா கிலியும் ரோ மென்று சொல்லிச்
 செயலாக வாயிரத்தெட்டுஞ் செபித்து
 வீரடா விபூதிதனை யளித்துக்கொண்டால்
 விதமாகச் சகலமும் வசிய மாகும்
 தீரடா பின்னொருத்தர் தனக்கேய்ந்தாற்
 திறமாக வசியமாய் வணங்குவாரே.

177

வணங்கியே சுவாமியைப் பளிங்கு நிறமாக
 வளமாகத் தியானித்துப் பிறைபோற்கீறி
 அணங்கியே அம்மாரோ வெனச்செபித்து
 அடைவாக வாயிரத்தெட்டுருத்தானோதி

வணங்கியே விபூதியைப் பூசிக்கொண்டால்
 வழுவாமல் சகலமும் யோகம் போகம்
 இணங்கியே சுவாமியை மேகநிறமாக
 யின்பமுறத் தியானித்து நாற்கோணங்கீறே. 178

கீறியே ஓம் றம் ரோ மென்று
 கிருபையாய்த் தென்னோலை தன்னிலப்பா
 சீறியே யிருவர்பேர் தன்னைச் சூட்டிச்
 சிறப்பாக வாயிரத்தெட் டுருசெபித்து
 வீறியே எதிரியின்முன் னிறப்பில் வைக்க
 விதமாக யிருவருமே பிரிந்து போவார்
 தேறியே சுவாமியைப் புகைவர்ணமாகத்
 தெளிவாகத் தியானித் தைங்கோணங்கீறே. 179

கீறியே அம்மாரோ மென்று நாட்டி
 கிருபைவுட னாயிரத்தெட் டுருஜெபித்து
 வாறியே விபூதியை நீ போட்டபோது
 வரிசையுடன் சகலமுமே யோடிப்போகும்
 தேறியே சுவாமியைப் பிரளயகால ருத்ரனாய்த்
 தியானித்து முக்கோணந் திறமாய்க்கீறி
 ஏறியே ஓம், ரோ மென்று நாட்டி
 எளிதிற் சத்துருவின் சத்தெழுத்தை நாட்டே. 180

நாட்டியே யாயிரத்தெட்டுருத் தானோதி
 நாயகனே யழல்காட்ட கீறிப்போகும்
 வாட்டியே சகலமு மாரணமாய்ப் போகும்
 வளமான சுவாமியைக் கறுப்பதாகக்
 கூட்டியே தியானித்து முக்கோணங்கீறி
 குணமாகப் பம் மென்று அதிலே நாட்டி
 சூட்டியே யாயிரத்தெட் டுருத்தானோதி
 கறுக்கப்பா நீறிடவே பேதந்தானே. 181

(பொ-ரை.) நீலகண்ட மந்திரத்தை சொல்லக்கேள்:- ஓம்
 நீலகண்ட மித்ரா! மங், சிங், சர்வமனோகண்டா, உம் படு, சுவா ஹா
 என்று லக்ஷ்முரு ஜெபித்து தர்ப்பணமுதலிய தானங்களைச் செய்து
 உனக்கு அன்னமிட சக்தியுண்டாமிருக்கும் பக்ஷத்தில் நூறு
 பிராமணர்களுக்கு அன்னம் போடு. அப்படி போடுவையாகில் த்து
 பூசையும் செய்ததற்கு சமானமாகும். இவ்விதஞ் செய்தால் நீலகண்ட

மந்திரஞ் சித்தியாகும்; இதனால் ஸ்தம்பன வித்தையை யாடலாம்; சுவாமியும் பொன்னிறமாக மிருப்பார். நீலகண்டத் தியானம் செய்யும் விதம் எப்படியெனில், உன்னுடைய மனதிலேயே எண்கோணம் போட்டு அதற்குள் அம்மாரோ என்று நாட்டி முப்பத்தாறு உரு செபித்து வந்தால் செபித்தவுடன் தங்கமாய் தம்பிக்கும். தவிர சுவாமியை வெண்மை நிறமாக மனதிலெண்ணி விழுதியில் வட்டமாகக் கீறி மேல் அம்மாரோமெனும் மந்திரத்தை ஆமிரத்தெட்டு உருஜெபித்து இந்த விழுதியை யாருக்குங் கொடுத்து அழைக்க விழுதி வாங்கிக் கொண்டவர்களெல்லாம் உன் பின் வருவார்கள். சுவாமியை சிகப்பு நிறமாக தியானித்து முக்கோணம் போட்டு கிவியும், ரோம் என்று ஆமிரத்தெட்டு உருசெபித்து விழுதியை நீ யணிந்துகொள்ள சகலமும் வசியமாகும், வேறொருவருக்கு கொடுத்தாலும். அவர்களும் வசியமாய் வணங்குவார்கள். சுவாமியைப் பளிங்குநிறமாக எண்ணி பிறைபோற் கீறி அம்மாரோ என்று ஆமிரத்தெட்டு உருசெபித்து விழுதியைப் பூசிக்கொண்டால் சகல யோகபோகமும் உண்டாகும். சுவாமியை மேகநிறமாக எண்ணி தியானஞ்செய்து நாற்கோணங் கீறி ஓம், றம், ரோம் என்று தென்னை ஓலையில் எதிரியின் முன்னிரப்பில் வைக்க இருவரும் பிரிந்துபோவார். பிறகு சுவாமியைப் புகை நிறமாக எண்ணித் தியானித்து ஐங்கோணங்கீறி யம், ரோம் என்று போட்டு ஆமிரத்தெட்டு உருசெபித்து விழுதியை நீ போட்டவுடன் சகலமும் ஓடிப்போய்விடும். பிறகு சுவாமியைப் பிரளயகால ருத்திரனாகத் தியானஞ்செய்து முக்கோணங்கீறி ரோம் என்று போட்டு விரோதியின் எழுத்தை அதில் போட்டு ஆமிரத்தெட்டு உருசெபித்து அழல்காட்ட சகலமும் மாரணமாய்ப் போகும். பிறகு சுவாமியைக் கருப்பு நிறமாக எண்ணி முக்கோணங்கீறி பம், என்று எழுதி ஆமிரத்தெட்டு உருசெபித்து திருந்றிட்டால் பேதனமடையும். (எ-று.)

இதுவுமது, முன் தொடர்ச்சி

தானான சிவகிரியில் தண்டாயுதபாணி
 தாதாவை மென்மேலும் பணிந்து இந்திரன்
 தேனான கௌசிகர் போகருட னிவர்கள்
 தெளிவாக முன்யுகத்தில் மூவரப்பா
 கோனான கலியுக மிருநாற்றைந்தில்
 கொற்றவனே புலிப்பாணி பூசித்தேன் பார்
 மானான அஷ்ட சத்தி கோடா சத்தி
 மைந்தனே சித்தந்த நடனந் தானே.

தானான ராஜரொடு குருக்கள் பெண்கள்
 தயவாக வேதியர்கள் சிறுவ ரேழை
 பானான விவர்களுக்கே யிடுக்க மான
 பஞ்சமற் றொழில் முறைகள் செய்தாற் றோஷங்
 கோனாகச் செய்தவர்கள் நரகில் வீழ்வார்
 குற்றம் வரும் நற்பதவி கிட்டா தப்பா
 தேனான போகருட கடாக்ஷத் தாலே
 தெளிவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

183

பாடியே சாஸ்திரத்தைப் பழித்த பேர்கள்
 பண்பில்லா கூன் குருடு ஊமையாகி
 வாடியே சப்பாணி நொண்டி யாகி
 வளமிலாச் செவிடாகி ரூபங் கெட்டுச்
 சாடியே யவர்களெல்லாம் நாசமாகிச்
 சாவார்கள் பெண்டுபிள்ளை யெல்லாஞ் சேர்த்து
 கூடியே வியாதியிலே யமிழ்ந்து மாய்ந்து
 கொடிதான் நரகத்தி லழுந்து வாரே.

184

வாரான ஐயும் நமோ பகவதே ஓம்
 மகாரூபி மஹாமாயி மகத்வ சத்தி
 தேராக சர்வதாரணி சுவாகஹா வென்று
 தெளிவாக லக்ஷ்முரு செபித்துத் தீரு
 சார்வாகத் தர்ப்பணத் தோடு மன்னஞ்
 செயமாகப் பூசையது திறமாய்ச் செய்நீ
 கூறான மஹாமாயை சித்தியாச்சு
 குணமாக வதின்பெருமை கூறக் கேளே.

185

கேளடா சத்தியைத்தான் பூசை செய்யச்
 கேலிசெய்து சோதனைகள் பார்க்க வந்தால்
 நாளடா மந்திரத்தைத் தியானஞ் செய்து
 நலமான வஸ்துசுத்தி பால் பூவென்று
 வாளடா தியானித்து நினைத்த போது
 வளமான பால் பூவா விருக்கும்பாரு
 ஆளடா போகருட கடாக்ஷத்தாலே
 அப்பனே புலிப்பாணி பாடினேனே.

186

(பொ-ரை.) சிவகிரியின் தாதாவாங்கிய தண்டாயுதபாணியை
 கௌசிகர், இந்திரன், போகர் முதலியவர்களின் முன்யுகத்திலும்,
 இக்கவியுகம் இருநூற்றாண்டில் புலிப்பாணியான நானும் பூசித்தோம்,

அஷ்டசத்தி, கோடாசத்தி இவைகளெல்லாம் சித்தருட நடனமாகும். ஆகையால் ராஜாக்கள், குருமார், பெண்கள், வேதியர்கள், சிறுவர்கள், ஏழைகள் இவர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சமா பாதகத்தொழில் செய்தால் தோஷமாகும், அப்படிச் செய்தால் நரகத்தில் வீழ்வார். அப்பொழுது குற்றம் வரும்; நல்ல பதவி கிட்டாது. அதுவுமன்னியில் சாஸ்திரங்களைப் பழித்தவர்கள் கூன், குருடு, செவிடு, ஊமை, சப்பாணி, நொண்டி, குஷ்டம் முதலிய விகார ரூபமுடையவர்களாய் நாசமாய்ச் சாவார்கள்; பெண்டு பிள்ளைகளெல்லாருங்கூட அவ்விதமே யாவார்கள். இன்னும் ஐயம், நமோ பகவதே, ஓம் மகாருபி, மகாமாமி, மகத்தவ சத்தி, சர்வதாரணி, சுவாகஹாஸிவன்று லக்ஷமுரு ஓதி தர்ப்பணம், அன்னதானம், பூசை இவைகளைச் செய்து வந்தால் பெருமை சொல்ல வொண்ணாக மகாமாயை சித்தியாகும். அவ்லாமலும், சத்தியைப் பூசை செய்வாயானால் உனைக் கேலி செய்து சோதனைப் பார்க்க வந்தால் மந்திரத்தைத் தியானஞ் செய்து வஸ்து சுத்தி பால் பூவென்று தியானித்து நினைத்தால் அது பாலும் பூவமாக விருக்கும். (எ-று.)

கார்த்திகை வீரியார்ச்சுன மந்திரம்

அருளலே ஓம்-ஆம்-ஹீயுங்-கிலியும்
அரிய கார்த்திகை வீரியார்ச்சுன சுவாஹா வென்று
பொருளாக லக்ஷமுரு செபித்து தீரு
பொங்கமாய்த் தர்ப்பணமு மோமமன்னம்
மருளாக பூசையது பத்துஞ் செய்நீ
மைந்தனே சித்திக்கக் கிரிகையாருஞ்
சுருளாக நினைத்தபடி யெல்லாஞ் செய்யுஞ்
சுகமான போகருட கடாசுந் தானே.

187

(பொ-ரை) ஓம்- ஆம், ஹீம், கிலியும், அரிய கார்த்திகை வீரியார்ச்சுன சுவாகஹா வென்று லக்ஷமுரு ஜெபித்து தர்ப்பணம், ஓம் முதலிய 10-பூசைகளையுஞ் செய்துவந்தால் சித்தியாய் முடியும். அது நினைத்தபடி யெல்லாஞ் செய்யும். (எ-று.)

நரசிங்க மந்திரம்

பாரடா நரசிங்குஞ் சொல்லக் கேளு
பாங்காக ஓம் சிங்க முகவா ஓம் ஓம்
கூறடா பிடித்து கடித்தொடுத்து சுற்றிக்
குணமாக கண்டுபிடித்த தறிவாரைப் போல்
தீரடா பசாகபேய் பொடிபட் டோடத்
திரமாக நரசிங்க ராஜா வாணை
சீரடா ஹீம், சிலீம், சுவாகஹா வென்று
சிறப்பாக லக்ஷமுரு ஜெபித்துத் தீடு.

188

தீரப்பா தர்ப்பணமு மோமமன்னம்

திறமாகப் பூசைசெய்து தெளிவாகத்தான்
கூரப்பா யானைமுதல் மிருகஜாதி

கொற்றவனே காடுசென்னே லெழுதிக்கட்டு

பாரப்பா மிருகத்தின் கொடுமை யில்லை

பலன்கிட்டும் நினைத்தபடி யெல்லாஞ் செய்யும்

நேரப்பா போகருட கடாசுத்தாலே

நிச்சயமாய்ப் புலிப்பாணி சொன்னேன் பாரே. 189

காணவே ஓம் சர்வாப்தர் நாதா

கனிவாக ஓம்படு சுவாகஹா வென்று

வாணவே லக்ஷ்முரு செபித்துத் தீரு

வளமான தர்ப்பணமு மோமமன்னங்

கோணாமற் பூசையது பெலத்துச் செய்நீ

குணமாகச் சாமமது சித்தியாகும்

நாணாது நினைத்தபடி யெல்லாஞ் செய்யும்

நாயகனே பிசாசுமுதற் பூதம் போமே.

190

(பொ-ரை.) நரசிங்கமந்திரஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்:- ஓம் சிங்கமுகவா, ஓம், ஓம், பிசாசு பேய் பொடி பட்டோட நரசிங்கராஜா ஆணை, ஸ்ரீம், கிலீம், சுவாகஹா என்று லக்ஷ்முரு ஜெபித்து, தர்ப்பணம், ஓமம், அன்னதானம், பூசை இவைகளைச் செய்து ஆனைமுதல் மிருகஜாதி இவைகளை எழுதி காடு, விளைவுள்ள நிலங்கள் முதலாகிய விடங்களில் கெட்ட மிருக ஜாதியின் கொடுமைகளில்லாமல் எல்லாப் பவன்களும் கிடைக்கும். நீ நினைத்தபடி எல்லாஞ் சித்தியாகும். ஓம் சர்வ ஆபத்துரு நாதா, ஓம்படு சுவாகஹா வென்று லக்ஷ்முரு ஜெபித்து தர்ப்பணம், ஓமம், அன்னதானம், பூசை இவைகளை பெலத்துச் செய்தால் ஒரு சாமத்தில் கைகூடுவது மன்னியில், இதனால் பேய், பிசாசு, பூதம் முதலியவைகள் ஓடிப்போய்விடும். (எ-று.)

கெண்ட பேரண்ட மந்திரம்

போமம்பா யின்ன மொன்று சொல்லக் கேளு

பொலிவான கெண்டபே ரண்டந் தன்னை

தாமப்பா ஆம்-ஓம்-அகோர பிரபல

தயவான சண்டபே ரண்ட சிங்கா

வாமப்பா வியாக்கிரவாசா சர்வ மிருகா

வலமாகக் காற்றாடுபல்லா அஷ்ட வஜ்ரா

ஆமப்பா குலமுத லாகவே தான்

அடைவாக சங்கு சக்ராதி எண்ணே.

191

எண்ணவே தாதுப் பிரானு மாலி ஆகமா
 இதுமான கெஜபகேஷு யெந்த நரசிம்மா
 அண்ணவே கற்பரந்தா அக்கினி லீலா
 அடைவான ஊதாப்பு யந்திரத்திற்
 பண்ணவே கிலவஜ்ர மானகுண்டா
 பண்பான தாஷ்டக வுகரமூர்த்தி
 உண்ணவே பக்ஷமாருத மச்சாந்த
 உத்தமனே தாரணியில் நம்பி யென்னே. 192

என்னவே யுத்தண்ட வஸ்திர சர்ப்பா
 என்னப்பா கண்டபே ரண்டஞ்சித்தி
 வென்னவே மூலமப்பா சொல்லக்கேளு
 வளமான ஓம்-இரீம்-ஹீயுமென்று
 உன்னவே கிலிம் ஐயும் சுவாகஹா வென்று
 உத்தமனே கெண்ட பேரண்ட நரசிங்கா
 பன்னவே மகா சர்ப்பா னந்த காயா
 பதிவான சர்வசத்ரு நாசமாமே. 193

ஆமப்பா சிந்தி சிந்தி யந்தி யந்தி
 அடைவாக லக்ஷமுரு தானேயோது
 தாமப்பா தப்பாம லாயிரந்தான் பத்து
 தயவான ஓம் அப்பா ஆயிரந்தான்
 வாமப்பா பிராமண போசனந்தான் நூறு
 வளவான பூசையது நாள் பத்தப்பா
 நாமப்பா கெண்டபே ரண்டஞ் சித்தி
 நாயகனே சகலசித்து மாடும்பாரே. 194

பாரடா பிரமனொடு விஷ்ணு ருத்திரன்
 பண்பான குளிகனொடு தேவர்யாருஞ்
 சீரடா சித்தர் முத்தர் முனிகள் பூதஞ்
 சிறப்பில்லா ராக்ஷதையு மேவல் வைப்பு
 தீரடா சத்துருக்கள் மிருகசாதி
 திறமான யிடிமுதலாய் யெதிர் நில்லாது
 வீரடா நினைத்தபடி யெல்லாஞ் சித்தி
 விதமான போகருட கடாஷ்ணத்தானே. 195

(பொ.கர.) இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:- அதாவது
 கெண்ட போண்ட மந்திரமாகும். ஆம், ஓம், அகோர பிராவ
 கெண்ட பேரண் நீங்காரா, விராக்கிரகவாசா, சர்வயிருகா,

காற்றாடுபல்வா, அஷ்ட்ட வஜரா, சூலம், சங்கு, சக்கரம் அன்றி
தாதுப்பிரானே, மாவிதாகா, கெஜபஷையெந்த நரசிம்மா, கற்பந்தா,
அக்னிலீலா, கிவவச்ரமான குண்டா, தாஷ்டிக வக்ரமூர்த்தி, யக்ஷமாறுத
மச்சாந்த உத்தமனே, உத்தண்ட வஸ்திர சர்ப்பாய் இப் பூமியில் உனையே
நம்பினேன் என்று மனோ தைரியத்துடன் அந்திசந்தியாக வக்ஷமுரு
செபிக்க கெண்டபேரண்டமானது சித்தியாகும். இதற்கு
மூலமந்திரமாவது ஓம், இரீம், ஸ்ரீம், கிலீம், ஐயம், சுவாகஹா, கெண்ட
பேரண்ட தீர சிங்கா, மகாசர்ப்பா, நந்தகாயா என்று பதினாயிரம் உரு
செபித்து, ஓம், என்று ஆயிரம் உரு செபித்து, நூறு பிராமணர்களுக்கும்
போஜனஞ் செய்வித்து பத்துநாள் பூசைபோட்டு வந்தால் சர்வ
பகைவர்களுக்குச் சேதமாவார்கள்; சகலசித்துமாரும், பிரமன், விஷ்ணு,
ருத்திரன், இந்திரன், தேவர்கள், சித்தர்; முத்தர், முனிகள், பூதங்கள்,
ராக்ஷசர்கள், சத்துருக்கள், யிருகஜாதி, விஷஜந்துக்கள் ஆகிய இவைகள்
எதிரே நிவ்வாது; நினைத்த விதமெவ்வாஞ் சித்தியாகும். (எ-று.)

பிரத்தியங்கிராதேவி மந்திரம்

தானேதா னின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
தயவாகப் பிரத்தியங்கிரா தேவி மந்திரம்
வானேதான் சகல சத்துரு சம்மாரி
வளமான சகல சம்பத்து மீவாள்
தேனேதான் கிருபைவா ரிதியதானாள்
தெளிவான கார்மேக வடிவ முள்ளாள்
கோனேதான் சிங்கமுகஞ் சிங்கப்பல்லி
கொடிய முக்கண்ணு மக்கினி சுவாலையெண்ணே. 196

எண்ணவே யஷ்ட-திக்கும் நிறைந்ததேவி
இலகு மாயிரத்தோ டாயிரங்கை யுள்ளாள்
பண்ணவே கிண்கிணி மாலை கொண்டாள்
பக்தர்கள்தன் சத்துரு நாசஞ் செய்வாள்
அண்ணவே யுதிர்மது பானஞ் செய்வாள்
அடைவான சகல சாஸ்திரமும் வல்லாள்
நண்ணவே தியானித்துச் சரணம்பண்ணு
நாயகனே மூலமினி சொல்லக் கேளே. 197

கேளப்பா ஓம் சுவாகஹா சிம்மே பிரதியங்கிரே
கெணிதமுடன் உம்படு ஓம் ஆம் யென்று
நாளப்பா இரீங் ஸ்ரீயுங் கிலியுமென்று*
நலமான சிம்மமுகி நுத்திரகாளி

குளப்பா வட்ட முக்கோண மிட்டுச்
 சுகமாக வதின்மேலே யெண்கோணஞ் சதுரம்
 ஆளப்பா வட்டமதில் இச்சமென்றிட்டு
 அறிய முக்கோணமேல் முனையிற்கேளே. 198

கேளப்பா ரீங்கார மதிலேயிட்டு
 கெணிதமுள்ள இடக்கோணம் உம்மைநாட்டி
 ஆளடா வலக்கோணம் படுவேயென்று
 அடைவான எண்கோணம் ரீயைப்போடு
 நாளடா நாற்கோணம் வலமேல்முலை
 நலமாக ஆய்வு என்று பதித்துப் போடு
 குளடா இடக்கோணம் மேலே யப்பா
 சுகமாகக் கிரோம்யென்று சூட்டிப்போடே. 199

போடேநீ யிடக்கோணங் கீழேயப்பா
 புங்கமுடன் புரோம் யென்று பதித்துவைப்பாய்
 ஆடேநீ வலக்கோணங் கீழே தானும்
 அப்பனே ஸ்ரீமென்று அடைவாய்ப்போடு
 சூடேநீ யக்ஷரங்கள் கிரந்தந்தன்னிற்
 சூட்டினால் வலிமையடா தகடோ தங்கம்
 நாடேநீ லக்ஷமுரு ஜெபித்துத் தீரு
 நாயகனே தற்பணமு மோமஞ் செய்யே. 200

செய்யப்பா பிராமணருக் கன்னம்போடு
 செயலாக நினைத்தபடி யெல்லாஞ் செய்யுங்
 கையப்பா பூசையது சத்திபூசை
 கனிவாகச் செய்திடுவாய் வெள்ளிதோறும்
 அய்யப்பா இதற்கெதிரி ஜெகத்திலில்லை
 யப்பனே வானுலகந் தன்னி லில்லை
 உய்யவே போகருட. கடாக்ஷத்தாலே
 உத்தமனே புலிப்பாணி பாடினேனே. 201

பாடினேனே பூச்சக்ர வாளத்துள்ளே
 பண்பான மகமேரு பர்வதங்க ளெட்டும
 நாடினே நவகண்டஞ் சப்ததீவு
 நலமான சப்தசா கரங்களேழும்
 கூடியே யஷ்டதிக்கு னைம்பத் தாறும்
 குணமான தேசமெங்குஞ் சொன்றாலுந்தான்
 ஆடியே பிரத்தியங்கிரா கிருபையாலே
 அப்பனே ஜெயங்கொண்டு மீளலாமே. 202

ஆமப்பா விஷ்ணு நரசிங்கமாகி

அடைவாக விரணியனைக் கொன்ற தோஷம்

வாமப்பா பிரமை கொண்ட மயக்கந்தீர

வளமான ஈஸ்வரனுஞ் சரப ரூபந்

தாமப்பா வடிவுகொண்டு நரசிங்கத்தை

தான்கிழித்தே யுதிரமதைக் கொண்டதாலே

போமப்பா மருள்கொண்டு மயக்க மிஞ்சிப்

பொலிவான ஈஸ்வரனும் யிருந்தார் பாடே.

203

பாரப்பா ஈஸ்வரனார் மயக்கம் நீங்க

பரிவான விஷ்ணு கெண்டபேரண்ட மாகிச்

சேரப்பா சாபத்தைப் பிளந்து பானஞ்

செய்தாரே ஈஸ்வரற்குப் பிரமை போச்சு

தீரப்பா கெண்ட பேரண்ட மப்பா

திறமழிந்து மருள்கொண்டு மயக்க மாகிக்

கூறப்பா தேவர்களை யடித்த தாலே

குணமான ஈஸ்வரனும் வோட லாச்சே.

204

ஆச்சப்பா இதனைப் பார்வதியாள் பார்த்து

அடைவான பிரத்தியங்கிரா ரூபமாகி

மாச்சப்பா கெண்ட பேரண்ட பட்சி

மதம் நீங்கத் தான்பிடித்துச் சிரசைக் கொய்யப்

போச்சப்பா பிரமையது தீர்ந்து போச்சு

பொலிவான விஷ்ணுவுந்தான் உருவமானார்

வீச்சப்பா போகருட கடாகுத் தாலே

விதமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

205

(பொ-ரை.) பிரத்தியங்கிராதேவி மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன்
கேள்:- சத்துரு சம்மாரியாகிய அவள் சகல சம்பத்துக்களையுங்
கொடுப்பாள்; கிருபாசமுத்திரமாவாள்; கறுத்த வடிவமுள்ளவள், சிங்க
முகமும், சிங்கப் பல்லும், மூன்று கண்களும், அக்கினிச் சுவாவை
போன்றவளும், அஷ்ட திக்குகளிலும் நிறைந்திராநின்ற தேவியும்,
இரண்டாமிரங் கைகளை யுடையவளும், கிண்கிணி மாவையைத்
தரித்தவளும், சத்துருக்களை நாசஞ் செய்வளும், சகல
சாஸ்திரங்களில் வல்லவளும் ஆகிய அவளைத் தியானித்து உச்சாடனம்
பண்ண (சகலமும் கைக்கூடுவது மன்னியில் ஜெகத்தில்
உனக்கெதிரில்லை ஆகையால்) இனி ஸ்ராமந்திரத்தைச்
சொல்லுகிறேன், நீ கவனமாகக் கேட்பாயாக.

ஓம் சவாகனா, சிம்மே, பிரத்தியங்கிரே, உம், படு, ஓம், இரீங், ஸ்ரீயம், கிளியம், சிம்பழகி, உத்திரகாளி, என்று (அடிமில் கண்டிருக்கும் சக்கரத்தின்படி) முதல் வட்டமிட்டு, அதின்மேல் முக்கோணம் போட்டு, அதின்மேல் எண்கோணம், அதின்மேல் சதுரம் போட்டு, அதினுள் வட்டத்தில் இச்சம் என்று போட்டு, முக்கோணத்தின் மேல் முனைமில் ரீங்காரம் போட்டு, கோணத்தின் அடிமில் இடது முனைமில் உம் என்று போட்டு, வலது முனைமில் உம் என்று போட்டு, வலது முனைமில் படு என்று போட்டு, எண்கோணத்தின் முனைகளில் ரீங் என்று போட்டு, நாற்கோணத்தின் வலதுபக்க மேல் மூலைமில் ஆம் என்றும், இடது மூலைமில் கிரோம் என்றும், ஸ்ரீம் என்றும் போடவேண்டும். இந்த அக்ஷரங்களை யெல்லாம் தங்கத் தகட்டில் கிரந்த எழுத்தால் போடவேண்டும். இதை வக்ஷமுரு செபித்து தர்ப்பணம் ஓமம் முதலியவைகள் செய்து பிராமணர்களுக்கு இயன்ற வரைமில் அன்னதானஞ் செய்தால் நினைத்த வண்ணமெல்லாஞ் செய்யும். வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் சத்தியூசையும் செய்தால் இதற்கெதிரி உலகத்திலும், தேவலோகத்திலும் இல்லை. ஆகையால் பூச்சக்கிரவாளத்திற்குள்ளே மாமேரு மலை, நவகண்டம், சந்ததி, சந்தசமுத்திரங்கள், அஷ்டதிக்கு, ஐம்பத்தாறு தேசங்கள் இவைகளுக்குப் போனாலும் ஜெமித்துக்கொண்டு வரலாம். (ஓர்சமயம்) விஷ்ணு நரசிங்க ரூபமாகி இரணியனைக் கொன்ற பாவமானது தீர ஈஸ்வரன் சர்ப்பப்பக்ஷி ரூபமாய் நரசிங்கத்தைக் கிழித்து உதிரங் குடித்ததால் ஈஸ்வரன் மயக்கங்கொண்டிருந்தார், ஈஸ்வரனுடைய மயக்கமானது நீங்க விஷ்ணுவானவர் கெண்டபேரண்டமாய் சரபத்தைப் பிளந்து பானஞ்செய்தார்; அப்போது ஈஸ்வரனுக்கு மயக்கம் போச்சு; அந்த கெண்டபேரண்டம் மயக்கங்கொண்டு தேவர்களை அடித்ததால், ஈஸ்வரன் ஓடும்படியானது. இதைப் பார்வதியம்மாள் பிரத்தியங்கிராதேவி வடிவமாய் கெண்டபேரண்ட பக்ஷிமின் மதமானது நீங்க அதைப்பிடித்து சிரசை யறுக்க அதன் மயக்கந் தீர்ந்துவிட்டது. அப்போது விஷ்ணுரூபமானார். (ஆகையால் பிரத்தியங்கிராதேவி சக்கரத்தை அடிமில் காட்டலாமிற்று.)

அயச்செம்பு

பாடியே அயச்செம்பு, லோஸிலக்களை
பண்பாங் தற்றாமரைகளை கூடியாகையாட்டி
கூடியே இரும்புகளின் மேலே பூசிக்
கூடியாற் புடம்போடச் செம்பதாடும்

ஆடியே அயச்செம்பு ஏழதாகும்

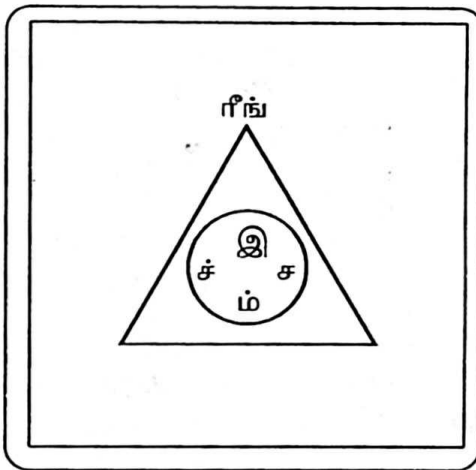
அப்பனே வெள்ளியிடை யொன்று கூட்டி

நாடியே யுருக்கிடவே ஏழுமாற்று

நாயகனே தப்பாது செய்துக் கேளே.

206

தீ

கிரோம்

தீ

புரோம்

கேளா யயச்செம்பொன்று தங்க மொன்று

கெணிதமுடன் தானுருக்கித் தகடாய்த் தட்டி

தூளாகப் பொடிசெய்து நறுக்கி யப்பா

சுத்திசெய்த ரசமிரண்டுங் கூட விட்டு

நாளான கெந்தியிடை நாலுங் கூட்டி

நாயகனே தாரமிடை அரையுஞ் சேர்த்து

வாளான பொற்றலையின் சாற்றா லாட்டி

வளமாக வுரலிலிடு குப்பிக் கேற்றே.

207

ஏற்றப்பா சட்டிக்குள் மணல்விரல்தா நாலு

இதமாக நீகொட்டி குப்பிக்கே தான்

வாற்றமா மணசீலை ஏழு செய்து

வாய்மூட மாக்கல்லை யுரைத்து மூடு

சாற்றவே குப்பிவைத்து மணலைக் கொட்டிச்

சார்வாகக் குப்பிவாய்க் கழுத்து மட்டும்

ஊற்றமாய் நாற்சா மெரித்தே யாற்றி

உத்தமனே பிரிக்கச் செந்தூ மாமே.

208

ஆமப்பா நவலோகம் பத்துக் கொன்று

அப்பனே தான்கொடுக்க மாற்றோ பத்து

தாமப்பா தேவிக்கும் நிருவாணிக்குந்

தயவாகப் பூசைசெய்து நிழலில் நின்று

வாமப்பா பெரியோரை வணங்கி வாழ்த்தி
 வாழ்குவாய் யுலகமதிற் சீமானாக
 நாமப்பா போகருட கடாக்ஷத்தாலே.
 நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

209

(பொ-ரை.) அயச்செம்பு சொல்லுகிறேன் கேள்:- கற்றாமரைக் கிழங்கை நன்றாயரைத்து இரும்பின்மேல் பூசிப்புடம்போட்டால் அது செம்பாகும்; அந்தச்செம்பு ஏழும், வெள்ளி ஒன்றுஞ் சேர்த்து உருக்க ஏழுமாற்றாகும்; அந்தச் செம்பு ஒரு எடையும், தங்கம் ஒரு எடையும் உருக்கித் தகடாகத் தட்டிப் பொடியாக நறுக்கி சுத்திசெய்த ரசம் இரண்டெடை கூடச்சேர்த்து கெந்தகம் நாலெடை போட்டு தாளகம் அரை எடை சேர்த்து அவைகளை கரிசலாங்கண்ணிச் சாற்றாவாட்டி யுலர்த்திக் குப்பியில் போட்டு, அந்தக் குப்பிக்கு ஏழுசீலை மண்செய்து வாய்க்குப் பலப்பக்கல்லை வைத்து ஒரு சட்டியில் நான்குவிசிறிற் கடை மணவைக் கொட்டி அதில் குப்பியை வைத்த அதன் கழுத்து வரைக்கும் மணவைப் போட்டு நாலுசாய மெரிக்க அது செந்தூரமாகும். நவலோகம் பத்துக்கு இது ஒன்று கொடுக்கப் பத்து மாற்றாகும். தேவி நிர்வாணி இவர்களைப் பூசித்து பெரியவர்களை வணங்கித் துதித்து இவ்வுலகத்தில் சீமானாக வாழ்வாய். (எ-று.)

ரசமணி

பாடியே ரசமதை சுத்திசெய்து
 பண்பான நாகத்தின் வாயில் வார்த்து
 அடியே முப்புவாங் கழுஞ்சு போட்டு
 அடைவாகக் கட்டிநீ மேலே தூக்கு
 கூடிய யதின்கீழே பானை வைநீ
 கொற்றவனே பாம்பழகி வீழும்பாரு
 நாடிய ரங்கட்டி மணியாய் போகும்
 நாயகனே வேதைமுதல் வசியமாமே.

210

நாமநீ கொதியிட்டுச் செந்தூரத்தால்
 அப்பனே நவலோகந் தன்னில் வேதை
 நாபநீ யிருநாயும் இந்திர ஜாலம்
 வளவான கண்ணாடி போலே தோற்றுந்
 நாமநீ நவத்தங் கோர்த்தாற் போலே
 துணைதனில் விளங்கும் புலிப்பாணி தானும்
 நாமநீ போகருட கடாக்ஷம் பெற்றே
 நாமனே அணங்கிநாயும் பத்தும் முற்றே.

211

(பொ-ரை.) சுத்திசெய்த ரசத்தைப் பாம்பின் வாயில் வார்த்து முப்பது ஒரு கழஞ்சு கூடப்போட்டு வாயைத்தைத்து மேலே தூக்கி மேலுங்கீழுமாகக் கட்டி அதற்கடியில் ஒரு பானையை வை. அந்தப் பாம்பானது அழுகி அந்தச் சட்டியில் விழும். அப்போது ரசங்கட்டியிருள் சும்; அதனால் அநேக வேதையாகும். அந்த ரசத்தைக் கொதிக்கவை ஸ்ச் செந்தூரஞ் செய்துகொண்டால் சகல லோகத்தையும் வேதிக்கலாம். நிற்க இந்த இருநூற்றுப்பத்தும் இந்திர ஜாவமாகும், கண்ணாடிபோல் தெரியும் நவரத்தினங்களை கோர்வை செய்ததுபோல புலிப்பாணியான நான் போகருட கடாஷத்தால் பாடினேன். (எ-று.)

புலிப்பாணி ஜாலத்திரட்டு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

புலிப்பாணி முனிவர் அருளிச்செய்த சிதம்பரப் பூசை - 26

அத்திமுகன் றனையளித்த வரனே காப்பு
அகிலமெங்கும் நிறைந்துநின்ற வருளே காப்பு
முத்திதரு வேதாந்த முதலே காப்பு
முப்புரத்தைத் தகித்தெறித்த பரனே காப்பு
சத்தியொரு பாகம்வைத்த வரசே காப்பு
சங்கரனே யம்பரனே ஞான மூர்த்தி
வெற்றியாம் சிதம்பரத்தின் பூசை மார்க்கம்
விளம்புகிறேன் கணேசனுட பாதங் காப்பே. 1

(பொ-ரை.) விநாயகனைப் பெற்றவரும், உலகமெங்கும்
வியாபித்திரா நின்ற திருவருளும், வேதாந்த முதலும், முப்புரங்களை
யொழித்த பரமனும், உமையொருபாகத் தண்ணிலும், சங்கரனும்,
அம்மாணும், ஞானமூர்த்தியும், சிதம்பர பூசை மார்க்கம் சித்தியடைய
காவலாவார்கள். (எ-று.)

காப்பான ஆறுவரை குறுக்கே கீறி
கருதரிய ஆறுவரை நெடுக்கே கீறி
ஆப்பான யிருபத்தஞ் சரையு மாச்சு
அடைவான முனைதோறுஞ் சூலம் போடு
தப்பான முதலரையி னாறு கோணந்
தயவான நகாரமொடு கூடவே தான்
வாப்பான ஐயோடு வகாரந் தானும்
வளமான லக்கமது பத்து மாமே. 2

(பொ-ரை.) ஆறு கீற்று குறுக்காகவும், ஆறுகீற்று
நெடுக்காகவும் கிழித்தால் இருபத்தைந்து அறை ஆச்சு. ஒவ்வொரு
கீற்றின் முனையிலும் சூலம் போடு; பிறகு அந்த அறைகளில் முதல்
அறைக்குள் நாற்கோணமிட்டு அதின் மத்தியில் நகாரம், ஐகாரம்,
வகாரம் இவைகளும் லக்கம் பத்தும் போடவேண்டும். (எ-று.)

ஆமப்பா அடுத்தறையிற் பிறைதான் கோணம்
அடைவான மகாரமொடு இகாரங் கூடத்
தாமப்பா கிலீயோடு வகாரந் நாலுந்
தயவான லக்கமது பதினெட் டாகும்

வாமப்பா அடுத்தறையில் முக்கோணந் தான்
 வளமான சிகாரமொடு உகாரந் தானும்
 நாமப்பா சவ்வுடனே நகாரந் தொட்டு
 நலமான லக்கமது பதினா லாமே.

3

(பொ-ரை.) அதற்குச் சமீபமான இரண்டாவது அறையில்
 மூன்றாம் பிறைபோற் கோணம் போட்டு அதின் நடுவில் மகாரம், இகாரம்,
 கிலீம், வகாரம் இவைகளையும் லக்கம் பதினெட்டும் போடவேண்டும்.
 மூன்றாவது அறையில் முக்கோணம் போட்டு அதின் நடுவின் சிகாரம்,
 உகாரம், சவ், நகாரம் இவைகளும் லக்கம் பதினான்கும் போடவேண்டும்.

ஆமடா யிதனருகே யறுகோணந் தான்
 அடைவான வகாரமொடு ஓகாரந் தானும்
 தாமடா ஸ்ரீம் ஐம்முடனே யகாரங் கூடத்
 தயவான லக்கமது ஆறும் பாரு
 வாமடா யிதனருகே வட்டம்போடு
 வளமான யகாரமொடு ஓகாரந்தான்
 நாமடா ஹரிவோ மென்று நாட்டி
 நலமான அகாரமொடு லக்க மூன்றே.

4

(பொ-ரை.) நாவாவது வீட்டில் அறுகோணம்போட்டு அதின்
 மத்தியில் வகாரம், ஓகாரம், ஸ்ரீம், ஐம், மகாரம் இவைகளையும் லக்கம்
 ஆறையும் போடவேண்டும், ஐந்தாவது வீட்டில் வட்டமாகக்
 கோணம்போட்டு அதின் மத்தியில் மகாரம், ஓகாரம், ஹரிஓம், அகாரம்
 இவைகளையும் லக்கம் மூன்றையும் போடவேண்டும். (ஏ-று.)

மூன்றான நடுவணையை எடுத்து மாறி
 முன்னுமாய் சக்கரமோ ரிருபத் தஞ்சில்
 நான்றான சூலத்தி னிடைகள் தோறும்
 நாயகனே ரீயும் ஸ்ரீம்மென்று மாட்டு
 பான்றான சூலமுனை ஸ்ரீம்மைப் போடு
 பண்பான கிரிவட்டம் பரங்காய் சூட்டு
 ஊன்றான உள்வட்ட மிதழ்தான் மூன்று
 உத்தமனே யிருவட்ட மிதழீரெட்டே..

5

(பொ-ரை.) இவ்விதமே மற்ற நான்கு வரிசைகளாகயிருக்கின்ற
 இருபது வீடுகளுக்கும் ஒவ்வொரு வரிசையிலுள்ள மூன்றாவதுவீட்டுக்
 கோணங்களிலுள்ளவைகளிலிருந்து வரிசையாக மாறிப்போட
 வேண்டும். பிறகு இவ்விதம் போட்டு முடிந்த இருபத்தைந்து
 அறைகளின் முனைகளுக்கெல்லாம் சூவம்போட்டு அச்சூவங்களின்
 மத்தியில் ரீயும் ஸ்ரீமென்று போட்டு சூவத்தின் முனைகளில்
 ஸ்ரீம்போட்டு, அதற்குமேல் முழுவதையும் நான்கு போட்டு அதில் முதல்

வளையத்தில் மூன்று இதழ்களையும், இரண்டாவது வட்டத்தில்
பதினாறு இதழ்களையும், (எ-று.)

எட்டான திரிவட்ட மெண்ணான் கப்பா

இதமாக நடுவட்ட முதலா மாதி

கட்டான அகாரமுதல் சகாரமட்டுங்

கனிவாக ஐம்பத்து ஒன்றுமாச்சு

கிட்டான உபரேகை வாசல் நாலு

கீழ்வாசல் கணபதிக்குக் கங்குநாட்டு

நட்டான மேல்வாசல் வடுகன் பீஜம்

நாயகனே வங்கென்று நாட்டிடாயே.

6

(பொ-ரை) மூன்றாவது வட்டத்தில் முப்பத்திரண்டு
இதழ்களையும் போட்டு அவ்விதழ்கள் ஐம்பத்தொன்றிலும் ஐம்பத்தொரு
பீஜாணுரங்களைப் போடவேண்டும்; இவைகள் தீர்ந்தபின் அந்த
வட்டங்களுக்கு மேல் இரண்டு கீற்றுகளாக நான்கு வாசல்கள் கட்டி
அவ்வாசல்களின் கீழ்வாசலில் கங் என்று கணபதிக்கும், மேல்வாசலில்
வங் என்று வடுகனுக்கும் போடவேண்டும். (எ-று.)

நாட்டியே தென்வாசல் பிரிதிபீஜம்

நலமாக இம்மென்று நாட்டு நாட்டு

கூட்டியே வடவாசல் மதியின் பீஜம்

குணமாகச் சம்மென்று குறித்துப்போடு

ஆட்டியே யுபரேகை வீதிக்குள்ளே

அடைவாக விந்திரனின் அம் பாருபாரு

வாட்டியே வக்கினியில் ரம் மென்றப்பா

வளமாக எமன்றனிற் சம் மென்றுபோடே.

7

(பொ-ரை.) தெற்குவாசலில் இம் மென்று பிருதிவி பீஜமும்
வடக்கு வாசலில் சம்மென்று சந்திரபீஜமும் போட்டு அந்த இரண்டுமே கை
தெருவுக்குள் இந்திரன்தெருவில் அம் என்றும், அக்கிவியில் ரம்
என்றும், எமனில் சம்மென்றும்.

போட வே நிருதியிலே லம்மேயாகும்

பொலிவாக வருணனிலே வம்மேபாரு

சாடவே வாய்வுதனில் வம்மேபோடு

சார்வான குபேரனிலே ளம்மேநாட்டு

வீட வே யீசானன் சம்மேசேரு

விதமான அஷ்டதிக்குப் பாலராச்சு

ஆடவே போகருட கடாக்கூத்தாலே

அப்பனே புலிப்பாணி பாடியனேனே.

8

(பொ-ரை.) நிருதியில் வம் என்றும், வருணனில் வம் என்றும்,
வாயுவில் வம் என்றும், குபேரனில் ளம் என்றும், ஈசானனில் சம் என்றும்,
அஷ்டதிக்குப்பாலகர் பீஜங்கள் போட வேண்டும். (எ-று.)

பாடினேன் தமிழெழுத்தில் அகாரந்தொட்டுப்
 பண்பான பிரணவத்தின் வரைக்கும் போட்டு
 கூடியே தமிழெழுத்தில் அகாரந்தொட்டு
 கொற்றவனே ஒவ்வரையி லுயிராய்ப்போடு
 தேடியே யிந்தவிதம் போட்டாயானால்
 திறமான சக்கரத்திற் சுற்றிப்போட
 நாடியே சக்கரத்திற் சுற்றிப்போட
 நலமாக ஈராறு எழுத்து மாச்சே.

9

(பொ-ரை.) பிறகு சக்கரத்தைச்சுற்றி தமிழ் உயிரெழுத்துகள்
 பன்னி ரண்டையும் போட வேண்டும் இப்படி போட்டால் அவைகளும்
 இந்தச்சக்கரத்திற்கு ஒரு உயிராகும்.

ஆச்சப்பா அசபையுட எழுத்து சம் அம்
 அடைவாக மேல்வாசல் கீழேபோடு
 பாச்சப்பா வலமங்கி ஸத்தி பீஜம்
 பண்பாக அம்மென்று பறித்துப்போடு
 வாச்சப்பா யிடம் பரா சத்தி பீஜம்
 வளமாகக் கிரோமென்று குறித்துப்போடு
 வீச்சப்பா வலப்பாக மிடப்பாகந்தான்
 விதமான ஐயுங் கிலியுங் சவ்வு மாமே.

10

(பொ-ரை.) இதன் மேல்வாசலின்கீழ் அசபா மந்திரங்களாகிய சம்,
 அம், என்றும், அதற்குவலது பக்கத்தில் அங்கிசத்தி பீஜமாக அம்
 என்றும், இடதுபக்கத்தில் பராசத்தி பீஜமாக கிரோம் என்றும்,
 போட்டதன்றி வேறாக வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் கிலியும்,
 சவ்வும் என்று போடவேண்டும். (எ-று.)

ஆமடா அம், இம், உம், எம், ஒம்மென்றே
 அப்பனே பஞ்சபட்சி இருபுறமும்போடு
 வாமடா அம் சம் ஸ்ரீயும்மென்று
 வளமான மங்குடனே நசியென்றோது
 தாமடா கிறீம்முடனே ரீம்முங்கூட்டித்
 தயவான விதமுடனே யங்கியென்றால்
 நாமடா நவக்கி ரக பீஜமாச்சு
 நலமான சக்கரத்தைச் சுற்றிப்போடே.

11

(பொ-ரை.) பிறகு பஞ்சபக்சி பீஜங்களான அம், இம், உம், எம்,
 ஒம், என்றும், இரண்டு பக்கங்களிலும் நவக்கிரக பீஜங்களான அம், சம்,
 ஸ்ரீம், உம், மம், நசி, கிரீம், ரீம், அங் என்று சுற்றிலும்போட வேண்டும்.
 (எ-று.)

போடப்பா சொருபியென்ற வெழுத்துமப்பா
 புகழ்தரு வம், கிலி, யல்லோ மதனபீஜம்
 நாடப்பா கீழ்வாசல் மேலே யப்பா
 நலமான ஈதிரண்டும் பதித்துப் போடு
 கூடப்பா சிதம்பரத்தின் பூசைசெய்யக்
 கூத்தாடுங் கணங்கள்முத லெதுவானாலும்
 ஆடப்பா போகருட கடாஷுத்தாலே
 அடைவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

12

(பொ-ரை.) பிறகு மதன பீஜமான அம், கிலீம் என்று, கீழ்வாசலுக்கு மேலும்போட்டுப் பூசைசெய்ய கணங்கள் முதல் எல்லாம் கூத்தாடும். (எ-று.)

பாடியே அகாரத்தி லு கா ரமிட்டுக்
 பண்பான ஓங்காரங் கொண்டுக்கட்டி
 நாடியே யதின்கீழே மகாரமிட்டு
 நலமாக அதின்மேலே ரீங்காரந்தான்
 கூடியே அரியெழுத்து மேலேவாங்கிக்
 குணமாகச் சூலமிட்டு ஸ்ரீயைநாட்டு
 ஆடியே சிங் வங் கென்றுநாட்டு
 அடைவா ஏகாஷரத்தைப் பதித்துப்போடே.

13

(பொ-ரை) அகாரத்தில் உகாரத்தைச் சேர்த்து அவைகளை ஓங்காரத்தால் கட்டி, அவ்வோங்காரத்தின் கீழ் மகாரமும் அதின் மேலே ரீங் என்றும் மேல்கற்றி, மத்தியில் ஹரி என்றும், அதற்குமேல் சூலம்வாங்கியும் அந்தச்சூலத்தில் ஸ்ரீ என்றும், ஓங்காரத்தின் வலது இடது பக்கங்களில் சிங் வங் என்றும் போட்டு ஏகாஷரத்தையும் அந்தச் சக்கரத்தில் அடைப்பாய். (எ-று.)

போடவே சிந்தாமணிக்குச் சிகாரமிட்டு
 பொங்கமுடன் மகாரமொடு எகாரம் போட்டு
 ஆடவே அகாரமுடன் வித்தைபோட்டு
 அடைவான சக்கரத்தில் திரிவாகிசூட்டக்
 கூடவே சிந்தாமணிக்கு பீஜதாச்சு
 குணமான சக்கரத்திற் பதித்துப்போடு
 நாடவே போகருட கடாஷுத்தாலே
 நலமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

14

(பொ-ரை.) பிறகு சிகாரம் போட்டு, மகாரமும் எகாரமும் அத்துடன் கலந்து, அதின்கூட அகாரமும் விந்தும் போட்டு சுற்றினா வாகின்ற சிந்தாமணி பீஜத்தையும் அந்தச் சக்கரத்தில் அடைத்துவிடுவாய். (எ-று.)

பாடியே வலப்புருவம் அகாரம் போடு

பண்பான இடப்புருவம் ஆகாரம்போடு

நாடியே வலக்கண்ணும் இகாரம்போடு

நலமான இடக்கண்ணும் ஈகாரந்தான்

தேடியே வலதுசெவி உகாரம் போடு

திறமான இடதுசெவி ஊகாரந்தான்

வாடியே வலதுகன்னம் ஓரோம் நீபோடு

வடிவான இடதுகன்னம் ஈறோம்நாடே... 15

(பொ-ரை.) அந்தச் சங்கரத்தின் வலதுபருவத்தில் அகாரமும், இடது பருவத்தில் ஆகாரமும், வலதுகண்ணில் இகாரமும் இடது கண்ணில் ஈகாரமும், வலது செவியில் உகாரமும், இடதுசெவியில் ஊகாரமும், வலது கன்னத்தில் ஓரோம் என்று, இடது கன்னத்தில் ஈறோம் என்றும் போடவேண்டும். (எ-று.)

நாட்டப்பா வலமுக்கு இல்லாவென்றும்

நாயகனே இடமுக்கு ரீயைப்போடு

ஆட்டப்பா மேலுதடு ஐயைப்போடு

அடைவாய்கீழுதடு ஐயைப்போடு

கூட்டப்பா மேற்றந்தம் ஒவ்வைப்போடு

குணமான கீழ்த்தந்தம் ஒளவைநாட்டு

மூட்டப்பா நா வதிலே அம்மென்றப்பா

மணியான கண்டத்தில் அகாரமெண்ணே. 16

(பொ-ரை.) வலது மூக்கில் இல்லா வென்றும், இடது மூக்கில் ஈலாவென்றும், மேல் உதட்டில் ஏ என்றும், கீழ் உதட்டில் ஐ என்றும், மேல் தந்தக்கில் ஊ என்றும், கீழ் தந்தத்தில் ஒள என்றும், நாக்கில் அம் என்றும், கண்டத்துல் அகாரம் என்றும் போடவேண்டும். (எ-று.)

எண்ணவே சக்கரத்திற் பதித்தபின்பு

இதமான சங்கடங்கள் நிவந்திசெய்து

நண்ணவே பிராமணப் பிரதிஷ்டைசெய்து

நவிலோமப்பூசை சோடாசமுஞ் செய்து

அண்ணவே சுகந்தப் ப்ரமங்களபுஷ்பம்

அடைவாக வர்ச்சித்தும் கனிகளோடு

தண்ணவே பலகாரம் ப்ரமனந்தந்

தாம்பூல மிள நீரும் பாலுந்தானே. 17

(பொ-ரை.) இப்படி எல்லாஞ் சக்கரத்திற் போட்டபின்பு சங்கடங்களையெல்லாம் ஒழித்து. பிராமணப் பிரதிஷ்டை. மேல் உதட்டில் ஐ என்றும், கீழ் உதட்டில் ஊ என்றும், மேல் தந்தக்கில் ஊ என்றும், கீழ் தந்தத்தில் ஒள என்றும், நாக்கில் அம் என்றும், கண்டத்துல் அகாரம் என்றும் போடவேண்டும். (எ-று.)

தேனான பாணக்கம் அன்னத்தோடு

தெளிவான அறுசுவை வஸ்துவுஞ்சுத்தி

தானான சர்வமுஞ் சுத்திவைத்து

தயவாக பூசித்துத் தியானமோது

வானான கற்பூர தீபமேற்றி

வணங்கவே அஷ்டசித்துஞ் சித்தியாகும்

மானான அஷ்டசித்தி நிர்த்தனஞ் செய்வாள்

வானவரும் லோகமெல்லாம் வசியமாமே.

18

(பொ-ரை.) பாணகம், அன்னம், அறுசுவை, வஸ்து முதலியவைகளெல்லாம் சுற்றிவைத்து பூசைசெய்து தியானஞ்செய்து கர்ப்பூர தீபமேற்றி வணங்கினால் சர்வமுஞ் சித்தியாகும். அஷ்டசித்திகளும் தாண்டவமாடுவார்கள்; தேவர்கள் முதல் சகல லோகமும் வசியமாகும். (எ-று.)

ஆமடா சிவகிரியில் தண்டாயுதபாணி

அவனைத்தான் பூசித்தோர் சொல்லக்கேளு

தாமடா கிரேதா யுகத்திலப்பா

தயவான இந்திரரும் பூசைசெய்தார்

வாமடா திரேதா யுகத்திலப்பா

வண்மையாய்க் கவுசிகர்தா மகிழ்ந்துசெய்தார்

காமடா துவாபரத்தில் போக நாதர்

கலியுகத்தில் புலிப்பாணி பூசித்தேனே.

19

(பொ-ரை.) சிவகிரியிலிருக்கின்ற தண்டாயுதபாணியை கிரேதாயுகத்தில் இந்திரரும், திரேதாயுகத்தில் கௌசிகரும், துவாபரயுகத்தில் போகநாதரும், கலியுகத்தில் புலிப்பாணியான நானும் பூசை செய்தோம். (எ-று.)

பூசித்த ஞானமது தொண்ணூற்றாறு

பொங்கமுடன் பலதிரட்டு நூறுமாகும்

ஆசித்தேன் கொக்கோகம் நூறுபாதி

அப்பனே ஜாலமது ரெண்டுநூறு

வாசித்தேன் ஜோதிடந்தான் முந்நூறாகும்

வளமான வயித்தியமே ஐந்நூறாகும்

வீசித்தேன் ஷண்முகத்தின் பூசைமார்க்கம்

விதமான முப்பதிலே விளம்பினேனே.

20

(பொ-ரை.) ஞானம் தொண்ணூற்றாறு, பலதிரட்டு நூறு, கொக்கோகம் நூற்றைம்பது, ஜாலம் இருநூறு, ஜோதிடம் முந்நூறு, வயித்தியம் ஐந்நூறு, ஷண்முக பூசை மார்க்கம் முப்பது ஆகிய ஐவகளைச் சொன்னேன். (எ-று.)

விளம்பவே சிமிழ்வித்தை இருபத்தஞ்சு
விதமான தேவியுட பூசைமார்க்கம்
தளம்பவே யிருபதோ டொன்றினுள்ளே
தயவாகச் சொல்லிவைத்தே னன்றாய்ப்பாரு
கிளம்பவே சிதம்பரந்தா னிருபத்தஞ்சு
கெட்டியாய்ப் பாடினே னுகந்துபாரு
வளம்பவே போகருட கடாக்கூத்தாலே
வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

21

(பொ-ரை.) சியிள் வித்தை இருபத்தைந்து, தேவியூசை
இருபத்தொன்று இவைகளைச் சொல்லி சிதம்பரம் இருபத்தைந்து
யிகவும் கெட்டியாகச் சொன்னேன்; இது போகருடைய
கிருபையேயாகும். (எ-று.)

*பாடினேன் யநமசிவ வசிய மாகும்
பண்பான மசிவயன மோகனமேசித்தி
ஆடியே வசிமநய அழைப்பு மாகும்
அப்பனே நமசிவய தம்பனமே செய்யும்
கூடியே வயநவசி யுச்சாடனந்தான்
குணமாக யவசிநம பேதனந்தான்
தேடியே நயவசிம வித்துவேஷணம்
தெளிவான சிவயநம மாரணமேயாமே

22

(பொ-ரை.) ய ந ம சி வ வசியமாகவும், ம சி வ ய ந
மோகனமாகவும், வ சி ம ய ந அழைப்பாகவும், ந ம சி வ ய
ஸ்தம்பனமாகவும், வ ய ந ம சி உச்சாடனமாகவும், ய வ சி ந ம
பேதனமாகவும், ந ய வ சி ம வித்வேஷணமாகவும், சி வ ய ந ம
மாரணமாகவும் ஆகும். (எ-று.)

ஆமடா வசியமுடன் தம்பனம் பேதனம்
அடைவான நடுவணையை பிடித்துமாறு
தாமடா மோகனமு மழைப்புமப்பா
தயவாக விரண்டெழுத்தை யெடுத்துமாறு
வாமடா நாலெழுத்தைமாறில் வித்துவேஷணம்
வன்ன முச்சாடனங்கள் தலையால்போடு
தீமடாமாரணங் கடை யெழுத்தைமாறித்
தீர்ந்த சக்கரமேலா மாரணமாகுமாமே.

23

(பொ-ரை.) வசியம், தம்பனம், பேதனம் இவைகளுக்கு நடுவணையைப்
பிடித்தும், மோகனம், அழைப்பு இவைகளுக்கு இரண்டாவதெழுத்தைப்
பிடித்தும் வித்துவேஷணத்திற்கு நாலாவதெழுத்தைப் பிடித்தும் பிடித்தும்
மாரணத்திற்குக் கடை யெழுத்தைப் பிடித்தும் மாற்றவேண்டும். (எ-று.)

ஆமடா காரியம் வசியமாகும்
 அப்பனே வங்க மோகனமே சித்தி
 தாமடா பொன்னதுவு மழைப்புமாகும்
 திறமான செம்பது தம்பனமேசித்தி
 வாமடா வெள்ளீய முச்சாடிக்கும்
 வளமான குருத்தோலை வித்துவேஷணம்
 போமடா இரும்பு பேதனமேயாகும்
 பொங்கமுறு வெள்ளி மாரணந்தானாமே. 24

(பொ-ரை.) காரியம் வசியமும், வங்கம் மோகனமும், பொன்
 அழைப்பும், செம்பு தம்பனமும், வெள்ளீயம் உச்சாடனமும்,
 குருத்தோலை வித்துவேஷணமும், இரும்பு பேதனமும், வெள்ளி
 மாரணமுமாகும். (எ-று.)

தானென்ற வசியமுடன் தம்பன மோகனந்
 தயவான அழைப்புமுத லிவைநாலுக்குங்
 கோனென்ற ஆள்காட்டி விரலேநீளங்
 குணமான அகலமப்பா பெருவிரலின் நீளம்
 தேனென்ற பேதன மாரண வித்துவேஷணம்
 தெளிவான ஆக்ருஷண மிவைநாலுக்கும்
 பானென்ற பவுத்திரவிரல் நீளமப்பா
 பகர்ந்த சிறுவிரலதுவு மகலமாமே. 25

(பொ-ரை.) வசியம், தம்பனம், மோகனம், அழைப்பு இவைகள்
 நாலுக்கும் ஆள்காட்டி விரல் நீளமும், பெருவிரல் அகலமுமாகும்.
 பேதனம், மாரணம், வித்துவேஷணம் இவைகள் நாலுக்கும் பவத்திரவிரல்
 நீளமும், சிறுவிரல் அகலமுமாகும். (எ-று.)

ஆமடா யிறையாறு வீசமாகும்
 அப்பனே பன்னிரெண்டு அரைக்காலாகும்
 தாமடா டுடுவெட்டுக் காலேயாகுந்
 தயவாக யிதிலிரட்டி யரையே யாகும்
 வாமடா யிதிலிரட்டி முழுசென்பார்கள்
 வளமான கனமப்பா நெற்கனந்தான்
 நாமடா வீசமது ஒரு நெல்லாகும்
 நலமான சிதம்பரத்தின் பூசைமுற்றே. 26

(பொ-ரை.) வரியாறு வீசமும், பன்னிரெண்டு அரைக்காலும்,
 இருபத்து நான்கு காலும், நாற்பத்தெட்டு அரையும், தொண்ணூற்றாறு
 முழுசும் என்று சொல்லுவார்கள்; இதற்கு நெல்கனமே உரியதாகும்.
 வீசமென்பது ஒருநெல்கனமாகும். (எ-று.)

உ

கடவுள் துணை

விநோத ஜாலத்திரட்டு

கற்போற்பத்தி சொல்லும் வித்தை

சித்திரைப் பத்தாந் தேதியில் தூரம்
சென்றிடிவது முதற்பத்து வரையில்
பத்தாகு மதிலேழு சேரில் பின்னேழ்
பகர்தறி தைமாதம் பதினேழ் தேதியில்.

1

(பொ-ரை.) சித்திரை மாதம் 10 தேதியில் ரஜஸ்வலையாகில்
அதுமுதல் 10 மாதம் எண்ணிப்பார்க்க தைமாதம் 10 தேதியில் ஆகின்றது.
அதனொடு 7 நாள் சேர்க்க தை மாதம் 17 தேதியில் குளிகுளப்பார்கள்.
மாதங்கள் 15 தேதிக்குள் தூரம் வந்தால் 9 மாதக் கணக்கிலும், 15 உக்கு
மேற்பட்டால், 11 மாதக் கணக்கிலும் மாதங்கள் எப்பொழுதும்
பிரசவிப்பார்கள். (எ-று.)

வீட்டைவிட்டு வெளிவரும் வித்தை

கைகாற் பெருவிரல் கட்டாய்கட்டி
கவிழாமற் தூங்கக் கடத்தைக்கீழ் போடாய்
செய்யீரா றாண்டிற்கு மீடாய் சித்தித்
திடவெளி வந்திடச் சென்றுள்ளே யோடாய்.

2

(பொ-ரை.) இரண்டுகால் பெருவிரல்களையும், இரண்டு கை
பெருவிரல்களையும் கட்டி மல்லாந்து படுத்து தன் மனதைப் பூரணத்தில்
நிறுத்தி, நட்பாத்திவிருக்க மனஞ்சொக்கி மவுனத்திலூன்றிச்
சுழுத்தியிடவங்கிவிடும். பின்பு தெளிந்தவுடன் இவ்விரண்டு
கட்டுகளையும் அவிழ்த்துவிட்டு மறுவேலை பார்க்கவும். இப்படி சதா
நடத்துவதில் 12 வருஷத்திற்குள் சித்தியாகும். இவனை எந்த
வீட்டிலாகிலும், அவ்வது கருங்கற் கட்டடத்திற்குள் விட்டு
பந்தோபஸ்து செய்தாலும் இவன் வெளிவர சுவர்களிடங்கொடுக்கும்;
அவை ஒருவருக்குந் தெரியாது. இதைப் பரகாயம்பிரவேச
மெனப்பகர்வர். இப்படிச் செவ்வோரைச் சித்துபருஷனென்றே
சொல்லுவார்கள். (எ-று.)

ஒட்டமாக வோடும் வித்தை

விழுதியிலை வாயில் மெண்ணுதின்று
விட்ட க்கிக் கொஞ்சந் தாடையிற் சண்ணு
பழுதரவோடவே பாரிலென்னாளும்
பத்தாலு மிளைப்பில்லைப் பரிந்து பாரின்னு.

3

(பொ-ரை.) விழுதியிலையை வாயிற் போட்டுக் கொஞ்சம்மென்று தின்று கொஞ்சம் வாயிற் றாடையிலடக்கி வைத்துக் கொண்டு எந்தமட்டில் ஓடினாலும் ஓடலாம்; இளைப்பு களைப்பு இல்லை. நிற்கவேண்டுமானால் ஒரு மரத்தைப் பிடித்து நிற்கவேண்டியது; காதத்திற்கு மேலும் ஓடலாம். (எ-று.)

முச்சிலில் பொரி பொரிக்குஞ் ஜாலம்

முச்சிலில் பொரி பொரிக்குஞ் ஜாலம் சொல்வேன்
சிறு முச்சில் செய்து கள்ள அறையும் வைத்து
இச்சகமாய்க் கள்ளறையில் பொரியும் ரொப்பி
இறுமுச்சில் யென்றுதெரி யாமற்றானே
துச்சமேல் முச்சிலிலே பிடிநெல் போட்டு
துறுசாகச் சபையோர்க்கு யெடுத்துக்காட்டி
மச்ச எசுண்ணியென்று துணியின் மீது
மறுத்து கள்ள வறைத்திறக்கப் பொரியுண்டாமே. 4

(பொ-ரை.) ஒரு அடி அகல நிகளமுள்ள ஒரு முச்சல்செய்து அதற்கு அடியறத்தில் அந்த முச்சலிலேயே கள்ள அறை ஒன்று அத்துடன் கலந்தாப்போலேயே முடைந்துவிட்டு அதற்குள் பிடிக்குமட்டும் நெற்பொரியை போட்டு நிரப்பி வைத்துக்கொண்டு சபையில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு ரெண்டுமுழு சவுக்ககுட்டை ஒன்றை கழுத்தில் கட்டிக்கொண்டு இரண்டு முனையை கால் பெருவிரலால் பிடித்துக்கொண்டு முச்சிலை ஜாக்கிரதையாகப் பிடித்துக்கொண்டு சபையோர்களுக்கு காட்டி அந்த முச்சிலில் ஒருபிடி நெல்வை போட்டு ஜலம் கொஞ்சந்தெளித்து மேற்படி குட்டையில் கொட்டிக்கொண்டு பொரி பொரிப்பதுபோல முச்சிலில் துழாவித்துழாவி குலுக்கிக்கொண்டே மிருந்து கள்ள அறையை மெதுவாக விட்டு விட்டு அவசரமாகத் துழாவவதுபோல் துழாவி குட்டையைக் குலுக்கி நெல்பொரி எடுத்துக் காட்டவும். (எ-று.)

பாலைத் தயிராக்குஞ் ஜாலம்

குருணிப்பாலில் வாழைக்கிழங்கு பொடி.

கொண்டுமூக்குத்தூள் குழப்ப முழங்கு
வருணித்தே தயிராய் வழங்கு நாளு

மண்டலத்தோ ரார்க்கிதை வகுக்கு மொழுங்கு. 5

(பொ-ரை.) குருணிப்பாலில், வாழைக்கிழங்கை யுவர்த்தி வஸ்திரகாயஞ் செய்த தூளில் உழக்கு அதிற் போட்டுக் கவக்கத் தயிராகும்; இன்னும் நாணற்பல்லு போட்டாலும் தயிராக திரளும். (எ-று.)

நெருப்பு வீத்தை

மானப்பா மணித்தக்காளி சாறுகூட்ட

மைந்தனே உத்தாமணியின் சாறுகூட்டி

வானப்பா வசலையின் சாறு சேர்த்து

வளமாக மத்தித்து வைத்துக்கொண்டு

தானப்பா கைகாலில் தடவிக்கொண்டு

தன்மையாய்த் தணல்மிதிக்கத் தணலும் நீர்போல்

ஏனப்பா யிவ்விதமே செய்தாயானால்

இதமாகத் தணலதுவுந் தயங்குந்தானே.

6

(பொ-ரை.) மணித்தக்காளி சாறும், உத்தாமணிச் சாறும், வசலைச்சாறு இம்மூன்றும் ஒன்றாகக் கலந்து கைகளிற் பூசி நெருப்பை எடுக்கவும்; அவ்வுது கால்களிற் பூசி நெருப்பை மிதிக்கவும்; கை கால்கள் கூடாது; கொப்பளிக்காது; எந்நேரம் விளையாடினாலும் விளையாடலாம். (எ-று.)

மீன்படும் வீத்தை

திருகு கள்ளியைத் தறித்ததுண்டு

செய்ததை யேரிக்குள் மடுவிரித்து

பெருகு மீனிருக்கக் குறித்துப்போட்டு

பின்பற்றிவார மிதக்கு மரித்து.

(பொ-ரை.) திருகு கள்ளியை முழுமுழுத் துண்டுகளாய்த் தறித்து ஏரி, குளம், மடுக்களில் நாலு பக்கத்திலும் அடர்த்தியாய்ப் போட்டு வைத்திருக்க சற்று நேரத்திற்குள் அதிலிருக்கும் மீன்களெல்லாம் மிதந்து போய்விடும். அதிலொன்றேனும் தப்பி பிழைக்காது. (எ-று.)

தீவட்டி கொளுத்தி வாயில் வைக்குஞ் ஜாலம்

பாரப்பா பாருலகில் பிரமிக்கச் சொல்வேன்

பதிவாக மனத்தினிடம் நிறுத்திவை நீ

காரப்பா கால்பலமே கற்பூரம்வாங்கி

கடிதாக வாயிற்போட்டு மென்று துப்பி

சாரப்பா சபைதனிலே பந்தத்தைச் சுற்றி

சரியாகக் கொழுத்தி சபையோர்க்கு காட்டி

நேரப்பா வாயிலிட்டு எக்சுணியே யென்று

நிசிவாக நில்லடி யென் பக்கல் யென்னே.

(பொ-ரை.) கால் பலம் கற்பூரம் வாங்கி வாயிற்போட்டுமென்று கீழே முழிந்துவிட்டு சபையில் நின்றுகொண்டு பந்தத்தைச் சுற்றி கொளுத்தி சபையோர்களுக்கும் காட்டி எக்சுணி நீ என் பக்கல் வந்து நில்லடி என்று வாய்க்குள் வைத்து வாயைமுடி திறந்து காட்டலாம். (எ-று.)

தேள்விஷம் ஏறாமலிருக்கு ஜாலம்

ஆமேதான் கதிர்வார வுதயந்தன்னில்
 அருமையாங் கருங்கருணை மூலியைத்தான்
 யாமேதான் தூபமிட்டுக் காப்புக்கட்டி
 யருமையாங் கணபதியைப் போற்றிச்செய்து
 வாமேதான் மாலைவேளை சென்று நீயும்
 வருமையாம் வேரதனைங் கொண்டுவந்து
 காமேதான் குளிசத்திலிடவே கையில்
 கருமையாந் தேள்கடிக்கில் விஷமேறாதே. 9

(பொ-ரை.) ஆதிவாரம் காவையில் கருங்கருணைக்கு
 தூபதீபமிட்டு காப்புக்கட்டி விநாயகரை தொழுது மாலை வேளை போய்
 தூபதீபமிட்டு தேங்காயுடைத்து அதின் வேரைக் கொண்டு வந்து
 குளிசத்திலடைத்துக் கையில் கட்டிக்கொள்ள தேள்கடிக்கில்
 விஷமேறாது. (எ-று.)

பானையின்பேரில் தேங்காய் வைத்து தடியால் அடிக்க பாணை
 உடையாமல் தேங்க யுடையுஞ் ஜாலம்

கேளப்பா யின்னமொரு புதுமைகேளு
 கிடைக்குமப்பா கீழ்க்காயின் நெல்லியைத்தான்
 ஆளப்பா அருக்கநாள் காப்புக்கட்டி
 அடைவாகத் தூபமிட்டுச் சமூலந்தன்னைக்
 காளப்பா பிடிங்கி புதுத்தோண்டி யொன்று
 கடையாகக் கவிழ்த்துமே சிம்மாடிட்டு
 தானப்பா தேங்காய் அதின்மேல் வைத்து
 தடையில்லா தடித்துடைத்துக் காட்டலாமே. 10

(பொ-ரை.) ஆதிவாரத்தில் கீழானெல்லிக்கு காப்புக்கட்டி தூபதீபங்
 கொடுத்து வேர் அறாமல் பிடிங்கிவந்து மேற்படி செடியை
 சிம்மாட்டைப்போல் சுற்றி, புதுதோண்டியொன்று கொண்டுவந்து
 கவிழ்த்துவிட்டு அதின்மேல் மேற்படி சிம்மாட்டை வைத்து சிம்மாட்டின்
 மேல் தேங்காயை வைத்து தடியாலடிக்க பானையுடையாமல்
 தேங்காயுடைத்துவிடும். (ஆனால் சாட்டியாலடித்தாற்போல வசுவாக
 அடித்து தடியை மேலுக்குத் தூக்கிக்கொள்ளவேணும்.) (எ-று.)

புட்டிக்குள் புஷ்பச்சிடி காட்டுஞ் ஜாலம்

புட்டி யிற் ககர்லெட்டை போட்டுத் தண்ணீர்
 புட்டி புக்காற்பங்கு கார்க்கின் கீழ்மட்டு
 ஓட்டிய அத்திநாகம் நாட்டு மிகுந்
 பொயிற் பிணை பிளவெடுத்துச் செடியாகப் புட்டி. 11

(பொ-ரை.) முழு வெள்ளைப் பட்டிக்குள் முக்காற் பங்கு தண்ணீர்விட்டு அதிற்கொஞ்சம் சுகர்வெட்டுத்தூள் போட்டு குலுக்கி கார்த்திகின் கீழ் திட்டமாய் துத்திநாகத்தைக் கம்பிக்குள் சொருகிவிட்டு பிகிந்து தொடுத்து மேஜைமின்பேரில் அசையாது வைக்க மேற்படி பட்டிக்குள் செடிகள்போல் முளைத்திருக்கும்; அதை அசைத்தாலும் திறந்தாலும் கெட்டுப்போம். (எ-று.)

கிணற்றில் தோண்டியைப் போட்டால் தண்ணீர் மொள்ளாத ஜாலம்

பகருவாய் பசுநிறப் பச்சோந்தி யொன்று
பண்பான கதிர்வாரங் கொண்டுவந்து
நகருமந்த நறுமணத்தேன் விட்டரைத்து
நலமாகப் புதுத்தோண்டில் கீழே நீயும்
அகருபோல் பூசிவிட்டு உலரவைத்து
அலகணிந்த ருத்திரகாளி யெனஜெபித்து
பகருவாய் ஜலமொண்டு வாவென்றோத
பண்பாக யெவராலும் மொள்ள லாகாதே.

12

(பொ-ரை.) ஆதிவாரத்தில் பச்சை ஓணான் ஓன்றைக் கொண்டுவந்து தேன்விட்டரைத்து ஒரு புதுத்தோண்டியின் அடிபுரத்திற் பூசி உலரவைத்து ஒருத்திரகாளியென்று நூற்றெட்டு உருஜெபித்து கயறுகட்டி கிணற்றில் போட எவ்விதமாகத் தூக்கிப்போட்டாலும் தண்ணீர் மொள்ளாமலேயிருக்கும். (எ-று.)

தொட்டால் பீனாற்றங் காட்டுஞ் ஜாலம்

பாரப்பா பீனாற்றங் காட்டுஞ் ஜாலம்
பண்பாகப் பீனாரிப் பட்டை தன்னை
நாரப்பா நறுக்கி வஸ்திரகாயஞ் செய்
நண்டாச சலம்விட்டுச் சேர்த்தரைத்து
காரப்பா கடலைபய ருளுந்து போல
கண்மணியே வருண்டைசெய்து வுலரப் போட்டு
வாரப்பா அடையாளமாகப் போட்டு
வண்மையுடனதையெடுத்துக் கையில் தேய்ப்பாயே. 13

(பொ-ரை.) பீனாரிப்படையைக் கொண்டுவந்து நறுக்கி உலர்த்தி வஸ்திரகாயஞ் செய்து ஜலம் விட்டரைத்து கடலைபய ருளுந்து பரிமாணமாக எடுத்து (பீர்க்கன் விதை வடிவைப்போல் கொஞ்சம் சப்பை வடிவமாகவே உருண்டைகள் செய்து உலரவைத்து ஜாலமாடுமிடத்தில் ஒருவருக்குந் தெரியாமல் அடையாளமாகப்

போட்டு இதோ மண்ணைக் கிள்ளித் தடவுகிறேன் பீனாற்றமாகும்
பாரென்று மண்ணை கிள்ளியெடுக்கிறாப்போல ஒரு உருண்டையை
எடுத்து நசுக்கி யாள்மேவாவது தடவினால் பீனாற்றமாக மிருக்கும். (எ-று.)

தேள், குளவி உண்டாக்கும் ஜாலம்

பாரப்பா தேள் குளவி ஜாலந்தன்னை
பதிவாகச் சொல்லுகிறேன் பரிந்து கேளு
கூரப்பா குளவியுட கூண்டு ஒன்று
குதிக்குமந்த செம்போத்தின் இரத்தமுந்தான்
சீரப்பா சித்து ஆமணக்கு எண்ணைச்
சீராக விட்டரைத்துக் கையிற் பூசி
பாரப்பா வேப்பன்யிலை யுருவிப்போட
பகருவாய்த் தேன்குளவி புளியிலைக்கே.

14

(பொ-ரை.) காட்டியிருக்குஞ் செடிகளில் கட்டியிருக்கும்
குளவியின் கூண்டு ஒன்று கொண்டு வந்து கள்ளிக் காக்கையின்
இரத்தமும் கூடவிட்டு சிற்றாமணக்கின் எண்ணை கூட விட்டரைத்து
வைத்துக்கொண்டு வேணுமென்கிறபோது கொஞ்சமெடுத்துக் கையிற்
பூசிக்கொண்டு வேப்பிலையை யுருவிப்போட தேளாகவும்,
புளியிலையை யுருவிப்போட குளவியைப்போலும் ஆகும். ஆனால்
தேளுங்குளவியும் விசேஷமாகி விட்டதேயென்று சொல்லிக்கொண்டே
துணியைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு பெருக்குவதுபோல பெருக்கி
சீக்கிரத்தில் மறைத்துவிட வேண்டும். (எ-று.)

கையால் தென்னைமரத்தைக் குத்த தேங்காய் விழுஞ் ஜாலம்

உன்னவே இன்னமொரு ஜாலங் கேளு
இங்குரைப்பேன் விண்ணோரும் வெருண்டு நிற்கு
என்னவே யிரங்கழிஞ்சில் வித்தை வாங்கி
இங்கிதமாய்த் தயிலத்தை யிறக்கிக் கொண்டு
துன்னவே தயிலமதைக் கையிற் றேய்த்து
துலக்கமாம் தென்னைமரந் தன்னை நோக்கி
கன்னவே கையால் மரத்தடியிற் குத்த
கங்குமற்று காயதுவும் விழுகும் பாரே.

15

(பொ-ரை.) உலகத்தோர்கள் பிரயித்து நிற்கும்படி இன்னொரு
ஜாலஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்: 'இரங்கழிஞ்சில் விதையைக்
கொண்டு வந்து தயிலம் இறக்கிக்கொண்டு அந்த தயிலத்தில்
கொஞ்சமெடுத்து கையிற் றேய்த்துக்கொண்டு காய்கள்
காய்த்திருக்கும் தென்னமரத்தை நோக்கிக் குத்த ஒரு குத்துக்கு ஒரு

புலப்பாணர் ஜாலத்திரட்டு

நாய் விழும். இரங்கழிஞ்சியென்பது மரத்திலிருந்து காய்கள் பழுத்துக் கீழே விழுந்தவடன் அந்தப்பழத்திற்குள்ளிருக்கும் விரை யுயிக்குள்ளிருக்கும் வேரின் பேரில் போய் ஒட்டிக்கொள்ளும். (எ-று.)

சபையில் தேங்காய் நடக்குஞ் ஜாலம்

மந்திரமே யென்றுசொல்லி மயங்கவேண்டாம்
மகத்தான தந்திரங்கள் மெத்த வுண்டு
தந்திரமாய் தேங்காயைக் கொண்டு வந்து
தருசாக யிரண்டாக வுடைத்துக் கொண்டு
அந்திரமா யொலியொன்று டிடித்து வந்து
அருகிருக்கும் முடியொன்றைத் திருகிப் போட்டு
சுந்திரமா யெலியதனுள் விட்டு வொட்டி
சொகுசாகச் சபையில்விட நகரும் பாரே. 16

(பொ-ரை.) ஒரு தேங்காயைக் கொண்டுவந்து உடைத்து உள்ளிருக்குந் தேங்காயை திருகியெடுத்துவிட்டு ஒரு எலியைப்பிடித்து அதற்குள்ளே விட்டு வச்சிரத்தைக் தடவி ஒட்டவைத்து சபையில் விடத் தேங்காய் நகர்ந்து போகும். (எ-று.)

நினைத்தவர் பேரில் விஷமேற்றுஞ் ஜாலம்

பாரப்பா மந்திரம்போல் தந்திரந்தா னொன்று
பகருகின்ற பெண்டக்காய்ச் சுணையெடுத்து
காரப்பா காட்டு பூனைபுடகங் காயும்
கறுத்ததொரு பூனைகாஞ்சி யிலையுங் காயும்
நேரப்பா யின்னான்குஞ் சுணையெடுத்து
நினைவாகக் குப்பிதனில் விபூதி சேர்த்துக்
கோரப்பா பத்திரகாளி விஷமேறு யென்று
குணமாகத் தடவிவிட விஷமேறுமே. 17

(பொ-ரை.) இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்: பெண்டக்காரின் பேரிலிருக்குஞ் சுணையும், காட்டு பூனைபுடகங்காரின் மேல்சுணையும், கருப்புப் பூனைக்காஞ் சொரிகாயும், அதின் இலையும் இந்த நான்கு தினுசுகளை எடுத்து கொஞ்சம் விபூதி சேர்த்து, காளியைத் தியானிப்பதுபோல் ஓர் பத்திரகாளி விஷம் ஏறுவேறென்று சொல்லி மேற்படி விபூதியையள்ளி கீழ்ப்புறமிருந்து மேல்புறம் யேத்தினாற்போல தடவவிஷமேறும். இறங்கவேணுமாகில் சாம்பல் தடவி தேய்த்துக்கழுவி பிறகு நவ்வெண்ணை தடவி இலுப்பைக் கட்டிபோட்டு தேய்த்துக் கழுவு இரங்கும். (எ-று.)

விஷந் தீர்க்கும் வித்தை

அரவத்தீண்டி லுச்சிக்கீறி கையா
 லரக்கித்தேய்த் தக்காளிச் சாற்றினைவாரி
 விரையில் மீனாந் தலைக்கேறி விட்ட
 விடமிறங்கிக் குணப்பட வதிகாரி.

18

(பொ-ரை.) பாம்பு கடித்தால் உடனே அவாள் உச்சியில்
 ஒட்டினால் அவ்வது கூர்மையான கத்தியால் மெதுவாக மூன்று
 கீற்றுக்கீறித் தக்காளிச்சாறு விட்டுக் கையினால் அரக்கித் தேய்க்க
 விஷங்கக்கி எழுந்திருப்பார்கள். உடனே ஜாகைக் கஞ்சி காய்ச்சிக்
 கொடுக்கவும். இது இருளருக்கு உயிருக்குமிரான மூலிகை. இன்னும்
 செருப்படை, கீழ்காய்நெல்லி, குப்பமேனி இதுகளிலும் விஷங்கக்கும்;
 இன்னும் சோரங்கொட்டை மரத்தை நல்லெண்ணெயி லூறவைத்துக்
 கொடுக்கவும் மீளும். (எ-று.)

தீயில் குதிக்குஞ் ஜாலம்

ஏமனுட அக்கினியை மதியாவித்தை
 இயம்புகிறேன் எல்லோரும் ஆச்சரிக்க
 நாமனவே சங்கனிட புதருதன்னில்
 நலமாகப் பூர்த்திருக்குங் காளான் றன்னை
 சோமனவே கொண்டுவந்து புதுப்பாண்டத்திற்
 சுருக்குடனே போட்டுநீ கதிர்முன் வைக்க
 ஆமனவே தயிலமதா யுருகும் பாரு
 அதை யெடுத்துப் பூசியீயில் குதிக்கலாமே.

19

(பொ-ரை.) சங்கன் செடியின் புதருகளில் பூத்திருக்கும்
 காளானைக் கொண்டுவந்து புதுப்பாண்டத்திற் போட்டு வெய்யலில்
 வைத்தால் தைவம்போலுருகிவிடும். அதை யெடுத்துத்திரேகமெங்கும்
 பூசிக்கொண்டு எவ்வளவு தீயிலாவது குதிக்கலாம். (எ-று.)

புலிப்பாணி ஜாலம் முற்றுப்பெற்றது.

